

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VII kadencja

Druk nr 2624

Warszawa, 12 marca 2014 r.

Pani
Ewa Kopacz
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. i na podstawie art. 32 ust. 2 regulaminu Sejmu niżej podpisani posłowie wnoszą projekt ustawy:

- o Państwowej Inspekcji Weterynarii i Żywności.

Do reprezentowania wnioskodawców w pracach nad projektem ustawy upoważniamy panią poseł Dorotę Niedzielę.

(-) Małgorzata Adamczak; (-) Tadeusz Arkit; (-) Jerzy Borowczak;
(-) Łukasz Borowiak; (-) Beata Bublewicz; (-) Barbara Czaplicka; (-) Artur Dunin;
(-) Zenon Durka; (-) Jerzy Fedorowicz; (-) Elżbieta Gapińska;
(-) Czesław Gluza; (-) Tomasz Głogowski; (-) Rafał Grupiński; (-) Iwona Guzowska;
(-) Katarzyna Hall; (-) Marek Hok; (-) Stanisław Huskowski;
(-) Renata Janik; (-) Bożena Kamińska; (-) Magdalena Kochan; (-) Brygida Kolenda-Labuś;
(-) Ewa Kołodziej; (-) Sławomir Kowalski; (-) Iwona Kozłowska;
(-) Ligia Krajewska; (-) Elżbieta Królikowska-Kińska;
(-) Arkadiusz Litwiński; (-) Zofia Ławrynowicz; (-) Rajmund Miller;
(-) Małgorzata Niemczyk; (-) Paweł Papke; (-) Lucjan Marek Pietrzczyk;
(-) Marek Rząsa; (-) Wojciech Saługa; (-) Henryk Siedlaczek; (-) Paweł Suski;
(-) Tomasz Szymański; (-) Iwona Śledzińska-Katarasińska; (-) Marcin Świącicki;
(-) Łukasz Tusk; (-) Monika Wielichowska; (-) Mariusz Witczak;
(-) Ewa Wolak; (-) Marek Wójcik; (-) Jerzy Ziętek; (-) Ewa Żmuda-Trzebiatowska.

USTAWA
z dnia _____
o Państwowej Inspekcji Weterynarii i Żywności

Rozdział 1
Przepisy ogólne

Art. 1. Ustawa określa:

- 1) zadania, organizację, tryb działania oraz zasady finansowania Państwowej Inspekcji Weterynarii i Żywności, zwanej dalej "Inspekcją";
- 2) zasady współpracy organów Inspekcji z organami centralnymi państw członkowskich Unii Europejskiej odpowiedzialnymi za przestrzeganie stosowania prawodawstwa weterynaryjnego i fitosanitarnego lub organami, którym takie kompetencje zostały przekazane (właściwą władzą), oraz Komisją Europejską w zakresie realizacji zadań Inspekcji;
- 3) zasady związane z procedurami w zakresie bezpieczeństwa żywności i organizacją urzędowych kontroli żywności, w tym także przeprowadzonych w celu sprawdzenia zgodności z prawem paszowym i prawem żywnościowym oraz regułami dotyczącymi zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt;
- 4) zasady wystawiania świadectw zdrowia, w tym określone w przepisach zawartych w aktach prawnych wymienionych w załącznikach nr 1 i 2 do ustawy z dnia 10 grudnia 2003 r. o kontroli weterynaryjnej w handlu (Dz. U. z 2004 r. Nr 16, poz. 145, z 2006 r. Nr 17, poz. 127, z 2008 r. Nr 145, poz. 916 oraz z 2009 r. Nr 18, poz. 97);
- 5) zasady nadzoru nad zdrowiem roślin, zapobieganiem zagrożeniom związanym z obrotem i stosowaniem środków ochrony roślin oraz nadzorem nad wytwarzaniem, oceną i obrotem materiałem siewnym, określone w ustawie o ochronie roślin z dnia 18 grudnia 2003 r. (Dz. U. z 2004 r. Nr 11, poz. 94 ze zm.) oraz ustawie z dnia 09 listopada 2012 r. o nasiennictwie (Dz. U. 2012. 1512);

Art. 2. Ilekroć w ustawie jest mowa o prawodawstwie weterynaryjnym, fitosanitarnym oraz żywnościowym - rozumie się przez to przepisy Unii Europejskiej dotyczące zdrowia zwierząt i ich dobrostanu, zdrowia roślin lub zdrowia publicznego, a także przepisy wdrażające lub wykonujące te przepisy, w szczególności przepisy o bezpieczeństwie żywności i żywienia, weterynaryjnej kontroli granicznej, kontroli weterynaryjnej w handlu, produktach pochodzenia zwierzęcego, ochronie zdrowia zwierząt, ochronie roślin oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, żywieniu zwierząt i paszach.

Art. 3. Inspekcja realizuje zadania z zakresu ochrony zdrowia zwierząt oraz bezpieczeństwa żywności, nadzoru nad zdrowiem roślin, zapobiegania zagrożeniom związanym z obrotem i stosowaniem środków ochrony roślin, nadzoru nad wytwarzaniem, oceną i obrotem materiałem siewnym w celu zapewnienia ochrony zdrowia publicznego.

Art. 4. W zakresie ochrony zdrowia zwierząt oraz bezpieczeństwa żywności do zadań Inspekcji należy, w szczególności:

- 1) zwalczanie chorób zakaźnych zwierząt, w tym chorób odzwierzęcych;
- 2) badania kontrolne zakażeń zwierząt;
- 3) monitorowanie chorób odzwierzęcych i odzwierzęcych czynników chorobotwórczych oraz związanej z nimi oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe u zwierząt, w żywności i paszach;
- 4) badanie zwierząt rzeźnych oraz żywności;
- 5) przeprowadzanie:
 - a) weterynaryjnej kontroli granicznej,
 - b) kontroli weterynaryjnej w handlu i wywozie zwierząt oraz produktów w rozumieniu przepisów o kontroli weterynaryjnej w handlu,
 - c) kontroli administracyjnych i kontroli na miejscu przestrzegania wymogów, w zakresie określonym w przepisach o płatnościach w ramach systemów wsparcia bezpośredniego, jako organ kontroli, o którym mowa w art. 48 ust. 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1122/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 73/2009 odnośnie do zasady wzajemnej zgodności, modulacji oraz zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli w ramach systemów wsparcia bezpośredniego dla rolników przewidzianych w wymienionym rozporządzeniu oraz wdrażania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do zasady wzajemnej zgodności w ramach systemu wsparcia ustanowionego dla sektora wina (Dz. Urz. UE L 316 z 02.12.2009, str. 65, ze zm.),
 - d) kontroli wyrobów do diagnostyki *in vitro* stosowanych w medycynie weterynaryjnej, w rozumieniu art. 2 pkt 40 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (Dz. U. z 2008 r. Nr 213, poz. 1342 oraz z 2010 r. Nr 47, poz. 278, Nr 60, poz. 372 i Nr 78, poz. 513), zwanych dalej "wyrobami do diagnostyki *in vitro* stosowanymi w medycynie weterynaryjnej", mającej na celu ustalenie, czy wprowadzone do obrotu lub używania wyroby znajdują się w wykazie wyrobów do diagnostyki *in vitro* stosowanych w medycynie weterynaryjnej, o którym mowa w art. 76a ust. 1 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt,
 - e) kontroli warunków produkcji, transportu, przechowywania i sprzedaży żywności oraz warunków żywienia zbiorowego,
 - f) kontroli warunków zdrowotnych produkcji i obrotu materiałów i wyrobów przeznaczonych do kontaktu z żywnością,
 - g) kontroli materiałów i wyrobów przeznaczonych do kontaktu z żywnością w zakresie określonym w rozporządzeniu 1935/2004 oraz w rozporządzeniu 282/2008,
 - h) kontroli w zakresie dokonania napromieniowania żywności promieniowaniem jonizującym
- 6) sprawowanie kontroli w zakresie bezpieczeństwa żywności w odniesieniu do:
 - a) żywności pochodzenia niezwierzęcego produkowanej i wprowadzanej do obrotu, przywożonej z państw trzecich oraz wywożonej i powrotnie wywożonej do tych państw,
 - b) produktów pochodzenia zwierzęcego znajdujących się w handlu detalicznym,
 - c) żywności zawierającej jednocześnie środki spożywcze pochodzenia niezwierzęcego i produkty pochodzenia zwierzęcego, o której mowa w art. 1 ust. 2 rozporządzenia nr 853/2004, produkowanej i wprowadzanej do obrotu lub wywożonej do państw trzecich, przywożonej z tych państw w zakresie nieobjętym decyzją Komisji 2007/275/WE z dnia 17 kwietnia 2007 r. dotyczącą wykazu zwierząt i produktów mających podlegać kontroli w punktach kontroli granicznej na mocy dyrektyw Rady 91/496/EWG i 97/78/WE (Dz. Urz. UE L 116 z 04.05.2007, str. 9) oraz powrotnie wywożonej do tych państw,
 - d) prawidłowości stosowania zasad systemu HACCP.
- 7) sprawowanie nadzoru nad:
 - a) bezpieczeństwem i jakością zdrowotną żywności, w tym nad wymaganiami weterynaryjnymi i żywnościowymi przy ich produkcji, znakowaniu, umieszczaniu na rynku, sprzedaży bezpośredniej oraz wymaganiami dla owoców i warzyw nieprzeznaczonych do sprzedaży,

- b) produkcją żywności ekologicznej oraz produktami tradycyjnymi i regionalnymi,
 - c) wytwarzaniem, obrotem, stosowaniem pasz w żywieniu zwierząt, organizmów genetycznie zmodyfikowanych przeznaczonych do użytku paszowego i pasz z materiałów genetycznie zmodyfikowanych oraz nad transgranicznym przemieszczaniem organizmów genetycznie zmodyfikowanych przeznaczonych do użytku paszowego,
 - d) zdrowiem zwierząt przeznaczonych do rozrodu oraz jakością zdrowotną materiału biologicznego i jaj wylęgowych drobiu,
 - e) obrotem i ilością stosowanych produktów leczniczych weterynaryjnych,
 - f) wytwarzaniem i stosowaniem pasz leczniczych,
 - g) przestrzeganiem przepisów o ochronie zwierząt,
 - h) przestrzeganiem zasad identyfikacji i rejestracji zwierząt oraz przemieszczaniem zwierząt,
 - i) przestrzeganiem wymagań weterynaryjnych w gospodarstwach utrzymujących zwierzęta gospodarskie,
 - j) utrzymywaniem, hodowlą, prowadzeniem ewidencji zwierząt doświadczalnych w jednostkach doświadczalnych, hodowlanych i u dostawców,
- 8) prowadzenie monitorowania substancji niedozwolonych, niepożądanych i niebezpiecznych, pozostałości chemicznych, biologicznych, produktów leczniczych i skażeń promieniotwórczych u zwierząt, w ich wydzielinach i wydalinach, w tkankach lub narządach zwierząt, w żywności, w wodzie przeznaczonej do pojenia zwierząt oraz paszach;
- 9) monitorowanie produktów wprowadzanych po raz pierwszy do obrotu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez podmiot działający na rynku spożywczym:
- a) preparaty do początkowego żywienia niemowląt oraz środki spożywcze specjalnego przeznaczenia żywieniowego, które nie należą do grup określonych w art. 24 ust. 2 pkt 1-3 Ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o bezpieczeństwie żywności i żywienia (Dz. U. 2010. 136. 914),
 - b) suplementy diety,
 - c) środki spożywcze, do których dodawane są witaminy, składniki mineralne lub substancje, o których mowa w załączniku III część B i C do rozporządzenia nr 1925/2006,
- 10) uznanie wód, jako mineralne wody naturalne, wody źródlane i wody stołowe,
- 11) przyznawanie uprawnień klasyfikatora grzybów,
- 12) rejestracja oraz zatwierdzanie, warunkowe zatwierdzanie, przedłużanie warunkowego zatwierdzenia, zawieszanie oraz cofanie zatwierdzenia zakładów, które:
- a) produkują lub wprowadzają do obrotu żywność pochodzenia niezwierzęcego,
 - b) wprowadzają do obrotu produkty pochodzenia zwierzęcego,
 - c) produkują lub wprowadzają do obrotu żywność zawierającą jednocześnie środki spożywcze pochodzenia niezwierzęcego i produkty pochodzenia zwierzęcego, o której mowa w art. 1 ust. 2 rozporządzenia nr 853/2004, z zastrzeżeniem art. 73 ust. 6 Ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o bezpieczeństwie żywności i żywienia (Dz. U. 2010. 136. 914),
 - d) działają na rynku materiałów i wyrobów przeznaczonych do kontaktu z żywnością, w tym zakładów prowadzonych przez podmioty zajmujące się recyklingiem
- w trybie i na zasadach określonych w rozporządzeniu nr 852/2004 i rozporządzeniu nr 882/2004.
- 13) prowadzenie wymiany informacji w ramach systemów wymiany informacji, o których mowa w przepisach Unii Europejskiej;
- 14) kierowanie systemu RASFF, o którym mowa w art. 85 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o bezpieczeństwie żywności i żywienia (Dz. U. Nr 171, poz. 1225, ze zm.), w tym przyjmowanie informacji od organów Inspekcji Handlowej o niebezpiecznych produktach żywnościowych i paszach ocena ryzyka i stopnia zagrożenia spowodowanego niebezpiecznym produktem żywnościowym lub paszą,
- 15) zapewnienie przeprowadzenia postępowania dotyczącego wstępnej oceny naukowej oraz sporządzenie wstępnego sprawozdania odnośnie do nowej żywności wprowadzanej do obrotu w zakresie określonym przepisami rozporządzenia nr 258/97 oraz do przyjmowania od Komisji

- Europejskiej wstępnych sprawozdań przygotowanych w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej, a także do zgłaszania uwag i uzasadnionych sprzeciwów do takich sprawozdań,
- 16) wykonywanie czynności dotyczących żywności genetycznie zmodyfikowanej oraz organizmów genetycznie zmodyfikowanych przeznaczonych do wykorzystania jako żywność w zakresie określonym w rozporządzeniu nr 1829/2003, rozporządzeniu nr 1830/2003 oraz rozporządzeniu nr 1946/2003,

Art. 5. 1. W zakresie nadzoru nad zdrowiem roślin, do zadań Inspekcji należy, w szczególności:

- 1) kontrola fitosanitarna roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, podłoży i gleby oraz środków transportu, w miejscach wwozu i na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) ocena stanu zagrożenia roślin przez organizmy szkodliwe oraz prowadzenie ewidencji tych organizmów;
- 3) wydawanie decyzji w sprawie zwalczania organizmów szkodliwych;
- 4) ustalanie i doskonalenie metod oraz terminów zwalczania organizmów szkodliwych, a także zapobieganie ich rozprzestrzenianiu się;
- 5) wydawanie świadectw fitosanitarnych, paszportów roślin i zaświadczeń oraz nadzór nad jednostkami upoważnionymi do wypełniania formularzy paszportów roślin;
- 6) kontrola zabiegów oczyszczania, odkażania i przerobu roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów;
- 7) zawiadamianie organizacji ochrony roślin państwa, z którego pochodzą rośliny, produkty roślinne lub przedmioty, o ich zatrzymaniu lub zniszczeniu;
- 8) nadzór nad wprowadzaniem, rozprzestrzenianiem oraz nad pracami z wykorzystaniem organizmów kwarantannowych, roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów porażonych przez organizmy kwarantannowe lub niespełniających wymagań specjalnych oraz roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, których wprowadzanie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub przemieszczanie jest zakazane;
- 9) prowadzenie rejestru przedsiębiorców wykonujących działalność w zakresie konfekcjonowania lub obrotu środkami ochrony roślin oraz prowadzenie szkoleń w zakresie ochrony roślin;
- 10) wydawanie certyfikatów dla producentów stosujących integrowaną produkcję roślin;
- 11) badania laboratoryjne roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów;
- 12) wydawanie decyzji w sprawie postępowania z roślinami, produktami roślinnymi lub przedmiotami podlegającymi granicznej kontroli fitosanitarnej.

2. W zakresie nadzoru nad obrotem i stosowaniem środków ochrony roślin, do zadań Inspekcji należą, w szczególności:

- 1) kontrola środków ochrony roślin dopuszczonych do obrotu;
- 2) kontrola prawidłowości stosowania środków ochrony roślin;
- 3) upoważnianie jednostek organizacyjnych do wykonywania badań sprzętu do stosowania środków ochrony roślin oraz nadzór nad wykonywaniem tych badań i stanem technicznym tego sprzętu;
- 4) upoważnianie jednostek organizacyjnych do prowadzenia szkoleń i nadzór nad przeprowadzaniem tych szkoleń;
- 5) nadzór nad jednostkami upoważnionymi do przeprowadzania badań skuteczności środków ochrony roślin;
- 6) monitorowanie zużycia środków ochrony roślin.

3. W zakresie nadzoru nad wytwarzaniem, oceną i obrotem materiałem siewnym, o którym mowa w przepisach o nasiennictwie, do zadań Inspekcji należą, w szczególności:

- 1) ocena polowa, laboratoryjna i cech zewnętrznych materiału siewnego;
- 2) kontrola i ocena tożsamości odmianowej materiału siewnego;
- 3) kontrola przestrzegania zasad i obowiązujących wymagań w zakresie wytwarzania, przechowywania i obrotu materiałem siewnym, w tym modyfikowanym genetycznie;
- 4) wydawanie akredytacji w zakresie pobierania próbek i oceny materiału siewnego oraz kontrola warunków ich przestrzegania;

- 5) wydawanie urzędowych etykiet i plomb oraz nadzór nad jednostkami upoważnionymi do wypełniania etykiet;
- 6) kontrola materiału siewnego wwożonego z państw trzecich oraz ustalanie stopni kwalifikacji tego materiału;
- 7) dokonywanie oceny materiału siewnego w przypadku złożenia odwołania od oceny wykonanej przez akredytowane podmioty.

Art. 6. 1. W zakresie nadzoru nad jakością handlową artykułów rolno – spożywczych, do zadań Inspekcji należą, w szczególności:

- 1) kontrola jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych w produkcji i obrocie, w tym wywożonych za granicę;
- 2) kontrola jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych przywożonych spoza państw członkowskich Unii Europejskiej oraz spoza państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, w tym kontrola graniczna tych artykułów;
- 3) dokonywanie oceny i wydawanie świadectw w zakresie jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych;
- 4) kontrola artykułów rolno-spożywczych posiadających zarejestrowane na podstawie przepisów o rejestracji i ochronie nazw i oznaczeń produktów rolnych i środków spożywczych oraz o produktach tradycyjnych chronione nazwy pochodzenia, chronione oznaczenia geograficzne albo będących gwarantowanymi tradycyjnymi specjalnościami oraz współpraca z jednostkami sprawującymi taką kontrolę w innych państwach;
- 5) kontrola wyrobów winiarskich posiadających zarejestrowane na podstawie przepisów o wyrobie i rozlewie wyrobów winiarskich, obrocie tymi wyrobami i organizacji rynku wina chronione nazwy pochodzenia albo chronione oznaczenia geograficzne oraz współpraca z jednostkami sprawującymi kontrolę w innych państwach;
- 6) kontrola i nadzór nad jednostkami certyfikującymi w rolnictwie ekologicznym;
- 7) nadzór nad jednostkami certyfikującymi w procesie produkcji produktów rolnych i środków spożywczych posiadających chronioną nazwę pochodzenia, chronione oznaczenie geograficzne lub będących gwarantowanymi tradycyjnymi specjalnościami;
- 8) kontrola warunków składowania i transportu artykułów rolno-spożywczych;
- 9) nadzór nad rynkiem owoców i warzyw;
- 10) certyfikacja chmielu i produktów chmielowych.

2. Inspekcja współpracuje z organizacjami międzynarodowymi zajmującymi się jakością handlową artykułów rolno-spożywczych oraz ich obrotem międzynarodowym lub uczestniczy w pracach tych organizacji, jak też współpracuje z urzędowymi jednostkami kontrolnymi w innych państwach w zakresie kontroli jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych, w tym wymianie informacji lub próbek artykułów rolno-spożywczych.

3. Inspekcja udziela informacji i szkolenia w zakresie przepisów i wymagań dotyczących jakości handlowej lub ustalania klas jakości handlowej oraz metod i badań artykułów rolno-spożywczych.

4. Inspekcja sprawuje nadzór w zakresie jakości handlowej określonej przepisami Unii Europejskiej odnoszącymi się do:

- 1) mięsa drobiowego;
- 2) jaj;
- 3) tusz wieprzowych;
- 4) tusz wołowych;
- 5) tusz innych zwierząt;
- 6) mięsa pochodzącego z bydła w wieku do 12 miesięcy.

5. Nadzór nad jakością handlową artykułów rolno-spożywczych w obrocie detalicznym sprawuje Inspekcja Handlowa.

Art. 7. 1. Inspekcja sprawuje nadzór nad wprowadzaniem do obrotu nawozów, nawozów oznaczonych znakiem "NAWÓZ WE" i środków wspomagających uprawę roślin.

2. Inspekcja przeprowadza kontrolę przestrzegania przepisów dotyczących warunków przewozu, stosowania i przechowywania nawozów, nawozów oznaczonych znakiem „NAWÓZ WE” oraz środków wspomagających uprawę roślin.

3. Inspekcja przeprowadza kontrolę w zakresie spełniania przez nawozy oraz środki wspomagające uprawę roślin wytworzone z produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, o których mowa w rozporządzeniu nr 1069/2009 lub zawierające te produkty.

Art. 8. 1. Inspekcja kontroluje zbieranie, transportowanie, przechowywanie, operowanie, przetwarzanie oraz wykorzystywanie lub usuwanie produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi oraz produktów z nich pozyskanych celem zabezpieczenia tych materiałów przed stwarzaniem zagrożenia dla zdrowia zwierząt lub ludzi, w tym także w zakresie wykorzystania tych produktów, jako nawozów, polepszaczy gleby lub do produkcji pasz.

2. Inspekcja sprawuje nadzór nad wprowadzeniem na rynek oraz eksportem i tranzytem ubocznych produktów pochodzenia zwierzęcego nie przeznaczonych do spożycia przez ludzi, a także produktów z nich pozyskanych.

3. Inspekcja sprawuje nadzór nad produkcją, obrotem i stosowaniem w żywieniu mączek mięsno-kostnych.

Art. 9. 1. Inspekcja wykonuje zadania na podstawie przepisów odrębnych.

2. Zadania Inspekcji w stosunku do jednostek organizacyjnych podległych i nadzorowanych przez Ministra Obrony Narodowej oraz jednostek wojsk obcych przebywających na tych terenach Rzeczypospolitej Polskiej wykonuje Inspektor Weterynarii i Żywności Wojska Polskiego.

3. Inspektor Weterynarii i Żywności Wojska Polskiego wykonuje swoje zadania przy pomocy Wojskowej Inspekcji Weterynarii i Żywności.

4. Inspektor Weterynarii i Żywności Wojska Polskiego lub osoba przez niego upoważniona może uczestniczyć w prowadzonej przez organy Inspekcji:

- 1) weterynaryjnej i fitosanitarnej kontroli granicznej środków transportu, w tym okrętów i statków powietrznych wykorzystywanych do przewozu zwierząt lub produktów pochodzenia zwierzęcego lub roślinnego na potrzeby Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej oraz wojsk obcych;
- 2) kontroli zakładów zaopatrujących lub ubiegających się o zaopatrywanie Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej oraz wojsk obcych w produkty pochodzenia zwierzęcego lub roślinnego.

5. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, organizację oraz szczegółowe warunki i tryb wykonywania zadań przez Wojskową Inspekcję Weterynarii i Żywności, uwzględniając rodzaj i charakter zadań, kompetencje i wymagania niezbędne do sprawowania nadzoru oraz możliwość skutecznego wykonywania tych zadań.

6. Rada Ministrów w drodze rozporządzenia, określi formy współpracy organów Inspekcji z Wojskową Inspekcją Weterynarii i Żywności, uwzględniając:

- 1) sposób i tryb wzajemnego przekazywania informacji z zakresu, o którym mowa w art. 4 pkt 1 – 5;
- 2) zakres tej współpracy przy zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt;
- 3) warunki i sposób organizacji, uczestnictwa i prowadzenia wspólnych szkoleń Inspekcji i Wojskowej Inspekcji Weterynarii i Żywności.

Art. 10. 1. Organy Inspekcji, przy wykonywaniu swoich zadań, współpracują z właściwymi organami administracji rządowej, jednostkami samorządu terytorialnego, państwowymi jednostkami organizacyjnymi realizującymi politykę rolną państwa oraz jednostkami

organizacyjnymi pełniącymi funkcję agencji płatniczych w zakresie realizacji Wspólnej Polityki Rolnej.

Art. 11. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, warunki i sposób współpracy organów Inspekcji z organami celnymi, w tym przy kontroli przemieszczanych w celach niehandlowych zwierząt domowych towarzyszących podróżnym, mając na względzie zapewnienie sprawnej kontroli przeprowadzanej przez te organy oraz ochronę zdrowia publicznego.

Rozdział 2

Organizacja i funkcjonowanie Inspekcji

Art. 12. 1. Organami Inspekcji są:

- 1) Główny Inspektor Weterynarii i Żywności, zwany dalej „Głównym Inspektorem”;
- 2) wojewódzki inspektor weterynarii i żywności, zwany dalej „wojewódzkim inspektorem”, jako kierownik wojewódzkiej inspekcji weterynarii i żywności wchodzącej w skład niezespółonej administracji rządowej w województwie;
- 3) powiatowy inspektor weterynarii i żywności, zwany dalej „powiatowym inspektorem”, jako kierownik powiatowej inspekcji weterynarii i żywności wchodzącej w skład niezespółonej administracji rządowej;
- 4) graniczny inspektor weterynarii i żywności, zwany dalej „granicznym inspektorem”, jako kierownik granicznej inspekcji weterynarii i żywności wchodzącej w skład niezespółonej administracji rządowej;

2. Zadania organów Inspekcji wykonują:

- 1) lekarze weterynarii i inne osoby zatrudnione w Inspekcji oraz lekarze weterynarii wyznaczeni do wykonywania określonych czynności;
- 2) osoby niebędące lekarzami weterynarii wyznaczone do wykonywania określonych czynności o charakterze pomocniczym;

3. Lekarze weterynarii wyznaczeni do wykonywania określonych czynności oraz osoby, o których mowa w ust. 2 pkt 2, wykonują powierzone czynności pod nadzorem i w imieniu organów Inspekcji.

4. Lekarze weterynarii, o których mowa w ust. 2 pkt 1, są urzędowymi lekarzami weterynarii.

5. Zadania i czynności zatwierdzonego lekarza weterynarii określone w przepisach Unii Europejskiej wykonuje urzędowy lekarz weterynarii.

Art. 13. 1. Inspekcją kieruje Główny Inspektor, będący centralnym organem administracji rządowej.

2. Prezes Rady Ministrów sprawuje nadzór nad działalnością Głównego Inspektora.

3. Prezes Rady Ministrów powołuje Głównego Inspektora spośród osób wyłonionych w drodze otwartego i konkurencyjnego naboru. Prezes Rady Ministrów odwołuje Głównego Inspektora. Główny Inspektor pełni obowiązki do dnia powołania jego następcy.

4. Stanowisko Głównego Inspektora może zajmować osoba, która:

- 1) jest lekarzem weterynarii posiadającym prawo wykonywania zawodu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) jest obywatelem polskim;
- 3) korzysta z pełni praw publicznych;
- 4) nie była skazana prawomocnym wyrokiem za przestępstwo umyślne lub umyślne przestępstwo skarbowe;
- 5) nie była karana zakazem zajmowania stanowisk kierowniczych w urzędach organów władzy publicznej lub pełnienia funkcji związanych z dysponowaniem środkami publicznymi;
- 6) posiada kompetencje kierownicze;

- 7) posiada co najmniej 7-letni staż pracy w administracji publicznej w zakresie objętym przedmiotem działalności Inspekcji, w tym co najmniej 3-letni staż pracy na stanowisku kierowniczym;
- 8) posiada tytuł specjalisty z epizootiologii i administracji weterynaryjnej lub prewencji weterynaryjnej i higieny pasz lub higieny zwierząt rzeźnych i żywności pochodzenia zwierzęcego.

5. Informację o naborze na stanowisko Głównego Inspektora ogłasza się przez umieszczenie ogłoszenia w miejscu powszechnie dostępnym w siedzibie urzędu oraz w Biuletynie Informacji Publicznej urzędu i Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów. Ogłoszenie powinno zawierać:

- 1) nazwę i adres urzędu;
- 2) określenie stanowiska;
- 3) wymagania związane ze stanowiskiem wynikające z przepisów prawa;
- 4) zakres zadań wykonywanych na stanowisku;
- 5) wskazanie wymaganych dokumentów;
- 6) termin i miejsce składania dokumentów;
- 7) informację o metodach i technikach naboru.

6. Termin, o którym mowa w ust. 5 pkt 6, nie może być krótszy niż 10 dni od dnia opublikowania ogłoszenia w Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.

7. Nabór na stanowisko Głównego Inspektora przeprowadza zespół, powołany przez Szefa Kancelarii Prezesa Rady Ministrów z upoważnienia Prezesa Rady Ministrów, liczący 5 osób, w tym Przedstawiciel Krajowej Izby Lekarsko – Weterynaryjnej oraz będący obserwatorem Przedstawiciel Szefa Służby Cywilnej, których wiedza i doświadczenie dają rękojmię wyłonienia najlepszych kandydatów. W toku naboru ocenia się doświadczenie zawodowe kandydata, wiedzę niezbędną do wykonywania zadań na stanowisku, na które jest przeprowadzany nabór oraz kompetencje kierownicze.

8. Członkowie zespołu zobowiązani są zachować w tajemnicy informacje dotyczące osób ubiegających się o stanowisko, uzyskane w trakcie naboru.

9. W toku naboru zespół wyłania nie więcej niż 3 kandydatów, których przedstawia Szefowi Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.

10. Z przeprowadzonego naboru zespół sporządza protokół zawierający:

- 1) nazwę i adres urzędu;
- 2) określenie stanowiska, na które był prowadzony nabór, oraz liczbę kandydatów;
- 3) imiona, nazwiska i adresy kandydatów uszeregowanych według poziomu spełniania przez nich wymagań określonych w ogłoszeniu o naborze;
- 4) informację o zastosowanych metodach i technikach naboru;
- 5) uzasadnienie dokonanego wyboru albo powody niewyłonienia kandydata;
- 6) skład zespołu.

11. Wynik naboru ogłasza się niezwłocznie przez umieszczenie informacji w Biuletynie Informacji Publicznej urzędu i Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów. Informacja o wyniku naboru zawiera:

- 1) nazwę i adres urzędu;
- 2) określenie stanowiska, na które był prowadzony nabór;
- 3) imiona, nazwiska wybranych kandydatów oraz ich miejsca zamieszkania w rozumieniu przepisów Kodeksu cywilnego albo informację o niewyłonieniu kandydata.

12. Umieszczenie w Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów ogłoszenia o naborze oraz o wyniku tego naboru jest bezpłatne.

13. Prezes Rady Ministrów powołuje Zastępców Głównego Inspektora, w liczbie 4, spośród osób wyłonionych w drodze otwartego i konkurencyjnego naboru, na wniosek Głównego Inspektora. Prezes Rady Ministrów, na wniosek Głównego Inspektora może odwołać Zastępców Głównego Inspektora.

14. Zespół przeprowadzający nabór na stanowiska, o których mowa w ust. 13 powołuje Główny Inspektor.

15. Stanowisko Zastępcy Głównego Inspektora może zajmować osoba, która:

- 1) jest lekarzem weterynarii posiadającym prawo wykonywania zawodu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub posiada tytuł zawodowy magistra lub równorzędny;
- 2) jest obywatelem polskim;
- 3) korzysta z pełni praw publicznych;
- 4) nie była skazana prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe;
- 5) nie była karana zakazem zajmowania stanowisk kierowniczych w urzędach organów władzy publicznej lub pełnienia funkcji związanych z dysponowaniem środkami publicznymi;
- 6) posiada kompetencje kierownicze;
- 7) posiada co najmniej 5-letni staż pracy w administracji publicznej w zakresie objętym przedmiotem działalności Inspekcji, w tym co najmniej 2-letni staż pracy na stanowisku kierowniczym;

16. Co najmniej jeden Zastępca Głównego Inspektora musi być lekarzem weterynarii posiadającym prawo wykonywania zawodu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

17. Do sposobu przeprowadzania naboru na stanowiska, o których mowa w ust. 13 stosuje się odpowiednio ust. 5 – 12.

18. Główny Inspektor wykonuje swoje zadania przy pomocy Państwowego Inspektoratu Weterynarii i Żywności, zwanego dalej „Państwowym Inspektoratem”.

19. Organizację Państwowego Inspektoratu określa statut nadany, w drodze zarządzenia, przez Prezesa Rady Ministrów.

20. Organizację wewnętrzną i szczegółowy zakres zadań Państwowego Inspektoratu Weterynarii i Żywności określa Główny Inspektor w regulaminie organizacyjnym.

Art. 14. 1. Główny Inspektor, w szczególności:

- 1) ustala ogólne kierunki działania Inspekcji oraz wydaje instrukcje i wytyczne określające sposób jej postępowania w zakresie realizacji zadań Inspekcji, w tym w zakresie stosowania przepisów Unii Europejskiej lub sposobu realizacji celów w nich wyrażonych;
- 2) koordynuje, nadzoruje i kontroluje wykonywanie zadań Inspekcji przez wojewódzkich, powiatowych i granicznych inspektorów;
- 3) wydaje zarządzenia i decyzje lub występuje do innych organów o ich wydanie;
- 4) może wydawać wojewódzkim, powiatowym i granicznym inspektorom wiążące wytyczne i polecenia dotyczące podjęcia określonych czynności oraz żądać informacji z zakresu wykonywanych przez nich zadań;
- 5) wydaje wiążącą instrukcję w sprawie postępowania powiatowych inspektorów przy wyznaczaniu na czas określony lekarzy weterynarii i innych osób, o których mowa w art. 12 ust. 2, do wykonywania określonych czynności, mając na względzie ujednoczenie trybu postępowania, zapewnienie transparentności wyznaczenia oraz odpowiedni poziom i jakość wykonywanych czynności, jak też ogólny dostęp do informacji o prowadzonym naborze oraz może żądać informacji, co do sposobu jej wykonywania.
- 6) dokonuje analiz i ocen sytuacji epidemiologicznej, bezpieczeństwa żywności i pasz oraz wymagań przy ich produkcji;
- 7) koordynuje i nadzoruje urzędowe kontrole przeprowadzane przez organy Inspekcji w zakresie powiadamiania o niebezpiecznej żywności, w tym żywności pochodzenia zwierzęcego oraz paszach określonych w przepisach o paszach oraz o materiałach i wyrobach przeznaczonych do kontaktu z żywnością, w ramach sieci systemu RASFF;
- 8) kieruje siecią systemu RASFF, prowadzi krajowy punkt kontaktowy systemu RASFF i jest odpowiedzialny za jego funkcjonowanie oraz powiadamia Komisję Europejską o stwierdzonych przypadkach niebezpiecznej żywności oraz pasz;

- 9) koordynuje, nadzoruje i kontroluje zbieranie informacji w ramach systemu identyfikacji i rejestracji zwierząt,
 - 10) utrzymuje rezerwę szczepionek, biopreparatów i produktów biobójczych oraz innych środków niezbędnych do diagnozowania i zwalczania organizmów kwarantannowych oraz chorób zakaźnych zwierząt, w tym chorób odzwierzęcych, oraz monitorowania chorób odzwierzęcych i odzwierzęcych czynników chorobotwórczych, a także związanej z nimi oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe u zwierząt, w żywności i paszach;
 - 11) dokonuje oceny stanu zagrożenia upraw na terytorium kraju przez organizmy kwarantannowe oraz prowadzi ewidencję występowania tych organizmów;
 - 12) zarządza systemem wymiany informacji, o którym mowa w art. 66 ust. 1;
 - 13) sprawuje nadzór nad prawidłowym funkcjonowaniem systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 53 ust. 1, w ramach którego w szczególności:
 - a) ma prawo do bezpośredniego dostępu do danych zawartych w centralnej bazie danych, o której mowa w art. 53 ust. 1 pkt 1,
 - b) przeprowadza kontrolę w zakresie prawidłowego funkcjonowania systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 53 ust. 1, w tym kontroluje wprowadzanie przez upoważnione podmioty danych dotyczących wyników przeprowadzonych badań laboratoryjnych, w zakresie określonym w art. 47, do centralnej bazy danych, o której mowa w art. 53 ust. 1 pkt 1;
 - 14) prowadzi Punkt Kontaktowy Komisji Kodeksu Żywnościowego FAO/WHO oraz koordynuje udział w pracach Komisji Kodeksu Żywnościowego FAO/WHO;
 - 15) inicjuje i organizuje szkolenia dla urzędowych lekarzy weterynarii oraz doskonalenia zawodowe dla pracowników Inspekcji w zakresie objętym zadaniami Inspekcji;
 - 16) może inicjować, organizować i prowadzić działalność informacyjną dla podmiotów podlegających nadzorowi Inspekcji oraz prowadzić szkolenia z zakresu realizacji zadań Inspekcji.
 - 17) wykonuje zadania określone w przepisach odrębnych.
 2. Główny Inspektor, w zakresie realizacji zadań Inspekcji, współpracuje z:
 - 1) organami państw członkowskich Unii Europejskiej,
 - 2) właściwymi organami innych państw na podstawie zawartych umów i porozumień,
 - 3) Komisją Europejską,
 - 4) organizacjami międzynarodowymi.
 3. Główny Inspektor w zakresie realizacji zadania, o którym mowa w ust. 2, działa z urzędu lub na wniosek właściwych organów, o których mowa w ust. 2, organizacji międzynarodowych lub Komisji Europejskiej.
 4. Główny Inspektor, realizując zadanie, o którym mowa w ust. 2, przekazuje informacje uzyskane przez organy Inspekcji przy wykonywaniu czynności określonych w ustawie.
 5. Główny Inspektor może odmówić przekazania informacji organom, o których mowa w ust. 2, organizacjom międzynarodowym oraz Komisji Europejskiej, lub podjęcia działań, o których mowa w ust. 2, jeżeli mogłoby to stanowić zagrożenie dla bezpieczeństwa państwa.
 6. Do informacji, o których mowa w ust. 4, stosuje się przepisy o ochronie informacji niejawnych.
 7. Informacje, o których mowa w ust. 4, dotyczące działań:
 - 1) naruszających lub mogących naruszać prawodawstwo weterynaryjne, fitosanitarne oraz związane z bezpieczeństwem żywności w stopniu zagrażającym zdrowiu publicznemu lub
 - 2) mających szczególne znaczenie dla Unii Europejskiej lub powodujących konsekwencje dla poszczególnych państw członkowskich
- Główny Inspektor, w porozumieniu z Komisją Europejską i organami, o których mowa w ust. 2 oraz zainteresowanych państw członkowskich, w przypadku braku innych środków zapobiegawczych, podaje informacje, o których mowa w ust. 7 do publicznej wiadomości w środkach masowego przekazu.

8. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, zakres i tryb współpracy Głównego Inspektora z organami Unii Europejskiej i państw trzecich, Komisją Europejską oraz innymi organizacjami międzynarodowymi, których Rzeczpospolita Polska jest członkiem, biorąc pod uwagę:

- 1) prawidłowe stosowanie prawodawstwa weterynaryjnego, fitosanitarnego oraz związanego z bezpieczeństwem żywności i pasz;
- 2) wykrywanie naruszeń prawodawstwa, o którym mowa w pkt 1 i zapobieganie im;
- 3) konieczność informowania o zawieranych z państwami trzecimi umowach lub porozumieniach w zakresie weterynarii, ochrony roślin, bezpieczeństwa żywności i pasz.

9. Główny Inspektor może wystąpić z wnioskiem do Komisji Europejskiej o wsparcie finansowe dla wykonania zadań Inspekcji i jest odpowiedzialny za prawidłowe wydatkowanie przyznanych środków.

10. Główny Inspektor składa Prezesowi Rady Ministrów corocznie, do dnia 30 kwietnia, sprawozdanie z realizacji zadań Inspekcji w roku ubiegłym.

Art. 15. Wojewódzkiego inspektora powołuje i odwołuje Prezes Rady Ministrów na wniosek Głównego Inspektora.

Art. 16. 1. Wojewódzki inspektor podlega, w zakresie realizacji zadań Inspekcji na obszarze swojej właściwości, Głównemu Inspektorowi.

2. Graniczny inspektor podlega Głównemu Inspektorowi.

3. Powiatowy inspektor podlega wojewódzkiemu inspektorowi.

4. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, terytorialny zakres działania powiatowych i granicznych inspektorów oraz ich siedziby, biorąc pod uwagę:

- 1) zasadniczy podział terytorialny państwa, z tym że zakres działania powiatowego inspektora może obejmować kilka powiatów;
- 2) możliwości finansowe i organizacyjne Inspekcji;
- 3) potrzebę zapewnienia realizacji zadań Inspekcji na obszarze całego kraju.

Art. 17. 1. Wojewódzkim, powiatowym i granicznym inspektorem może być osoba, która:

- 1) jest lekarzem weterynarii posiadającym prawo wykonywania zawodu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) jest obywatelem polskim;
- 3) korzysta z pełni praw publicznych;
- 4) nie była skazana prawomocnym wyrokiem za przestępstwo umyślne lub umyślne przestępstwo skarbowe;
- 5) nie była karana zakazem zajmowania stanowisk kierowniczych w urzędach organów władzy publicznej lub pełnienia funkcji związanych z dysponowaniem środkami publicznymi;
- 6) posiada kompetencje kierownicze;
- 7) posiada co najmniej:
 - a) 5-letni staż pracy w administracji publicznej w zakresie objętym przedmiotem działalności Inspekcji - w przypadku wojewódzkiego lekarza weterynarii,
 - b) 3-letni staż pracy w administracji publicznej w zakresie objętym przedmiotem działalności Inspekcji - w przypadku powiatowego i granicznego lekarza weterynarii,

2. Zastępców wojewódzkiego inspektora, w liczbie 3, powołuje i odwołuje Główny Inspektor na wniosek wojewódzkiego inspektora.

3. Zastępców granicznego inspektora, w liczbie 2, powołuje i odwołuje Główny Inspektor.

4. Zastępców powiatowego inspektora, w liczbie 2, powołuje i odwołuje wojewódzki inspektor na wniosek powiatowego inspektora.

5. Zastępcą wojewódzkiego, granicznego i powiatowego inspektora może być osoba, która:

- 1) jest lekarzem weterynarii posiadającym prawo wykonywania zawodu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub posiada tytuł zawodowy magistra lub równorzędny;
- 2) jest obywatelem polskim;

- 3) korzysta z pełni praw publicznych;
 - 4) nie była skazana prawomocnym wyrokiem za przestępstwo umyślne lub umyślne przestępstwo skarbowe;
 - 5) nie była karana zakazem zajmowania stanowisk kierowniczych w urzędach organów władzy publicznej lub pełnienia funkcji związanych z dysponowaniem środkami publicznymi;
 - 6) posiada kompetencje kierownicze;
 - 7) posiada co najmniej:
 - a) 5-letni staż pracy w administracji publicznej w zakresie objętym przedmiotem działalności Inspekcji - w przypadku zastępcy wojewódzkiego inspektora,
 - b) 3-letni staż pracy w administracji publicznej w zakresie objętym przedmiotem działalności Inspekcji – w przypadku powiatowego i granicznego inspektora;
6. Czynności wynikające ze stosunku pracy wobec:
- 1) wojewódzkiego inspektora oraz jego zastępcy - wykonuje Główny Inspektor;
 - 2) powiatowego inspektora oraz jego zastępcy - wykonuje wojewódzki inspektor;
 - 3) granicznego inspektora oraz jego zastępcy - wykonuje Główny Inspektor.

7. Kandydaci na stanowiska wojewódzkiego i granicznego inspektora oraz ich zastępcy wyłaniani są w wyniku postępowania kwalifikacyjnego przeprowadzonego przez Głównego Inspektora.

8. Kandydaci na stanowisko powiatowego inspektora oraz jego zastępcy wyłaniani są w wyniku postępowania kwalifikacyjnego przeprowadzonego przez wojewódzkiego inspektora.

9. Rada Ministrów, w drodze rozporządzenia, określi warunki i sposób prowadzenia postępowania kwalifikacyjnego, o którym mowa w ust. 7 i 8, w tym w szczególności sposób ogłaszania o zamiarze przeprowadzenia postępowania kwalifikacyjnego oraz skład i zasady działania komisji kwalifikacyjnej.

Art. 18. 1. Główny Inspektor może zawiesić w wykonywaniu obowiązków wojewódzkiego, powiatowego lub granicznego inspektora lub jego zastępcę, jeżeli jego działalność lub działalność kierowanego przez niego inspektoratu może zagrozić prawidłowemu wykonywaniu zadań Inspekcji. Podejmując decyzję o zawieszeniu, Główny Inspektor wyznacza osobę pełniącą obowiązki zawieszzonego organu.

2. Okres zawieszenia, o którym mowa w ust. 1, trwa do czasu zakończenia postępowania wyjaśniającego lub dyscyplinarnego w rozumieniu przepisów o służbie cywilnej.

3. W stosunku do powiatowego inspektora i jego zastępcy kompetencje, o których mowa w ust. 1, przysługują wojewódzkiemu inspektorowi.

Art. 19. 1. Wojewódzki inspektor wykonuje swoje zadania przy pomocy wojewódzkiego inspektoratu weterynarii i żywności.

2. Powiatowy inspektor wykonuje swoje zadania przy pomocy powiatowego inspektoratu weterynarii i żywności.

3. Graniczny inspektor wykonuje swoje zadania przy pomocy granicznego inspektoratu weterynarii i żywności. W ramach granicznego inspektoratu weterynarii i żywności funkcjonują graniczne posterunki kontroli zatwierdzone na podstawie odrębnych przepisów.

4. Rada Ministrów określi, w drodze zarządzenia, organizację wojewódzkich, powiatowych i granicznych inspektoratów weterynarii i żywności, mając na względzie prawidłowość realizacji zadań Inspekcji.

Art. 20. 1. Wojewódzki inspektor, w szczególności:

- 1) koordynuje i nadzoruje realizację ustawowych zadań Inspekcji na terenie województwa;
- 2) reprezentuje wojewódzki inspektorat na zewnątrz, składa oświadczenia woli w sprawach majątkowych i przyjmuje inne zobowiązania w granicach posiadanych pełnomocnictw;

- 3) ustala kierunki działania, wydaje instrukcje określające sposób postępowania powiatowych inspektorów na obszarze województwa oraz kontroluje sposób wykonywania przez nich zadań Inspekcji;
- 4) może wydawać powiatowym inspektorom polecenia dotyczące podjęcia określonych czynności oraz żądać od nich informacji z zakresu ich działania;
- 5) udziela upoważnień pracownikom Inspekcji do wykonywania zadań w imieniu wojewódzkiego inspektora;
- 6) organizuje szkolenia dla lekarzy weterynarii oraz doskonalenia zawodowe dla pracowników Inspekcji w zakresie objętym zadaniami Inspekcji;
- 7) może inicjować, organizować i prowadzić działalność informacyjną dla podmiotów podlegających nadzorowi Inspekcji oraz prowadzić szkolenia z zakresu realizacji zadań Inspekcji;
- 8) nadzoruje na obszarze województwa działanie systemów informatycznych utworzonych i użytkowanych przez Inspekcję;
- 9) wydaje decyzje administracyjne w sprawach należących do zakresu działania i kompetencji Inspekcji;
- 10) wydaje regulaminy, instrukcje i zarządzenia wewnętrzne;
- 11) prowadzi rejestr przedsiębiorców oraz inne określone zadaniami Inspekcji;
- 12) wykonuje inne zadania zlecone przez Głównego Inspektora lub określone w przepisach odrębnych.

2. Wojewódzki oraz graniczny inspektor corocznie, do dnia 30 marca, a na żądanie Głównego Inspektora w każdym czasie, przekazują Głównemu Inspektorowi informacje o realizacji zadań Inspekcji odpowiednio na obszarze województwa albo w terytorialnym zakresie działania granicznego inspektora.

3. Powiatowy inspektor corocznie, do dnia 28 lutego, a na żądanie wojewódzkiego inspektora w każdym czasie, przekazuje wojewódzkiemu inspektorowi informacje o realizacji zadań Inspekcji w terytorialnym zakresie działania powiatowego inspektora.

Art. 21. 1. W rozumieniu Kodeksu postępowania administracyjnego, w sprawach związanych z wykonywaniem zadań Inspekcji, organem pierwszej instancji jest powiatowy inspektor, chyba że przepisy odrębne stanowią inaczej.

2. W rozumieniu Kodeksu postępowania administracyjnego w postępowaniu administracyjnym organem wyższego stopnia, w stosunku do:

- 1) powiatowego inspektora - jest wojewódzki inspektor;
- 2) wojewódzkiego i granicznego inspektora - jest Główny Inspektor.

3. Organ wyższego stopnia może podejmować wszelkie czynności należące do zakresu działania organu niższego stopnia, jeżeli jest to uzasadnione szczególną wagą lub zawichością sprawy. W tych przypadkach organ wyższego stopnia staje się organem pierwszej instancji.

4. O podjęciu czynności, o których mowa w ust. 3, organ wyższego stopnia powiadamia organ pierwszej instancji.

5. Główny Inspektor może podejmować wszelkie czynności należące do zakresu działania Inspekcji, w celu przeciwdziałania zagrożeniom, o których mowa w art. 27 ust. 1. W tych przypadkach Główny Inspektor staje się organem pierwszej instancji. O podjęciu czynności Główny Inspektor zawiadamia wojewódzkiego, powiatowego lub granicznego inspektora.

Art. 22. 1. Koszty działalności Inspekcji i wykonywania zadań określonych w przepisach niniejszej ustawy pokrywane są z budżetu państwa.

2. Państwowy Inspektorat, wojewódzkie, powiatowe i graniczne inspektoraty weterynarii i żywności są państwowymi jednostkami budżetowymi.

3. Główny Inspektor jest dysponentem pierwszego, drugiego i trzeciego stopnia budżetu państwa.

4. Wojewódzki inspektor jest dysponentem drugiego i trzeciego stopnia budżetu państwa.

5. Powiatowy i graniczny inspektor jest dysponentem trzeciego stopnia budżetu państwa.

6. W budżecie Głównego Inspektora wyodrębnia się środki przeznaczone na:

- 1) zwalczanie chorób zakaźnych zwierząt i chorób odzwierzęcych podlegających obowiązkowi zwalczania, w tym na odszkodowania, zapomogi i nagrody oraz zadania wynikające z planów gotowości zwalczania chorób zakaźnych zwierząt;
- 2) badania kontrolne zakażeń zwierząt;
- 3) monitorowanie chorób odzwierzęcych i odzwierzęcych czynników chorobotwórczych podlegających obowiązkowi monitorowania oraz związanej z nimi oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe u zwierząt, w żywności i paszach;
- 4) prowadzenie monitorowania substancji niedozwolonych, niepożądanych i niebezpiecznych, pozostałości chemicznych, biologicznych, produktów leczniczych i skażeń promieniotwórczych u zwierząt, w ich wydzielinach i wydalinach, w tkankach lub narządach zwierząt, w żywności, w wodzie przeznaczonej do pojenia zwierząt oraz paszach;
- 5) realizację rocznych planów urzędowej kontroli pasz i pasz leczniczych;
- 6) nadzór nad obrotem i ilością stosowanych produktów leczniczych weterynaryjnych;
- 7) nadzór nad ubojem zwierząt rzeźnych, w tym badaniem przedubojowym i poubojowym, oceną mięsa i nadzór nad przestrzeganiem przepisów o ochronie zwierząt w trakcie uboju;
- 8) nadzór nad pozyskiwaniem i przetwórstwem środków spożywczych, nadzór nad składowaniem, transportem i obrotem środkami spożywczymi;
- 9) nadzór nad badaniem mięsa zwierząt łownych;
- 10) badanie laboratoryjne mięsa na obecność włośni;
- 11) nadzór nad wytwarzaniem, obrotem i stosowaniem pasz leczniczych;
- 12) nadzór nad przestrzeganiem przepisów o ochronie zwierząt;
- 13) zwalczanie chorób zakaźnych roślin oraz innych działań, związanych ze stwierdzeniem organizmów kwarantannowych;
- 14) kontrolę fitosanitarną roślin lub przedmiotów, podłoży i gleby oraz środków transportu w miejscach wwozu i na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 15) ocenę stanu zagrożenia roślin przez organizmy szkodliwe oraz prowadzenie ewidencji tych organizmów;
- 16) nadzór nad obrotem i stosowaniem środków ochrony roślin;
- 17) nadzór nad obrotem, ocenę i kontrolę materiału siewnego.

2. Lekarzom weterynarii i innym osobom, o których mowa w art. 12 ust. 2 pkt 2, wyznaczonym do wykonywania czynności, o których mowa w art. 23, przysługuje wynagrodzenie w wysokości określonej w przepisach wydanych na podstawie art. 23 ust. 9.

Art. 23. 1. Powiatowy inspektor do wykonywania czynności urzędowych, może:

- 1) wyznaczać na czas określony lekarzy weterynarii niebędących pracownikami Inspekcji do:
 - a) szczepień ochronnych lub badań rozpoznawczych,
 - b) sprawowania nadzoru nad miejscami gromadzenia, skupu lub sprzedaży zwierząt, targowiskami oraz wystawami, pokazami lub konkursami zwierząt,
 - c) badania zwierząt umieszczanych na rynku, przeznaczonych do wywozu oraz wystawiania świadectw zdrowia,
 - d) sprawowania nadzoru nad ubojem zwierząt rzeźnych, w tym badania przedubojowego i poubojowego, oceny mięsa i nadzoru nad przestrzeganiem przepisów o ochronie zwierząt w trakcie uboju,
 - e) badania mięsa zwierząt łownych,
 - f) sprawowania nadzoru nad rozbiorem, przetwórstwem lub przechowywaniem mięsa i produktów mięsnych oraz wystawiania wymaganych świadectw zdrowia,
 - g) sprawowania nadzoru nad pozyskiwaniem, przechowywaniem oraz punktami odbioru mleka, przetwórstwem oraz przechowywaniem produktów wytworzonych z wykorzystaniem mleka i wystawiania wymaganych świadectw zdrowia

- h) sprawowania nadzoru nad wyładowywaniem ze statków rybackich i statków przetwórci produktów rybołówstwa, nad obróbką, przetwórstwem lub przechowywaniem tych produktów oraz ślimaków i żab oraz wystawiania wymaganych świadectw zdrowia,
 - i) sprawowania nadzoru nad przetwórstwem, konfekcjonowaniem i przechowywaniem jaj konsumpcyjnych i produktów jajecznych oraz wystawiania wymaganych świadectw zdrowia,
 - j) sprawowanie nadzoru nad wytwarzaniem, obrotem i stosowaniem pasz, w tym także stosowaniem pasz na użytek własny,
 - k) pobierania próbek do badań,
 - l) sprawowania nadzoru nad sprzedażą bezpośrednią,
 - ł) badania laboratoryjnego mięsa na obecność włośni,
 - m) sprawowania nadzoru nad produkcją marginalną, lokalną i ograniczoną,
 - n) kontroli administracyjnych, w tym kontroli na miejscu przestrzegania wymogów, w zakresie określonym w przepisach o płatnościach w ramach systemów wsparcia bezpośredniego, jako organ kontroli, o którym mowa w art. 48 ust. 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1122/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 73/2009 odnośnie do zasady wzajemnej zgodności, modulacji oraz zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli w ramach systemów wsparcia bezpośredniego dla rolników przewidzianych w wymienionym rozporządzeniu oraz wdrażania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do zasady wzajemnej zgodności w ramach systemu wsparcia ustanowionego dla sektora wina (Dz. Urz. UE L 326 z 02.12.2009 ze zm.)
- 2) wyznaczać na czas określony lekarzy weterynarii niebędących pracownikami Inspekcji, świadczących usługi weterynaryjne w ramach zakładu leczniczego dla zwierząt do wykonywania zadań wskazanych w pkt 1;
- 3) wyznaczać na czas określony osoby niebędące lekarzami weterynarii, posiadające odpowiednie kwalifikacje do:
- a) przeprowadzania kontroli, w tym pobierania prób, oceny i badań laboratoryjnych roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów,
 - b) przeprowadzania kontroli warunków wykonywania zabiegów zapobiegających rozprzestrzenianiu się organizmów szkodliwych, wymaganych w przepisach innych państw,
 - c) przeprowadzania kontroli jednostek upoważnionych do prowadzenia badań sprawności technicznej opryskiwaczy,
 - d) przeprowadzania kontroli jednostek upoważnionych do badań skuteczności działania środków ochrony roślin, prowadzonych w ramach dopuszczania do ich obrotu,
 - e) zaopatrywania roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów bądź dokumentów im towarzyszących w oznakowania wymagane w przepisach innych państw,
 - f) wydawania certyfikatów dla producentów stosujących integrowaną produkcję,
 - g) wykonania innych określonych czynności o charakterze pomocniczym.
2. Wyznaczenie do wykonania czynności, o którym mowa w ust. 1, następuje w drodze decyzji administracyjnej powiatowego inspektora, określającej rodzaj i zakres czynności przekazanych do wykonania.
3. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, wyznaczenie lekarza weterynarii następuje po uzyskaniu zgody kierownika zakładu leczniczego dla zwierząt, w ramach którego lekarz ten świadczy usługi weterynaryjne.
4. Wykonywanie czynności, o których mowa w ust. 1, następuje po zawarciu przez powiatowego inspektora umowy z:
- 1) osobami, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 3,
 - 2) podmiotem prowadzącym zakład leczniczy dla zwierząt - w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2,
- określającej zakres, terminy i miejsce wykonywania tych czynności, wysokość wynagrodzenia za ich wykonanie oraz termin płatności, a w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, dodatkowo

imię i nazwisko wyznaczonego lekarza weterynarii świadczącego usługi weterynaryjne w ramach zakładu leczniczego dla zwierząt.

5. Powiatowy inspektor przekazuje kierownikowi zakładu higieny weterynaryjnej wchodzącego w skład wojewódzkiego inspektoratu, zwanego dalej "zakładem higieny weterynaryjnej", kopię decyzji administracyjnej w sprawie wyznaczenia do wykonywania czynności określonej w ust. 1 pkt 1 lit. f oraz kopię umowy, o której mowa w ust. 4. pkt. 1, o wykonywanie tej czynności.

6. Powiatowy inspektor prowadzi listę osób wyznaczonych do wykonywania czynności, o których mowa w ust. 1.

7. Uchylenie decyzji, o której mowa w ust. 2 i rozwiązanie umowy ze skutkiem natychmiastowym może nastąpić w przypadku:

- 1) gdy wykonywanie czynności przez wyznaczony podmiot może spowodować zagrożenie dla zdrowia publicznego lub zwierząt;
- 2) niewywiązywania się wyznaczonego podmiotu z powierzonych mu do wykonania czynności, w szczególności przez niewykonywanie ich terminowo;
- 3) stwierdzenia zaniedbań w dokumentowaniu wykonywanych czynności;
- 4) zawieszenia lub utraty prawa wykonywania zawodu przez lekarza weterynarii;
- 5) złożenia wniosku przez osobę wyznaczoną, a także po złożeniu wniosku przez:
 - a) kierownika zakładu higieny weterynaryjnej - w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 lit. f,
 - b) kierownika zakładu leczniczego dla zwierząt - w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2.

8. O dokonaniu zmian w zakresie wyznaczenia do wykonywania czynności, o której mowa w ust. 1 pkt 1 lit. f, powiatowy inspektor powiadamia kierownika zakładu higieny weterynaryjnej.

9. Rada Ministrów po zasięgnięciu opinii Głównego Inspektora oraz Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) zakres czynności pomocniczych wykonywanych przez osoby, o których mowa w ust. 1 pkt 3, oraz kwalifikacje osób wyznaczonych do wykonywania czynności, o których mowa w ust. 1,
- 2) warunki i wysokość wynagrodzenia za wykonywanie czynności, o których mowa w ust. 1,
 - mając na względzie rodzaj czynności, stopień jej skomplikowania, czas przeznaczony na jej dokonanie oraz nakład pracy niezbędny do jej wykonania, zapewniający odpowiedni poziom i jakość wykonywanych czynności oraz obowiązek waloryzacji wysokości wynagrodzenia związany ze wzrostem przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w gospodarce narodowej w poprzednim roku, ogłaszanego do celów emerytalnych w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego.

10. Wykonywanie czynności, o których mowa w ust. 1, nie stanowi zatrudnienia w rozumieniu przepisów Kodeksu pracy.

Art. 24. Do wydatków związanych z wykonywaniem czynności, o których mowa w art. 23 ust. 1, zalicza się wydatki na:

- 1) wynagrodzenia osób niebędących pracownikami Inspekcji;
- 2) obsługę finansową;
- 3) sprzęt i materiały związane z wykonywaniem powierzonych czynności urzędowych, w tym:
 - a) do prowadzenia dokumentacji oraz gromadzenia i przesyłania danych,
 - b) odczynniki do badań,
 - c) odzież ochronną,
- 4) konserwację i naprawy sprzętu, o którym mowa w pkt 3;
- 5) tusz i pieczęcie do znakowania mięsa;
- 6) badania laboratoryjne niezbędne do wydania decyzji;
- 7) szkolenia lekarzy weterynarii oraz innych osób wykonujących czynności urzędowe;
- 8) ponoszone przez wyznaczone osoby koszty, o których mowa w art. 60 ust. 1 pkt 1 i 2;
- 9) dojazdy pracowników Inspekcji w celu kontroli wykonywania powierzonych zadań. oraz osób wyznaczonych na miejsce dokonania czynności.

Art. 25. 1. Organem doradczo-opiniodawczym Głównego Inspektora w zakresie, o którym mowa w art. 4, jest Rada Sanitarno-Epidemiologiczna, zwana dalej "Radą".

2. Rada liczy 7 członków.

3. Kadencja Rady trwa 4 lata.

4. Członków Rady powołuje i odwołuje Prezes Rady Ministrów, na wniosek Głównego Inspektora, spośród osób wyróżniających się wiedzą oraz doświadczeniem zawodowym w dziedzinie sanitarno-epidemiologicznej.

5. Członkowie Rady wybierają ze składu Rady przewodniczącego i sekretarza.

6. Przewodniczący Rady może zapraszać na jej posiedzenia osoby niebędące członkami Rady, posiadające wiedzę lub doświadczenie zawodowe w dziedzinie sanitarno-epidemiologicznej.

7. Rada działa na podstawie uchwalonego przez siebie regulaminu. Regulamin Rady zatwierdza Główny Inspektor.

8. Członkom Rady przysługuje zwrot kosztów przejazdu i zakwaterowania oraz diety na warunkach stosowanych przy podróżach służbowych pracowników zatrudnionych w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej i określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 77⁵ § 2 Kodeksu pracy.

9. Koszty obsługi administracyjno-biurowej Rady oraz zwrot kosztów i diet, o których mowa w ust. 8, są pokrywane z budżetu państwa ze środków będących w dyspozycji Głównego Inspektora.

Art. 26. 1. Organem doradczo-opiniodawczym Głównego Inspektora w zakresie funkcjonowania laboratoriów dla celów kontroli urzędowych określonych w rozporządzeniu (WE) nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie kontroli urzędowych przeprowadzanych w celu sprawdzenia zgodności z prawem paszowym i żywnościowym oraz regułami dotyczącymi zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt (Dz. Urz. UE L 165 z 30.04.2004, str. 1, ze zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 45, str. 200), zwanym dalej "rozporządzeniem nr 882/2004", jest Rada do spraw Laboratoriów.

2. Rada do spraw Laboratoriów liczy 7 członków.

3. Kadencja Rady do spraw Laboratoriów trwa 4 lata.

4. Członków Rady do spraw Laboratoriów powołuje i odwołuje Prezes Rady Ministrów, na wniosek Głównego Inspektora, spośród osób wyróżniających się wiedzą oraz doświadczeniem zawodowym w dziedzinie diagnostyki laboratoryjnej.

5. Członkowie Rady do spraw Laboratoriów wybierają z jej składu przewodniczącego i sekretarza.

6. Przewodniczący Rady do spraw Laboratoriów może zapraszać na jej posiedzenia osoby niebędące członkami tej Rady, posiadające wiedzę lub doświadczenie zawodowe w dziedzinie diagnostyki laboratoryjnej.

7. Rada do spraw Laboratoriów działa na podstawie uchwalonego przez siebie regulaminu. Regulamin Rady do spraw Laboratoriów zatwierdza Główny Inspektor.

8. Członkom Rady do spraw Laboratoriów przysługuje zwrot kosztów przejazdu i zakwaterowania oraz diety na warunkach stosowanych przy podróżach służbowych pracowników zatrudnionych w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej i określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 77⁵ § 2 Kodeksu pracy.

9. Koszty obsługi administracyjno-biurowej Rady do spraw Laboratoriów oraz zwrot kosztów i diet, o których mowa w ust. 8, są pokrywane z budżetu państwa ze środków będących w dyspozycji Głównego Inspektora.

Rozdział 3

Zasady i tryb przeprowadzania kontroli

Art. 27. 1. Organ Inspekcji, w przypadku stwierdzenia zagrożenia epidemiologicznego lub zagrożenia bezpieczeństwa żywności oraz zagrożenia przez organizmy kwarantannowe lub w

przypadku wystąpienia organizmu szkodliwego, który może spowodować znaczne lub częściowe zniszczenie roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, a także w przypadku, gdy jest to niezbędne ze względu na ochronę zdrowia publicznego albo dla zabezpieczenia gospodarki narodowej przed poważnymi stratami, nakazuje, w drodze decyzji administracyjnej, lekarzowi weterynarii lub podmiotowi, o którym mowa w art. 23, wykonywanie czynności koniecznych do likwidacji tego zagrożenia.

2. Nakaz, o którym mowa w ust. 1, nie dotyczy:

- 1) osób, które nabyły prawa emerytalne;
- 2) kobiet w ciąży lub wychowujących dzieci w wieku do 16 lat;
- 3) osób niepełnosprawnych.

3. Decyzję, o której mowa w ust. 1, na obszarze powiatu, w którym lekarz weterynarii lub podmiot, o którym mowa w art. 23, mieszka lub jest zatrudniony lub ma siedzibę, wydaje powiatowy inspektor, a w przypadku skierowania do wykonania czynności na obszarze innego powiatu - wojewódzki inspektor.

4. W szczególnie uzasadnionych przypadkach, lekarz weterynarii lub podmiot, o którym mowa w art. 23, może być skierowany do wykonywania określonych czynności na terenie innego województwa niż to, w którym zamieszkuje lub jest zatrudniony lub ma siedzibę.

5. Decyzję, o której mowa w ust. 4 wydaje Główny Inspektor.

6. Wniesienie odwołania od decyzji, o której mowa w ust. 1, nie wstrzymuje jej wykonania.

7. Decyzja, o której mowa w ust. 1, stwarza obowiązek wykonywania czynności na okres do 3 miesięcy w miejscu określonym w decyzji.

8. Osobie skierowanej do wykonywania czynności pracodawca jest obowiązany udzielić urlopu bezpłatnego na czas określony w decyzji, o której mowa w ust. 3 i 4. Okres urlopu bezpłatnego zalicza się do okresu pracy, od którego zależą uprawnienia pracownicze u tego pracodawcy.

9. Osobie, o której mowa w ust. 1, przysługuje zwrot kosztów przejazdu, zakwaterowania i wyżywienia na zasadach określonych w przepisach o ustalaniu oraz wysokości należności przysługującej pracownikom zatrudnionym w państwowych lub samorządowych jednostkach sfery budżetowej i określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 77⁵ § 2 Kodeksu pracy. Zwrot kosztów z tytułu zakwaterowania lub wyżywienia nie przysługuje w przypadku zapewnienia w miejscu wykonywania czynności bezpłatnego zakwaterowania lub wyżywienia.

10. Przez czas określony w decyzji, o której mowa w ust. 1, z osobą skierowaną do wykonania czynności nie może być rozwiązany dotychczasowy stosunek pracy oraz nie może być dokonane wypowiedzenie umowy o pracę, chyba że istnieje podstawa do rozwiązania umowy o pracę bez wypowiedzenia z winy pracownika.

11. Wynagrodzenie osób, o których mowa w ust. 1, ustala się według przepisów wydanych na podstawie art. 23 ust. 9 pkt 2.

Art. 28. Szczegółowy tryb przeprowadzania obserwacji i kontroli roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów w celu zapewnienia właściwej ochrony roślin przed organizmami szkodliwymi, kontrola jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych oraz kontrola w zakresie stosowania nawozów i środków wspomagających uprawę roślin określone zostały w przepisach odrębnych.

Art. 29. 1. Kontrola wyrobów do diagnostyki *in vitro* stosowanych w medycynie weterynaryjnej, o której mowa w art. 4 pkt 5 lit. d, jest prowadzona przez Głównego Inspektora i wojewódzkich inspektorów.

2. Na wniosek Głównego Inspektora Państwowy Instytut Weterynaryjny - Państwowy Instytut Badawczy współpracuje przy przeprowadzaniu kontroli wyrobów do diagnostyki *in vitro* stosowanych w medycynie weterynaryjnej, w tym przekazuje informacje dotyczące testów do diagnostyki *in vitro* stosowanych w medycynie weterynaryjnej używanych w laboratoriach, o których mowa w art. 49 ust. 2 pkt 1.

Art. 30. 1. Pracownicy Inspekcji, osoby wyznaczone na podstawie art. 23 i 27 są obowiązani przed przystąpieniem do czynności kontrolnych okazać odznakę identyfikacyjną.

2. Czynności kontrolne podejmowane są po okazaniu legitymacji służbowej oraz upoważnienia do przeprowadzenia kontroli.

3. Upoważnienie do przeprowadzenia kontroli powinno zawierać:

- 1) oznaczenie organu wystawiającego upoważnienie;
- 2) imię i nazwisko osoby upoważnionej;
- 3) numer odznaki identyfikacyjnej;
- 4) stanowisko i numer legitymacji służbowej pracownika Inspekcji;
- 5) numer dowodu osobistego osoby wyznaczonej w imieniu Inspekcji;
- 6) okres ważności upoważnienia;
- 7) miejsce lub obszar wykonywania czynności;
- 8) podpis osoby wystawiającej upoważnienie.

4. Przed podjęciem pierwszej czynności kontrolnej, osoba upoważniona do wykonania kontroli ma obowiązek poinformować kontrolowanego o jego prawach i obowiązkach w trakcie kontroli.

5. Do kontroli spraw, przy których zachodzi konieczność zapoznania się z informacjami niejawnymi, kontrolujący powinni posiadać poświadczenie bezpieczeństwa upoważniające do dostępu do informacji niejawnych, uzyskane na podstawie przepisów o ochronie informacji niejawnych.

6. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, wzory upoważnienia i odznaki identyfikacyjnej, mając na względzie potrzebę zapewnienia identyfikacji osób uprawnionych do przeprowadzania kontroli w imieniu Inspekcji oraz wzór legitymacji służbowej pracowników Inspekcji, a także tryb jej wydawania i wymiany, uwzględniając zakres zadań Inspekcji i sposób ich realizacji.

7. Pracownicy Inspekcji, osoby wyznaczone na podstawie art. 23 i 26 w zakresie wykonywania czynności, mają prawo w każdym czasie do:

- 1) przeprowadzania kontroli w miejscu przebywania zwierząt;
- 2) kontrolowania przestrzegania wymagań określonych w prawodawstwie fitosanitarnym i weterynaryjnym, w tym metod stosowanych do znakowania i identyfikacji zwierząt;
- 3) pobierania nieodpłatnie próbek w ilości niezbędnej do wykonania badań:
 - a) zwierząt utrzymywanych w celu umieszczenia na rynku lub transportowanych,
 - b) produktów przeznaczonych do przechowywania, umieszczenia na rynku lub transportowanych,
 - c) roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, środków ochrony roślin lub materiału siewnego,
- 4) kontroli dokumentów, otrzymania pisemnych lub ustnych informacji, wyjaśnień oraz dostępu do wszelkich danych, w tym również prowadzonych w formie elektronicznej, w zakresie objętym przedmiotem kontroli, w tym do sporządzania niezbędnych kopii, potwierdzonych przez kierownika podmiotu kontrolowanego lub osobę przez nią upoważnioną;
- 5) wstępu na wszystkie grunty, w tym leśne oraz do wszelkich pomieszczeń, środków transportu i obiektów, w tym w szczególności pomieszczeń gdzie są lub były uprawiane, wytwarzane, przewożone lub przechowywane rośliny, produkty roślinne lub przedmioty, a także środki ochrony roślin, materiał siewny i opryskiwacze, w celu przeprowadzenia kontroli wynikających z przepisów ustawy, w tym do dokonania oględzin roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, materiału siewnego, środków ochrony roślin, opryskiwaczy i innych rzeczy, w zakresie objętym kontrolą;
- 6) legitymacji osoby w celu stwierdzenia jej tożsamości, jeżeli jest to niezbędne na potrzeby postępowania kontrolnego;
- 7) przesłuchania osoby w charakterze strony lub świadka, jeżeli jest to niezbędne do wyjaśnienia okoliczności sprawy;
- 8) zasięgnięcia opinii biegłych, jeżeli jest to niezbędne na potrzeby postępowania kontrolnego;

8. Przy wykonywaniu czynności, o których mowa w ust. 7, podmioty kontrolowane są obowiązane zapewnić pracownikom Inspekcji oraz osobom wyznaczonym na podstawie art. 23 i 27 pomoc niezbędną do wykonywania ich obowiązków.

9. Osoby wskazane w ust. 1 przeprowadzające czynności kontrolne nie mają obowiązku uzyskiwania przepustek przewidzianych w regulaminie wewnętrznym podmiotu kontrolowanego oraz nie podlegają rewizji osobistej.

10. Uzyskane w wyniku kontroli informacje, dokumenty i inne dane, dotyczące w szczególności stosowanej przez kontrolowanego technologii, nie mogą być przekazywane oraz ujawniane innym organom, chyba że stanowią dowód popełnienia czynu zabronionego przez ustawę.

11. Powiatowy albo wojewódzki inspektor może wystąpić do właściwego miejscowo komendanta Policji z wnioskiem o pomoc, jeżeli jest to niezbędne do przeprowadzenia kontroli przez Inspekcję. Na wniosek powiatowego albo wojewódzkiego inspektora właściwy miejscowo komendant Policji zapewnia pomoc przy przeprowadzaniu kontroli.

Art. 31. Przeprowadzenie kontroli ma na celu ustalenie stanu faktycznego i porównanie go ze stanem pożądanym, określonym w prawodawstwie weterynaryjnym i fitosanitarnym, oraz dokonanie oceny i podjęcie działań wynikających z ustaleń kontroli.

Art. 32. 1. Powiatowy i wojewódzki inspektor przeprowadzają kontrolę, z urzędu lub na polecenie Głównego Inspektora, w zakresie przez niego określonym.

2. Powiatowy inspektor przeprowadza kontrolę również na polecenie wojewódzkiego inspektora, w zakresie przez niego określonym.

Art. 33. 1. Czynności kontrolne przeprowadza się w miejscach i w czasie wykonywania działalności lub w siedzibie podmiotu kontrolowanego w obecności kierownika podmiotu kontrolowanego albo osoby przez niego upoważnionej.

2. Czynności kontrolne mogą być przeprowadzane także w siedzibie organów Inspekcji, jeżeli jest to niezbędne do właściwego prowadzenia i wyjaśnienia sprawy.

3. Czynności kontrolne przeprowadza się w sposób jak najmniej zakłócający funkcjonowanie podmiotu kontrolowanego.

Art. 34. 1. Kontrolujący dokonuje ustaleń stanu faktycznego na podstawie zebranych w toku kontroli dowodów.

2. Dowodami są w szczególności dokumenty, oględziny, zeznania świadków, opinie biegłych oraz wyjaśnienia i oświadczenia.

Art. 35. W toku postępowania kontrolnego pracownicy Inspekcji oraz osoby wyznaczone na podstawie art. 23 i 27 mogą:

- 1) zabezpieczać dowody;
- 2) nałożyć, w celu uniemożliwienia zmiany tożsamości lub zdrowotności roślin, produktów roślinnych lub zwierzęcych, przedmiotów lub zmiany tożsamości środków ochrony roślin, plomby ze znakiem Inspekcji na:
 - a) pomieszczenia lub obiekty, w których są przechowywane lub magazynowane rośliny, produkty roślinne lub zwierzęce, przedmioty lub środki ochrony roślin,
 - b) środki transportu, w których są przemieszczane rośliny lub zwierzęta, produkty roślinne lub zwierzęce, przedmioty lub środki ochrony roślin,
 - c) opakowania, w których są przechowywane, magazynowane lub przemieszczane rośliny, produkty roślinne lub zwierzęce, przedmioty lub środki ochrony roślin,

Art. 36. 1. Zabezpieczenie dowodów na czas niezbędny do przeprowadzenia czynności kontrolnych następuje na podstawie postanowienia o zabezpieczeniu.

2. Na postanowienie o zabezpieczeniu przysługuje zażalenie do organu wyższej instancji w rozumieniu ustawy i Kodeksu postępowania administracyjnego.

3. Do postanowienia o zabezpieczeniu stosuje się odpowiednio przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego.

Art. 37. 1. Zabezpieczenie dowodów, o którym mowa w art. 36 ust. 1, następuje przez dokonanie jednej z następujących czynności:

- 1) oddanie dowodów na przechowanie przez podmiot kontrolowany w oddzielnym, zamkniętym i opieczętowanym lub zaplombowanym pomieszczeniu,
- 2) opieczętowanie dowodów i oddanie ich za pokwitowaniem na przechowanie podmiotowi kontrolowanemu,
- 3) zabranie dowodów za pokwitowaniem do przechowania przez organ Inspekcji.

2. Przepis ust. 1 nie dotyczy żywności ulegającej szybkim zmianom biochemicznym.

Art. 38. Plomby, o których mowa w art. 35 pkt 2:

- 1) udostępnia Główny Inspektor;
- 2) są zdejmowane przez:
 - a) powiatowego inspektora,
 - b) organy celne lub inne uprawnione organy,
 - c) odbiorcę roślin, produktów roślinnych lub zwierzęcych, przedmiotów lub środków ochrony roślin po ich dostarczeniu do miejsca przeznaczenia,
 - d) inne osoby, za zgodą powiatowego inspektora.

Art. 39. 1. Z przeprowadzonej kontroli sporządza się protokół kontroli według przepisów art. 68 kodeksu postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98 poz. 1071 ze zm.).

2. Do akt kontroli włącza się:

- 1) notatki służbowe z czynności mających znaczenie dla ustaleń kontroli sporządzone przez kontrolującego, dane prowadzone w formie elektronicznej oraz inne dowody, oceny, wnioski lub zalecenia;
- 2) informacje i dokumenty oraz poświadczone za zgodność z oryginałem kopie decyzji i powiadomień;
- 3) kopie dokumentów, poświadczone za zgodność z oryginałem, lub dokumenty sporządzone przez kontrolującego, poświadczone za zgodność z dokumentacją źródłową.

3. Protokół kontroli sporządza się w dwóch jednobrzmiących egzemplarzach.

4. Protokół należy przedstawić do podpisu kierownikowi jednostki kontrolowanej, a w razie jego nieobecności zastępcy kierownika lub innej osobie upoważnionej do zastępowania kierownika, a w razie nieobecności tych osób – osobie uczestniczącej w przeprowadzeniu kontroli.

5. Jeden egzemplarz protokołu kontroli przekazuje się podmiotowi kontrolowanemu za pokwitowaniem, drugi włącza się do akt kontroli.

Art. 40. 1. Podmiotowi kontrolowanemu przysługuje, przed podpisaniem protokołu kontroli, prawo zgłoszenia zastrzeżeń do ustaleń zawartych w protokole kontroli.

2. Zastrzeżenie zgłasza się na piśmie w terminie 7 dni od dnia otrzymania protokołu kontroli.

3. W przypadku uznania zgłoszonych zastrzeżeń wprowadza się odpowiednio zmiany w protokole kontroli poprzez dokonanie skreśleń lub omówienie poszczególnych kwestii.

4. Podmiot kontrolowany może odmówić podpisania protokołu kontroli, składając w terminie 7 dni od dnia jego otrzymania wyjaśnienie przyczyn odmowy podpisania.

5. W przypadku zgłoszenia zastrzeżeń do protokołu kontroli, termin odmowy podpisania protokołu wraz z podaniem jej przyczyn biegnie od dnia doręczenia podmiotowi kontrolowanemu stanowiska kontrolującego wobec zastrzeżeń.

6. Odmowa podpisania protokołu kontroli lub zgłoszenie zastrzeżeń nie stanowi przeszkody do podpisania go przez kontrolującego i realizacji ustaleń kontroli.

Art. 41. Ustalenia ujęte w protokole kontroli stanowią podstawę do podjęcia dalszych czynności, w tym dokonania ocen, sporządzenia wniosków, zaleceń pokontrolnych, wydania decyzji i sporządzenia informacji dla jednostek nadrzędnych oraz do powiadomienia właściwego organu w przypadku popełnienia przestępstwa lub wykroczenia.

Art. 42. Podmiot kontrolowany jest obowiązany poinformować organ Inspekcji o sposobie wykonania zaleceń pokontrolnych w terminie wskazanym w protokole kontroli.

Art. 43. Kontrole na miejscu, o których mowa w art. 4 pkt 5 lit. c, przeprowadza się w zakresie, w trybie i na zasadach określonych w przepisach o płatnościach w ramach systemów wsparcia bezpośredniego.

Art. 44. 1. Uprawnienia, o których mowa w art. 30 ust. 7, przysługują przedstawicielom służb weterynaryjnych Unii Europejskiej oraz innych państw członkowskich, przeprowadzających kontrole weterynaryjne i audyty na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

2. Kontrole i audyty, o których mowa w ust. 1, przeprowadza się w obecności właściwego organu Inspekcji.

Art. 45. Podmioty prowadzące działalność w obiektach nadzorowanych przez Inspekcję, w przypadku konieczności stałego wykonywania czynności przez pracowników Inspekcji lub osoby wyznaczone na podstawie art. 23 i 27 są obowiązane do nieodpłatnego:

- 1) udostępniania pomieszczeń biurowych, laboratoryjnych, socjalnych i magazynowych;
- 2) odpowiedniego zabezpieczenia i wyposażenia stanowisk pracy dla przeprowadzających kontrolę.

Art. 46. Pracownicy Inspekcji oraz osoby, o których mowa w art. 23, 27 i 44 ust. 1, w zakresie wykonywania czynności określonych w ustawie podlegają ochronie prawnej przewidzianej dla funkcjonariuszy publicznych.

Rozdział 4 **Laboratoria**

Art. 47. 1. Stwierdzenie albo wykluczenie choroby zakaźnej zwierząt lub roślin, w tym choroby odzwierzęcej, wydanie oceny mięsa, oceny zdrowotnej jakości żywności, niejadalnych produktów pochodzenia zwierzęcego, produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego oraz pasz lub innych produktów, których produkcja, przechowywanie czy transport jest objęte nadzorem Inspekcji, może być poprzedzone przeprowadzeniem badań w laboratorium urzędowym.

2. Badaniami laboratoryjnymi, w tym przeprowadzanymi w ramach monitorowania i badań kontrolnych, są objęte również szkodliwe dla ludzi i zwierząt czynniki biologiczne, chemiczne, fizyczne, odzwierzęce czynniki chorobotwórcze oraz związana z nimi oporność na środki przeciwdrobnoustrojowe, określone w prawodawstwie weterynaryjnym i fitosanitarnym, a także w przepisach dotyczących pasz oraz bezpieczeństwa żywności i żywienia.

3. Wymagań dotyczących badań laboratoryjnych określonych w ustawie nie stosuje się do badania trichinoskopowego na obecność włośni mięsa przeznaczonego na użytek własny.

Art. 48. Do postępowania w sprawach:

- 1) o których mowa w art. 54,
- 2) dotyczących uchylecia, zmiany lub stwierdzenia nieważności decyzji wydanej na podstawie art. 54 oraz w sprawach wznowienia postępowania zakończonych wydaniem takiej decyzji - nie stosuje się przepisów art. 11 ust. 3 – 9 ustawy z dnia 02 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2007 r. Nr 155, poz. 1095, ze zm.)

Art. 49. 1. Aby zapewnić jednolity sposób przeprowadzania badań laboratoryjnych dla celów kontroli urzędowych określonych w rozporządzeniu nr 882/2004, związanych z realizacją zadań Inspekcji, tworzy się system laboratoriów urzędowych, obejmujący laboratoria posiadające wdrożony system zarządzania i akredytowane metody badawcze.

2. W ramach systemu, o którym mowa w ust. 1, działają:

- 1) laboratoria urzędowe w rozumieniu art. 12 rozporządzenia nr 882/2004, obejmujące:
 - a) zakłady higieny weterynaryjnej, w tym pracownie badania mięsa na obecność włośni,
 - b) laboratoria państwowych instytutów badawczych,
 - c) laboratoria weterynaryjne wchodzące w skład innych niż wymienione w lit. a jednostek organizacyjnych Inspekcji,
 - d) inne laboratoria zatwierdzone przez Głównego Inspektora;
- 2) krajowe laboratoria referencyjne w rozumieniu art. 33 rozporządzenia nr 882/2004.

3. Główny Inspektor wyznacza laboratoria urzędowe, o których mowa w ust. 2 pkt 1 lit. a-c, do przeprowadzenia badań laboratoryjnych w zakresie określonym w ust. 1.

4. Główny Inspektor, wyznaczając laboratorium urzędowe, o którym mowa w ust. 2 pkt 1 lit. a, do przeprowadzenia badań laboratoryjnych mięsa na obecność włośni, wskazuje pracownię badania mięsa na obecność włośni, na podstawie informacji przekazanych przez powiatowego inspektora za pośrednictwem wojewódzkiego inspektora.

5. Jeżeli brak jest laboratorium urzędowego, o którym mowa w ust. 2 pkt 1 lit. a-c, do przeprowadzenia wymaganych badań laboratoryjnych, Główny Inspektor może wyznaczyć do przeprowadzenia tych badań krajowe laboratorium referencyjne.

6. Jeżeli brak jest krajowego laboratorium referencyjnego, które można wyznaczyć do przeprowadzenia wymaganych badań laboratoryjnych, Główny Inspektor, po zasięgnięciu opinii Rady do spraw Laboratoriów, wyznacza do przeprowadzenia tych badań znajdujące się na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, zwanego dalej "państwem członkowskim EFTA", krajowe albo wspólnotowe laboratorium referencyjne.

7. Co najmniej raz na 2 lata lub jeżeli krajowe laboratorium referencyjne postanowi inaczej, laboratoria urzędowe są poddawane regularnym badaniu biegłości w zakresie stosowanych metod badawczych, przeprowadzanym przez krajowe laboratorium referencyjne właściwe dla danego kierunku badania, jako uznanego organizatora programów badań PT, a gdy brak jest takiej możliwości - przez krajowe lub wspólnotowe laboratorium referencyjne znajdujące się na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego EFTA.

8. Główny Inspektor sporządza, w sposób określony przez Komisję Europejską, wykaz krajowych laboratoriów referencyjnych oraz innych laboratoriów, których obowiązek publikowania wyniku z przepisów Unii Europejskiej, aktualizuje go i umieszcza na stronie internetowej administrowanej przez Inspekcję.

Art. 50. 1. Kierownik laboratorium, o którym mowa w art. 49 ust. 2 pkt 1 lit. d, ubiegającego się o status laboratorium urzędowego zatwierdzonego do przeprowadzania badań laboratoryjnych w danym kierunku dla celów kontroli urzędowych, składa na piśmie wnioski o nadanie takiego statusu do Głównego Inspektora.

2. Do wniosku dołącza się:

- 1) poświadczony urzędowo kopie:
 - a) certyfikatu akredytacji,
 - b) zakresu akredytacji, zgodnego z kierunkiem badań określonym we wniosku;
- 2) opinię właściwego dla kierunku badań krajowego laboratorium referencyjnego albo krajowego lub wspólnotowego laboratorium referencyjnego znajdującego się na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego EFTA, w przypadku gdy brak jest krajowego laboratorium referencyjnego, o:

- a) kwalifikacjach osób przeprowadzających badania,
- b) spełnianiu warunków niezbędnych do przeprowadzania badań,
- c) stosowanych metodach badawczych, do której dołącza się kopię oryginału raportu z badań biegłości określonych metod badawczych przeprowadzonych przez krajowe laboratorium referencyjne, krajowe laboratorium referencyjne znajdujące się na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego EFTA lub wspólnotowe laboratorium referencyjne.

3. Główny Inspektor wydaje decyzję administracyjną w sprawie zatwierdzenia laboratorium ubiegającego się o status laboratorium urzędowego zatwierdzonego do przeprowadzania badań laboratoryjnych, po przeprowadzeniu w nim badań biegłości określonych metod badawczych przez krajowe laboratorium referencyjne lub, w przypadku braku takiego laboratorium, przez krajowe lub wspólnotowe laboratorium referencyjne znajdujące się na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego EFTA i uzyskaniu zgodnego wyniku takich badań.

4. Główny Inspektor w drodze decyzji administracyjnej, cofa laboratorium zatwierdzenie, jeżeli:

- 1) przestało ono spełniać warunki zatwierdzenia lub uzyskało negatywne wyniki w dwóch następujących po sobie badaniach biegłości, o których mowa w ust. 3 i w ciągu trzech miesięcy od doręczenia ostatniego raportu nie podjęto działań naprawczych, lub
- 2) nie poddało się badaniom, o których mowa w pkt 1, lub
- 3) używa ono wyrobów do diagnostyki *in vitro* stosowanych w medycynie weterynaryjnej, które nie znajdują się w wykazie wyrobów do diagnostyki *in vitro* stosowanych w medycynie weterynaryjnej, o którym mowa w art. 76a ust. 1 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, lub
- 4) nie poinformowało o wyniku dodatnim organu Inspekcji.

5. Jeżeli laboratorium urzędowe, o którym mowa w art. 49 ust. 2 pkt 1 lit. a – c, z przyczyn finansowych lub organizacyjnych nie jest w stanie przeprowadzić badań laboratoryjnych w zakresie określonym w art. 49 ust. 1, Główny Inspektor może wyznaczyć, na czas określony, do przeprowadzania tych badań laboratorium urzędowe, o którym mowa w art. 49 ust. 2 pkt 1 lit. d.

6. Główny Inspektor, dokonując wyznaczenia, o którym mowa w ust. 5, określa:

- 1) zakres badań laboratoryjnych przeprowadzanych przez wyznaczone laboratorium;
- 2) sposób pozyskiwania przez wyznaczone laboratorium materiału do badań laboratoryjnych;
- 3) zasady gromadzenia i przekazywania danych o wynikach przeprowadzanych badań laboratoryjnych;
- 4) wysokość opłat za badania laboratoryjne przeprowadzane przez wyznaczone laboratorium.

Art. 51. 1. Krajowe laboratoria referencyjne:

- 1) wykonują zadania:
 - a) Inspekcji, o których mowa w art. 4, w zakresie referencyjności,
 - b) określone w art. 33 rozporządzenia nr 882/2004;
- 2) prowadzą centralną bazę danych, o której mowa w art. 53 ust. 1 pkt 1, oraz gromadzą i przetwarzają dane dotyczące wyników badań laboratoryjnych przeprowadzanych w ramach systemu, o którym mowa w art. 49 ust. 1.

2. Krajowe laboratorium referencyjne właściwe dla danego kierunku badań sprawuje nadzór nad laboratoriami urzędowymi, w zakresie prawidłowości wykonywania przez nie badań, przeprowadzając kontrolę, w szczególności kwalifikacji osób przeprowadzających badania, posiadanego wyposażenia i odczynników stosowanych do tych badań, a także badań biegłości oraz wyboru metod do akredytacji.

3. Krajowe laboratoria referencyjne corocznie, do dnia 15 stycznia, przekazują Głównemu Inspektorowi informacje o przeprowadzonych kontrolach.

4. Zadania krajowych laboratoriów referencyjnych są finansowane z budżetu państwa z części, której dysponentem jest Główny Inspektor.

5. Wydatki inwestycyjne związane z prowadzeniem centralnej bazy danych, o której mowa w art. 53 ust. 1 pkt 1 mogą być finansowane z budżetu państwa z części, której dysponentem jest Główny Inspektor, w wysokości do 100 % planowanej wartości kosztorysowej inwestycji.

6. Główny Inspektor:

- 1) określi, jakie krajowe laboratoria referencyjne są krajowymi laboratoriami referencyjnymi, o których mowa w art. 33 ust. 1 rozporządzenia nr 882/2004, a w przypadku gdy dla każdego ze wspólnotowych laboratoriów referencyjnych zostanie określone więcej niż jedno krajowe laboratorium referencyjne - także sposób współpracy tych laboratoriów, mając na względzie wykonywane przez te laboratoria zadania, a także zapewnienie efektywnej współpracy tych laboratoriów oraz koordynację ich zadań i współpracy z innymi krajowymi laboratoriami referencyjnymi i wspólnotowymi laboratoriami referencyjnymi;
- 2) może określić dodatkowe wymagania, jakie powinny spełniać krajowe laboratoria referencyjne, uwzględniając ich specyfikę wynikającą z rodzaju przeprowadzanych przez nie badań.

Art. 52. 1. Krajowe laboratoria referencyjne przekazują Głównemu Inspektorowi corocznie, do dnia 31 stycznia:

- 1) informacje o uzyskanych przez laboratoria urzędowe i krajowe laboratoria referencyjne wynikach przeprowadzonych badań biegłości;
- 2) szczegółowy zakres rzeczowy realizacji zadań krajowych laboratoriów referencyjnych, z uwzględnieniem potrzeb laboratoriów urzędowych.

2. Główny Inspektor przekazuje corocznie, do dnia 31 grudnia, Prezesowi Rady Ministrów szczegółowy zakres rzeczowy realizacji zadań krajowych laboratoriów referencyjnych w następnym roku budżetowym.

Art. 53. 1. Dane dotyczące wyników przeprowadzonych badań laboratoryjnych w zakresie określonym w art. 47 są gromadzone i przetwarzane przy użyciu systemu teleinformatycznego obejmującego:

- 1) centralną bazę danych prowadzoną przez krajowe laboratoria referencyjne;
- 2) lokalne bazy danych prowadzone w zakładach higieny weterynaryjnej i laboratoriach zatwierdzonych przez Głównego Inspektora, przeprowadzających badania laboratoryjne dla celów kontroli urzędowych.

2. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki i tryb gromadzenia, przetwarzania oraz przekazywania danych dotyczących wyników przeprowadzonych badań laboratoryjnych, a także sposób prowadzenia baz danych określonych w ust. 1, mając na względzie zapewnienie efektywnej kontroli stanu bezpieczeństwa produktów pochodzenia zwierzęcego i roślinnego, stanu zdrowia zwierząt i roślin oraz szybkiego przepływu informacji dotyczących wyników tych badań.

Art. 54. 1. Badanie laboratoryjne mięsa na obecność włośni jest przeprowadzane w:

- 1) pomieszczeniu, o którym mowa w załączniku III w sekcji I w rozdziale II w ust. 9 rozporządzenia (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiającym szczególne przepisy dotyczące higieny w odniesieniu do żywności pochodzenia zwierzęcego (Dz. Urz. UE L 139 z 30.04.2004, str. 55, ze zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 45, str. 14), udostępnianym pracownikom Inspekcji lub osobom wyznaczonym na podstawie art. 22 i 26 przez podmioty prowadzące działalność w zakresie produkcji produktów pochodzenia zwierzęcego lub
- 2) innym przeznaczonym do tego celu pomieszczeniu, którym dysponuje Inspekcja.

2. Pomieszczenie określone w ust. 1, w którym jest przeprowadzane badanie laboratoryjne mięsa na obecność włośni, zwane dalej "pracownią badania mięsa na obecność włośni", powiatowy inspektorat wyposaża w odczynniki i sprzęt niezbędny do prawidłowego przeprowadzenia tego badania, zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 2075/2005 z dnia 5 grudnia 2005 r.

ustanawiającym szczególne przepisy dotyczące urzędowych kontroli w odniesieniu do włośni (*Trichinella*) w mięsie (Dz. Urz. UE L 338 z 22.12.2005, str. 60, ze zm.).

3. Kierownik zakładu higieny weterynaryjnej lub osoba przez niego upoważniona kontroluje, czy w pracowni badania mięsa na obecność włośni są spełniane wymagania w zakresie systemu zarządzania wskazanym w art. 12 ust. 2 lit. a rozporządzenia nr 882/2004.

4. Kierownik zakładu higieny weterynaryjnej o stwierdzeniu naruszenia wymagań określonych w ust. 3 w pracowni badania mięsa na obecność włośni przez:

- 1) osobę wyznaczoną na podstawie art. 23 lub 27 - informuje powiatowego inspektora;
- 2) pracownika Inspekcji - informuje wojewódzkiego inspektora.

5. W przypadku, o którym mowa w ust. 4 pkt 1, powiatowy inspektor nakazuje osobom wyznaczonym na podstawie art. 23 lub 27 do przeprowadzenia badania laboratoryjnego mięsa na obecność włośni, usunięcie stwierdzonych naruszeń, określając sposób i termin ich usunięcia.

6. W przypadku, o którym mowa w ust. 4 pkt 2, pracownik Inspekcji ponosi odpowiedzialność porządkową lub dyscyplinarną na zasadach określonych w przepisach odrębnych.

Rozdział 5

Świadectwa zdrowia

Art. 55. 1. Świadectwa zdrowia wystawia organ Inspekcji lub upoważniony przez ten organ urzędowy lekarz weterynarii lub inny upoważniony podmiot, zwani dalej "wystawiającym świadectwo".

2. Wystawiający świadectwo powinien:

- 1) posiadać wiedzę w zakresie zasad wystawiania świadectw, o których mowa w ust. 1, określone w przepisach odrębnych;
- 2) znać zasady przeprowadzania kontroli weterynaryjnej lub fitosanitarnej oraz sposób wystawiania świadectw, określone w przepisach odrębnych.

3. Wystawiający świadectwo:

- 1) poświadczca dane zawarte w wystawianym dokumencie;
- 2) podpisuje świadectwa:
 - a) prawidłowo wypełnione,
 - b) zwierząt lub produktów w rozumieniu przepisów o kontroli weterynaryjnej lub fitosanitarnej w handlu, które zostały przez niego skontrolowane,

4. Wystawiający świadectwo może wystawić świadectwo na podstawie danych, które zostały:

- 1) ustalone przez osoby, o których mowa w art. 23 ust. 1, jeżeli wystawiający świadectwo może potwierdzić prawdziwość tych danych, lub
- 2) uzyskane w wyniku realizacji programów monitorowania, planów badań kontrolnych, planów urzędowych kontroli oraz zatwierdzonych programów zapewnienia jakości, określonych w przepisach odrębnych;
- 3) uzyskane podczas innych urzędowych kontroli przeprowadzanych przez uprawnione organy.

Art. 56. 1. Do wystawiającego świadectwo przepisy art. 24 i 25 Kodeksu postępowania administracyjnego stosuje się odpowiednio.

2. Świadectwo sporządza się w języku polskim oraz co najmniej w jednym z języków urzędowych państwa przeznaczenia w rozumieniu przepisów o kontroli weterynaryjnej lub fitosanitarnej w handlu.

3. Świadectwo sporządza się w sposób zapewniający identyfikację wystawiającego świadectwo.

4. Wystawiający świadectwo przechowuje kopie wystawionych dokumentów przez co najmniej 3 lata od dnia ich wystawienia, chyba że przepisy odrębne przewidują dłuższy okres ich przechowania.

Art. 57. 1. Organy Inspekcji kontrolują wydane świadectwa.

2. Jeżeli zachodzi podejrzenie, że wystawiający świadectwo podrobił lub przerobił świadectwo lub poświadczył w nim nieprawdę, co do okoliczności mającej znaczenie prawne, organ Inspekcji sprawujący nad nim nadzór może zawiesić go w czynnościach do czasu zakończenia postępowania w tej sprawie.

Art. 58. Główny Inspektor, w drodze zarządzenia, określi program szkoleń dla wystawiających świadectwa, a także sposób prowadzenia tych szkoleń, biorąc pod uwagę:

- 1) prawodawstwo weterynaryjne i fitosanitarne;
- 2) zasady sporządzania świadectw;
- 3) rodzaj i zakres stosowania testów i badań przeprowadzanych przed wystawieniem świadectwa.

Art. 59. Powiatowy inspektor wydaje zaświadczenia o spełnianiu:

- 1) minimalnych standardów co do higieny i warunków utrzymania zwierząt w gospodarstwie w zakresie niezbędnym do ubiegania się lub otrzymania pomocy finansowej albo dofinansowania ze środków pochodzących z Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOiGR);
- 2) warunków utrzymania zwierząt gospodarskich w zakresie niezbędnym do ubiegania się lub otrzymania pomocy finansowej ze środków pochodzących z Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW).

Rozdział 6

Opłaty

Art. 60. 1. Inspekcja pobiera opłaty za:

- 1) kontrolę:
 - a) zwierząt,
 - b) produktów, połączoną z pobraniem próbek do badań laboratoryjnych
- przeznaczonych do wywozu, handlu lub przemieszczania w celach niehandlowych albo umieszczenia na rynku krajowym, jeżeli przepisy odrębne wymagają zaopatrzenia ich w dokument wystawiony przez urzędowego lekarza weterynarii,
 - c) warunków przechowywania i obrotu weterynaryjnych produktów leczniczych,
 - d) warunków transportu pasz, żywności i produktów ubocznych,
 - e) punktów kopulacyjnych i inseminacyjnych,
- 2) przeprowadzenie weterynaryjnej lub fitosanitarnej kontroli granicznej;
- 3) sprawowanie nadzoru nad ubojem zwierząt rzeźnych, w tym badanie przedubojowe i poubojowe, ocenę mięsa i nadzór nad przestrzeganiem przepisów o ochronie zwierząt w trakcie uboju;
- 4) badania mięsa zwierząt łownych;
- 5) nadzór nad:
 - a) rozbiorem mięsa, przetwórstwem lub przechowywaniem mięsa i produktów mięsnych oraz wystawianiem wymaganych świadectw zdrowia,
 - b) pozyskiwaniem, przechowywaniem oraz punktami odbioru mleka, przetwórstwem oraz przechowywaniem produktów wytworzonych z wykorzystaniem mleka i wystawianiem wymaganych świadectw zdrowia,
 - e) przetwórstwem, konfekcjonowaniem i przechowywaniem jaj konsumpcyjnych i produktów jajecznych oraz wystawianiem wymaganych świadectw zdrowia,
 - f) pozyskiwaniem, obróbką, przechowywaniem i wprowadzaniem do obrotu materiału biologicznego, jak wylęgowych drobiu, jaj i gamet przeznaczonych do celów hodowlanych, piskląt jednodniowych oraz produktów akwakultury,

- g) pozyskiwaniem, składowaniem lub przetwarzaniem produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego,
 - h) miejscami gromadzenia, skupu lub sprzedaży zwierząt, targowiskami oraz wystawami, pokazami lub konkursami zwierząt,
 - i) kwarantanną zwierząt, z wyjątkiem kwarantanny przeprowadzonej w granicznym posterunku kontroli,
 - j) wyładowywaniem albo pierwszą sprzedażą produktów rybołówstwa ze statków rybackich i statków przetwórczych,
 - k) obróbką, przetwórstwem lub przechowywaniem produktów rybołówstwa oraz skorupiaków, mięczaków i żab lub ich produktów oraz wystawianiem wymaganych świadectw zdrowia,
 - l) działalnością związaną ze sprzedażą bezpośrednią,
 - ł) wytwarzaniem pasz i pasz leczniczych przeznaczonych do obrotu oraz warunkami ich przechowywania lub sprzedaży,
 - m) wytwarzaniem pasz nieprzeznaczonych do obrotu, zawierających dodatki paszowe z grup: antybiotyków, kokcydiostatyków i innych produktów leczniczych i stymulatorów wzrostu oraz warunkami ich przechowywania,
 - n) produkcją żywności ekologicznej oraz produktami tradycyjnymi i regionalnymi,
- 6) kontrolę statków rybackich i statków przetwórczych;
- 7) kontrolę administracyjną, w tym kontrolę na miejscu przestrzegania wymogów, w zakresie określonym w przepisach o płatnościach w ramach systemów wsparcia bezpośredniego, jako organ kontroli, o którym mowa w art. 48 ust. 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1122/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 73/2009 odnośnie do zasady wzajemnej zgodności, modulacji oraz zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli w ramach systemów wsparcia bezpośredniego dla rolników przewidzianych w wymienionym rozporządzeniu oraz wdrażania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do zasady wzajemnej zgodności w ramach systemu wsparcia ustanowionego dla sektora wina (Dz. Urz. UE L 326 z 02.12.2009 ze zm.);
- 8) prowadzenie monitorowania substancji niedozwolonych, niepożądanych i niebezpiecznych, pozostałości chemicznych, biologicznych, produktów leczniczych i skażeń promieniotwórczych u zwierząt, w ich wydzielinach i wydalinach, w tkankach lub narządach zwierząt, w produktach pochodzenia zwierzęcego, w wodzie przeznaczonej do pojenia zwierząt oraz pasz;
- 9) badania laboratoryjne próbek:
- a) pobranych w trakcie postępowania związanego z wykryciem substancji niedozwolonych, niepożądanych i niebezpiecznych,
 - b) pobranych w czasie sprawowania nadzoru, jeżeli wyniki tych badań wykażą naruszenie przepisów lub są niezbędne do wydania świadectwa zdrowia albo wynikają ze szczególnych wymagań państwa, dla którego jest przeznaczony produkt,
 - c) mięsa na obecność włośni,
- 10) wydawanie pozwoleń weterynaryjnych na przywóz przesyłek zwierząt lub produktów, jeżeli przepisy odrębne tak stanowią;
- 11) badania kontrolne zakażeń zwierząt w kierunku bonamiozy i marteillozy;
- 12) badanie mięsa w przypadku złożenia przez posiadacza mięsa odwołania od decyzji w sprawie oceny tego mięsa, jeżeli wynik powtórnego badania potwierdzi pierwotną ocenę;
- 13) dokonanie czynności związanych z oceną, pobraniem próbek urzędowych oraz przeprowadzeniem badań;
- 14) dokonanie oceny tożsamości odmianowej;
- 15) wydanie decyzji w sprawie środków ochrony roślin oraz substancji aktywnych;
- 16) wydanie opinii o zasadności dopuszczenia substancji aktywnej do stosowania w środkach ochrony roślin;
- 17) opiniowanie projektów technologicznych;
- 18) inne czynności wskazane w przepisach odrębnych.

2. Do opłat, o których mowa w ust. 1 dolicza się koszty:

- 1) dojazdu związanego z wykonywaniem czynności;
- 2) użytych produktów leczniczych weterynaryjnych lub wyrobów medycznych w rozumieniu art. 3 pkt 17 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o wyrobach medycznych (Dz. U. Nr 93, poz. 896, z 2005 r. Nr 64, poz. 565, z 2007 r. Nr 176, poz. 1238 oraz z 2008 r. Nr 157, poz. 976), które mają zastosowanie w medycynie weterynaryjnej;
- 3) szczegółowych badań i zabiegów specjalistycznych, w tym badań w kierunku reakcji alergicznych, badań serologicznych, pobrania próbek płynów ustrojowych, wydzielin i wydaliny, wymazów, wypluczyn oraz badań laboratoryjnych związanych z pobieraniem i badaniem próbek.

3. Opłaty o których mowa w ust. 1 pobiera organ Inspekcji przeprowadzający kontrolę i stanowią one dochód budżetu państwa.

Art. 61. 1. W przypadku gdy ubój zwierząt i badanie poubojowe odbywa się na terenie gospodarstwa lub fermy, opłaty, o których mowa w art. 60 ust. 1 pkt 3 i 4, powiększa się o 100 % w celu pokrycia kosztów badania.

2. W przypadku wyładowywania produktów rybołówstwa ze statku rybackiego lub statku przetwórci, pływających pod banderą państwa trzeciego, do opłaty za badanie dolicza się koszty czynności związanych z kontrolą tych statków.

Art. 62. 1. Niezależnie od opłat, o których mowa w art. 60 i 61 Inspekcja może pozyskiwać środki finansowe z tytułu sprzedaży usług zleconych, w szczególności w zakresie:

- 1) badań laboratoryjnych i innych czynności dotyczących oceny jakości zdrowotnej i bezpieczeństwa zdrowotnego,
- 2) prowadzenia szkoleń i egzaminów,
- 3) pobierania próbek, przeprowadzania badań makroskopowych i laboratoryjnych oraz dokonywania oceny organoleptycznej, w tym także na zlecenie wnioskodawcy,
- 4) sprzedaży etykiet, formularzy etykiet, paszportów roślin, formularzy paszportów roślin, plomb urzędowych, wydawnictw oraz usług informatycznych,
- 5) sprzedaży roślin i produktów roślinnych z obiektów szklarniowych oraz usług związanych z wykorzystaniem tych obiektów w okresie, w którym nie są wykorzystywane do zadań Inspekcji.

2. Jeżeli w wyniku urzędowych badań laboratoryjnych, o których mowa w ust. 1, stwierdzono organizmy kwarantannowe, opłaty nie pobiera się.

3. Stawki opłat za usługi, o których mowa w ust. 1 ustala wojewódzki lub powiatowy inspektor na podstawie poniesionych wydatków.

4. Środki pochodzące z wykonywanych przez wojewódzkie i powiatowe inspektoraty usług, o których mowa w ust. 1, stanowią dochody budżetu państwa.

Art. 63. Główny Inspektor przekazuje Komisji Europejskiej informacje dotyczące pobieranych opłat.

Art. 64. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowy sposób ustalania i wysokość opłat za wykonanie czynności, o których mowa w art. 60 ust. 1,
 - 2) sposób i miejsce pobierania opłat,
 - 3) sposób przekazywania Komisji Europejskiej informacji w zakresie określonym w pkt 1 i 2,
- mając na względzie przepisy Unii Europejskiej w zakresie zasad pobierania i wysokości opłat za czynności, rodzaj czynności, stopień jej skomplikowania, czas przeznaczony na jej dokonanie oraz nakład pracy niezbędny do jej wykonania, zapewniający odpowiedni poziom i jakość wykonywanych czynności oraz obowiązek waloryzacji wysokości opłat związany ze wzrostem przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w gospodarce narodowej w poprzednim roku, ogłaszanego do celów

emerytalnych w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego.

Art. 65. Do należności pieniężnych z tytułu opłat określonych na podstawie ustawy stosuje się przepisy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

Rozdział 7

Systemy wymiany informacji

Art. 66. 1. Główny Inspektor:

- 1) utworzy systemy wymiany informacji służące kontroli przemieszczania zwierząt i produktów w handlu, przewozie i przywozie oraz wywozie, a także zapewni udział organów Inspekcji w elektronicznym systemie wymiany informacji zgodnie z przepisami Unii Europejskiej;
- 2) zapewni komputeryzację procedur weterynaryjnej i fitosanitarnej kontroli granicznej zgodnie z przepisami Unii Europejskiej.

2. Koszty związane z:

- 1) administrowaniem i utrzymywaniem serwerów krajowych,
- 2) korzystaniem z centralnego serwera Unii Europejskiej,
- 3) przygotowywaniem i aktualizowaniem oprogramowania komputerowego oraz materiałów pomocniczych, związanych z korzystaniem z tego oprogramowania

- są pokrywane z budżetu państwa.

3. Koszty związane z bieżącą eksploatacją systemów informatycznych są pokrywane z budżetów właściwych inspektoratów.

4. Główny Inspektor, po uzyskaniu zgody Prezesa Rady Ministrów, może powierzyć innemu podmiotowi, w drodze umowy, wykonywanie niektórych czynności związanych z realizacją zadań, o których mowa w ust. 1.

Rozdział 8

Przepis karny

Art. 67. 1. Kto udaremnia lub utrudnia działalność organów Inspekcji lub osób, o których mowa w rozdziale 3, podlega karze aresztu, ograniczenia wolności albo grzywny.

2. Orzekanie w sprawie o czynny określone w ust. 1 następuje w trybie przepisów Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia.

Rozdział 9

Przepisy wprowadzające

Art. 68. Ilekroć w przepisach dotychczasowych jest mowa o:

- 1) Inspekcji Weterynaryjnej – należy przez to rozumieć Państwową Inspekcję Weterynarii i Żywności,
- 2) Głównym Inspektoracie Weterynarii - należy przez to rozumieć Państwowy Inspektorat Weterynarii i Żywności,
- 3) Głównym Lekarzu Weterynarii – należy przez to rozumieć Głównego Inspektora Weterynarii i Żywności,
- 4) wojewódzkim lekarzu weterynarii – należy przez to rozumieć wojewódzkiego inspektora weterynarii i żywności,
- 5) powiatowym lekarzu weterynarii – należy przez to rozumieć powiatowego inspektora weterynarii i żywności,
- 6) granicznym lekarzu weterynarii – należy przez to rozumieć granicznego inspektora weterynarii i

- żywności,
- 7) wojewódzkim inspektoracie weterynarii – należy przez to rozumieć wojewódzki inspektorat weterynarii i żywności,
 - 8) powiatowym inspektoracie weterynarii – należy przez to rozumieć powiatowy inspektorat weterynarii i żywności,
 - 9) granicznym inspektoracie weterynarii – należy przez to rozumieć graniczny inspektorat weterynarii i żywności,
 - 10) Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa – należy przez to rozumieć Państwową Inspekcję Weterynarii i Żywności,
 - 11) Głównym Inspektorze Ochrony Roślin i Nasiennictwa – należy przez to rozumieć Głównego Inspektora Weterynarii i Żywności,
 - 12) wojewódzkim inspektorze ochrony roślin i nasiennictwa – należy przez to rozumieć wojewódzkiego inspektora weterynarii i żywności,
 - 13) Głównym Inspektoracie Ochrony Roślin i Nasiennictwa – należy przez to rozumieć Państwowy Inspektorat Weterynarii i Żywności
 - 14) wojewódzkim inspektoracie ochrony roślin i nasiennictwa – należy przez to rozumieć wojewódzki inspektorat weterynarii i żywności,
 - 15) Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych – należy przez to rozumieć Państwową Inspekcję Weterynarii i Żywności,
 - 16) Głównym Inspektorze Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych – należy przez to rozumieć Głównego Inspektora Weterynarii i Żywności,
 - 17) wojewódzkim inspektorze jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych – należy przez to rozumieć wojewódzkiego inspektora weterynarii i żywności,
 - 18) Głównym Inspektoracie Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych – należy przez to rozumieć Państwowy Inspektorat Weterynarii i Żywności,
 - 19) wojewódzkim inspektoracie jakości handlowej artykułów rolno – spożywczych - należy przez to rozumieć wojewódzki inspektorat weterynarii i żywności,
 - 20) Inspektorze Weterynaryjnym Wojska Polskiego – należy przez to rozumieć Inspektora Weterynarii i Żywności Wojska Polskiego,
 - 21) Wojskowej Inspekcji Weterynaryjnej – należy przez to rozumieć Wojskową Inspekcję Weterynarii i Żywności.

Art. 69. 1. Z dniem _____ tworzy się Państwową Inspekcję Weterynarii i Żywności, działającą na podstawie przepisów odrębnych, zwaną dalej „Inspekcją”.

2. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, sposób tworzenia Inspekcji, w szczególności poprzez wyłączenie odpowiednich jednostek organizacyjnych ze struktury organizacyjnej właściwych ministerstw.

Art. 70. 1. W okresie jednego miesiąca od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy zostanie ogłoszony nabór na stanowisko Głównego Inspektora Weterynarii i Żywności. Warunki i sposób prowadzenia naboru na stanowisko Głównego Inspektora Weterynarii i Żywności określa art. 13 Ustawy.

2. Do czasu wyboru Głównego Inspektora Weterynarii i Żywności obowiązki i uprawnienia wynikające z przepisów Ustawy będą wykonywane przez Głównego Lekarza Weterynarii, który z dniem wejścia w życie Ustawy staje się pełniącym obowiązki Głównego Inspektora Weterynarii i Żywności.

3. Z dniem wejścia w życie Ustawy wygasa akt powołania Głównego Inspektora Ochrony Roślin i Nasiennictwa oraz jego zastępców.

4. Z dniem wejścia w życie Ustawy wygasa akt powołania Głównego Inspektora Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych oraz jego zastępców.

Art. 71. 1. Niezwłocznie po powołaniu Głównego Inspektora Weterynarii i Żywności, jednak nie dłużej niż jeden miesiąc od dnia jego powołania, Główny Inspektor Weterynarii i Żywności przedłoży Prezesowi Rady Ministrów wniosek o powołanie Zastępców Głównego Inspektora Weterynarii i Żywności. Warunki i sposób prowadzenia naboru na stanowisko Zastępców Głównego Inspektora Weterynarii i Żywności określa art. 13 ust. 17 Ustawy.

2. Do czasu wyboru Zastępców Głównego Inspektora Weterynarii i Żywności obowiązki i uprawnienia wynikające z przepisów Ustawy będą wykonywane przez Zastępców Głównego Lekarza Weterynarii, którzy z dniem wejścia w życie Ustawy stają się pełniącymi obowiązki Zastępców Głównego Inspektora Weterynarii i Żywności.

Art. 72. 1. Niezwłocznie po powołaniu Głównego Inspektora Weterynarii i Żywności, jednak nie dłużej niż jeden miesiąc od dnia jego powołania, Główny Inspektor Weterynarii i Żywności określi organizację wewnętrzną i szczegółowy zakres zadań Państwowego Inspektoratu w regulaminie organizacyjnym Państwowej Inspekcji Weterynarii i Żywności.

2. Niezwłocznie po powołaniu Głównego Inspektora Weterynarii i Żywności, jednak nie dłużej niż jeden miesiąc od dnia od jego powołania, Prezes Rady Ministrów, w drodze zarządzenia, o którym stanowi art. 13 ust. 19 Ustawy, określi statut organizacji Państwowego Inspektoratu.

Art. 73. 1. Z dniem wejścia w życie Ustawy Dyrektor Generalny Głównego Inspektoratu Weterynarii staje się pełniącym obowiązki Dyrektora Generalnego Państwowego Inspektoratu Weterynarii i Żywności. Dyrektor Generalny wykonuje swoje zadania i kompetencje do czasu powołania we właściwym trybie Dyrektora Generalnego Państwowego Inspektoratu Weterynarii i Żywności.

2. Dyrektor Generalny Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa oraz Dyrektor Generalny Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych stają się z dniem wejścia w życie Ustawy pracownikami Państwowego Inspektoratu Weterynarii i Żywności.

Art. 74. 1. Z dniem wejścia w życie Ustawy kierownicy wojewódzkich, powiatowych i granicznych inspektoratów weterynarii, do czasu powołania we właściwym trybie kierowników wojewódzkich, powiatowych i granicznych inspektoratów weterynarii i żywności stają się pełniącymi obowiązki wojewódzkich, powiatowych i granicznych inspektoratów weterynarii i żywności.

2. Kierownicy wojewódzkich inspektoratów ochrony roślin i nasiennictwa oraz wojewódzkich inspektoratów jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych stają się z dniem wejścia w życie Ustawy pracownikami właściwego wojewódzkiego inspektoratu weterynarii i żywności.

3. Kierownicy oddziałów zamiejscowych wojewódzkich inspektoratów ochrony roślin i nasiennictwa oraz wojewódzkich inspektoratów jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych stają się z dniem wejścia w życie Ustawy pracownikami właściwego powiatowego inspektoratu weterynarii i żywności.

Art. 75. 1. W okresie jednego roku od dnia powołania Głównego Inspektora Weterynarii i Żywności zostaną przeprowadzone postępowania kwalifikacyjne na stanowiska wojewódzkich i granicznych inspektorów weterynarii i żywności oraz zastępców wojewódzkich i granicznych inspektorów weterynarii.

2. Warunki i sposób prowadzenia postępowań, o których mowa w ust. 1, określi Rozporządzenie Rady Ministrów zgodnie z art. 17 ust. 9 Ustawy.

3. Do czasu zakończenia postępowań, o których mowa w ust. 1, obowiązki i uprawnienia wynikające z przepisów Ustawy będą wykonywane przez wojewódzkich i granicznych lekarzy weterynarii oraz ich zastępców, którzy z dniem wejścia w życie Ustawy stają się pełniącymi obowiązki odpowiednio wojewódzkich i granicznych inspektorów weterynarii i żywności oraz ich zastępców.

4. W ciągu jednego miesiąca od dnia powołania wojewódzkich inspektorów weterynarii i żywności zostaną przeprowadzone postępowania kwalifikacyjne na stanowiska powiatowych inspektorów weterynarii i żywności oraz ich zastępców.

5. Warunki i sposób postępowania, o których mowa w ust. 4, określi Rozporządzenie Rady Ministrów zgodnie z art. 17 ust. 9 Ustawy.

6. Do czasu zakończenia postępowania, o których mowa w ust. 4, obowiązki i uprawnienia wynikające z przepisów Ustawy będą wykonywane przez powiatowych lekarzy weterynarii oraz ich zastępców, którzy z dniem wejścia Ustawy stają się pełniącymi obowiązki odpowiednio powiatowych inspektorów weterynarii i żywności oraz ich zastępców.

Art. 76. 1. Z dniem wejścia w życie Ustawy dotychczasowe:

- 1) wojewódzkie inspektoraty weterynarii stają się wojewódzkimi inspektoratami weterynarii i żywności,
- 2) powiatowe inspektoraty weterynarii stają się powiatowymi inspektoratami weterynarii i żywności,
- 3) graniczne inspektoraty weterynarii stają się granicznymi inspektoratami weterynarii i żywności,
- 4) wojewódzkie inspektoraty ochrony roślin i nasiennictwa wchodzi w skład wojewódzkich inspektoratów weterynarii i żywności, na którego obszarze miały swoje siedziby,
- 5) wojewódzkie inspektoraty jakości handlowej artykułów rolno – spożywczych wchodzi w skład wojewódzkich inspektoratów weterynarii i żywności, na którego obszarze miały swoje siedziby.

2. Dotychczasowe oddziały zamiejscowe wojewódzkiego inspektoratu ochrony roślin i nasiennictwa oraz oddziały zamiejscowe wojewódzkiego inspektoratu jakości handlowej artykułów rolno spożywczych z dniem wejścia w życie Ustawy wchodzi w skład powiatowych inspektoratów weterynarii i żywności, na którego obszarze miały swoje siedziby.

3. Z dniem wejścia w życie Ustawy znosi się delegatury wojewódzkiego inspektoratu ochrony roślin i nasiennictwa.

Art. 77. 1. Z dniem wejścia w życie Ustawy Wojskowa Inspekcja Weterynaryjna staje się Wojskową Inspekcją Weterynarii i Żywności.

2. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, organizację oraz sposób tworzenia Wojskowej Inspekcji Weterynarii i Żywności zgodnie z art. 9 Ustawy.

Art. 78. 1. Z dniem wejścia w życie Ustawy laboratoria dotychczas działające na podstawie:

- 1) art. 25 ust. 2 pkt. 1 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej (Dz. U. 2010 r. Nr 112, poz. 744 ze zm.),
- 2) art. 32 z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (Dz. U. 2005 r. Nr 187, poz. 1577 ze zm.),
- 3) rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 3 czerwca 2004 r. w sprawie organizacji Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa oraz legitymacji służbowej pracowników tej Inspekcji (Dz. U. Nr 142, poz. 1510 ze zm.),

- stają się laboratoriami urzędowymi w rozumieniu przepisów Ustawy.

2. Z dniem wejścia w życie Ustawy krajowe laboratoria referencyjne dotychczas działające na podstawie art. 25 ust. 2 pkt. 2 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej (Dz. U. 2010 r. Nr 112, poz. 744 ze zm.) stają się krajowymi laboratoriami referencyjnymi w rozumieniu przepisów Ustawy.

3. Rada Ministrów określi w drodze rozporządzenia sposób przejęcia laboratoriów, o których mowa w ust. 1 i 2, mając na uwadze w szczególności tryb przejęcia laboratoriów, rodzaje przejmowanych składników mienia oraz etaty i środki finansowe niezbędne do prowadzenia tych laboratoriów.

Art. 79. 1. Funkcjonujące w dniu wejścia w życie Ustawy laboratoria urzędowe i krajowe laboratoria referencyjne, o których mowa w art. 12 ust. 1 i 2 niniejszej ustawy, zachowują status odpowiednio laboratoriów urzędowych i krajowych laboratoriów referencyjnych.

2. Uzyskane przed wejściem w życie niniejszej ustawy przez laboratoria urzędowe i referencyjne, o których mowa w art. 12 ust. 1 i 2, certyfikaty akredytacji zachowują swoją ważność.

Art. 80. Funkcjonujący w dniu wejścia w życie Ustawy Punkt Kontaktowy Komisji Kodeksu Żywnościowego FAO/WHO podlegający Głównemu Inspektoratowi Jakości Handlowej Artykułów Rolno - Spożywczych, wchodzi w skład Państwowej Inspekcji Weterynarii i Żywności, która będzie prowadzić go i koordynować udział w jego pracach zgodnie z art. 14 ust. 1 punkt 14 Ustawy.

Art. 81. Funkcjonujący w dniu wejścia w życie Ustawy Podpunkt krajowego punktu kontaktowego (PKPK) sieci systemu RASFF podlegający Głównemu Lekarzowi Weterynarii, wchodzi w skład Państwowej Inspekcji Weterynarii i Żywności, a Główny Inspektor Weterynarii i Żywności będzie prowadzić go zgodnie z art. 14 ust. 1 punkt 8 Ustawy.

Art. 82. 1. Funkcjonująca w dniu wejścia w życie Ustawy Rada Sanitarno-Epizootyczna będąca organem doradczo-opiniodawczym dotychczasowego Głównego Lekarza Weterynarii, z dniem wejścia w życie Ustawy staje się Radą Sanitarno-Epidemiologiczną i pozostaje organem doradczo – opiniodawczym Głównego Inspektora Weterynarii i Żywności do końca kadencji, na którą została powołana.

2. Po zakończeniu kadencji Rady Sanitarno – Epidemiologicznej, o której stanowi ust. 1 powyżej, nowa Rada zostanie powołana zgodnie z art. 25 Ustawy.

3. Funkcjonująca w dniu wejścia w życie Ustawy Rada do Spraw Laboratoriów będąca organem doradczo-opiniodawczym dotychczasowego Głównego Lekarza Weterynarii, z dniem wejścia w życie Ustawy staje się organem doradczo – opiniodawczym Głównego Inspektora Weterynarii i Żywności do końca kadencji, na którą została powołana.

4. Po zakończeniu kadencji Rady do Spraw laboratoriów, o której stanowi ust. 3 powyżej, nowa Rada zostanie powołana zgodnie z art. 26 Ustawy.

Art. 83. 1. Pracownicy Inspekcji Weterynaryjnej, Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa oraz Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno Spożywczych wykonujące do dnia wejścia w życie Ustawy zadania i kompetencje podlegające przejęciu przez Państwową Inspekcję Weterynarii i Żywności, z dniem wejścia w życie Ustawy stają się pracownikami Państwowej Inspekcji Weterynarii i Żywności.

2. Dyrektor Generalny Państwowego Inspektoratu Weterynarii i Żywności, w terminie 60 dni od dnia wejścia w życie ustawy, może zaproponować nowe warunki pracy i płacy pracownikom, o których mowa w ust. 1 oraz wskazać termin, nie krótszy niż 7 dni, do którego pracownicy mogą złożyć oświadczenie o przyjęciu lub odmowie przyjęcia proponowanych warunków. W razie niezgodnienia nowych warunków pracy i płacy dotychczasowy stosunek pracy rozwiązuje się z upływem okresu równemu okresowi wypowiedzenia, liczonego od dnia, w którym pracownik złożył oświadczenie o odmowie przyjęcia proponowanych warunków, lub od dnia, do którego mógł złożyć takie oświadczenie.

3. W sprawach, o których mowa w ust. 2, stosuje się odpowiednio art. 23¹ ustawy z dnia 26 czerwca 1976 roku - Kodeksu pracy (Dz. U. 1998.21.94 ze zm.).

4. Dotychczasowy staż pracy pracowników Inspekcji Weterynaryjnej, Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa oraz Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno Spożywczych, którzy stali się pracownikami Państwowej Inspekcji Weterynarii i Żywności, jest zaliczany do wymagań wskazanych w przepisach określających wymagania i zasady przeprowadzania konkursów na stanowiska kierownicze określone w Ustawie.

Art. 84. 1. Pracownicy dotychczasowych wojewódzkich, granicznych i powiatowych

inspektoratów weterynarii oraz wojewódzkich inspektoratów jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych i wojewódzkich inspektoratów ochrony roślin i nasiennictwa, w tym delegatur i oddziałów, stają się z mocy prawa pracownikami odpowiednio wojewódzkich, granicznych i powiatowych inspektoratów weterynarii i żywności.

2. Pełniący obowiązki kierownika wojewódzkiego, granicznego lub powiatowego inspektoratu weterynarii i żywności, w terminie 60 dni od dnia wejścia w życie Ustawy, może zaproponować nowe warunki pracy i płacy pracownikom, o którym mowa w ust. 1 oraz wskazać termin, nie krótszy niż 7 dni, do którego pracownicy mogą złożyć oświadczenie o przyjęciu lub odmowie przyjęcia proponowanych warunków. W razie niezgodnienia nowych warunków pracy i płacy dotychczasowy stosunek pracy rozwiązuje się z upływem okresu równego okresowi wypowiedzenia, liczonego od dnia, w którym pracownik złożył oświadczenie o odmowie przyjęcia proponowanych warunków, lub od dnia, do którego mógł złożyć takie oświadczenie.

3. W sprawach, o których mowa w ust. 2, stosuje się odpowiednio przepisy art. 23¹ ustawy z dnia 26 czerwca 1976 roku - Kodeksu pracy (Dz. U. 1998.21.94 ze zm.).

4. Dotychczasowy staż pracy pracowników dotychczasowych wojewódzkich, granicznych i powiatowych inspektoratów weterynarii oraz wojewódzkich inspektoratów jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych i wojewódzkich inspektoratów ochrony roślin i nasiennictwa, którzy stali się pracownikami odpowiednio wojewódzkich, granicznych i powiatowych inspektoratów weterynarii i żywności, jest zaliczany do wymagań wskazanych w przepisach określających wymagania i zasady przeprowadzania konkursów na stanowiska kierownicze określone w Ustawie.

Art. 85. 1. Pracownicy zatrudnieni w laboratoriach, o których mowa w art. 12 niniejszej ustawy z dniem wejścia w życie ustawy stają się pracownikami odpowiednich laboratoriów urzędowych lub laboratoriów referencyjnych.

2. Kierownik danego laboratorium w terminie 60 dni od dnia wejścia w życie ustawy, może zaproponować nowe warunki pracy i płacy pracownikom, o którym mowa w ust. 1 oraz wskazać termin, nie krótszy niż 7 dni, do którego pracownicy mogą złożyć oświadczenie o przyjęciu lub odmowie przyjęcia proponowanych warunków. W razie niezgodnienia nowych warunków pracy i płacy dotychczasowy stosunek pracy rozwiązuje się z upływem okresu równego okresowi wypowiedzenia, liczonego od dnia, w którym pracownik złożył oświadczenie o odmowie przyjęcia proponowanych warunków, lub od dnia, do którego mógł złożyć takie oświadczenie.

3. W sprawach, o których mowa w ust. 2, stosuje się odpowiednio przepisy art. 23¹ ustawy z dnia 26 czerwca 1976 roku - Kodeksu pracy (Dz. U. 1998.21.94 ze zm.).

Art. 86. 1. W przypadku wygaśnięcia stosunku pracy lub wypowiedzenia, o którym mowa w niniejszej ustawie, pracownikom:

- 1) mianowanym - przysługuje świadczenie pieniężne przewidziane w art. 13¹ ustawy z dnia 16 września 1982 r. o pracownikach urzędów państwowych (Dz.U. 2013, poz. 269 ze zm.),
- 2) innym niż wymienieni w pkt 1 - przysługuje odprawa, o której mowa w art. 8 ustawy z dnia 13 marca 2003 r. o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn niedotyczących pracowników (Dz.U. z 2003, Nr 90 poz. 844 ze zm.).

Art. 87. 1. Z dniem wejścia w życie Ustawy, znosi się komisje dyscyplinarne I i II instancji powołane do orzekania w sprawach dyscyplinarnych dotyczących pracowników, kierowników i dyrektorów inspekcji oraz ich zastępców.

2. Wszystkie czynności podjęte w postępowaniu dyscyplinarnym do dnia wejścia w życie Ustawy, a także orzeczenia komisji, o których mowa w ust. 1, pozostają w mocy.

3. Nowo powołane komisje dyscyplinarne przejmą postępowania dyscyplinarne wszczęte przed dniem wejścia w życie Ustawy.

4. Postanowienia niniejszego artykułu stosuje się odpowiednio do postępowań prowadzonych przez rzeczników dyscyplinarnych.

Art. 88. 1. Mienie Głównego Inspektoratu Weterynarii, Głównego Inspektoratu Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych oraz Głównego Inspektoratu Ochrony Roślin i Nasiennictwa, staje się z mocy prawa mieniem Państwowego Inspektoratu Weterynarii i Żywności.

2. Nieruchomości, będące w trwałym zarządzie oraz ruchomości będące w zarządzie Głównego Inspektoratu Weterynarii, Głównego Inspektoratu Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych oraz Głównego Inspektoratu Ochrony Roślin i Nasiennictwa, przechodzą z mocy prawa odpowiednio w trwałe zarząd oraz zarząd Państwowego Inspektoratu Weterynarii i Żywności.

Art. 89. 1. Mienie dotychczasowych wojewódzkich, granicznych i powiatowych inspektoratów weterynarii oraz wojewódzkich inspektoratów jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych i wojewódzkich inspektoratów ochrony roślin i nasiennictwa, staje się z mocy prawa mieniem odpowiednio wojewódzkich, granicznych i powiatowych inspektoratów weterynarii i żywności.

2. Nieruchomości będące w trwałym zarządzie oraz ruchomości będące w zarządzie dotychczasowych wojewódzkich, granicznych i powiatowych inspektoratów weterynarii oraz wojewódzkich inspektoratów jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych i wojewódzkich inspektoratów ochrony roślin i nasiennictwa przechodzą z mocy prawa odpowiednio w trwałe zarząd oraz zarząd odpowiednich wojewódzkich, granicznych i powiatowych inspektoratów weterynarii i żywności.

3. Główny Inspektor może zarządzić przekazanie przez wojewódzkiego inspektora określonych składników mienia innemu wojewódzkiemu inspektorowi.

4. Wojewódzki inspektor może zarządzić przekazanie przez powiatowego inspektora określonych składników mienia innemu powiatowemu inspektorowi.

Art. 90. Przejście mienia, nieruchomości oraz ruchomości wskazanych w niniejszym rozdziale następuje nieodpłatnie oraz jest wolne od podatków i opłat.

Art. 91. Wierzytelności i zobowiązania Głównego Inspektoratu Weterynarii, Głównego Inspektoratu Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych oraz Głównego Inspektoratu Ochrony Roślin i Nasiennictwa stają się wierzytelnościami i zobowiązaniami Państwowego Inspektoratu Weterynarii i Żywności.

Art. 92. Wierzytelności i zobowiązania dotychczasowych wojewódzkich, granicznych i powiatowych inspektoratów weterynarii oraz wojewódzkich inspektoratów jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych i wojewódzkich inspektoratów ochrony roślin i nasiennictwa stają się wierzytelnościami i zobowiązaniami odpowiednich wojewódzkich, granicznych i powiatowych inspektoratów weterynarii i żywności.

Art. 93. Postępowania administracyjne, wszczęte i nie zakończone do dnia wejścia w życie Ustawy, toczące się przed organami: Inspekcji Weterynaryjnej, na podstawie ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej (Dz. U. 2010, Nr 112, poz. 744 ze zm.), Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa, na podstawie ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin (Dz. U. 2008, Nr 133, poz. 849 ze zm.) oraz Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych, na podstawie ustawy dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno – spożywczych (Dz. U. 2005, Nr 187, poz. 1577 ze zm.), prowadzi się według poniższych zasad:

- 1) do postępowań administracyjnych w sprawach objętych przepisami ustawy, wszczętych, a niezakończonych przed dniem jej wejścia w życie, stosuje się przepisy dotychczasowe,
- 2) postępowania wszczęte i niezakończone przed dniem wejścia w życie ustawy, prowadzone dotychczas przez Głównego Lekarza Weterynarii, Głównego Inspektora Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych oraz Głównego Inspektora Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa – przejmuje Główny Inspektor Weterynarii i Żywności,
- 3) postępowania wszczęte i niezakończone przed dniem wejścia w życie ustawy, prowadzone dotychczas przez wojewódzkiego lekarza weterynarii, wojewódzkiego inspektora jakości

handlowej artykułów rolno-spożywczych, jako kierownika wojewódzkiej inspekcji jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych, wchodzącej w skład zespolonej administracji rządowej oraz wojewódzkiego inspektora jako kierownika wojewódzkiej inspekcji ochrony roślin i nasiennictwa wchodzącej w skład zespolonej administracji rządowej – przejmuje do zakresu swojego działania wojewódzki inspektor weterynarii i żywności,

4) postępowania wszczęte i niezakończone przed dniem wejścia w życie ustawy, prowadzone dotychczas przez granicznego lekarza weterynarii – przejmuje do zakresu swojego działania graniczny inspektor weterynarii i żywności,

5) postępowania wszczęte i niezakończone przed dniem wejścia w życie ustawy, prowadzone dotychczas przez powiatowego lekarza weterynarii jako kierownika powiatowej inspekcji weterynaryjnej, wchodzącej w skład niezespolonej administracji rządowej – przejmuje do zakresu swojego działania powiatowy inspektor weterynarii i żywności .

Art. 94. Świadectwa zdrowia wystawione na podstawie art. 26 ust. 1 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej (Dz. U. 2010 r. Nr 112, poz. 744 ze zm.), zaświadczenia o spełnianiu minimalnych standardów co do higieny i warunków utrzymania zwierząt w gospodarstwie w zakresie niezbędnym do ubiegania się lub otrzymania pomocy finansowej albo dofinansowania ze środków pochodzących z Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOiGR) i zaświadczenia o spełnieniu warunków utrzymania zwierząt gospodarskich w zakresie niezbędnym do ubiegania się lub otrzymania pomocy finansowej ze środków pochodzących z Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) na podstawie art. 29a ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej (Dz. U. 2010 r. Nr 112, poz. 744 ze zm.), certyfikaty dla producentów stosujących integrowaną produkcję roślin wystawione na podstawie art. 5 ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin (Dz. U. 2008 r. Nr 133, poz. 849 ze zm.), paszporty roślin, świadectwa fitosanitarne oraz świadectwa fitosanitarne do reeksportu wystawione na podstawie art. 16 i art. 17a ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin (Dz. U. 2008 r. Nr 133, poz. 849 ze zm.) oraz świadectwa jakości handlowej wystawione na podstawie art. 31 ust. 4 ustawy z dnia 21 grudnia 2001 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (Dz. U. 2005 r. Nr 187, poz. 1577 ze zm.) wydane przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy zachowują ważność po wejściu w życie niniejszej ustawy przez okres w nich wskazany, jednak nie dłużej niż przez rok od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 95. Zatwierdzenia substancji czynnych, sejfnerów i synergetyków, zezwolenia na wprowadzenie środków ochrony roślin do obrotu, pozwolenia na handel równoległy, zaświadczenia o ukończeniu szkolenia w zakresie środków ochrony roślin, upoważnienia do prowadzenia badań skuteczności działania środka ochrony roślin i pozwolenia do prowadzenia doświadczeń lub testów do celów badań lub rozwoju wydane na podstawie przepisów ustawy z dnia 8 marca 2013 roku o środkach ochrony roślin (Dz. U. 2013 r. Nr 455) oraz upoważnienia do przeprowadzania badań sprawności technicznej opryskiwaczy wydane na podstawie przepisów ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin (Dz. U. 2008 r. Nr 133, poz. 849 ze zm.) wydane przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy zachowują ważność po wejściu w życie niniejszej ustawy przez okres w nich wskazany, jednak nie dłużej niż przez rok od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 96. Zaświadczenia i akredytacje do oceny polowej materiału siewnego oraz pobierania próby materiału siewnego do oceny laboratoryjnej grup roślin oraz kategorii materiału siewnego wystawione na podstawie ustawy z dnia 09 listopada 2012 r. o nasiennictwie (Dz. U. 2012. 1512) wydane przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy zachowują ważność po wejściu w życie niniejszej ustawy przez okres w nich wskazany, jednak nie dłużej niż przez rok od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 97. Certyfikaty i upoważnienia wydane jednostkom certyfikującym na podstawie ustawy z dnia 25 czerwca 2009 roku o rolnictwie ekologicznym (Dz. U. 2009r. Nr 116, poz. 975) wydane przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy zachowują ważność po wejściu w życie niniejszej ustawy przez okres w nich wskazany, jednak nie dłużej niż przez rok od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 98. W dniu wejścia w życie ustawy, Prezes Rady Ministrów dokona w drodze rozporządzenia przeniesień dochodów i wydatków budżetowych, w tym na wynagrodzenia oraz limity zatrudnienia, przeznaczone na utrzymanie Państwowej Inspekcji Weterynarii i Żywności, wojewódzkich, granicznych i powiatowych inspekcji weterynarii i żywności, z budżetów właściwych wojewodów oraz z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw rolnictwa do części, której dysponentem będzie Główny Inspektor Weterynarii i Żywności.

Art. 99. Środki pieniężne znajdujące się w dniu wejścia w życie Ustawy na rachunkach bankowych dotychczasowej Inspekcji Weterynaryjnej, Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa, Głównego Inspektoratu Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych, wojewódzkich inspektoratów weterynarii, powiatowych inspektoratów weterynarii, granicznych inspektoratów weterynarii, wojewódzkich inspektoratów ochrony roślin i nasiennictwa, oraz wojewódzkich inspektoratów jakości handlowej artykułów rolno – spożywczych podlegają przekazaniu odpowiednio Państwowej Inspekcji, wojewódzkim, powiatowym i granicznym inspektoratom weterynarii i żywności.

Art. 100. Z dniem wejścia w życie ustawy do niewniesionych w terminie należności pieniężnych z tytułu opłat stanowiących dochód państwa wynikających z przepisów dotychczasowych stosuje się przepisy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji oraz przepisy o umarzaniu należności państwowych.

Rozdział 10

Zmiany w przepisach obowiązujących

Art. 101. Traci moc ustawa z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej (Dz. U. 2010, Nr 112, poz. 744 ze zm.).

Art. 102. W ustawie z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin (Dz. U. 2008 r. Nr 133, poz. 849 ze zm.) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 1 uchyla się pkt 4;
- 2) w art. 3:
 - a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„Państwowa Inspekcja Weterynarii i Żywności, zwana dalej „Inspekcją”, przeprowadza obserwacje i kontrole roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów w celu ustalenia występowania:

 - 1) organizmów szkodliwych szczególnie groźnych, dotychczas niewystępujących na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub których występowanie nie jest szeroko rozpowszechnione, zwanych dalej „organizmami kwarantannowymi”, lub
 - 2) organizmów szkodliwych szeroko rozpowszechnionych, zwanych dalej „organizmami niekwarantannowymi”.”;
 - b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„W przypadku stwierdzenia wystąpienia organizmów szkodliwych lub podejrzenia ich wystąpienia powiatowy inspektor weterynarii i żywności, zwany dalej "powiatowym inspektorem":

- 1) identyfikuje organizm szkodliwy i źródło jego pochodzenia;
 - 2) ocenia możliwości dalszego rozprzestrzeniania się organizmu szkodliwego i możliwości jego zwalczania.”;
- 3) w art. 4:
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„W przypadku wystąpienia organizmu niekwarantannowego powiatowy inspektor ocenia stopień zagrożenia roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów.”
 - b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:
„W przypadku stwierdzenia zagrożenia rozprzestrzeniania się organizmu niekwarantannowego lub możliwości wywołania przez niego strat gospodarczych powiatowy inspektor informuje zainteresowane podmioty, za pośrednictwem dostępnych środków przekazu, o sposobach i terminach zwalczania tego organizmu.”;
 - c) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:
„Powiatowy inspektor niezwłocznie informuje właściwego wojewódzkiego inspektora weterynarii i żywności, zwanego dalej „wojewódzkim inspektorem” o przypadku wystąpienia organizmu niekwarantannowego.”;
- 4) w art. 5:
- a) w ust. 3 pkt 2 wyrazy „Głównego Inspektora Ochrony Roślin i Nasiennictwa” zastępuje się „Głównego Inspektora Weterynarii i Żywności”;
 - b) ust. 4a otrzymuje brzmienie:
„Przed wydaniem certyfikatu wojewódzki inspektor może zlecić właściwemu powiatowemu inspektorowi przeprowadzenie kontroli w zakresie prowadzenia upraw zgodnie z zasadami integrowanej produkcji.”;
 - c) ust. 4b otrzymuje brzmienie:
„W toku kontroli, o której mowa w ust. 4a, powiatowy inspektor może żądać od zainteresowanego producenta przedstawienia zaświadczenia wydanego przez właściwe jednostki organizacyjne, o nieprzekroczeniu w roślinach i produktach roślinnych dopuszczalnych poziomów pozostałości środków ochrony roślin, metali ciężkich, azotanów i innych pierwiastków oraz substancji szkodliwych.”;
- 5) w art. 6:
- a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:
„Powiatowy inspektor przeprowadza kontrole roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, w tym podłoży, opakowań lub środków transportu, w zakresie występowania organizmów szkodliwych oraz spełnienia wymagań określonych w ustawie, zwane dalej "urzędowymi kontrolami":
 - 1) w miejscach uprawy roślin, wytwarzania produktów roślinnych lub przedmiotów;
 - 2) w miejscach przechowywania i sprzedaży roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów;
 - 3) u podmiotów nabywających rośliny, produkty roślinne lub przedmioty;
 - 4) w każdym innym miejscu, w którym rośliny, produkty roślinne lub przedmioty są przemieszczane, w szczególności na drogach i w środkach transportu.”; - b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:
„Jeżeli zostanie stwierdzone lub podejrzewa się wystąpienie organizmów kwarantannowych powiatowy inspektor ustala:
 - 1) zasięg ich występowania lub możliwego rozprzestrzenienia się lub
 - 2) zasięg prawdopodobnego porażenia roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, lub
 - 3) źródło infekcji, lub

- 4) strefy, w których powinny być podjęte działania w celu zwalczania tych organizmów lub zapobiegania ich rozprzestrzenianiu się, lub
 - 5) rośliny, produkty roślinne lub przedmioty porażone lub podejrzane o porażenie.”;
 - c) ust. 6 otrzymuje brzmienie:
„Podmiot kontrolowany współdziała z powiatowym inspektorem przy wykonywaniu czynności kontrolnych, o których mowa w ust. 2, 4 i 5.”;
 - d) po ust. 6 dodaje się ust. 7 w brzmieniu:
„W przypadku stwierdzenia lub podejrzewania wystąpienia organizmów kwarantannowych powiatowy inspektor niezwłocznie powiadamia właściwego wojewódzkiego inspektora.”;
- 6) w art. 7:
- a) ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:
„zawiadomienia powiatowego inspektora lub wójta (burmistrza, prezydenta miasta) o wystąpieniu lub podejrzeniu wystąpienia organizmów kwarantannowych;”;
 - b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:
„Wójt (burmistrz, prezydent miasta) informuje niezwłocznie właściwego powiatowego inspektora o otrzymaniu zawiadomienia, o którym mowa w ust. 1 pkt 1.”;
- 7) w art. 8:
- a) ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:
„W przypadku wystąpienia lub podejrzenia wystąpienia organizmów kwarantannowych, powiatowy inspektor, właściwy ze względu na miejsce wystąpienia organizmu kwarantannowego, może, w drodze decyzji, na koszt podmiotu:
 - 1) nakazać:
 - a) stosowanie zabiegów uprawowych, w szczególności stosowanie płodozmianu, niszczenie chwastów lub samosiewów, przyoranie resztek poźniwnych, wymianę lub odkażenie gleby lub podłoża uprawowego, stosowanie materiału siewnego odpowiedniej kategorii lub odmian odpornych na określony organizm kwarantannowy,
 - b) zniszczenie roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, określając sposób zniszczenia,
 - c) określony sposób postępowania z roślinami, produktami roślinnymi lub przedmiotami, w szczególności ich przetworzenie, przeznaczenie na paszę, konsumpcję, oczyszczenie lub odkażenie, kompostowanie, przechowywanie w określonym miejscu,
 - d) czyszczenie i odkażenie przedmiotów lub miejsc, w których występują lub występowały organizmy kwarantannowe, lub które miały kontakt z porażonymi lub podejrzanymi o porażenie roślinami, produktami roślinnymi lub przedmiotami,
 - e) zastosowanie określonych zabiegów niszczących organizmy kwarantannowe lub zapobiegających ich rozprzestrzenianiu się, w szczególności zabiegów chemicznego zwalczania, odkażania gleby, przemrożenia szklarni, stosowania tablic chwytnych i pułapek feromonowych, przeprowadzania oddzielnego zbioru, oddzielnego przechowywania i oddzielnego transportu,
 - f) prowadzenie stałych obserwacji upraw w celu wykrycia organizmów kwarantannowych i informowanie o ich wynikach

- powiatowego inspektora,
- g) spełnienie określonych warunków przed rozpoczęciem uprawy roślin, przemieszczaniem roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, lub wprowadzaniem ich do obrotu,
 - h) prowadzenie i przechowywanie dokumentacji dotyczącej uprawy, wytwarzania, przemieszczania, nabycia, zbycia, obrotu lub przechowywania roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów;”;
- b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:
„W decyzji, o której mowa w ust. 1, powiatowy inspektor określa termin wykonania nałożonych w niej obowiązków. Decyzji tej może być nadany rygor natychmiastowej wykonalności.”;
 - c) ust. 2a otrzymuje brzmienie:
„Jeżeli działania podjęte w strefach, o których mowa w art. 6 ust. 5 pkt 4, okażą się skuteczne, to powiatowy inspektor znosi w drodze decyzji obowiązki nałożone w tej strefie.”;
 - d) ust. 3 otrzymuje brzmienie:
„Organy administracji rządowej i samorządowej, na wniosek powiatowego inspektora, udostępniają nieodpłatnie dane niezbędne do wydania decyzji, o której mowa w ust. 1, oraz do przeprowadzania urzędowej kontroli, oraz działań, o których mowa w art. 6 ust. 5.”;
 - e) ust. 4 otrzymuje brzmienie:
„W przypadku przeniesienia posiadania roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów powiatowy inspektor nakłada na nowego posiadacza, w drodze decyzji, obowiązki określone dla dotychczasowego posiadacza w decyzji, o której mowa w ust. 1. W decyzji tej powiatowy inspektor może określić inny termin wykonania tych obowiązków.”;
- 8) w art. 10:
- a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:
„Przy określaniu obowiązków wynikających z przepisów wydanych na podstawie ust. 1 powiatowy inspektor, wydając decyzję, stosuje odpowiednio art. 8 ust. 1-4.”;
 - b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:
„W rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 1 minister właściwy do spraw rolnictwa może określić przypadki, kiedy decyzję, o której mowa w ust. 2 wydaje wojewódzki inspektor lub Główny Inspektor.”;
- 9) w art. 10a:
- a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:
„W miejscu produkcji uznanym za wolne od określonego organizmu szkodliwego posiadacz lub posiadacze podejmują działania niezbędne do zabezpieczenia tego miejsca produkcji przed wprowadzaniem lub rozprzestrzenianiem się organizmu szkodliwego, ze względu na który zostało ono utworzone, w szczególności prowadzą, w sposób uzgodniony z powiatowym inspektorem:
 - 1) obserwacje występowania organizmów szkodliwych;
 - 2) ewidencję uprawianych, produkowanych, nabywanych, zbywanych, przechowywanych lub przemieszczanych roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, umożliwiającą stwierdzenie ich pochodzenia.”;
 - b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:
„Status miejsca produkcji uznanego za wolne od określonego organizmu szkodliwego może nadać, w drodze decyzji, powiatowy inspektor właściwy ze względu na lokalizację tego miejsca, na wniosek posiadacza lub posiadaczy.”;

- c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:
„W decyzji, o której mowa w ust. 3, powiatowy inspektor określa szczegółowe działania, jakie posiadacz lub posiadacze powinni podejmować w ramach działań, o których mowa w ust. 2, aby utrzymać status miejsca produkcji uznanego za wolne od określonego organizmu szkodliwego.”;
- d) ust. 6 otrzymuje brzmienie:
„Jeżeli w wyniku urzędowej kontroli zostanie stwierdzone, że posiadacz lub posiadacze nie podejmują działań określonych w decyzji, o której mowa w ust. 3, lub w miejscu produkcji uznanym za wolne od określonego organizmu szkodliwego wystąpił albo istnieje podejrzenie wystąpienia organizmu szkodliwego, ze względu na który zostało ono utworzone, powiatowy inspektor niezależnie od działań, o których mowa w art. 8 ust. 1-4, może:
- 1) określić termin usunięcia uchybień w zakresie zaniechania działań określonych w decyzji, o której mowa w ust. 3;
 - 2) znieść, w drodze decyzji, status miejsca produkcji uznanego za wolne od określonego organizmu szkodliwego.”;
- 10) w art. 11 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„W przypadku szczególnego zagrożenia przez organizmy kwarantannowe lub w przypadku wystąpienia organizmu szkodliwego, który nie występował dotychczas na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, a który może spowodować znaczne lub całkowite zniszczenie roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, Główny Inspektor, na wniosek posiadacza, zaopiniowany przez powiatowego inspektora, może, w drodze decyzji, ze środków budżetowych, z części, której jest dysponentem:
- 1) całkowicie lub częściowo pokryć koszty zwalczania i zapobiegania rozprzestrzeniania się tych organizmów,
 - 2) przyznać odszkodowanie za rzeczywistą szkodę poniesioną przez posiadaczy przy zwalczaniu lub zapobieganiu rozprzestrzeniania się tych organizmów - biorąc pod uwagę wystąpienie organizmu szkodliwego, charakteryzującego się szczególną szkodliwością, oraz wysokość strat spowodowanych jego wystąpieniem.”;
- 11) w art. 12 ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:
„podmioty prowadzące ich uprawę, wytwarzanie, magazynowanie, pakowanie, sortowanie lub dokonujące ich wprowadzania lub przemieszczania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej są wpisane do rejestru prowadzonego przez powiatowego inspektora, zwanego dalej "rejestrem przedsiębiorców””;
- 12) w art. 13:
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„Decyzję w sprawie wpisu do rejestru przedsiębiorców, na wniosek zainteresowanego podmiotu, wydaje powiatowy inspektor właściwy ze względu na miejsce zamieszkania albo siedzibę tego podmiotu, z zastrzeżeniem ust. 3.”;
- b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:
„Wniosek, o którym mowa w ust. 1, może być również złożony przed dokonaniem granicznej kontroli fitosanitarnej za pośrednictwem powiatowego inspektora, właściwego dla punktu wwozu, przez podmiot wprowadzający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rośliny, produkty roślinne lub przedmioty z państw trzecich.”;
- c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:
„Jeżeli podmiot, o którym mowa w ust. 1, nie ma miejsca zamieszkania albo siedziby na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, decyzję w sprawie wpisu do rejestru przedsiębiorców wydaje powiatowy inspektor właściwy dla:
- 1) planowanego miejsca prowadzenia uprawy, wytwarzania, magazynowania, pakowania, sortowania, wprowadzania lub

rozpoczęcia przemieszczania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, do którego został złożony wniosek o wpis do rejestru albo

- 2) punktu wwozu, w przypadku podmiotów wprowadzających na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rośliny, produkty roślinne lub przedmioty z państw trzecich”;

13) w art. 14:

a) w ust. 1:

– pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„prowadzenia obserwacji występowania organizmów szkodliwych w sposób i w terminach uzgodnionych z powiatowym inspektorem”;

– pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„prowadzenia, w sposób uzgodniony z powiatowym inspektorem, ewidencji uprawianych, produkowanych, nabywanych, zbywanych, przechowywanych lub przemieszczanych roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, umożliwiającej stwierdzenie ich pochodzenia”;

– pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„sporządzania i aktualizowania planu rozmieszczenia poszczególnych upraw, miejsc produkcji lub miejsc składowania i przechowywania roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, w sposób uzgodniony z powiatowym inspektorem”;

– pkt 5a otrzymuje brzmienie:

„zawiadamiania powiatowego inspektora o zmianach danych podlegających wpisowi, zaistniałych po dniu wpisu podmiotu do rejestru przedsiębiorców”;

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„Powiatowy inspektor, co najmniej raz w roku przeprowadza u podmiotów wpisanych do rejestru przedsiębiorców urzędową kontrolę w zakresie spełnienia wymagań określonych w ust. 1, a w przypadku roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów szczególnie podatnych na porażenie przez organizmy szkodliwe, urzędową kontrolę w zakresie zdrowotności roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów.”;

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„W przypadku niedopełnienia obowiązków określonych w ust. 1, powiatowy inspektor może:

- 1) nakazać, w drodze zaleceń pokontrolnych, usunięcie uchybień w oznaczonym terminie lub
- 2) w drodze decyzji wykreślić podmiot z rejestru przedsiębiorców, w zakresie działalności, co do której stwierdzono niedopełnienie obowiązków lub uchybienia.”;

14) w art. 15:

a) w ust. 1:

– pkt 1 lit. a otrzymuje brzmienie:

„powiatowego inspektora albo”;

– pkt 2 lit. a otrzymuje brzmienie:

„powiatowego inspektora albo”;

b) ust. 2a otrzymuje brzmienie:

„W przypadku, gdy przemieszczane lub wprowadzane na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rośliny, produkty roślinne lub przedmioty nie spełniają wymagań, o których mowa w ust. 1, w art. 12 ust. 1 lub w art. 17 ust. 1, powiatowy inspektor stosuje odpowiednio art. 8 ust. 1-4.”;

- c) ust. 7 otrzymuje brzmienie:
„Jeżeli rośliny, produkty roślinne lub przedmioty, szczególnie podatne na organizmy kwarantannowe, są przemieszczane na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w celu wyprowadzenia do państwa trzeciego, powiatowy inspektor wydaje świadectwo fitosanitarne, jeżeli takie świadectwo jest wymagane przez dane państwo trzecie lub przez państwo trzecie, przez które rośliny, produkty roślinne lub przedmioty są przemieszczane.”;

15) w art. 16:

- a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:
„Paszport roślin wydaje, na wniosek podmiotu wpisanego do rejestru przedsiębiorców, powiatowy inspektor właściwy ze względu na miejsce prowadzenia uprawy, wytwarzania, składowania lub przechowywania roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów lub miejsce zakończenia granicznej kontroli fitosanitarnej tych roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów pochodzących z państwa trzeciego. Paszport roślin wydaje się na formularzach udostępnianych przez Głównego Inspektora.”;
- b) ust. 4a otrzymuje brzmienie:
„Powiatowy inspektor może wydać paszport roślin dla roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów niespełniających wymagań specjalnych, jeżeli zastosowana ocena organoleptyczna, badania makroskopowe, badania laboratoryjne lub kontrola dokumentów potwierdziły, że są one wolne od organizmów kwarantannowych oraz że nie istnieje ryzyko rozprzestrzenienia się tych organizmów.”;
- c) ust. 5 otrzymuje brzmienie:
„Powiatowy inspektor, w drodze decyzji, odmawia wydania paszportu roślin, jeżeli nie są spełnione warunki, o których mowa w ust. 4, z zastrzeżeniem ust. 4a.”;
- d) ust. 6 pkt 3 otrzymuje brzmienie:
„określenie organu wydającego paszport roślin, a w przypadku paszportu wydanego przez powiatowego inspektora - napis "Państwowa Inspekcja Weterynarii i Żywności”;
- e) ust. 12 otrzymuje brzmienie:
„Wydawanie paszportu roślin przez powiatowego inspektora podlega opłacie.”;
- f) ust. 15 otrzymuje brzmienie:
„Powiatowy inspektor właściwy ze względu na miejsce prowadzenia uprawy, wytwarzania, składowania lub przechowywania roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów przez podmiot wpisany do rejestru przedsiębiorców może upoważnić ten podmiot, na piśmie, do wypełniania w jego imieniu formularzy paszportów roślin.”;
- g) ust. 16 otrzymuje brzmienie:
„W upoważnieniu, o którym mowa w ust. 15, powiatowy inspektor określa:
1) okres, na który zostało ono udzielone;
2) rośliny, produkty roślinne lub przedmioty, dla których formularze paszportów roślin mogą być wypełniane przez upoważniony podmiot;
3) sposób wypełniania formularzy paszportów roślin przez upoważniony podmiot.”;
- h) ust. 17 otrzymuje brzmienie:
„Powiatowy inspektor sprawuje kontrolę nad realizacją upoważnienia, o którym mowa w ust. 15; kontrola jest przeprowadzana zgodnie z art. 91-99 i art. 100 ust. 2.”;
- i) ust. 18 otrzymuje brzmienie:
„Upoważnienie, o którym mowa w ust. 15, może być w każdym czasie

odwołane, jeżeli upoważniony podmiot wypełnia formularze paszportów roślin w sposób niezgodny z upoważnieniem wydanym przez powiatowego inspektora.”;

- j) ust. 20 otrzymuje brzmienie:
„Powiatowy inspektor, w drodze decyzji, nakazuje podmiotowi, który nie zwrócił formularzy określonych w ust. 19, na jego koszt, zniszczenie tych formularzy. Zniszczenia formularzy paszportów roślin dokonuje się pod nadzorem powiatowego inspektora.”;

16) w art. 18:

- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„Powiatowy inspektor właściwy ze względu na miejsce prowadzenia uprawy, wytwarzania lub miejsce składowania, lub miejsce łączenia roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, wydaje na wniosek zainteresowanego podmiotu świadectwo fitosanitarne dla roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów wyprowadzanych z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej do państw trzecich.”;
- b) ust. 4 pkt 3 otrzymuje brzmienie:
„zaświadczenie wydane przez powiatowego inspektora właściwego ze względu na miejsce prowadzenia uprawy lub wytwarzania roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, potwierdzające spełnienie wymagań specjalnych dotyczących miejsca ich uprawy lub wytwarzania, jeżeli świadectwo fitosanitarne wydaje powiatowy inspektor, który nie jest właściwy ze względu na miejsce prowadzenia uprawy lub wytwarzania roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, a spełnienia tych wymagań wymaga państwo, do którego rośliny, produkty roślinne lub przedmioty są przeznaczone, lub państwa, przez które są one przemieszczane;”;
- c) ust. 6a otrzymuje brzmienie:
„Jeżeli nie można uzyskać przepisów fitosanitarnych państwa trzeciego, do którego rośliny, produkty roślinne lub przedmioty wyprowadzane z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej są przeznaczone, lub państw przez które są one przemieszczane, powiatowy inspektor może wydać świadectwo fitosanitarne lub świadectwo fitosanitarne dla reeksportu, po stwierdzeniu, w wyniku zastosowanej oceny organoleptycznej, badań makroskopowych, badań laboratoryjnych lub kontroli dokumentów, że te rośliny, produkty roślinne lub przedmioty są wolne od organizmów kwarantannowych i praktycznie wolne od innych organizmów szkodliwych.”;
- d) ust. 6b otrzymuje brzmienie:
„Na środki transportu lub opakowania, w których są przewożone rośliny, produkty roślinne lub przedmioty wyprowadzane z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej do państw trzecich, wojewódzki inspektor, który wystawia świadectwo fitosanitarne lub świadectwo fitosanitarne dla reeksportu, może, ze względu na możliwość rozprzestrzeniania się organizmów szkodliwych, nałożyć plomby ze znakiem Inspekcji i numerem wydanego świadectwa fitosanitarnego. Plomby udostępnia Główny Inspektor.”;
- e) ust. 6c otrzymuje brzmienie:
„Plomby, o których mowa w ust. 6b, powiatowy inspektor nakłada niezwłocznie po umieszczeniu roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów w środku transportu lub w opakowaniu.”;
- f) ust. 6d otrzymuje brzmienie:
„Uprawnienia powiatowego inspektora do nakładania plomb, o których mowa w ust. 6b, nie naruszają uprawnień i obowiązków organów celnych do przeprowadzania kontroli celnej.”;
- g) ust. 6e otrzymuje brzmienie:

„Minister właściwy do spraw rolnictwa może określić, w drodze rozporządzenia, wykaz państw trzecich oraz wykaz roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów wyprawdzanych z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej do tych państw trzecich, w przypadku których powiatowy inspektor, wystawiający świadectwo fitosanitarne lub świadectwo fitosanitarne dla reeksportu, nakłada plomby określone w ust. 6b, mając na względzie zapobieganie rozprzestrzenianiu się organizmów szkodliwych.”

17) w art. 18a:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„Powiatowy inspektor może, oprócz oceny organoleptycznej, badań makroskopowych, badań laboratoryjnych lub kontroli dokumentów, o których mowa w art. 18 ust. 6 pkt 2 lit. b i ust. 6a, przeprowadzać kontrolę roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów wyprawdzanych z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej do państw trzecich.”;

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„Powiatowy inspektor, który w wyniku kontroli określonej w ust. 1 stwierdził, że:

- 1) nastąpiła zmiana tożsamości lub stanu zdrowotności roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, dla których zostało wydane świadectwo fitosanitarne lub świadectwo fitosanitarne dla reeksportu, unieważnia to świadectwo przez jego przekreślenie, opatrzenie pieczęcią z napisem "anulowane" i pieczęcią urzędową oraz stosuje przepisy art. 8 ust. 1-4;
- 2) rośliny, produkty roślinne lub przedmioty nie są prawidłowo oznakowane lub nie są do nich dołączone wymagane dokumenty, stosuje przepisy art. 8 ust. 1-4.”;

18) w art. 21 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, wykaz punktów wwozu, mając na uwadze przepisy Unii Europejskiej w zakresie wymagań dla punktów wwozu.”;

19) w art. 22 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„W razie konieczności przeładunku przemieszczanych tranzytem roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów ich posiadacz jest obowiązany niezwłocznie zawiadomić o tym granicznego inspektora weterynarii i żywności, zwanego dalej „granicznym inspektorem”, na którego obszarze właściwości działania ma nastąpić przeładunek.”;

20) w art. 23:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„Podmiot wprowadzający rośliny, produkty roślinne lub przedmioty podlegające granicznej kontroli fitosanitarnej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez określony punkt wwozu jest obowiązany do zgłoszenia ich do kontroli granicznemu inspektorowi właściwemu dla tego punktu wwozu oraz do współdziałania w trakcie przeprowadzania tej kontroli.”;

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„Organy celne współpracują z organami przeprowadzającymi graniczną kontrolę fitosanitarną w zakresie tej kontroli, w szczególności informują granicznego inspektora właściwego dla punktu wwozu o wprowadzeniu lub zamiarze wprowadzenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów podlegających granicznej kontroli fitosanitarnej.”;

21) w art. 24:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„Rada Ministrów może określić, w drodze rozporządzenia, inne miejsca niż punkty wwozu, w których przeprowadza się kontrolę tożsamości lub kontrolę zdrowotności określonych roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, w

tym wykaz roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, wraz ze wskazaniem państw, w których rozpoczęto przeprowadzanie granicznej kontroli fitosanitarnej, mając na względzie prawidłowe przeprowadzenie kontroli tożsamości lub zdrowotności roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów i wymagania Unii Europejskiej w tym zakresie.”;

- b) ust. 4 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
„pomieszczeniach organów Państwowej Inspekcji Weterynarii i Żywności, zwanej dalej „Inspekcją”.”;
- c) ust. 7 otrzymuje brzmienie:
„Kontrolę tożsamości lub kontrolę zdrowotności w miejscach, o których mowa w ust. 3 i 4, przeprowadza się po wyrażeniu zgody przez powiatowego inspektora właściwego dla punktu wwozu albo organ innego państwa członkowskiego właściwy do spraw zdrowia roślin przeprowadzający kontrolę dokumentów.”;
- d) ust. 8 otrzymuje brzmienie:
„Powiatowy inspektor właściwy dla punktu wwozu wyraża zgodę, o której mowa w ust. 7, jeżeli przesyłka lub partia roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów wraz z opakowaniem lub środkiem transportu spełniają wymagania w zakresie zapobiegania rozprzestrzenianiu się organizmów szkodliwych. Wyrażając zgodę, powiatowy inspektor określa miejsce lub państwo członkowskie, w którym zostanie dokonana kontrola tożsamości lub kontrola zdrowotności.”;
- e) ust. 10 otrzymuje brzmienie:
„Kontrolę tożsamości lub kontrolę zdrowotności w miejscach, o których mowa w ust. 3 i 4, przeprowadza graniczny inspektor właściwy ze względu na miejsce przeprowadzania kontroli.”;

22) w art. 25:

- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„Na świadectwie fitosanitarnym lub na innym wymaganym dokumencie, który dołącza się do przesyłki lub partii roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, udostępnionych do kontroli dokumentów, organ Inspekcji umieszcza okrągłą pieczęć z wizerunkiem orła, datę udostępnienia dokumentu do kontroli oraz pieczęć imienną i podpis.”;
- b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:
„Graniczny inspektor właściwy dla punktu wwozu, w drodze decyzji, zakazuje wprowadzenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przesyłki lub partii, jeżeli w wyniku przeprowadzonej kontroli dokumentów, zostało ustalone, że:
 - 1) do roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów nie są dołączone wymagane dokumenty lub nie są one prawidłowo oznakowane lub
 - 2) przedstawione dokumenty nie spełniają wymagań zawartych w ustawie, lub
 - 3) przesyłka lub partia zawiera rośliny, produkty roślinne lub przedmioty, których wprowadzanie i przemieszczanie jest zakazane, lub
 - 4) podmiot nie dopełnił obowiązku wpisu do rejestru przedsiębiorców.”;
- c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:
„Graniczny inspektor może odstąpić od wydania decyzji, o której mowa w ust. 2, jeżeli podmiot usunie we wskazanym przez granicznego inspektora terminie stwierdzone nieprawidłowości i nie istnieje niebezpieczeństwo rozprzestrzenienia się organizmów kwarantannowych.”;

23) w art. 26:

- a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:
„Jeżeli w wyniku kontroli tożsamości stwierdzono, że przesyłka lub partia

zawiera rośliny, produkty roślinne lub przedmioty, których wprowadzanie i przemieszczanie jest zakazane, lub nie można ustalić tożsamości kontrolowanych roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, graniczny inspektor właściwy dla punktu wwozu, w drodze decyzji, zakazuje wprowadzenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej tej przesyłki lub partii.”;

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„Jeżeli kontrolę tożsamości przeprowadza się w miejscu innym niż punkt wwozu, decyzję, o której mowa w ust. 2, wydaje graniczny inspektor właściwy ze względu na miejsce przeprowadzania kontroli.”;

24) w art. 28 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„Działania, o których mowa w ust. 1, graniczny inspektor podejmuje w uzgodnieniu z Głównym Inspektorem.”;

25) w art. 29 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„Po wydaniu decyzji, o których mowa w art. 25 ust. 2, art. 26 ust. 2 i art. 27 ust. 4 pkt 1, powiatowy inspektor unieważnia świadectwo fitosanitarne lub inny wymagany dokument towarzyszący przesyłce lub partii roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, przez ostemplowanie awersu dokumentu, w widocznym miejscu, trójkątnym stemplem w kolorze czerwonym z napisem "dokument unieważniony" i nazwą organu Inspekcji oraz datą unieważnienia.”;

26) w art. 30 ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„Główny inspektor określi sposób współpracy między organami Inspekcji a organami celnymi, mając na uwadze prawidłowy sposób prowadzenia czynności kontrolnych.”;

27) w art. 31:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„Rośliny, produkty roślinne lub przedmioty zaopatrzone w świadectwo fitosanitarne wydane przez powiatowego inspektora, a następnie odesłane z państwa trzeciego na skutek zakwestionowania ich zdrowotności, są kierowane do wyznaczonego przez organ celny miejsca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.”;

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„Organ celny i posiadacz mają obowiązek powiadomienia powiatowego inspektora właściwego ze względu na miejsce, o którym mowa w ust. 1, o wprowadzeniu zakwestionowanych roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.”;

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„Po otrzymaniu powiadomienia powiatowy inspektor, o którym mowa w ust. 2, przeprowadza niezwłocznie kontrolę roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów.”;

d) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„Organ celny kończy prowadzone postępowanie po przeprowadzeniu przez powiatowego inspektora kontroli roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów.”;

28) w art. 76 po ust. 5 dodaje się ust. 5a w brzmieniu:

„Powiatowy inspektor właściwy ze względu na siedzibę jednostki organizacyjnej upoważnionej do prowadzenia badań, o których mowa w ust. 2, kontroluje prawidłowość wykonywania badań sprawności technicznej opryskiwaczy”;

29) uchyla się artykuły od 78 do 89;

30) uchyla się art. 90 ust. 1a – 3;

31) uchyla się artykuły od 91 do 95;

32) w art. 95b:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„Opłatę, o której mowa w ust. 1, określa, w drodze decyzji, powiatowy

inspektor właściwy ze względu na miejsce zamieszkania albo siedzibę kontrolowanego podmiotu.”;

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„Opłata, o której mowa w ust. 1, stanowi dochód budżetu państwa i jest uiszczana na rachunek powiatowego inspektoratu weterynarii i żywności, zwanego dalej „powiatowym inspektoratem”, właściwego ze względu na miejsce zamieszkania albo siedzibę kontrolowanego podmiotu w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja określająca tę opłatę stała się ostateczna.”;

33) uchyla się artykuły od 96 do 104;

34) uchyla się artykuł 106;

35) w art. 107 ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie: „nie współdziała z organami Inspekcji przy wykonywaniu czynności kontrolnych,”;

36) w art. 108:

a) w ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„wprowadza lub przemieszcza na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rośliny, produkty roślinne lub przedmioty, które są szczególnie podatne na porażenie przez organizmy kwarantannowe, bez wpisu do rejestru przedsiębiorców, o którym mowa w art. 12 ust. 1 pkt 3 - wnosi na rachunek powiatowego inspektoratu właściwego ze względu na swoją siedzibę albo miejsce zamieszkania opłatę sankcyjną w wysokości 2.270 zł.”;

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„Opłatę sankcyjną, o której mowa w ust. 1 pkt 1-3, określa, w drodze decyzji, powiatowy inspektor właściwy ze względu na siedzibę albo miejsce zamieszkania podmiotu.”;

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„Opłata sankcyjna stanowi dochód budżetu państwa i jest uiszczana na rachunek właściwego powiatowego inspektoratu w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja określająca tę opłatę stała się ostateczna.”.

Art. 103. W ustawie z dnia 21 grudnia 2001 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (Dz. U. 2005 r. Nr 187, poz. 1577 ze zm.) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 1 otrzymuje brzmienie:

„Ustawa reguluje sprawy jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych.”;

2) w art. 10:

a) w ust. 1 wyrazy „Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych” zastępuje się wyrazami „Państwowej Inspekcji Weterynarii i Żywności”;

b) w ust. 1a w pkt 1 wyrazy „Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych” zastępuje się wyrazami „Państwowej Inspekcji Weterynarii i Żywności”;

c) w ust. 1a w pkt 2 wyrazy „Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych” zastępuje się wyrazami „Państwowej Inspekcji Weterynarii i Żywności”;

d) w ust. 2 wyrazy „Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych” zastępuje się wyrazami „Państwowej Inspekcji Weterynarii i Żywności”;

3) w art. 12:

a) w ust. 1 wyrazy „wojewódzkiemu inspektorowi jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych” zastępuje się wyrazami „wojewódzkiemu inspektorowi weterynarii i żywności”;

b) w ust. 4 wyrazy „wojewódzkiemu inspektorowi jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych” zastępuje się wyrazami „wojewódzkiemu inspektorowi weterynarii i żywności”;

4) w art. 13 w ust. 3 wyrazy „Głównego Inspektora Jakości Handlowej Artykułów Rolno-

- Spożywczych” zastępuje się wyrazami „Głównego Inspektora Weterynarii i Żywności”;
- 5) w art. 14 w ust. 2 wyrazy „Głównego Inspektora Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych” zastępuje się wyrazami „Głównego Inspektora Weterynarii i Żywności”;
 - 6) w art. 15a:
 - a) w ust. 3c wyraz „Inspekcji” zastępuje się wyrazami „Państwowej Inspekcji Weterynarii i Żywności”;
 - b) w ust. 3d wyraz „Inspekcji” zastępuje się wyrazami „Państwowej Inspekcji Weterynarii i Żywności”;
 - 7) art. 16 zostaje uchylony;
 - 8) w art. 17:
 - a) uchyla się ust. 1;
 - b) uchyla się ust. 2
 - c) uchyla się ust. 3
 - 9) art. 17a zostaje uchylony;
 - 10) w art. 17b:
 - a) w ust. 1 wyraz „Inspekcja” zastępuje się wyrazami „Państwowa Inspekcja Weterynarii i Żywności”;
 - b) w ust. 3d wyraz „Inspekcję” zastępuje się wyrazami „Państwową Inspekcję Weterynarii i Żywności”;
 - 11) w art. 17c:
 - a) w ust. 1 wyraz „Inspekcja” zastępuje się wyrazami „Państwowa Inspekcja Weterynarii i Żywności”;
 - b) w ust. 3 pkt 3) wyrazy „Głównemu Inspektorowi Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych” zastępuje się wyrazami „Głównemu Inspektorowi Weterynarii i Żywności”;
 - c) w ust. 5 wyrazy „Główny Inspektor Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych” zastępuje się wyrazami „Główny Inspektor Weterynarii i Żywności”;
 - 12) w art. 17d:
 - a) w ust. 1 wyrazy „Wojewódzki inspektor jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych” zastępuje się wyrazami „Wojewódzki inspektor weterynarii i żywności”;
 - b) w ust. 4 pkt 2 wyrazy „wojewódzkiego inspektora jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych” zastępuje się wyrazami „wojewódzkiego inspektora weterynarii i żywności”;
 - c) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„Główny Inspektor Weterynarii i Żywności, na podstawie informacji przekazanych przez wojewódzkiego inspektora weterynarii i żywności, przekazuje informacje, o których mowa w ust. 4 pkt 2, właściwym organom zainteresowanych państw członkowskich Unii Europejskiej, zgodnie z art. 11 ust. 2 lit. a rozporządzenia nr 589/2008.”;
 - d) w ust. 6 wyrazy „Wojewódzki inspektor jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych” zastępuje się wyrazami „Wojewódzki inspektor weterynarii i żywności”;
 - e) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„Właściwy powiatowy inspektor weterynarii i żywności niezwłocznie informuje właściwego wojewódzkiego inspektora weterynarii i żywności o wydaniu decyzji ograniczającej lub zakazującej produkcji jaj, dotyczącej podmiotu, który uzyskał zwolnienie.”;
 - f) ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„Wojewódzki inspektor weterynarii i żywności niezwłocznie powiadamia o zwolnieniu oraz o cofnięciu zwolnienia powiatowego inspektora weterynarii i

żywności właściwego ze względu na miejsce produkcji jaj oraz Głównego Inspektora Weterynarii i Żywności, który prowadzi wykaz podmiotów, które posiadają zwolnienie.”;

- 13) art. 18 – 22 zostają uchylone;
- 14) art. 24 otrzymuje brzmienie:
„Główny Inspektor Weterynarii i Żywności, wojewódzcy inspektorzy weterynarii i żywności oraz upoważnieni przez nich pracownicy Państwowej Inspekcji Weterynarii i Żywności, realizując zadania określone w ustawie oraz w odrębnych przepisach, uprawnieni są do:
 - 1) wstępu do pomieszczeń lub do środków transportu kontrolowanych jednostek;
 - 2) żądania pisemnych lub ustnych informacji związanych z przedmiotem kontroli;
 - 3) żądania okazywania dokumentów związanych z przedmiotem kontroli;
 - 4) pobierania nieodpłatnie próbek do badań.”;
- 15) w art. 25 w ust. 1 wyraz „Inspekcji” zastępuje się wyrazami „Państwowej Inspekcji Weterynarii i Żywności”;
- 16) w art. 27 w ust. 1 w pkt 2 wyraz „Inspekcji” zastępuje się wyrazami „Państwowej Inspekcji Weterynarii i Żywności”;
- 17) w art. 28 w ust. 2a po wyrazach „wojewódzki inspektor” dodaje się wyrazy „weterynarii i żywności”;
- 18) w art. 29:
 - a) w ust. 1 po wyrazach „wojewódzki inspektor” dodaje się wyrazy „weterynarii i żywności”
 - b) w ust. 4 wyraz „Inspekcji” zastępuje się wyrazami „Państwowej Inspekcji Weterynarii i Żywności”;
- 19) w art. 30 wyraz „Inspekcji” zastępuje się wyrazami „Państwowej Inspekcji Weterynarii i Żywności”;
- 20) w art. 30b po wyrazach „wojewódzki inspektor” dodaje się wyrazy „weterynarii i żywności”;
- 21) w art. 31 ust. 4 po wyrazach „wojewódzki inspektor” dodaje się wyrazy „weterynarii i żywności”;
- 22) w art. 32:
 - a) w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:
„Głównego Inspektoratu Weterynarii i Żywności”;
 - b) w ust. 2 wyrazy „Głównego Inspektoratu Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych” zastępuje się wyrazami „Państwowego Inspektoratu Weterynarii i Żywności”;
 - c) w ust. 3 wyraz „Inspekcji” zastępuje się wyrazami „Państwowej Inspekcji Weterynarii i Żywności”;
 - d) w ust. 3a wyrazy „Głównego Inspektoratu Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych” zastępuje się wyrazami „Państwowego Inspektoratu Weterynarii i Żywności”;
- 23) w art. 35:
 - a) w ust. 1 wyraz „Inspekcji” zastępuje się wyrazami „Państwowej Inspekcji Weterynarii i Żywności”;
 - b) w ust. 2a po wyrazach „Głównego Inspektora” dodaje się wyrazy „Weterynarii i Żywności”;
 - c) w ust. 3 po wyrazach „wojewódzki inspektor” dodaje się wyrazy „weterynarii i żywności”;
 - d) w ust. 4 po wyrazach „wojewódzki inspektor” dodaje się wyrazy „weterynarii i żywności”;
 - e) w ust. 5 po wyrazach „wojewódzki inspektor” dodaje się wyrazy „weterynarii i żywności”;
- 24) w art. 39 w ust. 1 wyraz „Inspekcji” zastępuje się wyrazami „Państwowej Inspekcji

Weterynarii i Żywności”;

- 25) w art. 40 w ust. 1 w pkt 5 po wyrazach „wojewódzkiemu inspektorowi” dodaje się wyrazy „weterynarii i żywności”;
- 26) w art. 40a:
 - a) w ust. 1 pkt 1 wyraz „Inspekcji” zastępuje się wyrazami „Państwowej Inspekcji Weterynarii i Żywności”;
 - b) w ust. 1 pkt 2 wyraz „Inspekcji” zastępuje się wyrazami „Państwowej Inspekcji Weterynarii i Żywności”;
 - c) w ust. 4 po wyrazach „wojewódzki inspektor” dodaje się wyrazy „weterynarii i żywności”;
 - d) w ust. 5 po wyrazach „wojewódzki inspektor” dodaje się wyrazy „weterynarii i żywności”;
 - e) w ust. 7 wyrazy „wojewódzkiemu inspektoratu jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych” zastępuje się wyrazami „wojewódzkiemu inspektoratu weterynarii i żywności”;

Art. 104. W ustawie z dnia 09 listopada 2012 r. o nasiennictwie (Dz. U. 2012. 1512) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 3:
 - a) ust. 2 w pkt 1 otrzymuje brzmienie: „Państwową Inspekcją Weterynarii i Żywności, zwaną dalej „Inspekcją”;
 - b) w ust. 4 wykreśla się wyraz „Państwowej”;
- 2) art. 36:
 - a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„Wniosek o dokonanie oceny polowej materiału siewnego składa się do powiatowego inspektora weterynarii i żywności, zwanego dalej "powiatowym inspektorem", właściwego ze względu na położenie plantacji nasiennej.”;
 - b) ust. 8 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„oryginał albo kopię świadectwa oceny laboratoryjnej, a w przypadku sadzeniaków ziemniaka - także oceny cech zewnętrznych, wystawione przez powiatowego inspektora albo właściwy dla danego państwa urząd kwalifikacyjny;”;
- 3) art. 42:
 - a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„Oceny materiału siewnego roślin rolniczych i warzywnych dokonuje, jeżeli przepisy ustawy nie stanowią inaczej, powiatowy inspektor właściwy ze względu na:

 - 1) położenie plantacji - w przypadku oceny polowej;
 - 2) miejsce pobierania prób - w przypadku oceny laboratoryjnej oraz oceny weryfikacyjnej;
 - 3) miejsce dokonywania przerobu - w przypadku oceny cech zewnętrznych.”;
 - b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„Jeżeli powiatowy inspektor, o którym mowa w ust. 1, nie może dokonać oceny materiału siewnego, wojewódzki inspektor weterynarii i żywności, zwany dalej "wojewódzkim inspektorem", wskazuje innego powiatowego inspektora, który dokona oceny tego materiału.”;
- 4) art. 43 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„Oceny polowej materiału siewnego roślin rolniczych i warzywnych mogą dokonywać także osoby fizyczne upoważnione przez wojewódzkiego inspektora, zwani dalej "urzędowymi kwalifikatorami”.”;
- 5) w art. 44 ust. 1 wyrazy „wojewódzkich inspektoratów ochrony roślin i nasiennictwa” zastępuje się wyrazami „wojewódzkich inspektoratów weterynarii i żywności”;

- 6) art. 46:
- a) po ust. 9 dodaje się ust. 9a w brzmieniu:
„Wojewódzki inspektor może upoważnić do nadzoru, o którym mowa w ust. 9 właściwego powiatowego inspektora. Powiatowy inspektor niezwłocznie informuje właściwego wojewódzkiego inspektora o wynikach przeprowadzonego nadzoru.”;
 - b) w ust. 10 po wyrazie „Wojewódzki” dodaje się wyrazy „lub powiatowy”;
 - c) ust. 11 otrzymuje brzmienie:
„W przypadku gdy w ramach nadzoru, o którym mowa w ust. 9 i 9a, zostaną stwierdzone nieprawidłowości w pobieraniu prób w sposób automatyczny, uniemożliwiający właściwą ocenę laboratoryjną materiału siewnego, wojewódzki inspektor może, w drodze decyzji, zakazać stosowania urządzenia do pobierania prób do czasu usunięcia stwierdzonych nieprawidłowości.”;
- 7) art. 47 w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:
„upoważnione przez wojewódzkiego inspektora osoby fizyczne, zwane dalej „urzędowymi próbobiorcami”;
- 8) art. 49:
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„Jeżeli składający wniosek o dokonanie oceny polowej, oceny laboratoryjnej, oceny weryfikacyjnej lub oceny cech zewnętrznych materiału siewnego roślin rolniczych lub warzywnych nie zgadza się z wynikiem oceny dokonanej przez powiatowego inspektora, może złożyć wniosek o ponowne dokonanie oceny do wojewódzkiego inspektora za pośrednictwem tego powiatowego inspektora.”;
 - b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:
„Wniosek, o którym mowa w ust. 1 i 2, składa się w terminie 7 dni, a w przypadku:
1) oceny polowej lub oceny cech zewnętrznych - w terminie 3 dni,
2) oceny polowej mieszańca kukurydzy - w terminie dnia
- bezpośrednio w siedzibie powiatowego inspektora właściwego ze względu na położenie plantacji.”;
- 9) art. 52 ust. 3 otrzymuje brzmienie:
„W przypadku, o którym mowa w ust. 2, Główny Inspektor Weterynarii i Żywności, zwany dalej „Głównym Inspektorem”, na wniosek zachowującego odmianę, w drodze decyzji, określa dodatkowy region wytwarzania materiału siewnego odmian regionalnych.”;
- 10) art. 53 ust. 3 otrzymuje brzmienie:
„Zachowujący odmianę składa powiatowemu inspektorowi właściwemu ze względu na miejsce zamieszkania albo siedzibę zachowującego odmianę, albo miejsce wykonywania działalności gospodarczej, jeżeli jest inne niż miejsce zamieszkania zachowującego odmianę - w przypadku gdy zachowującym odmianę jest osoba fizyczna prowadząca działalność gospodarczą, wykaz prowadzonych plantacji nasiennych odmian regionalnych, który zawiera informacje określone w art. 36 ust. 7 pkt 2-4, 7 i 9.”;
- 11) art. 54:
- a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:
„Próby materiału siewnego roślin rolniczych i warzywnych pobrane do oceny tożsamości i czystości odmianowej powiatowy inspektor przesyła do jednostki wskazanej przez Centralny Ośrodek i na adres wskazany przez ten ośrodek.”;
 - b) ust. 9 otrzymuje brzmienie:
„Jeżeli w wyniku oceny następczej, o której mowa w ust. 7 pkt 2, stwierdzi się brak tożsamości odmianowej materiału siewnego kategorii standard roślin warzywnych, powiatowy inspektor może, w drodze decyzji, zakazać

zachowującemu odmianę uznawania wytwarzanego przez niego materiału siewnego tej kategorii.”;

- c) ust. 10 otrzymuje brzmienie:
„Jeżeli w wyniku oceny następczej, o której mowa w ust. 7 pkt 2, stwierdzi się brak tożsamości odmianowej odmiany regionalnej lub odmiany amatorskiej, powiatowy inspektor może, w drodze decyzji, zakazać dokonywania oceny materiału siewnego przez zachowującego odmianę.”;
- d) ust. 11 otrzymuje brzmienie:
„Zakazy, o których mowa w ust. 9 i 10, powiatowy inspektor wydaje, biorąc pod uwagę wcześniejsze naruszenia w tym zakresie popełnione przez zachowującego odmianę.”;

12) w art. 55 w ust. 4 wykreśla się wyraz „Państwową”;

13) art. 62:

- a) ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:
„udziela informacji lub wyjaśnień w zakresie prowadzonej produkcji - na żądanie powiatowego inspektora.”;
- b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:
„Kontrole, o których mowa w ust. 1 pkt 2, są przeprowadzane przez powiatowego inspektora przynajmniej raz w danym sezonie wegetacyjnym.”;

14) art. 64:

- a) ust. 1:
 - pkt 5 otrzymuje brzmienie:
„informuje powiatowego inspektora o wystąpieniu organizmów kwarantannowych w rozumieniu przepisów o ochronie roślin.”;
 - pkt 7 otrzymuje brzmienie:
„udziela informacji lub wyjaśnień w zakresie prowadzonej produkcji - na żądanie powiatowego inspektora.”;
- b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:
„Kontrole, o których mowa w ust. 1 pkt 6, są przeprowadzane przez powiatowego inspektora właściwego ze względu na miejsce produkcji materiału szkółkarskiego oraz materiału rozmnożeniowego i materiału nasadzeniowego roślin warzywnych i ozdobnych oraz sadzonek winorośli.”;

15) art. 70:

- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„Oceny polowej materiału siewnego kategorii elitarny i kategorii kwalifikowany roślin sadowniczych dokonuje powiatowy inspektor właściwy ze względu na położenie plantacji na wniosek dostawcy.”;
- b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:
„Oceny laboratoryjnej materiału siewnego kategorii elitarny i kategorii kwalifikowany roślin sadowniczych dokonuje powiatowy inspektor właściwy ze względu na miejsce pobrania próby lub jednostka organizacyjna upoważniona, w drodze decyzji, przez wojewódzkiego inspektora właściwego ze względu na siedzibę tej jednostki.”;

16) art. 71:

- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„Wniosek o dokonanie oceny polowej materiału siewnego kategorii elitarny lub kategorii kwalifikowany roślin sadowniczych prowadzonych przez siebie plantacji szkółkarskich składa dostawca do powiatowego inspektora właściwego ze względu na położenie plantacji szkółkarskich.”;
- b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:
„Jeżeli składający wniosek o dokonanie oceny polowej lub oceny laboratoryjnej materiału siewnego kategorii elitarny lub kategorii kwalifikowany roślin

sadowniczych nie zgadza się z wynikiem oceny, może złożyć wniosek o ponowne dokonanie oceny do właściwego wojewódzkiego inspektora. Przepisy art. 49 ust. 3-6 stosuje się odpowiednio.”;

17) w art. 73 w ust. 7 wykreśla się wyraz „Państwową”;

18) art. 84:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„Obrót materiałem siewnym roślin rolniczych i warzywnych może prowadzić przedsiębiorca, w tym przedsiębiorca wytwarzający materiał siewny, który zgłosi zamiar prowadzenia obrotu tym materiałem siewnym powiatowemu inspektorowi właściwemu ze względu na miejsce zamieszkania albo siedzibę przedsiębiorcy, albo miejsce wykonywania działalności gospodarczej, jeżeli jest inne niż miejsce zamieszkania przedsiębiorcy - w przypadku gdy przedsiębiorcą jest osoba fizyczna prowadząca działalność gospodarczą.”;

b) ust. 3:

– pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„imię i nazwisko osoby upoważnionej do kontaktów z powiatowym inspektorem;”;

– pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„imię i nazwisko osoby upoważnionej do reprezentowania przedsiębiorcy w trakcie przeprowadzania kontroli przez powiatowego inspektora;”;

c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„Powiatowy inspektor po otrzymaniu zgłoszenia, o którym mowa w ust. 1, wpisuje przedsiębiorcę do ewidencji przedsiębiorców.”;

d) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„Powiatowy inspektor po wpisaniu przedsiębiorcy do ewidencji przedsiębiorców wydaje przedsiębiorcy zaświadczenie o wpisie do tej ewidencji, zawierające numer przedsiębiorcy wynikający z ewidencji przedsiębiorców.”;

19) art. 86:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„Rolnik, o którym mowa w art. 85 pkt 1, może prowadzić obrót materiałem siewnym roślin rolniczych i warzywnych, jeżeli zgłosi zamiar prowadzenia obrotu tym materiałem siewnym powiatowemu inspektorowi właściwemu ze względu na miejsce zamieszkania rolnika.”;

b) ust. 3 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„imię i nazwisko osoby upoważnionej do kontaktów z powiatowym inspektorem;”;

c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„Powiatowy inspektor po otrzymaniu zgłoszenia, o którym mowa w ust. 1, wpisuje rolnika do ewidencji rolników.”;

d) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„Powiatowy inspektor po wpisaniu rolnika do ewidencji rolników wydaje rolnikowi zaświadczenie o wpisie do tej ewidencji, zawierające numer rolnika wynikający z ewidencji rolników.”

20) art. 87:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„Obrót materiałem szkółkarskim, materiałem rozmnożeniowym lub materiałem nasadzeniowym roślin warzywnych i ozdobnych oraz sadzonkami winorośli może prowadzić dostawca, w tym dostawca wytwarzający taki materiał, jeżeli zgłosi zamiar prowadzenia obrotu tym materiałem siewnym powiatowemu inspektorowi właściwemu ze względu na miejsce zamieszkania albo siedzibę

dostawcy, albo miejsce wykonywania działalności gospodarczej, jeżeli jest inne niż miejsce zamieszkania dostawcy - w przypadku gdy dostawcą jest osoba fizyczna prowadząca działalność gospodarczą.”;

- b) ust. 4 pkt 4 otrzymuje brzmienie:
„imię i nazwisko osoby upoważnionej do kontaktów z powiatowym inspektorem;”;
- c) ust. 5 otrzymuje brzmienie:
„Powiatowy inspektor po otrzymaniu zgłoszenia, o którym mowa w ust. 1, wpisuje dostawcę do ewidencji dostawców.”
- d) ust. 7 otrzymuje brzmienie:
„Powiatowy inspektor po wpisaniu dostawcy do ewidencji dostawców wydaje dostawcy zaświadczenie o wpisie do tej ewidencji, zawierające numer dostawcy wynikający z ewidencji dostawców.”;

21) art. 88:

- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„O zmianie miejsca zamieszkania albo siedziby, albo miejsca wykonywania działalności podmioty, o których mowa w art. 84 ust. 1, art. 86 ust. 1 i art. 87 ust. 1, są obowiązane poinformować powiatowego inspektora właściwego ze względu na dotychczasowe miejsce zamieszkania albo siedzibę, albo miejsce wykonywania działalności, w terminie 7 dni od dnia wystąpienia tych zmian.”;
- b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:
„O zmianie danych w ewidencji przedsiębiorców, ewidencji rolników lub ewidencji dostawców innych niż zmiana miejsca zamieszkania albo siedziby, albo miejsca wykonywania działalności oraz o zaprzestaniu prowadzenia obrotu materiałem siewnym podmioty, o których mowa w art. 84 ust. 1, art. 86 ust. 1 i art. 87 ust. 1, są obowiązane poinformować powiatowego inspektora właściwego ze względu na miejsce zamieszkania albo siedzibę, albo miejsce wykonywania działalności, w terminie 14 dni od dnia wystąpienia tych zmian lub zdarzeń.”
- c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:
„W przypadku, o którym mowa w ust. 1, powiatowy inspektor właściwy ze względu na dotychczasowe miejsce zamieszkania albo siedzibę przedsiębiorcy, rolnika lub dostawcy, albo miejsce wykonywania działalności:
 - 1) powiadamia o zmianie miejsca zamieszkania albo siedziby przedsiębiorcy, rolnika lub dostawcy, albo miejsca wykonywania działalności powiatowego inspektora właściwego ze względu na nowe miejsce zamieszkania albo siedzibę, albo miejsca wykonywania działalności podmiotu i przekazuje mu zgłoszenie wraz z dokumentacją dotyczącą wpisu do ewidencji, na podstawie którego wpisano podmiot odpowiednio do ewidencji przedsiębiorców, ewidencji rolników albo ewidencji dostawców;
 - 2) dokonuje wykreślenia podmiotu odpowiednio z prowadzonej przez siebie ewidencji przedsiębiorców, ewidencji rolników albo ewidencji dostawców.”;
- d) ust. 4 otrzymuje brzmienie:
„Powiatowy inspektor właściwy ze względu na nowe miejsce zamieszkania albo siedzibę przedsiębiorcy, rolnika lub dostawcy, albo miejsce wykonywania działalności przyjmuje zgłoszenie wraz z dokumentacją dotyczącą wpisu do ewidencji, o którym mowa w ust. 3 pkt 1, i wpisuje podmiot odpowiednio do ewidencji przedsiębiorców, ewidencji rolników albo ewidencji dostawców oraz wydaje zaświadczenie o wpisie do ewidencji zawierające nowy numer wynikający z dokonanego wpisu.”;

22) art. 89 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„ Ewidencja przedsiębiorców, ewidencja rolników i ewidencja dostawców są jawne. Każdy ma prawo dostępu do zawartych w nich danych po złożeniu wniosku w tym zakresie do właściwego powiatowego inspektora.”

23) art. 90:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„W przypadku stwierdzenia naruszenia przez podmioty, o których mowa w art. 84 ust. 1, art. 86 ust. 1 i art. 87 ust. 1, wpisane odpowiednio do ewidencji przedsiębiorców, ewidencji rolników albo ewidencji dostawców, przepisów dotyczących jakości, wytwarzania i przechowywania materiału siewnego oraz obrotu tym materiałem, powiatowy inspektor właściwy ze względu na miejsce zamieszkania albo siedzibę podmiotu, albo miejsce wykonywania działalności, w zależności od zakresu i stopnia stwierdzonych naruszeń, może:

- 1) nakazać, w zaleceniach pokontrolnych, usunięcie uchybień w wyznaczonym terminie;
- 2) zakazać, w drodze decyzji, prowadzenia obrotu materiałem siewnym.”;

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„W przypadku wydania decyzji, o której mowa w ust. 1 pkt 2, powiatowy inspektor wykreśla podmiot, o którym mowa w art. 84 ust. 1, art. 86 ust. 1 i art. 87 ust. 1, odpowiednio z ewidencji przedsiębiorców, ewidencji rolników albo ewidencji dostawców.”;

24) art. 91 otrzymuje brzmienie:

„Powiatowy inspektor właściwy ze względu na miejsce zamieszkania albo siedzibę przedsiębiorcy, rolnika lub dostawcy, albo miejsce wykonywania działalności może wykreślić podmiot odpowiednio z ewidencji przedsiębiorców, ewidencji rolników albo ewidencji dostawców, jeżeli stwierdzi, że podmiot zaprzestał prowadzenia obrotu materiałem siewnym.”;

25) art. 92 w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„składa powiatowemu inspektorowi właściwemu ze względu na miejsce zamieszkania albo siedzibę prowadzącego obrót, albo miejsce wykonywania działalności, jeżeli jest inne niż miejsce zamieszkania prowadzącego obrót - w przypadku gdy prowadzącym obrót jest osoba fizyczna prowadząca działalność gospodarczą, pisemne informacje dotyczące obrotu materiałem siewnym, w tym materiałem przywożonym z państw trzecich;”;

26) art. 93 w ust. 1:

a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„przechowuje przez 3 lata dokumentację dotyczącą wytworzenia każdej partii materiału siewnego i udostępnia ją powiatowemu inspektorowi właściwemu ze względu na miejsce zamieszkania albo siedzibę zachowującego odmianę, albo miejsce wykonywania działalności gospodarczej, jeżeli jest inne niż miejsce zamieszkania zachowującego odmianę - w przypadku gdy zachowującym odmianę jest osoba fizyczna prowadząca działalność gospodarczą, lub właściwym urzędem innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego;”;

b) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„przechowuje przez 2 lata próby wzorcowe z każdej:

- a) partii materiału siewnego wytworzonej i wprowadzonej do obrotu, licząc od dnia wprowadzenia tej partii do obrotu,
- b) partii materiału siewnego odmian skreślonych z krajowego rejestru, licząc od dnia ich skreślenia

- i udostępnia powiatowemu inspektorowi właściwemu ze względu na miejsce zamieszkania albo siedzibę zachowującego odmianę, albo miejsce wykonywania działalności gospodarczej, jeżeli jest inne niż miejsce zamieszkania

zachowującego odmianę - w przypadku gdy zachowującym odmianę jest osoba fizyczna prowadząca działalność gospodarczą lub właściwym urzędem innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego;”;

c) pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„składa powiatowemu inspektorowi właściwemu ze względu na miejsce zamieszkania albo siedzibę zachowującego odmianę albo miejsce wykonywania działalności gospodarczej, jeżeli jest inne niż miejsce zamieszkania zachowującego odmianę - w przypadku gdy zachowującym odmianę jest osoba fizyczna prowadząca działalność gospodarczą sprawozdanie na piśmie o ilości wprowadzonego do obrotu materiału siewnego.”;

27) art. 98:

a) po ust. 5 dodaje się ust. 5a w brzmieniu:

„Wojewódzki inspektor może upoważnić właściwego powiatowego inspektora do nadzoru, o którym mowa w ust. 5”;

b) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„Jeżeli w wyniku kontroli przeprowadzonej w ramach nadzoru, o którym mowa w ust. 5 lub 5a stwierdzone zostaną nieprawidłowości, w zależności od zakresu i stopnia stwierdzonych nieprawidłowości wojewódzki inspektor, w drodze decyzji, cofa upoważnienie do wypełniania etykiet urzędowych lub nakazuje ich zniszczenie.”;

28) art. 104 ust. 10 otrzymuje brzmienie:

„Główny Inspektor powiadamia Komisję Europejską o wydaniu rozporządzenia, o którym mowa w ust. 9, i przyczynach uzasadniających wydanie tego rozporządzenia.”;

29) art. 105:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„W przypadku braku albo niewystarczającej ilości materiału siewnego, a także z innych ważnych powodów gospodarczych, Główny Inspektor może, w drodze decyzji, dopuścić do obrotu:

1) materiał siewny kategorii elitarny, kategorii kwalifikowany i kategorii standard odmian roślin rolniczych i warzywnych niewpisanych do krajowego rejestru, odpowiednich rejestrów innych niż Rzeczpospolita Polska państw członkowskich lub wspólnotowego katalogu lub rejestru państwa stowarzyszonego;

2) materiał siewny kategorii handlowy;

3) materiał siewny roślin rolniczych i warzywnych, który nie spełnia wymagań w zakresie jakości;

4) materiał siewny kategorii kwalifikowany roślin rolniczych i warzywnych, który nie spełnia wymagań w zakresie zdolności kiełkowania.”;

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„Decyzję, o której mowa w ust. 1, Główny Inspektor wydaje po uzgodnieniu z Komisją Europejską i właściwymi organami państw członkowskich.”;

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„W decyzji, o której mowa w ust. 1, Główny Inspektor określa w szczególności rodzaj i ilość materiału siewnego oraz okres, w jakim wprowadza się ten materiał siewny do obrotu.”;

30) art. 106:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„Mieszanki dla ochrony środowiska mogą być wprowadzane do obrotu po uzyskaniu zgody Głównego Inspektora, wydanej w drodze decyzji, wyłącznie w regionie, z którym ta mieszanka jest naturalnie związana, zwanym dalej "regionem pochodzenia mieszanki dla ochrony środowiska".”;

- b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:
„Główny Inspektor wydaje zgodę na wprowadzenie do obrotu mieszanki dla ochrony środowiska, o której mowa w ust. 1, na wniosek prowadzącego obrót, po zasięgnięciu opinii w tym zakresie właściwego ze względu na położenie obszaru źródłowego regionalnego dyrektora ochrony środowiska, jeżeli mieszanka dla ochrony środowiska spełnia wymagania w zakresie wytwarzania i jakości.”;
- 31) art. 107 otrzymuje brzmienie:
„Główny Inspektor przekazuje, na wniosek Komisji Europejskiej lub właściwych organów państw członkowskich, informacje dotyczące ilości mieszanek dla ochrony środowiska wprowadzonych do obrotu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz organów, o których mowa w art. 106 ust. 2.”;
- 32) art. 108 ust. 7 otrzymuje brzmienie:
„Kopię decyzji, o której mowa w ust. 3, dyrektor Centralnego Ośrodka przesyła do Głównego Inspektora.”;
- 33) art. 109:
a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„Materiał siewny odmian regionalnych może być wprowadzany do obrotu po uzyskaniu zgody Głównego Inspektora, wydanej w drodze decyzji, wyłącznie w regionie pochodzenia, z zastrzeżeniem art. 110.”;
b) ust. 6 otrzymuje brzmienie:
„Jeżeli ilość materiału siewnego odmiany regionalnej roślin rolniczych określona w ust. 5 nie wystarcza do obsiania 100 ha, Główny Inspektor w decyzji, o której mowa w ust. 1, określa ilość materiału siewnego niezbędną do obsiania 100 ha.”;
- 34) art. 110 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„Materiał siewny odmian regionalnych, po uzyskaniu zgody Głównego Inspektora wydawanej, w drodze decyzji, może być wprowadzany do obrotu w innym niż region pochodzenia regionie, zwanym dalej "dodatkowym regionem obrotu", z tym że gdy dla danej odmiany regionalnej nie został określony dodatkowy region wytwarzania, materiał tej odmiany może być wprowadzany do obrotu wyłącznie w regionie pochodzenia.”;
- 35) art. 112 otrzymuje brzmienie:
„Główny Inspektor przekazuje Komisji Europejskiej informacje o regionach pochodzenia, dodatkowych regionach wytwarzania materiału siewnego danej odmiany regionalnej oraz dodatkowych regionach obrotu tym materiałem, a także, na wniosek Komisji Europejskiej lub właściwych organów państw członkowskich, informacje dotyczące ilości materiału siewnego odmiany regionalnej, a także materiału siewnego odmiany amatorskiej wprowadzonej do obrotu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.”;
- 36) art. 115:
a) w ust. 1 pkt 2 wykreśla się wyraz „Państwowej”;
b) ust. 3 otrzymuje brzmienie: „Opłaty, o których mowa w ust. 1 pkt 1, 2, 9 i 10, wnosi się na podstawie rachunku wystawionego przez właściwy organ Inspekcji, w terminie 14 dni od dnia doręczenia tego rachunku, przy czym rachunek za dokonanie oceny tożsamości i czystości odmianowej wystawia się przy pobieraniu próby do tej oceny.”;
- 37) art. 120 otrzymuje brzmienie:
„Prowadzący obrót materiałem siewnym lub dostawca, który przywiózł z państw trzecich materiał siewny, w terminie 3 dni od dnia odprawy celnej, informuje granicznego inspektora weterynarii i żywności, zwanego dalej „granicznym inspektorem” właściwego ze względu na miejsce dokonania odprawy o ilości i rodzaju

przywiezionego materiału siewnego oraz przedstawia dokumenty dotyczące wytwarzania i jakości tego materiału.”;

38) art. 121:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„Kontrolę materiału siewnego przeprowadza właściwy organ Inspekcji.”;

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„Jeżeli w wyniku kontroli materiału siewnego stwierdzono, że jedna lub kilka partii materiału siewnego nie odpowiadają wymaganiom w zakresie jakości albo wytwarzania, oceny i przechowywania materiału siewnego lub obrotu tym materiałem, właściwy organ Inspekcji, w drodze decyzji, w zależności od zakresu i stopnia naruszeń, może:

- 1) nakazać usunięcie, w określonym terminie, nieprawidłowości stwierdzonych w trakcie kontroli;
- 2) zakazać prowadzenia obrotu partią materiału siewnego niespełniającą wymagań;
- 3) nakazać poddanie partii materiału siewnego niespełniającej wymagań zabiegom uniemożliwiającym użycie go do siewu, sadzenia, szczepienia, okulizacji lub tylko do rozmnażania roślin.”;

39) art. 123:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„Kto prowadzi obrót materiałem siewnym niezgodnie z warunkami określonymi w art. 104 ust. 1-7, jest obowiązany do wycofania go z obrotu na własny koszt oraz do wniesienia na rachunek powiatowego inspektoratu właściwego ze względu na miejsce zamieszkania albo siedzibę prowadzącego obrót albo dostawcy, albo miejsce wykonywania działalności gospodarczej, jeżeli jest inne niż miejsce zamieszkania prowadzącego obrót albo dostawcy - w przypadku gdy prowadzącym obrót jest osoba fizyczna prowadząca działalność gospodarczą, materiałem siewnym, opłaty sankcyjnej stanowiącej 200% kwoty należnej za sprzedany lub dostarczony materiał siewny.”;

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„Kto prowadzi obrót materiałem siewnym bez zgłoszenia właściwemu powiatowemu inspektorowi zamiaru prowadzenia obrotu materiałem siewnym jest obowiązany do wniesienia na rachunek powiatowego inspektoratu weterynarii i żywności właściwego ze względu na miejsce zamieszkania lub siedzibę prowadzącego obrót albo dostawcy, opłaty sankcyjnej w wysokości 2.270 zł, na podstawie decyzji powiatowego inspektora właściwego ze względu na miejsce zamieszkania lub siedzibę prowadzącego obrót albo dostawcy.”;

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„Kto zastosował materiał siewny, co do którego zakaz stosowania wprowadzono w przepisach wydanych na podstawie art. 104 ust. 9, jest obowiązany do zniszczenia roślin oraz do wniesienia na rachunek powiatowego inspektoratu weterynarii i żywności właściwego ze względu na miejsce zastosowania, opłaty sankcyjnej stanowiącej 200% wartości tego materiału siewnego.”;

d) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„Stwierdzenia, o którym mowa w ust. 1, że obrót materiałem siewnym jest prowadzony niezgodnie z warunkami określonymi w art. 104 ust. 1-7 dokonuje, w drodze decyzji, powiatowy inspektor właściwy ze względu na miejsce zamieszkania albo siedzibę prowadzącego obrót albo dostawcy, albo miejsce wykonywania działalności gospodarczej, jeżeli jest inne niż miejsce zamieszkania prowadzącego obrót albo dostawcy - w przypadku gdy prowadzącym obrót albo dostawcą jest osoba fizyczna prowadząca działalność gospodarczą, określając w

tej decyzji ilość sprzedanego lub dostarczonego materiału siewnego i wysokość opłaty sankcyjnej, o której mowa w ust. 1.”;

- e) ust. 5 otrzymuje brzmienie:
„Stwierdzenia, o którym mowa w ust. 3, że zastosowano materiał siewny, co do którego obowiązuje zakaz stosowania wprowadzony w przepisach wydanych na podstawie art. 104 ust. 9 dokonuje, w drodze decyzji, powiatowy inspektor właściwy ze względu na miejsce zastosowania tego materiału, określając w tej decyzji ilość i wartość zastosowanego materiału siewnego, sposób zniszczenia roślin oraz wysokość opłaty sankcyjnej, o której mowa w ust. 3.”;
- f) ust. 6 otrzymuje brzmienie:
„W przypadku gdy ilości i wartości zastosowanego materiału siewnego, co do którego obowiązuje zakaz stosowania wprowadzony w przepisach wydanych na podstawie art. 104 ust. 9, nie można określić w oparciu o dokument nabycia tego materiału, powiatowy inspektor ustala ilość i wartość tego materiału biorąc pod uwagę powierzchnię, na której został zastosowany materiał siewny oraz stosowane w sezonie wegetacyjnym na obszarze danego powiatu średnie ceny materiału siewnego i średnie normy wysiewu dla gatunku, którego materiał siewny został zastosowany.”

40) art. 126 w ust. 1:

- a) pkt 4 otrzymuje brzmienie:
„nie składa powiatowemu inspektorowi obowiązującej informacji dotyczącej obrotu materiałem siewnym lub nie prowadzi obowiązującej dokumentacji dotyczącej tego materiału, o których mowa w art. 92,”;
- b) pkt 5 otrzymuje brzmienie:
„składa powiatowemu inspektorowi nieprawdziwe informacje dotyczące obrotu materiałem siewnym,”;
- c) pkt 18 otrzymuje brzmienie:
„nie składa powiatowemu inspektorowi wykazu prowadzonych plantacji nasiennych odmian regionalnych, o którym mowa w art. 53 ust. 3,”
- d) pkt 21 otrzymuje brzmienie:
„będąc zachowującym odmianę wprowadzającym do obrotu materiał siewny kategorii standard roślin warzywnych własnych odmian:
 - a) nie przechowuje lub nie udostępnia powiatowemu inspektorowi dokumentacji, o której mowa w art. 93 ust. 1 pkt 1, lub
 - b) nie przechowuje lub nie udostępnia powiatowemu inspektorowi lub właściwemu urzędowi innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego prób, o których mowa w art. 93 ust. 1 pkt 2, lub
 - c) nie składa powiatowemu inspektorowi sprawozdania o ilości wprowadzonego do obrotu materiału siewnego, o którym mowa w art. 93 ust. 1 pkt 3,”;
- e) pkt 29 otrzymuje brzmienie:
„nie informuje powiatowego inspektora o zmianie danych wpisanych do ewidencji przedsiębiorców, ewidencji rolników i ewidencji dostawców, o których mowa w art. 88 ust. 1 i 2, w terminie określonym w tych przepisach.”.

Art. 105. W ustawie z dnia 8 marca 2013 r. o środkach ochrony roślin (Dz. U. 2013. 455) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 3:

- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„Minister właściwy do spraw rolnictwa jest:
 - 1) organem właściwym, o którym mowa w art. 75 ust. 1 rozporządzenia nr 1107/2009, w zakresie wykonania przepisów tego rozporządzenia oraz

przepisów Unii Europejskiej wydanych na podstawie przepisów tego rozporządzenia, dotyczących:

- a) wypełniania obowiązków państwa członkowskiego Unii Europejskiej przy zatwierdzaniu substancji czynnych, sejfnerów, synergetyków oraz w zakresie składników obojętnych,
 - b) zezwoleń na wprowadzanie środka ochrony roślin do obrotu,
 - c) pozwoleń na handel równoległy, o których mowa w art. 52 rozporządzenia nr 1107/2009, zwanych dalej "pozwoleniami na handel równoległy",
 - d) pozwoleń na prowadzenie doświadczeń lub testów do celów badań lub rozwoju, wiążących się z uwalnianiem do środowiska środków ochrony roślin, o których mowa w art. 54 rozporządzenia nr 1107/2009, zwanych dalej "pozwoleniami na prowadzenie badań";
- 2) krajowym organem koordynującym, o którym mowa w art. 75 ust. 2 rozporządzenia nr 1107/2009;
 - 3) organem właściwym do współpracy z Komisją Europejską i innymi państwami członkowskimi Unii Europejskiej w zakresie spraw określonych w art. 1 pkt 2, nienależących do właściwości innych organów administracji publicznej lub jednostek organizacyjnych;
 - 4) organem właściwym do współpracy z Komisją Europejską w zakresie wdrożenia integrowanej ochrony roślin;
 - 5) organem właściwym do współpracy z Komisją Europejską i innymi państwami członkowskimi Unii Europejskiej w zakresie wyników ocen dotyczących ograniczania ryzyka związanego ze stosowaniem środków ochrony roślin dla zdrowia ludzi, zwierząt oraz dla środowiska;
 - 6) organem właściwym, o którym mowa w art. 67 ust. 2 rozporządzenia nr 1107/2009.;"
- b) w ust. 2 wyrazy „Główny Inspektor Ochrony Roślin i Nasiennictwa” zastępuje się wyrazami „Główny Inspektor Weterynarii i Żywności”;
 - c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:
„Powiatowy inspektor weterynarii i żywności, zwany dalej "powiatowym inspektorem", jest organem właściwym, o którym mowa w art. 67 ust. 1 rozporządzenia nr 1107/2009.”;
- 2) art. 7 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„Zezwolenie na wprowadzanie środka ochrony roślin do obrotu, o którym mowa w art. 53 rozporządzenia nr 1107/2009, Główny Inspektor może wydać, na wniosek podmiotu ubiegającego się o wydanie tego zezwolenia, po zasięgnięciu opinii ministra właściwego do spraw zdrowia i ministra właściwego do spraw środowiska.”;
 - 3) art. 8:
 - a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„W przypadku pierwszego zatwierdzenia lub przedłużenia zatwierdzenia substancji czynnej przez Komisję Europejską, posiadacz zezwolenia na wprowadzanie środka ochrony roślin do obrotu, zawierającego tę substancję czynną, jest obowiązany, w terminie określonym w zawiadomieniu Głównego Inspektora, do przedłożenia Głównemu Inspektorowi dokumentacji, o której mowa w:
 - 1) art. 8 rozporządzenia nr 1107/2009, dotyczącej substancji czynnej,
 - 2) art. 33 ust. 3 rozporządzenia nr 1107/2009, dotyczącej środka ochrony roślin- w celu opracowania oceny tej dokumentacji w ramach przeglądu tego zezwolenia pod względem spełnienia wymagań, o których mowa w art. 29 rozporządzenia nr 1107/2009.”;

- b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:
„Główny Inspektor cofa, w drodze decyzji, zezwolenie na wprowadzanie środka ochrony roślin do obrotu, jeżeli w terminie określonym w zawiadomieniu, o którym mowa w ust. 1, nie zostanie przedłożona dokumentacja, o której mowa w art. 8 lub w art. 33 ust. 3 rozporządzenia nr 1107/2009.”;
- 4) art. 9 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Przy rozpatrywaniu wniosków w sprawach zatwierdzania substancji czynnych, sejfnerów i synergetyków, zezwoleń na wprowadzanie środków ochrony roślin do obrotu lub pozwoleń na handel równoległy Główny Inspektor może wystąpić do:
 - 3) wskazanego przez wnioskodawcę podmiotu upoważnionego na podstawie art. 10 lub organu, o którym mowa w art. 75 ust. 1 lub 2 rozporządzenia nr 1107/2009, o opracowanie oceny, o której mowa w art. 11 ust. 2 lub art. 36 ust. 1 rozporządzenia nr 1107/2009, lub uwag, które należy uwzględnić w tej ocenie, zwanych dalej "oceną lub uwagami"; jeżeli wnioskodawca nie wskazał podmiotu lub organu wyboru dokonuje Główny Inspektor,
 - 4) Komisji do spraw Środków Ochrony Roślin o opinię, o której mowa w art. 13 ust. 3 - określając zakres opracowania oceny lub uwag albo opinii, o której mowa w art. 13 ust. 3, oraz przekazując kopię dokumentacji umożliwiającej ich opracowanie.”;
- 5) art. 10:
 - a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„Ocenę lub uwagi mogą opracowywać podmioty upoważnione przez Głównego Inspektora.”;
 - b) ust. 6 otrzymuje brzmienie:
„Główny Inspektor odmawia, w drodze decyzji, udzielenia upoważnienia do opracowywania oceny lub uwag w określonym zakresie, jeżeli podmiot ubiegający się o udzielenie tego upoważnienia nie wykazał, że spełnia warunki, o których mowa w ust. 3.”;
- 6) art. 11:
 - a) w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:
„informowania Głównego Inspektora o zmianach w zakresie określonym w art. 10 ust. 4 pkt 1 oraz ust. 5 pkt 1-4 i pkt 6 w terminie 14 dni od dnia zajścia zdarzenia, które spowodowało zmianę tych informacji;”;
 - b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:
„Główny Inspektor jest uprawniony do prowadzenia kontroli podmiotów upoważnionych do opracowywania oceny lub uwag w zakresie:
 - 1) przestrzegania warunków, o których mowa w ust. 1 i w art. 10 ust. 3;
 - 2) zgodności prowadzonej działalności z udzielonym upoważnieniem.”;
 - c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:
„Czynności kontrolne prowadzą osoby upoważnione przez Głównego Inspektora.”;
 - d) ust. 8 otrzymuje brzmienie:
„Podmiot upoważniony do opracowywania oceny lub uwag może zgłosić Głównemu Inspektorowi umotywowane zastrzeżenia do ustaleń zawartych w protokole z przeprowadzenia czynności kontrolnych w terminie 7 dni od dnia podpisania protokołu.”;
 - e) ust. 9 utrzymuje brzmienie:
„W przypadku zgłoszenia zastrzeżeń, o których mowa w ust. 8, Główny Inspektor rozpatruje wniesione zastrzeżenia w terminie 7 dni od dnia ich wniesienia i, jeżeli to konieczne, zleca przeprowadzenie dodatkowych czynności kontrolnych.”;
 - f) ust. 10 otrzymuje brzmienie:
„W przypadku nieuwzględnienia zastrzeżeń, o których mowa w ust. 8, w całości lub w

części, Główny Inspektor przekazuje niezwłocznie swoje stanowisko na piśmie podmiotowi upoważnionemu do opracowywania oceny lub uwag.”;

- g) ust. 11 otrzymuje brzmienie:

„W przypadku gdy podmiot upoważniony do opracowywania oceny lub uwag nie spełnia warunków, o których mowa w ust. 1 lub w art. 10 ust. 3, Główny Inspektor może nakazać, w drodze zaleceń pokontrolnych, usunięcie uchybień w wyznaczonym terminie.”;
 - h) ust. 12 otrzymuje brzmienie:

„W przypadku gdy podmiot upoważniony do opracowywania oceny lub uwag:

 - 1) przestał spełniać warunki, o których mowa w art. 10 ust. 3, lub
 - 2) złożył oświadczenie, o którym mowa w art. 10 ust. 5 pkt 3, niezgodne ze stanem faktycznym, lub
 - 3) uniemożliwia lub utrudnia przeprowadzenie kontroli, o której mowa w ust. 2, lub
 - 4) w sposób rażąco naruszył warunki, o których mowa w ust. 1, lub
 - 5) nie usunął w wyznaczonym terminie uchybień, o których mowa w ust. 11, lub
 - 6) opracowuje oceny lub uwagi niespełniające wymagań określonych w wytycznych Komisji Europejskiej lub w sposób nierzetelny, lub
 - 7) złożył wniosek o cofnięcie tego upoważnienia

- Główny Inspektor cofa, w drodze decyzji, upoważnienie do opracowywania oceny lub uwag.”;
 - i) ust. 13 otrzymuje brzmienie:

„Podmiot, któremu cofnięto upoważnienie do opracowywania oceny lub uwag jest obowiązany do niezwłocznego zwrócenia Głównemu Inspektorowi, jednak nie później niż w terminie 30 dni od dnia cofnięcia upoważnienia, kopii dokumentacji umożliwiającej opracowanie oceny lub uwag.”;
- 7) art. 12:
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„Główny Inspektor prowadzi i aktualizuje rejestr podmiotów upoważnionych do opracowania oceny lub uwag.”;
 - b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„Rejestr, o którym mowa w ust. 1, udostępnia się na stronie internetowej administrowanej przez Głównego Inspektora.”;
- 8) art. 13:
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„Przy Głównym Inspektorze działa Komisja do spraw Środków Ochrony Roślin.”;
 - b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„Komisja do spraw Środków Ochrony Roślin jest organem opiniodawczo-doradczym Głównego Inspektora.”;
 - c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„Do zadań Komisji do spraw Środków Ochrony Roślin należy opiniowanie, na wniosek Głównego Inspektora, spraw dotyczących substancji czynnych, sejfnerów, synergetyków i środków ochrony roślin, w szczególności wydawanie opinii w zakresie oceny lub uwag.”;
 - d) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„Członków Komisji do spraw Środków Ochrony Roślin, o których mowa w ust. 4 pkt 1, 2 i 3, Prezes Rady Ministrów powołuje i odwołuje odpowiednio na wniosek Głównego Inspektora spośród kandydatów zgłoszonych odpowiednio przez ministra właściwego do spraw rolnictwa, ministra właściwego do spraw środowiska i ministra do spraw zdrowia.”;
 - e) po ust. 5 dodaje się ust. 5a w brzmieniu:

„Przedstawiciele, o których mowa w ust. 4 pkt 4-7, powołuje i odwołuje Prezes Rady Ministrów na wniosek Głównego Inspektora spośród kandydatów zgłoszonych odpowiednio przez Krajową Radę Izb Rolniczych, związki zawodowe rolników oraz organizacje społeczne, których statutowym celem działania jest ekologia albo pszczelarstwo.”;

- f) ust. 10 otrzymuje brzmienie:
„Członek Komisji do spraw Środków Ochrony Roślin, który został odwołany przez Prezesa Rady Ministrów lub którego kadencja upłynęła, jest obowiązany do niezwłocznego zwrócenia Głównemu Inspektorowi, jednak nie później niż w terminie 30 dni od dnia odwołania albo upływu kadencji, dokumentacji stanowiącej podstawę do opracowania opinii, o której mowa w ust. 3.”;
- g) ust. 11 otrzymuje brzmienie:
„Komisja do spraw Środków Ochrony Roślin działa na podstawie uchwalonego przez siebie regulaminu. Regulamin Komisji do spraw Środków Ochrony Roślin zatwierdza Główny Inspektor.”;
- h) ust. 14 otrzymuje brzmienie:
„Wynagrodzenie członków Komisji do spraw Środków Ochrony Roślin oraz zwrot kosztów podróży i zakwaterowania są pokrywane z budżetu państwa z części, której dysponentem jest Główny Inspektor.”;

9) art. 14:

- a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:
„Podmiot, któremu na podstawie umowy zostały przekazane uprawnienia i obowiązki wynikające z zezwolenia na wprowadzanie środka ochrony roślin do obrotu, powiadamia Głównego Inspektora na piśmie o zawartej umowie.”;
- b) ust. 7 otrzymuje brzmienie:
„Główny Inspektor na podstawie powiadomienia, o którym mowa w ust. 2, oraz dołączonych do niego dokumentów, o których mowa w ust. 4, wydaje decyzję w sprawie stwierdzenia przejścia uprawnień i obowiązków wynikających z zezwolenia na wprowadzanie środka ochrony roślin do obrotu.”;
- c) ust. 8 otrzymuje brzmienie:
„W przypadku gdy decyzja, o której mowa w ust. 7, stała się ostateczna, Główny Inspektor udostępnia informacje, o których mowa w art. 57 ust. 1 rozporządzenia nr 1107/2009, na stronie internetowej administrowanej przez Państwowy Inspektorat Weterynarii i Żywności, zwany dalej „Państwowym Inspektoratem” w zakresie zmian wynikających z przejścia uprawnień i obowiązków wynikających z tego zezwolenia.”;

10) art. 15:

- a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:
„Opłaty, o których mowa w ust. 2 pkt 1, uiszcza się przed złożeniem wniosku, na rachunek urzędu obsługującego Głównego Inspektora.”;
- b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:
„Opłaty, o których mowa w ust. 2 pkt 2, uiszcza się przed dokonaniem tych czynności, odpowiednio na rachunek;
1) urzędu obsługującego Głównego Inspektora - w przypadku opłat za czynności dokonywane przez Głównego Inspektora;
2) podmiotów upoważnionych na podstawie art. 10 - w przypadku opłat za czynności dokonywane przez te podmioty.”;
- c) ust. 5 otrzymuje brzmienie:
„Opłaty, o których mowa w ust. 2, uiszczane na rachunek urzędu obsługującego Głównego Inspektora, stanowią dochód budżetu państwa.”;

11) art. 16 otrzymuje brzmienie:

„Główny Inspektor udostępnia informacje, o których mowa w art. 57 ust. 1

rozporządzenia nr 1107/2009, na stronie internetowej administrowanej przez Państwowy Inspektorat.”;

12) art. 18 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„Główny Inspektor może upoważnić na piśmie do prowadzenia kontroli, o której mowa w ust. 2, powiatowego inspektora.”;

13) art. 19 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„Rejestr, o którym mowa w ust. 1, udostępnia się na stronie internetowej administrowanej przez Państwowy Inspektorat.”;

14) art. 27:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„Organem prowadzącym rejestr, o którym mowa w art. 25 ust. 1, jest:

1) powiatowy inspektor właściwy ze względu na miejsce zamieszkania albo siedzibę przedsiębiorcy, z tym że w przypadku gdy przedsiębiorcą jest osoba fizyczna - miejsce wykonywania działalności gospodarczej, jeżeli jest inne niż miejsce zamieszkania tej osoby;

2) powiatowy inspektor właściwy ze względu na planowane miejsce wykonywania działalności gospodarczej, do którego został złożony wniosek o wpis do rejestru, o którym mowa w art. 25 ust. 1, w przypadku przedsiębiorcy z państwa członkowskiego Unii Europejskiej, państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, albo państwa, które zawarło z Unią Europejską i jej państwami członkowskimi umowę regulującą swobodę świadczenia usług, który zamierza czasowo świadczyć usługę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.”;

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„Rejestr, o którym mowa w art. 25 ust. 1, udostępnia się na stronie internetowej administrowanej przez powiatowy inspektorat weterynarii i żywności, zwany dalej „powiatowym Inspektoratem”.”;

15) art. 30:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„Podmiot, który zamierza dokonać wprowadzenia środków ochrony roślin, o których mowa w art. 28 ust. 2 lit. c lub d rozporządzenia nr 1107/2009, na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w celu ich składowania lub przemieszczania, jest obowiązany na piśmie poinformować o zamiarze wprowadzenia tych środków na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej powiatowego inspektora właściwego ze względu na miejsce wprowadzenia tych środków, w terminie nie krótszym niż 7 dni przed dniem planowanego wprowadzenia.”;

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„W przypadku planowanego wprowadzania środków ochrony roślin, o których mowa w art. 28 ust. 2 lit. c lub d rozporządzenia nr 1107/2009, na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z państwa trzeciego, powiatowy inspektor przekazuje uzyskaną informację, o której mowa w ust. 1, wraz z kopią oświadczenia, o którym mowa w ust. 3, organom celnym właściwym dla miejsca wprowadzenia tych środków na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.”;

c) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„Podmiot, który zamierza produkować środki ochrony roślin, o których mowa w art. 28 ust. 2 lit. c lub d rozporządzenia nr 1107/2009, na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest obowiązany na piśmie poinformować o zamiarze produkcji tych środków powiatowego inspektora właściwego ze względu na miejsce produkcji.”;

d) ust. 12 otrzymuje brzmienie:

„Powiatowy inspektor prowadzi kontrolę podmiotów, o których mowa w ust. 1, 6 i 11.”;

e) ust. 13 otrzymuje brzmienie:

„Podmiot, który nabył środki ochrony roślin, o których mowa w art. 28 ust. 2 lit. c lub d rozporządzenia nr 1107/2009, przed ich wyprowadzeniem z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, informuje o tym powiatowego inspektora właściwego ze względu na miejsce składowania tych środków, w terminie 14 dni od dnia ich nabycia.”;

16) art. 32 otrzymuje brzmienie:

„W przypadku podejrzenia wprowadzenia do obrotu:

- 1) środka ochrony roślin, którego skład lub właściwości fizyczne, lub właściwości chemiczne zostały zmienione, lub
- 2) produktu, który imituje środek ochrony roślin lub podrobionego środka ochrony roślin

- powiatowy inspektor, w drodze decyzji, wstrzymuje obrót tym środkiem ochrony roślin lub produktem, do czasu zakończenia badań laboratoryjnych prowadzonych w celu wykluczenia albo potwierdzenia tego podejrzenia.”;

17) art. 33:

a) ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„produkt, który imituje środek ochrony roślin lub podrobiony środek ochrony roślin

- powiatowy inspektor, w drodze decyzji, na koszt posiadacza środka ochrony roślin lub produktu, który imituje środek ochrony roślin lub podrobionego środka ochrony roślin, nakazuje niezwłoczne wycofanie z obrotu tego środka lub produktu.”;

b) w ust. 3 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„na którego opakowaniu została podana informacja niezgodna z wymaganiami określonymi w zezwoleniu na wprowadzenie środka ochrony roślin do obrotu lub pozwoleniu na handel równoległy, lub wprowadzająca w błąd nabywcę tego środka, lub informacja, o której mowa w art. 66 ust. 2 rozporządzenia nr 1107/2009

- powiatowy inspektor, w drodze decyzji, na koszt posiadacza środka ochrony roślin, nakazuje niezwłoczne wycofanie z obrotu tego środka.”;

18) art. 34:

a) ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„produktem, który imituje środek ochrony roślin lub podrobionym środkiem ochrony roślin

- powiatowy inspektor, w drodze decyzji, na koszt posiadacza materiału siewnego, nakazuje niezwłoczne wycofanie z obrotu tego materiału.”;

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„przypadku stwierdzenia, że wprowadzony do obrotu materiał siewny zaprawiony środkiem ochrony roślin znajduje się w opakowaniu, na którym nie zostały umieszczone informacje, o których mowa w art. 49 ust. 4 rozporządzenia nr 1107/2009, sporządzone przynajmniej w języku polskim, powiatowy inspektor, w drodze decyzji, na koszt posiadacza materiału siewnego, nakazuje niezwłoczne wycofanie z obrotu tego materiału.”;

19) art. 36 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„Powiatowy inspektor zezwala, w drodze decyzji, na zastosowanie środka ochrony roślin, który został zgodnie z przepisami rozporządzenia nr 1272/2008 zaklasyfikowany jako stwarzający zagrożenie dla zdrowia człowieka, na terenach, o których mowa w ust. 1, w przypadku:

- 1) wystąpienia organizmów kwarantannowych, lub

- 2) zagrożenia przez organizmy szkodliwe pomników przyrody lub zespołów przyrodniczo-krajobrazowych w rozumieniu przepisów o ochronie przyrody, lub
- 3) stwierdzenia występowania roślin stwarzających zagrożenie dla zdrowia ludzi, lub
- 4) wystąpienia organizmów szkodliwych dla roślin lub produktów roślinnych, których zwalczenie metodami niechemicznymi jest nieuzasadnione ekonomicznie lub nieskuteczne.”;

20) art. 39:

a) ust. 1 trzymuje brzmienie:

„Wykonanie zabiegu z zastosowaniem środka ochrony roślin przy użyciu sprzętu agrolotniczego wymaga ujęcia takiego zabiegu w planie zabiegów, zatwierdzonym przez powiatowego inspektora właściwego ze względu na miejsce przeprowadzenia takiego zabiegu.”;

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„Podmiot planujący przeprowadzenie zabiegu z zastosowaniem środka ochrony roślin przy użyciu sprzętu agrolotniczego przekazuje powiatowemu inspektorowi, o którym mowa w ust. 1, plan zabiegów, nie później niż na 40 dni przed planowanym rozpoczęciem tych zabiegów.”;

c) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„Powiatowy inspektor zatwierdza plan zabiegów, w drodze decyzji, w terminie 7 dni roboczych od dnia złożenia planu zabiegów, jeżeli zostały spełnione warunki określone w art. 38 oraz wykonanie zabiegów z zastosowaniem środka ochrony roślin, ujętych w planie zabiegów, nie narusza przepisów ustawy oraz rozporządzenia nr 1107/2009.”;

d) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„Podmiot planujący przeprowadzenie zabiegu z zastosowaniem środka ochrony roślin przy użyciu sprzętu agrolotniczego informuje powiatowego inspektora o zamiarze przeprowadzenia takiego zabiegu ujętego w planie zabiegów, w terminie 7 dni przed dniem planowanego zabiegu, określając:

- 1) termin tego zabiegu;
- 2) nazwę i ilość środka ochrony roślin, który będzie wykorzystany podczas tego zabiegu;
- 3) imię, nazwisko oraz adres i miejsce zamieszkania wykonawcy tego zabiegu albo jego nazwę oraz adres i siedzibę, z tym że w przypadku gdy wykonawcą tego zabiegu jest osoba fizyczna prowadząca działalność gospodarczą, zamiast adresu i miejsca zamieszkania tej osoby - adres miejsca wykonywania działalności gospodarczej, jeżeli jest inny niż adres i miejsce zamieszkania.”;

e) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„Powiatowy inspektor, w terminie 3 dni od dnia otrzymania informacji, o której mowa w ust. 6, w drodze decyzji, zakazuje wykonania zabiegu z zastosowaniem środka ochrony roślin, jeżeli:

- 1) wskazane środki ochrony roślin, zgodnie z zezwoleniem na ich wprowadzanie do obrotu lub pozwoleniem na handel równoległy, lub pozwoleniem na prowadzenie badań, nie mogą być stosowane przy użyciu sprzętu agrolotniczego lub
- 2) na wskazanym obszarze nie można wykonywać zabiegu z zastosowaniem środka ochrony roślin przy użyciu sprzętu agrolotniczego.”;

f) ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„Podmiot planujący wykonanie zabiegu, o którym mowa w ust. 8, informuje powiatowego inspektora właściwego ze względu na planowane miejsce wykonania tego zabiegu o zamiarze przeprowadzenia takiego zabiegu w terminie 7 dni przed dniem planowanego zabiegu.”;

- g) ust. 11 otrzymuje brzmienie:
„Powiatowy inspektor, w terminie 3 dni od dnia otrzymania informacji, o której mowa w ust. 9, w drodze decyzji, zakazuje wykonania zabiegu z zastosowaniem środka ochrony roślin, jeżeli zachodzi przynajmniej jedna z okoliczności, o których mowa w ust. 7.”;
 - h) ust. 13 otrzymuje brzmienie:
„Powiatowy inspektor udostępnia informacje o planowanych zabiegach z zastosowaniem środka ochrony roślin przy użyciu sprzętu agrolotniczego, na stronie internetowej powiatowego inspektoratu, obejmujące w szczególności:
 - 1) obszar objęty planowanymi zabiegami oraz jego lokalizację;
 - 2) nazwy środków ochrony roślin, które zostaną zastosowane podczas planowanych zabiegów;
 - 3) termin planowanych zabiegów;
 - 4) czas, po zastosowaniu środka ochrony roślin, w którym ludzie oraz zwierzęta gospodarskie nie powinni przebywać na obszarze objętym planowanymi zabiegami.”;
 - i) ust. 14 otrzymuje brzmienie:
„Informacje, o których mowa w ust. 13, powiatowy inspektor może udostępniać także w inny sposób zwyczajowo przyjęty na danym obszarze.”;
- 21) art. 44 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„W przypadku stwierdzenia posiadania:
 - 1) środka ochrony roślin:
 - a) bez wymaganego zezwolenia na wprowadzanie środka ochrony roślin do obrotu, pozwolenia na handel równoległy lub pozwolenia na prowadzenie badań, lub
 - b) którego skład lub właściwości fizyczne, lub właściwości chemiczne zostały zmienione, lub
 - 2) produktu, który imituje środek ochrony roślin lub podrobionego środka ochrony roślin- powiatowy inspektor, w drodze decyzji, nakazuje niezwłocznie, na koszt posiadacza tego środka lub produktu, unieszkodliwienie tego środka lub produktu w określonym terminie, zgodnie z przepisami o odpadach, jeżeli ten środek lub produkt może stwarzać zagrożenie dla zdrowia ludzi, zwierząt lub dla środowiska.”;
- 22) art. 45 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„W przypadku stwierdzenia posiadania przez użytkownika materiału siewnego, takiego materiału zaprawionego:
 - 2) środkiem ochrony roślin:
 - a) dla którego nie zostało wydane zezwolenie na jego wprowadzanie do obrotu lub pozwolenie na handel równoległy, w co najmniej jednym państwie członkowskim Unii Europejskiej, lub pozwolenie na prowadzenie badań, lub
 - b) który został użyty niezgodnie z zezwoleniem na wprowadzanie do obrotu lub pozwoleniem na handel równoległy, lub
 - c) którego skład lub właściwości fizyczne, lub właściwości chemiczne zostały zmienione, lub
 - 3) produktem, który imituje środek ochrony roślin lub podrobionym środkiem ochrony roślin- powiatowy inspektor, w drodze decyzji, nakazuje niezwłocznie, na koszt tego użytkownika, unieszkodliwienie tego materiału w określonym terminie, zgodnie z przepisami o odpadach, jeżeli materiał ten może stwarzać zagrożenie dla zdrowia ludzi, zwierząt lub dla środowiska.”;
- 23) art. 46 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„Jeżeli powiatowy inspektor, w toku kontroli stosowania środków ochrony roślin, stwierdzi, na podstawie wyników badań laboratoryjnych próbek płodów rolnych, że te płody rolne zawierają pozostałości środków ochrony roślin w ilości stwarzającej zagrożenie dla zdrowia konsumenta tych płodów rolnych:

- 1) zakazuje, w drodze decyzji, przeznaczania tych płodów rolnych do spożycia przez ludzi i ich wprowadzania do obrotu, w tym do innych państw członkowskich Unii Europejskiej lub państw trzecich, z przeznaczeniem do spożycia przez ludzi oraz określa sposób ich zagospodarowania lub
- 2) jeżeli te płody rolne zostały wprowadzone do obrotu - stosuje procedurę powiadamiania zgodnie z systemem wczesnego ostrzegania o niebezpiecznej żywności i paszach w rozumieniu przepisów o bezpieczeństwie żywności i żywienia.”;

24) art. 47:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„Główny Inspektor opracowuje krajowy plan działania na rzecz ograniczenia ryzyka związanego ze stosowaniem środków ochrony roślin, zwany dalej "krajowym planem działania", uwzględniając w szczególności uwarunkowania krajowe w zakresie produkcji roślinnej oraz stosowania środków ochrony roślin, a także mając na względzie skutki ujętych w tym planie działań na zdrowie ludzi, ochronę środowiska oraz warunki społeczno-gospodarcze.”;

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„Główny Inspektor zapewnia udział społeczeństwa w opracowywaniu krajowego planu działania.”;

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„Główny Inspektor przy opracowywaniu krajowego planu działania zasięga opinii ministra właściwego do spraw zdrowia i ministra właściwego do spraw rolnictwa.”;

d) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„Rada Ministrów ogłasza, w drodze obwieszczenia, krajowy plan działania w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej "Monitor Polski".”;

e) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„Główny Inspektor:

- 1) przekazuje krajowy plan działania Komisji Europejskiej i innym państwom członkowskim Unii Europejskiej;
- 2) dokonuje przeglądu krajowego planu działania w odstępach czasu nie dłuższych niż 5 lat;
- 3) w przypadku niezrealizowania lub zagrożenia niezrealizowania celów, o których mowa w ust. 2 pkt 1, dokonuje zmiany krajowego planu działania.”;

25) w art. 51 w ust. 3 wyrazy „wojewódzki inspektorat ochrony roślin i nasiennictwa” zastępuje się wyrazami „wojewódzki inspektorat weterynarii i żywności, zwany dalej „wojewódzkim inspektoratem”.

26) w art. 52 w ust. 10 wyrazy wojewódzki inspektorat ochrony roślin i nasiennictwa” zastępuje się wyrazami” wojewódzki inspektorat.”;

27) art. 53:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„Wojewódzki inspektor może upoważnić powiatowego inspektora do sprawowania kontroli nad prowadzeniem działalności w zakresie potwierdzania sprawności technicznej sprzętu przeznaczonego do stosowania środków ochrony roślin.”;

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„Wojewódzki inspektor może upoważnić powiatowego inspektora do

przeprowadzenia kontroli podmiotów wpisanych do rejestru, w zakresie spełniania warunków określonych w art. 49 ust. 3.”

- c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:
„W przypadku niespełnienia przez podmiot wpisany do rejestru warunków określonych w art. 49 ust. 3, powiatowy inspektor może nakazać, w drodze zaleceń pokontrolnych, usunięcie uchybień w oznaczonym terminie.”;
- 28) w art. 55 w ust. 8 wyrazy „Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa” zastępuje się wyrazami „Państwowej Inspekcji Weterynarii i Żywności”;
- 29) w art. 57:
 - a) w ust. 2 pkt 2 wyrazy „Główny Inspektorat Ochrony Roślin i Nasiennictwa” zastępuje się wyrazami „Państwowy Inspektorat”;
 - b) w ust. 8 wyrazy „Główny Inspektorat Ochrony Roślin i Nasiennictwa” zastępuje się wyrazami „Państwowy Inspektorat”;
- 30) w art. 58 ust. 8:
 - a) w pkt 2 wyrazy „Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa” zastępuje się wyrazami „Państwowej Inspekcji Weterynarii i Żywności”;
 - b) w pkt 3 wyrazy „Główny Inspektorat Ochrony Roślin i Nasiennictwa” zastępuje się wyrazami „Państwowy Inspektorat” oraz wyrazy „wojewódzkich inspektorów ochrony roślin i nasiennictwa” zastępuje się wyrazami „wojewódzkich inspektorów”;
- 31) w art. 59 w ust. 3 wyrazy „Główny Inspektorat Ochrony Roślin i Nasiennictwa” zastępuje się wyrazami „Państwowy Inspektorat”;
- 32) w art. 69 w ust. 3 wyrazy „wojewódzki inspektorat ochrony roślin i nasiennictwa” zastępuje się wyrazami „wojewódzki inspektorat”;
- 33) w art. 70 w ust. 9 „wojewódzki inspektorat ochrony roślin i nasiennictwa” zastępuje się wyrazami „wojewódzki inspektorat”;
- 34) art. 73 otrzymuje brzmienie:
„Państwowy Inspektorat Weterynarii i Żywności gromadzi informacje o zatruciach:
 - 1) ludzi - środkami ochrony roślin;
 - 2) pszczół - środkami ochrony roślin.”;
- 35) art. 74 otrzymuje brzmienie:
„Główny Inspektor udostępnia informacje dotyczące środków ograniczających ryzyko związane ze stosowaniem środków ochrony roślin dla zdrowia ludzi, zwierząt oraz dla środowiska na stronie internetowej administrowanej przez urząd obsługujący ministra właściwego do spraw rolnictwa.”;
- 36) w art. 75:
 - a) w ust. 1:
 - w pkt 1 wyrazy „wojewódzkiego inspektoratu ochrony roślin i nasiennictwa” zastępuje się wyrazami „wojewódzkiego inspektoratu”;
 - w ust 2 wyrazy „wojewódzkiego inspektoratu ochrony roślin i nasiennictwa” zastępuje się wyrazami „wojewódzkiego inspektoratu”;
 - b) w ust. 4 wyrazy „wojewódzkiego inspektoratu ochrony roślin i nasiennictwa” zastępuje się wyrazami „wojewódzkiego inspektoratu”;

Art. 106. W ustawie z dnia 25 sierpnia 2006 r. o bezpieczeństwie żywności i żywienia (Dz. U. 2010. 136. 914) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 60 wyrazy „Główny Lekarz Weterynarii” zastępuje się wyrazami „Główny Inspektor Weterynarii i Żywności”;
- 2) w art. 61 w pkt 2 wyrazy „Inspekcji Weterynaryjnej” zastępuje się wyrazami „Państwowej Inspekcji Weterynarii i Żywności”;
- 3) w art. 69:

- a) w ust. 4 wyrazy „powiatowy lekarz weterynarii” zastępuje się wyrazami „powiatowy inspektor weterynarii i żywności”,
 - b) w ust. 5 wyrazy „Główny Lekarz Weterynarii” zastępuje się wyrazami „Główny Inspektor Weterynarii i Żywności”,
 - c) w ust. 7 wyrazy „Główny Lekarz Weterynarii” zastępuje się wyrazami „Główny Inspektor Weterynarii i Żywności”;
- 4) w art. 73:
- a) ust. 1
 - pkt 3 otrzymuje brzmienie: „organy Państwowej Inspekcji Weterynarii i Żywności, zgodnie z właściwością określoną przepisami ustawy z dnia _____ o Państwowej Inspekcji Weterynarii i Żywności (Dz. U. _____),”;
 - pkt 4 otrzymuje brzmienie: „organy Wojskowej Inspekcji Weterynarii i Żywności, zgodnie z właściwością określoną przepisami ustawy z dnia _____ o Państwowej Inspekcji Weterynarii i Żywności (Dz. U. _____),”;
 - b) w ust. 5 wyrazy „Inspekcji Weterynaryjnej” zastępuje się wyrazami „Państwowej Inspekcji Weterynarii i Żywności” a wyrazy „Wojskowej Inspekcji Weterynaryjnej” zastępuje się wyrazami „Wojskowej Inspekcji Weterynarii i Żywności”;
 - c) ust. 6 otrzymuje brzmienie: „Jeżeli środki spożywcze pochodzenia zwierzęcego są produkowane lub przechowywane w zakładzie produkującym lub przechowującym inne środki spożywcze lub właściwe władze państwa przeznaczenia wywożonej żywności zawierającej jednocześnie produkty pochodzenia roślinnego i zwierzęcego, o której mowa w art. 1 ust. 2 rozporządzenia nr 853/2004, wymagają świadectwa zdrowia wystawionego przez podmiot, o którym mowa w art. 55 ustawy o Państwowej Inspekcji Weterynarii i Żywności, szczegółowe warunki i sposób współdziałania w zakresie sprawowania nadzoru oraz przeprowadzania urzędowych kontroli żywności, określa porozumienie zawarte między Głównym Inspektorem Sanitarnym a Głównym Inspektorem Weterynarii i Żywności”;
- 5) w art. 78 w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
„laboratoria Państwowej Inspekcji Weterynarii i Żywności określone w rozdziale 4 ustawy o Państwowej Inspekcji Weterynarii i Żywności”;
- 6) art. 85:
- a) ust. 2 otrzymuje brzmienie: „Główny Inspektor Weterynarii i Żywności kieruje siecią systemu RASFF oraz:
 - 1) prowadzi krajowy punkt kontaktowy systemu RASFF;
 - 2) jest odpowiedzialny za funkcjonowanie krajowego punktu kontaktowego;
 - 3) powiadamia Komisję Europejską o stwierdzonych przypadkach niebezpiecznej żywności oraz pasz.”;
 - b) ust. 3 otrzymuje brzmienie: „Główny Inspektor Sanitarny tworzy podpunkt krajowego punktu kontaktowego (PKPK) sieci systemu RASFF i kieruje pracami tego podpunktu”;
- 7) w art. 94:
- a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:
„Główny Inspektor Sanitarny we współpracy z Głównym Inspektorem Weterynarii i Żywności będącym koordynatorem zadań inspekcji, o której mowa w ust. 3, oraz Prezesem Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów są organami właściwymi do zadań związanych z opracowaniem i realizacją wieloletniego krajowego planu, o którym mowa w ust. 1.”;
 - b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„Główny Inspektor Weterynarii i Żywności, w ramach współpracy, o której mowa w ust. 2, jest odpowiedzialny za koordynowanie:

- 1) opracowania planów urzędowych kontroli w części dotyczącej kompetencji Państwowej Inspekcji Weterynarii i Żywności;
- 2) realizacji planów urzędowych kontroli w zakresie, o którym mowa w pkt 1;
- 3) przygotowywania rocznych sprawozdań z realizacji planów w zakresie, o którym mowa w pkt 1.”.

Art. 107. W ustawie z dnia 16 grudnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego (Dz. U. z 2006 r., Nr 17, poz. 127 ze zm.) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 1 w pkt 2 wyrazy „Inspekcji Weterynaryjnej” zastępuje się wyrazami „Państwowej Inspekcji Weterynarii i Żywności, dalej zwaną „Inspekcją””;
- 2) art. 4 otrzymuje brzmienie:
„Do postępowania w sprawach indywidualnych rozstrzyganych w drodze decyzji administracyjnej stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego, chyba że prawodawstwo weterynaryjne w rozumieniu ustawy o Państwowej Inspekcji Weterynarii i Żywności stanowi inaczej.”;
- 3) art. 5 pkt 5 otrzymuje brzmienie:
„produkty pochodzenia zwierzęcego o tradycyjnym charakterze - produkty rolne i środki spożywcze, o których mowa w przepisach krajowych lub przepisach Unii Europejskiej dotyczących oznaczeń geograficznych, nazw pochodzenia lub gwarantowanych tradycyjnych specjalności produktów rolnych i środków spożywczych, lub produkty rolne i środki spożywcze umieszczone na liście produktów tradycyjnych, prowadzonej przez Głównego Inspektora Weterynarii i Żywności, zwanego dalej „Głównym Inspektorem”;
- 4) w art. 6:
 - a) w ust. 1 wyrazy „Powiatowy lekarz weterynarii” zastępuje się wyrazami „Powiatowy inspektor weterynarii i żywności, zwany dalej „powiatowym inspektorem”,
 - b) w ust. 2 wyrazy „Powiatowy lekarz weterynarii” zastępuje się wyrazami „Powiatowy inspektor”,
 - c) w ust. 3 wyrazy „Powiatowy lekarz weterynarii” zastępuje się wyrazami „Powiatowy inspektor” oraz wyrazy „Inspekcji Weterynaryjnej” zastępuje się wyrazem „Inspekcji”,
- 5) w art. 7:
 - a) w ust. 1 wyrazy „Powiatowy lekarz weterynarii” zastępuje się wyrazami „Powiatowy inspektor” oraz wyrazy „powiatowego lekarza weterynarii” zastępuje się wyrazami „powiatowego inspektora”,
 - b) w ust. 2 wyrazy „powiatowego lekarza weterynarii” zastępuje się wyrazami „powiatowego inspektora”,
 - c) w ust. 4 wyrazy „powiatowego lekarza weterynarii” zastępuje się wyrazami „powiatowego inspektora”,
- 6) w art. 8 w pkt 1 wyrazy „Inspekcji Weterynaryjnej” zastępuje się wyrazem „Inspekcji”;
- 7) w art. 8b w pkt 1 wyrazy „Inspekcji Weterynaryjnej” zastępuje się wyrazem „Inspekcji”;
- 8) w art. 9a:
 - a) w ust. 3 wyrazy „Inspekcji Weterynaryjnej” zastępuje się wyrazem „Inspekcji”,
 - b) w ust. 4 wyrazy „Inspekcji Weterynaryjnej” zastępuje się wyrazem „Inspekcji”,
 - c) w ust. 4a wyrazy „Inspekcji Weterynaryjnej” zastępuje się wyrazem „Inspekcji”,
- 9) w art. 15 w ust. 2 wyrazy „Inspekcji Weterynaryjnej” zastępuje się wyrazem „Inspekcji”;
- 10) w art. 18:
 - a) w ust. 1 wyrazy „wojewódzkiego lekarza weterynarii” zastępuje się wyrazami „wojewódzkiego inspektora weterynarii i żywności, zwanego dalej

- „wojewódzkim inspektorem””,
 - b) w ust. 2 wyrazy „Wojewódzki lekarz weterynarii” zastępuje się wyrazami „Wojewódzki inspektor”,
 - c) w ust. 3 wyrazy „Wojewódzki lekarz weterynarii” zastępuje się wyrazami „Wojewódzki inspektor”,
 - d) w ust. 4 wyrazy „Wojewódzki lekarz weterynarii” zastępuje się wyrazami „Wojewódzki inspektor”,
 - e) w ust. 5 wyrazy „wojewódzki lekarz weterynarii” zastępuje się wyrazami „wojewódzki inspektor”,
 - f) w ust. 6 wyrazy „wojewódzkiego lekarza weterynarii” zastępuje się wyrazami „wojewódzkiego inspektora”,
- 11) w art. 19:
- a) w ust. 1:
 - w pkt 1 wyrazy „powiatowemu lekarzowi weterynarii” zastępuje się wyrazami „powiatowemu inspektorowi”,
 - w pkt 2 wyrazy „powiatowego lekarza weterynarii” zastępuje się wyrazami „powiatowego inspektora”,
 - b) w ust. 2 wyrazy „Powiatowy lekarz weterynarii” zastępuje się wyrazami „Powiatowy inspektor”,
- 12) w art. 20 ust. 1 wyrazy „Powiatowy lekarz weterynarii” zastępuje się wyrazami „Powiatowy inspektor”;
- 13) w art. 21 ust. 4 wyrazy „Powiatowy lekarz weterynarii” zastępuje się wyrazami „Powiatowy inspektor”,
- 14) w art. 21a:
- a) w ust. 1 wyrazy „powiatowy lekarz weterynarii” zastępuje się wyrazami „powiatowy inspektor”,
 - b) w ust. 2 wyrazy „Powiatowy lekarz weterynarii” zastępuje się wyrazami „Powiatowy inspektor”,
 - c) w ust. 3 wyrazy „powiatowy lekarz weterynarii” zastępuje się wyrazami „powiatowy inspektor”,
 - d) w ust. 5 wyrazy „powiatowy lekarz weterynarii” zastępuje się wyrazami „powiatowy inspektor”,
 - e) w ust. 6 wyrazy „powiatowego lekarza weterynarii” zastępuje się wyrazami „powiatowego inspektora”,
- 15) w art. 22:
- a) w ust. 1 wyrazy „Powiatowy lekarz weterynarii” zastępuje się wyrazami „Powiatowy inspektor”,
 - b) w ust. 1 pkt 1 wyrazy „wojewódzkiego lekarza weterynarii” zastępuje się wyrazami „wojewódzkiego inspektora”,
 - c) w ust. 2 wyrazy „Główny Lekarz Weterynarii” zastępuje się wyrazami „Główny Inspektor” oraz wyrazy „powiatowego lekarza weterynarii” zastępuje się wyrazami „powiatowego inspektora”,
 - d) w ust. 3 wyrazy „Główny Lekarz Weterynarii” zastępuje się wyrazami „Główny Inspektor”,
- 16) w art. 23:
- a) w ust. 1 wyrazy „powiatowy lekarz weterynarii” zastępuje się wyrazami „powiatowy inspektor”,
 - b) w ust. 2 wyrazy „powiatowy lekarz weterynarii” zastępuje się wyrazami „powiatowy inspektor”,
 - c) w ust. 3 wyrazy „Powiatowy lekarz weterynarii” zastępuje się wyrazami „Powiatowy inspektor”,
 - d) w ust. 4 wyrazy „Powiatowy lekarz weterynarii” zastępuje się wyrazami

- „Powiatowy inspektor” oraz wyrazy „wojewódzkiego lekarza weterynarii” zastępuje się wyrazami „wojewódzkiego inspektora”,
- e) w ust. 5 wyrazy „Powiatowy lekarz weterynarii” zastępuje się wyrazami „Powiatowy inspektor”,
- 17) w art. 24 ust. 2 wyrazy „Główny Lekarz Weterynarii” zastępuje się wyrazami „Główny Inspektor”;
- 18) w art. 25 pkt 4 wyrazy „powiatowego lekarza weterynarii” zastępuje się wyrazami „powiatowego inspektora”;
- 19) w art. 27 ust. 1 wyrazy „powiatowy lekarz weterynarii” zastępuje się wyrazami „powiatowy inspektor”;
- 20) w art. 30 wyrazy „powiatowego inspektoratu weterynarii” zastępuje się wyrazami „powiatowego inspektoratu weterynarii i żywności, dalej zwanego „powiatowym inspektoratem”.

Art. 108. W ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (Dz. U. z 2008 r., Nr 213, poz. 1342 ze zm.) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 2:
- a) pkt 17 otrzymuje brzmienie: „urzędowy lekarz weterynarii – urzędowego lekarza weterynarii, o którym mowa w przepisach o Państwowej Inspekcji Weterynarii i Żywności, dalej zwaną „Inspekcją”, albo lekarza weterynarii wyznaczonego przez organ centralny lub inny organ upoważniony przez organ centralny innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej albo państwa trzeciego”;
- b) w pkt 40 wyrazy „Inspekcji Weterynaryjnej” zastępuje się wyrazami „Państwowej Inspekcji Weterynarii i Żywności”;
- 2) w art. 5:
- a) ust. 1:
- w pkt 1 wyrazy „powiatowego lekarza weterynarii” zastępuje się wyrazami „powiatowego inspektora weterynarii i żywności, dalej zwanego „powiatowym inspektorem””,
 - w pkt 2 wyrazy „powiatowemu lekarzowi weterynarii” zastępuje się wyrazami „powiatowemu inspektorowi”,
- b) w ust. 2 wyrazy „Powiatowy lekarz weterynarii” zastępuje się wyrazami „Powiatowy inspektor”,
- c) w ust. 4 wyrazy „Powiatowy lekarz weterynarii” zastępuje się wyrazami „Powiatowy inspektor”.
- d) w ust. 5 wyrazy „powiatowy lekarz weterynarii” zastępuje się wyrazami „powiatowy inspektor”,
- e) w ust. 7 wyrazy „powiatowy lekarz weterynarii” zastępuje się wyrazami „powiatowy inspektor”,
- f) w ust. 8 wyrazy „powiatowego lekarza weterynarii” zastępuje się wyrazami „Powiatowego inspektora”,
- g) w ust. 9 wyrazy „Powiatowy lekarz weterynarii” zastępuje się wyrazami „Powiatowy inspektor”;
- 3) w art. 6:
- a) w ust. 2 wyrazy „powiatowy lekarz weterynarii” zastępuje się wyrazami „powiatowy inspektor”,
- b) w ust. 4 wyrazy „Powiatowy lekarz weterynarii” zastępuje się wyrazami „Powiatowy inspektor”;
- 4) w art. 7 wyrazy „powiatowego lekarza weterynarii” zastępuje się wyrazami „powiatowego inspektora”;
- 5) w art. 8:

- a) w ust. 1 wyrazy „Powiatowy lekarz weterynarii” zastępuje się wyrazami „Powiatowy inspektor”,
 - b) w ust. 2 wyrazy „Powiatowy lekarz weterynarii” zastępuje się wyrazami „Powiatowy inspektor”,
 - c) w ust. 4 wyrazy „Powiatowy lekarz weterynarii” zastępuje się wyrazami „Powiatowy inspektor”;
- 6) w art. 9:
- a) w ust. 1 wyrazy „Powiatowy lekarz weterynarii” zastępuje się wyrazami „Powiatowy inspektor”,
 - b) ust. 2 otrzymuje brzmienie: „Powiatowy inspektor powiadamia o wydaniu decyzji zakazującej prowadzenia działalności nadzorowanej, o której mowa w art. 1 pkt 1 lit. a, d-f, h, i, l, p oraz w art. 4 ust. 3, za pośrednictwem wojewódzkiego inspektora weterynarii i żywności, dalej zwanego „wojewódzkim inspektorem Głównego Inspektora Weterynarii i Żywności, dalej zwanego „Głównym Inspektorem”;
- 7) w art. 10 w ust. 3 pkt 2 wyrazy „powiatowego lekarza weterynarii” zastępuje się wyrazami „powiatowego inspektora”;
- 8) w art. 11:
- a) w ust. 1 wyrazy „Powiatowy lekarz weterynarii” zastępuje się wyrazami „Powiatowy inspektor”,
 - b) ust. 3 otrzymuje brzmienie: „Powiatowy inspektor przekazuje, za pośrednictwem wojewódzkiego inspektora, Głównemu Inspektorowi dane zawarte w rejestrze, z wyłączeniem danych zawartych w rejestrze podmiotów prowadzących działalność, o której mowa w art. 1 pkt 1 lit. n, a także informacje o każdej zmianie stanu faktycznego lub prawnego ujawnionego w tym rejestrze. Informacje te są umieszczane na stronie internetowej administrowanej przez Państwowy Inspektorat Weterynarii i Żywności, dalej zwanym „Państwowym Inspektoratem”;
- 9) w art. 12:
- a) w ust. 1 wyrazy „Główny Lekarz Weterynarii” zastępuje się wyrazami „Główny Inspektor”;
 - b) w ust. 2 wyrazy „Główny Lekarz Weterynarii” zastępuje się wyrazami „Główny Inspektor” oraz wyrazy „Główny Inspektorat Weterynarii” zastępuje się wyrazami „Państwowy Inspektorat”;
- 10) w art. 13:
- a) w ust. 4 wyrazy „Głównego Lekarza Weterynarii” zastępuje się wyrazami „Głównego Inspektora”;
 - b) ust. 8 otrzymuje brzmienie: „Do wniosku o wydanie pozwolenia dołącza się dowód opłaty za rozpatrzenie tego wniosku, w wysokości określonej w przepisach o Państwowej Inspekcji Weterynarii i Żywności”;
 - c) w ust. 10 pkt 2 wyrazy „Głównego Lekarza Weterynarii” zastępuje się wyrazami „Głównego Inspektora”;
- 11) w art. 14:
- a) w ust. 1 wyrazy „powiatowego lekarza weterynarii” zastępuje się wyrazami „powiatowego inspektora”;
 - b) w ust. 7 wyrazy „Powiatowy lekarz weterynarii” zastępuje się wyrazami „Powiatowy inspektor”;
- 12) w art. 17:
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie: „Minister właściwy do spraw rolnictwa na wniosek Głównego Inspektora w przypadku podejrzenia wystąpienia lub wystąpienia choroby zakaźnej na terytorium państwa trzeciego lub jego części może, w drodze rozporządzenia zakazać przywozu zwierząt lub produktów, które mogą

przenosić tę chorobę, z całego terytorium tego państwa lub z jego części, mając na uwadze ochronę zdrowia publicznego i ochronę zdrowia zwierząt oraz obowiązujące w tym zakresie przepisy Unii Europejskiej”;

- b) ust. 2 otrzymuje brzmienie: „Główny inspektor niezwłocznie informuje inne państwa członkowskie Unii Europejskiej oraz Komisję Europejską o wprowadzonym zakazie, podając uzasadnienie jego wprowadzenia”;

13) w art. 21:

- a) w ust. 3 wyrazy „powiatowy lekarz weterynarii” zastępuje się wyrazami „powiatowy inspektor”;
- b) w ust. 4 wyrazy „powiatowego lekarza weterynarii” zastępuje się wyrazami „powiatowego inspektora”;

14) w art. 22:

- a) w ust. 5 wyrazy „Powiatowy lekarz weterynarii” zastępuje się wyrazami „Powiatowy inspektor”;
- b) w ust. 6 wyrazy „Powiatowy lekarz weterynarii” zastępuje się wyrazami „Powiatowy inspektor”;

15) w art. 24a:

- a) w ust. 1 wyrazy „Powiatowy lekarz weterynarii” zastępuje się wyrazami „Powiatowy inspektor”;
- b) w ust. 2 wyrazy „Powiatowy lekarz weterynarii” zastępuje się wyrazami „Powiatowy inspektor”;

16) w art. 24b:

- a) w ust. 3 wyrazy „Główny Lekarz Weterynarii” zastępuje się wyrazami „Główny Inspektor”;
- b) w ust. 4 wyrazy „powiatowego lekarza weterynarii” zastępuje się wyrazami „powiatowego inspektora”;
- c) w ust. 5 wyrazy „Powiatowy lekarz weterynarii” zastępuje się wyrazami „Powiatowy inspektor”;
- d) w ust. 9 wyrazy „Główny Lekarz Weterynarii” zastępuje się wyrazami „Główny Inspektor”;
- e) ust. 10 otrzymuje brzmienie: „Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, wykaz przejść granicznych, o których mowa w ust. 1, mając na względzie zapewnienie sprawnej kontroli zwierząt domowych towarzyszących podróżnym, przemieszczanych w celach niehandlowych”;

17) w art. 24c ust. 2 wyrazy „Powiatowy lekarz weterynarii” zastępuje się wyrazami „Powiatowy inspektor”;

18) art. 24h otrzymuje brzmienie: „Główny Inspektor” może wystąpić do Komisji Europejskiej z wnioskiem, o którym mowa w art. 18 rozporządzenia 998/2003.

19) art. 24i:

- a) w ust. 1 wyrazy „Powiatowy lekarz weterynarii” zastępuje się wyrazami „Powiatowy inspektor”;
- b) w ust. 2 wyrazy „Powiatowy lekarz weterynarii” zastępuje się wyrazami „Powiatowy inspektor”;
- c) w ust. 3 wyrazy „powiatowy lekarz weterynarii” zastępuje się wyrazami „powiatowy inspektor”;

20) art. 24j:

- a) w ust. 1 wyrazy „Główny Lekarz Weterynarii” zastępuje się wyrazami „Główny Inspektor” oraz wyrazy „powiatowych lekarzy weterynarii” zastępuje się wyrazami „powiatowych inspektorów”;
- b) ust. 2 otrzymuje brzmienie: „Powiatowy inspektor, za pośrednictwem wojewódzkiego inspektora niezwłocznie informuje Głównego Inspektora o wydaniu decyzji, o której mowa w art. 24i ust. 2 pkt 1, oraz dokumentów

- określonych w art. 5-7 rozporządzenia nr 1739/2005”;
- c) w ust. 3 wyrazy „Główny Lekarz Weterynarii” zastępuje się wyrazami „Główny Inspektor”;
- 21) w art. 26 ust. 3 wyrazy „Główny Lekarz Weterynarii” zastępuje się wyrazami „Główny Inspektor”;
- 22) w art. 27 ust. 5 wyrazy „Główny Lekarz Weterynarii” zastępuje się wyrazami „Główny Inspektor”;
- 23) art. 28:
- a) w ust. 1 wyrazy „Główny Lekarz Weterynarii” zastępuje się wyrazami „Główny Inspektor”;
- b) w ust. 3 wyrazy „Główny Lekarz Weterynarii” zastępuje się wyrazami „Główny Inspektor”;
- c) w ust. 5 wyrazy „powiatowy lekarz weterynarii” zastępuje się wyrazami „powiatowy inspektor”;
- 24) art. 29:
- a) w ust. 2 wyrazy „Powiatowy lekarz weterynarii” zastępuje się wyrazami „Powiatowy inspektor”;
- b) w ust. 4 wyrazy „powiatowy lekarz weterynarii” zastępuje się wyrazami „powiatowy inspektor”;
- c) w ust. 6 wyrazy „powiatowy lekarz weterynarii” zastępuje się wyrazami „powiatowy inspektor”;
- 25) w art. 31 ust. 2 pkt 2 wyrazy „powiatowego lekarza weterynarii” zastępuje się wyrazami „powiatowego inspektora”;
- 26) w art. 33 wyrazy „powiatowemu lekarzowi weterynarii” zastępuje się wyrazami „powiatowemu inspektorowi”;
- 27) art. 38:
- a) w ust. 5 wyrazy „Powiatowy lekarz weterynarii” zastępuje się wyrazami „Powiatowy inspektor”;
- b) ust. 6 otrzymuje brzmienie: „Minister właściwy do spraw rolnictwa na wniosek Głównego Inspektora, w przypadku podejrzenia lub stwierdzenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, strefie lub enklawie uznanych za wolne od danej choroby zakaźnej zwierząt naruszenia wymagań niezbędnych do utrzymania tego statusu, zakazuje, w drodze rozporządzenia, przemieszczania zwierząt akwakultury z gatunków wrażliwych na choroby, dla których mogą być opracowane programy określone w art. 57 ust. 1 pkt 1 lub 3 oraz ich wektorów do innych państw członkowskich Unii Europejskiej, stref lub enklaw o wyższym statusie zdrowotnym w odniesieniu do danej choroby, dla której mogą być opracowane programy określone w art. 57 ust. 1 pkt 1 lub 3, mając na uwadze ochronę zdrowia publicznego i ochronę zdrowia zwierząt oraz obowiązujące w tym zakresie przepisy Unii Europejskiej.
- 28) art. 40:
- a) w ust. 1 wyrazy „Głównego Lekarza Weterynarii” zastępuje się wyrazami „Głównego Inspektora”;
- b) ust. 4 otrzymuje brzmienie: „Do wniosku o wydanie pozwolenia dołącza się kopię dowodu uiszczenia opłaty za rozpoznanie tego wniosku, w wysokości określonej w przepisach o Państwowej Inspekcji Weterynarii i Żywności”;
- c) w ust. 6 wyrazy „Główny Lekarz Weterynarii” zastępuje się wyrazami „Główny Inspektor”;
- 29) art. 41 ust. 3 otrzymuje brzmienie: „Minister właściwy do spraw rolnictwa na wniosek Głównego Inspektora może określić, w drodze rozporządzenia:
- 1) inne niż wymienione w załączniku nr 2 choroby zakaźne zwierząt podlegające obowiązkowi zwalczania na obszarze całego kraju lub jego części,

- 2) inne niż wymienione w załączniku nr 3 choroby zakaźne zwierząt podlegające obowiązkowi rejestracji na obszarze całego kraju lub jego części
- mając na względzie rozwój sytuacji epizootycznej i epidemicznej, jak również ochronę zdrowia publicznego, w tym zdrowia zwierząt, oraz międzynarodowe wymagania sanitarno-weterynaryjne obowiązujące w zakresie obrotu zwierzętami i produktami”;

30) art. 42:

a) ust. 1:

- w pkt 1 wyrazy „Inspekcji Weterynaryjnej” zastępuje się wyrazem „Inspekcji”;
- w pkt 5 wyrazy „Inspekcji Weterynaryjnej” zastępuje się wyrazem „Inspekcji”;
- w pkt 6 wyrazy „Inspekcji Weterynaryjnej” zastępuje się wyrazem „Inspekcji”;

b) w ust. 1a wyrazy „powiatowego lekarza weterynarii” zastępuje się wyrazami „powiatowego inspektora”;

c) w ust. 3 wyrazy „powiatowego lekarza weterynarii” zastępuje się wyrazami „powiatowego inspektora”;

d) w ust. 4 wyrazy „Inspekcji Weterynaryjnej” zastępuje się wyrazami „Państwowej Inspekcji”;

e) w ust. 5 wyrazy „Inspekcji Weterynaryjnej” zastępuje się wyrazem „Inspekcji”;

f) w ust. 6 wyrazy „Powiatowy lekarz weterynarii” zastępuje się wyrazami „Powiatowy inspektor”;

g) w ust. 8 wyrazy „Powiatowy lekarz weterynarii” zastępuje się wyrazami „Powiatowy inspektor” oraz wyrazy „wojewódzkiego lekarza weterynarii” zastępuje się wyrazami „wojewódzkiego inspektora”;

h) w ust. 10 wyrazy „powiatowy lekarz weterynarii” zastępuje się wyrazami „powiatowy inspektor”;

i) w ust. 11 wyrazy „Powiatowy lekarz weterynarii” zastępuje się wyrazami „Powiatowy inspektor”;

31) art. 43:

a) w ust. 2 wyrazy „Głównego Lekarza Weterynarii” zastępuje się wyrazami „Głównego Inspektora”;

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie: „Minister właściwy do spraw rolnictwa na wniosek Głównego Inspektora może określić, w drodze rozporządzenia, inne niż wymienione w załączniku nr 4 choroby zakaźne zwierząt, przeciwko którym nie wykonuje się szczepień, mając na względzie ochronę zdrowia publicznego i zdrowia zwierząt oraz obowiązujące w tym zakresie przepisy Unii Europejskiej”;

32) art. 43a:

a) w ust. 3 wyrazy „Głównego Lekarza Weterynarii” zastępuje się wyrazami „Głównego Inspektora”;

b) w ust. 5 wyrazy „Główny Lekarz Weterynarii” zastępuje się wyrazami „Główny Inspektor”;

c) w ust. 6 wyrazy „Główny Lekarz Weterynarii” zastępuje się wyrazami „Główny Inspektor”;

d) w ust. 7 wyrazy „Główny Lekarz Weterynarii” zastępuje się wyrazami „Główny Inspektor”;

33) art. 44:

a) w ust. 1 wyrazy „powiatowy lekarz weterynarii” zastępuje się wyrazami „powiatowy inspektor”;

b) w ust. 1a wyrazy „powiatowy lekarz weterynarii” zastępuje się wyrazami „powiatowy inspektor”;

34) art. 45:

a) w ust. 1 wyrazy „powiatowy lekarz weterynarii” zastępuje się wyrazami „powiatowy inspektor”;

- b) w ust. 4 wyrazy „Powiatowy lekarz weterynarii” zastępuje się wyrazami „Powiatowy inspektor”;

35) art. 46:

- a) w ust. 1 wyrazy „powiatowy lekarz weterynarii” zastępuje się wyrazami „powiatowy inspektor” oraz wyrazy „wojewódzkiego lekarza weterynarii” zastępuje się wyrazami „wojewódzkiego inspektora”;
- b) w ust. 3 wyrazy „wojewódzkiego lekarza weterynarii” zastępuje się wyrazami „wojewódzkiego inspektora”;
- c) w ust. 5 wyrazy „wojewódzkiego lekarza weterynarii” zastępuje się wyrazami „wojewódzkiego inspektora”;

36) art. 46b:

- a) w ust. 1 wyrazy „wojewódzkiego lekarza weterynarii” zastępuje się wyrazami „wojewódzkiego inspektora”;
- b) w ust. 2 wyrazy „Wojewódzki lekarz weterynarii” zastępuje się wyrazami „Wojewódzki inspektor”;

37) art. 47:

- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie: „Minister właściwy do spraw rolnictwa na wniosek Głównego Inspektora, w przypadku wystąpienia choroby zakaźnej zwierząt lub bezpośredniego zagrożenia jej wystąpienia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub jego części, może, w drodze rozporządzenia, zarządzić środki określone w art. 46 ust. 3, wprowadzić podział kraju na strefy objęte ograniczeniami i wolne od choroby, a ponadto może nakazać przeprowadzenie powszechnych badań, leczenia i innych zabiegów na zwierzętach z gatunków wrażliwych, mając na względzie zapobieżenie niekontrolowanemu szerzeniu się choroby zakaźnej zwierząt”;
- b) ust. 1a otrzymuje brzmienie: „Minister właściwy do spraw rolnictwa na wniosek Głównego Inspektora, w przypadku wystąpienia nowo rozpoznanej poważnej choroby zakaźnej zwierząt akwakultury o znanej lub nieznannej etiologii, która może rozprzestrzeniać się w obrębie populacji tych zwierząt lub między tymi populacjami, albo rozpoznania choroby zwierząt akwakultury podlegającej obowiązkowi zwalczania u gatunku zwierząt akwakultury dotychczas uznawanego za niewrażliwy, może, w drodze rozporządzenia, zarządzić środki określone w art. 46 ust. 3, mając na względzie zapobieżenie niekontrolowanemu szerzeniu się choroby zakaźnej tych zwierząt”;

38) art. 48:

- a) w ust. 1 wyrazy „wojewódzki lekarz weterynarii” zastępuje się wyrazami „wojewódzki inspektor” oraz wyrazy „Głównego Lekarza Weterynarii” zastępuje się wyrazami „Głównego Inspektora”;
- b) w ust. 2 wyrazy „Inspekcji Weterynaryjnej” zastępuje się wyrazem „Inspekcji” oraz wyrazy „Głównym Lekarzem Weterynarii” zastępuje się wyrazami „Głównym Inspektorem”;
- c) ust. 3 otrzymuje brzmienie: „Minister właściwy do spraw rolnictwa na wniosek Głównego Inspektora może, w przypadku wystąpienia choroby zakaźnej zwierząt na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej, w drodze rozporządzenia, zakazać wprowadzania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zwierząt, produktów lub przedmiotów, które mogą przenosić tę chorobę, z całego terytorium tego państwa lub jego części, mając na uwadze ochronę zdrowia publicznego i zdrowia zwierząt oraz obowiązujące w tym zakresie przepisy Unii Europejskiej”;
- d) ust. 4 otrzymuje brzmienie: „Główny Inspektor o wprowadzonym zakazie niezwłocznie informuje inne państwa członkowskie Unii Europejskiej oraz Komisję Europejską, podając uzasadnienie jego wprowadzenia”;

- e) w ust. 6 wyrazy „Główny Lekarz Weterynarii” zastępuje się wyrazami „Główny Inspektor”;

39) art. 48a:

- a) w ust. 1 wyrazy „powiatowy lekarz weterynarii” zastępuje się wyrazami „powiatowy inspektor” oraz wyrazy „Inspekcji Weterynaryjnej” zastępuje się wyrazami „Państwowej Inspekcji”;
- b) w ust. 2 wyrazy „powiatowy lekarz weterynarii” zastępuje się wyrazami „powiatowy inspektor”;
- c) ust. 3 otrzymuje brzmienie: „Minister właściwy do spraw rolnictwa, na wniosek Głównego Inspektora, w przypadku gdy z przepisów Unii Europejskiej dotyczących zwalczania chorób zakaźnych zwierząt lub zapobiegania tym chorobom wynika obowiązek wykonania przez państwo członkowskie Unii Europejskiej, właściwą władzę, urzędowego lekarza weterynarii albo właściwy organ określonych zadań lub czynności, w tym wydawania nakazów, zakazów lub ograniczeń innych niż określone w art. 44 ust. 1 pkt 1-16 i ust. 1a, art. 45 ust. 1 pkt 1-10, art. 46 ust. 3 pkt 1-9 oraz art. 47 ust. 1, w drodze rozporządzenia:
 - 1) wydaje nakazy, zakazy lub ograniczenia wynikające z przepisów Unii Europejskiej lub
 - 2) określa rodzaje zadań lub czynności określonych w przepisach Unii Europejskiej, wykonywanych przez organy Inspekcji lub urzędowego lekarza weterynarii, lub sposób ich wykonywania- mając na względzie realizację celów określonych w przepisach Unii Europejskiej dotyczących zwalczania chorób zakaźnych zwierząt lub zapobiegania tym chorobom, w tym zapewnienie bezpieczeństwa epizootycznego, a zwłaszcza zapobieganie, ograniczanie lub eliminowanie zagrożeń dla zdrowia publicznego, wynikających z zagrożenia lub występowania choroby zakaźnej zwierząt”;

40) art. 49:

- a) w ust. 1 wyrazy „Inspekcji Weterynaryjnej” zastępuje się wyrazem „Inspekcji”;
- b) w ust. 3 wyrazy „powiatowego lekarza weterynarii” zastępuje się wyrazami „powiatowego inspektora”;
- c) w ust. 5 wyrazy „Inspekcji Weterynaryjnej” zastępuje się wyrazem „Inspekcji”;
- d) w ust. 6 wyrazy „powiatowego lekarza weterynarii” zastępuje się wyrazami „powiatowego inspektora”;
- e) w ust. 8 wyrazy „powiatowego lekarza weterynarii” zastępuje się wyrazami „powiatowego inspektora”;
- f) w ust. 9 wyrazy „wojewódzki lekarz weterynarii” zastępuje się wyrazami „wojewódzki inspektor” oraz wyrazy „powiatowego lekarza weterynarii” zastępuje się wyrazami „powiatowego inspektora”;
- g) w ust. 12 wyrazy „powiatowego lekarza weterynarii” zastępuje się wyrazami „powiatowego inspektora”;
- h) w ust. 13 pkt 4 wyrazy „Inspekcji Weterynaryjnej” zastępuje się wyrazem „Inspekcji”;

41) w art. 50:

- a) w ust. 1 wyrazy „Inspekcji Weterynaryjnej” zastępuje się wyrazem „Inspekcji”;

42) w art. 51:

- a) w ust. 1 wyrazy „Inspekcji Weterynaryjnej” zastępuje się wyrazem „Inspekcji”;
- b) ust. 2 otrzymuje brzmienie: „Podmioty świadczące usługi z zakresu medycyny weterynaryjnej oraz zakłady higieny weterynaryjnej i inne laboratoria w rozumieniu przepisów o Państwowej Inspekcji Weterynarii i Żywności przekazują powiatowemu inspektorowi:

- 1) informację o podejrzeniu wystąpienia choroby zakaźnej zwierząt podlegającej notyfikacji w Unii Europejskiej – niezwłocznie po powzięciu takiego podejrzenia;
 - 2) comiesięczne informacje o:
 - a) chorobach zakaźnych zwierząt podlegających obowiązkowi rejestracji,
 - b) chorobach odzwierzęcych i odzwierzęcych czynnikach chorobotwórczych podlegających obowiązkowi monitorowania,
 - c) wynikach monitorowania oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe.”;
 - c) w ust. 3 wyrazy „Powiatowy lekarz weterynarii” zastępuje się wyrazami „Powiatowy inspektor”;
 - d) w ust. 4 wyrazy „Powiatowy lekarz weterynarii” zastępuje się wyrazami „Powiatowy inspektor” oraz wyrazy „wojewódzkiemu lekarzowi weterynarii” zastępuje się wyrazami „wojewódzkiemu inspektorowi”;
 - e) w ust. 5 wyrazy „Powiatowy lekarz weterynarii” zastępuje się wyrazami „Powiatowy inspektor”;
 - f) w ust. 5 pkt 1 wyrazy „powiatowym lekarzom weterynarii” zastępuje się wyrazami „powiatowym inspektorom”;
 - g) w ust. 6 wyrazy „Wojewódzcy lekarze weterynarii” zastępuje się wyrazami „Wojewódzcy inspektorzy” oraz wyrazy „Głównemu Lekarzowi Weterynarii” zastępuje się wyrazami „Głównemu Inspektorowi”;
 - h) w ust. 7:
 - pkt 2 wyrazy „powiatowych i wojewódzkich lekarzy weterynarii” zastępuje się wyrazami „powiatowych i wojewódzkich inspektorów”;
 - pkt 3 wyrazy „Głównego Lekarza Weterynarii” zastępuje się wyrazami „Głównego Inspektora”;
 - i) w ust. 8:
 - pkt 1 wyrazy „powiatowych i wojewódzkich lekarzy weterynarii” zastępuje się wyrazami „powiatowych i wojewódzkich inspektorów”;
 - pkt 3 wyrazy „Głównego Lekarza Weterynarii” zastępuje się wyrazami „Głównego Inspektora”;
- 43) w art. 52:
- a) w ust. 4:
 - pkt 1 wyrazy „Główny Lekarz Weterynarii” zastępuje się wyrazami „Główny Inspektor”;
 - pkt 3 wyrazy „Główny Lekarz Weterynarii” zastępuje się wyrazami „Główny Inspektor”;
 - b) ust. 6 otrzymuje brzmienie: „Główny Inspektor informuje Komisję Europejską o organie właściwym do współpracy z Komisją Europejską w zakresie obowiązku monitorowania”;
- 44) w art. 52a:
- a) w ust. 1 wyrazy „Główny Lekarz Weterynarii” zastępuje się wyrazami „Główny Inspektor”;
 - b) w ust. 2 pkt 1 lit. f wyrazy „Inspekcji Weterynaryjnej” zastępuje się wyrazem „Inspekcji”;
 - c) w ust. 3 wyrazy „Główny Lekarz Weterynarii” zastępuje się wyrazami „Główny Inspektor”;
 - d) w ust. 4 wyrazy „Główny Lekarz Weterynarii” zastępuje się wyrazami „Główny Inspektor”;
- 45) w art. 52b:
- a) w ust. 1 wyrazy „Główny Lekarz Weterynarii” zastępuje się wyrazami „Główny

- Inspektor”;
- b) w ust. 2 wyrazy „Główny Lekarz Weterynarii” zastępuje się wyrazami „Główny Inspektor”;
- 46) w art. 54:
- a) w ust. 1 wyrazy „Powiatowy lekarz weterynarii” zastępuje się wyrazami „Powiatowy inspektor”, „wojewódzki lekarz weterynarii” zastępuje się wyrazami „wojewódzki inspektor” oraz „Główny Lekarz Weterynarii” zastępuje się wyrazami „Główny Inspektor”;
- b) w ust. 2:
- pkt 4 wyrazy „powiatowego lekarza weterynarii” zastępuje się wyrazami „powiatowego inspektora”, „wojewódzkiego lekarza weterynarii” zastępuje się wyrazami „wojewódzkiego inspektora” oraz „Głównego Lekarza Weterynarii” zastępuje się wyrazami „Głównego Inspektora”;
 - pkt 6 wyrazy „Inspekcji Weterynaryjnej” zastępuje się wyrazem „Inspekcji”;
- c) w ust. 3 wyrazy „Inspekcji Weterynaryjnej” zastępuje się wyrazem „Inspekcji”;
- d) w ust. 5 wyrazy „powiatowy lekarz weterynarii” zastępuje się wyrazami „powiatowy inspektor”, „wojewódzki lekarz weterynarii” zastępuje się wyrazami „wojewódzki inspektor” oraz „Główny Lekarz Weterynarii” zastępuje się wyrazami „Główny Inspektor”;
- e) w ust. 6 wyrazy „Inspekcji Weterynaryjnej” zastępuje się wyrazem „Inspekcji”;
- f) w ust. 7 wyrazy „powiatowego lekarza weterynarii” zastępuje się wyrazami „powiatowego inspektora”, „wojewódzkiego lekarza weterynarii” zastępuje się wyrazami „wojewódzkiego inspektora” oraz „Głównego Lekarza Weterynarii” zastępuje się wyrazami „Głównego Inspektora”;
- g) w ust. 8 wyrazy „powiatowy lekarz weterynarii” zastępuje się wyrazami „powiatowy inspektor”, „wojewódzki lekarz weterynarii” zastępuje się wyrazami „wojewódzki inspektor” oraz „Główny Lekarz Weterynarii” zastępuje się wyrazami „Główny Inspektor”;
- h) w ust. 9 wyrazy „Główny Lekarz Weterynarii” zastępuje się wyrazami „Główny Inspektor”;
- 47) w art. 55:
- a) w ust. 1 wyrazy „Główny Lekarz Weterynarii” zastępuje się wyrazami „Główny Inspektor”;
- b) w ust. 2 wyrazy „Inspekcji Weterynaryjnej” zastępuje się wyrazem „Inspekcji”;
- c) w ust. 3 wyrazy „Główny Lekarz Weterynarii” zastępuje się wyrazami „Główny Inspektor”;
- 48) w art. 56:
- a) w ust. 4a wyrazy „powiatowemu lekarzowi weterynarii” zastępuje się wyrazami „powiatowemu inspektorowi”;
- b) w ust. 5 wyrazy „wojewódzki lekarz weterynarii” zastępuje się wyrazami „wojewódzki inspektor”;
- 49) w art. 57:
- a) w ust. 1 wyrazy „Główny Lekarz Weterynarii” zastępuje się wyrazami „Główny Inspektor”;
- b) w ust. 6 wyrazy „Główny Lekarz Weterynarii” zastępuje się wyrazami „Główny Inspektor”;
- c) w ust. 6a wyrazy „Główny Lekarz Weterynarii” zastępuje się wyrazami „Główny Inspektor”;
- d) w ust. 8 wyrazy „Główny Lekarz Weterynarii” zastępuje się wyrazami „Główny Inspektor”;
- 50) w art. 57b:

- a) w ust. 1 wyrazy „Główny Lekarz Weterynarii” zastępuje się wyrazami „Główny Inspektor”;
- b) w ust. 2 wyrazy „Główny Lekarz Weterynarii” zastępuje się wyrazami „Główny Inspektor”;
- 51) w art. 57c wyrazy „Inspekcji Weterynaryjnej” zastępuje się wyrazem „Inspekcji”;
- 52) w art. 58 ust. 1 wyrazy „Inspekcji Weterynaryjnej” zastępuje się wyrazem „Inspekcji”;
- 53) w art. 59 wyrazy „Graniczny lekarz weterynarii” zastępuje się wyrazami „Graniczny inspektor weterynarii i żywności, dalej zwany „granicznym inspektorem”” oraz wyrazy „wojewódzkiego lekarza weterynarii” zastąpić wyrazami „wojewódzkiego inspektora”;
- 54) w art. 60 wyrazy „Główny Lekarz Weterynarii” zastępuje się wyrazami „Główny Inspektor”;
- 55) w art. 60a ust. 1 wyrazy „Główny Lekarz Weterynarii” zastępuje się wyrazami „Główny Inspektor”;
- 56) art. 62 ust. 1 otrzymuje brzmienie: „Organy Inspekcji, Państwowej Inspekcji Sanitarnej, Państwowej Inspekcji Farmaceutycznej, Inspekcji Handlowej, Inspekcji Transportu Drogowego oraz jednostki samorządu terytorialnego współpracują przy zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, w tym chorób odzwierzęcych”;
- 57) w art. 72 ust. 1 wyrazy „Inspekcji Weterynaryjnej” zastępuje się wyrazem „Inspekcji”;
- 58) art. 76a:
 - a) w ust. 1 wyrazy „Główny Lekarz Weterynarii” zastępuje się wyrazami „Główny Inspektor”;
- 59) art. 76b:
 - a) w ust. 1 wyrazy „Głównemu Lekarzowi Weterynarii” zastępuje się wyrazami „Głównemu Inspektorowi”;
 - b) w ust. 3 wyrazy „Główny Lekarz Weterynarii” zastępuje się wyrazami „Główny Inspektor” oraz wyrazy „Główny Inspektorat Weterynarii” zastępuje się wyrazami „Państwowy Inspektorat”;
- 60) w art. 76c wyrazy „Głównego Lekarza Weterynarii” zastępuje się wyrazami „Głównego Inspektora”;
- 61) art. 85 ust. 1:
 - w pkt 2b wyrazy „powiatowego lekarza weterynarii” zastępuje się wyrazami „powiatowego inspektora”,
 - w pkt 4a wyrazy „Inspekcji Weterynaryjnej” zastępuje się na wyrazem „Inspekcji” oraz wyrazy „powiatowemu lekarzowi weterynarii” zastępuje się „powiatowemu inspektorowi”;

Art. 109. W ustawie z dnia 02 kwietnia 2004 r. o systemie identyfikacji i rejestracji zwierząt (Dz. U. z 2008 r., Nr 204, poz. 1281 ze zm.) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie „zadania Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa, zwanej dalej „Agencją”, organów Państwowej Inspekcji Weterynarii i Żywności, dalej zwaną „Inspekcją” oraz innych podmiotów w ramach utworzonego Systemu Identyfikacji i Rejestracji Zwierząt, w tym sposób sprawowania nadzoru przez organy Inspekcji oraz sposób sprawowania kontroli przez Agencję nad identyfikacją i rejestracją zwierząt gospodarskich”;
- 2) w art. 11:
 - a) w ust. 1 wyrazy „Inspekcji Weterynaryjnej” zastępuje się wyrazem „Inspekcji”;
 - b) ust. 2 otrzymuje brzmienie: „Główny Inspektor Weterynarii i Żywności, dalej zwany „Główny Inspektor” ustali okres, przez który Prezes Agencji zapewnia organom Inspekcji dostęp do informacji, o których mowa w ust. 1”;
- 3) w art. 16b ust. 2 wyrazy „Główny Lekarz Weterynarii” zastępuje się wyrazami „Główny Inspektor”;

- 4) w art. 19 ust. 2a wyrazy „Inspekcji Weterynaryjnej” zastępuje się wyrazem „Inspekcji”;
- 5) w art. 29:
 - a) w ust. 1 wyrazy „Inspekcji Weterynaryjnej” zastępuje się wyrazem „Inspekcji”;
 - b) w ust. 2 wyrazy „Inspekcji Weterynaryjnej” zastępuje się wyrazem „Inspekcji”;
 - c) w ust. 3 wyrazy „Wojewódzki lekarz weterynarii” zastępuje się wyrazami „Wojewódzki inspektor weterynarii i żywności, zwany dalej „wojewódzkim inspektorem””;
- 6) w art. 30 w ust. 4 wyrazy „Inspekcji Weterynaryjnej” zastępuje się wyrazem „Inspekcji”;
- 7) w art. 31:
 - a) w ust. 1 w pkt 1 wyrazy „powiatowego lekarza weterynarii” zastępuje się wyrazami „powiatowego inspektora weterynarii i żywności, zwanego dalej „powiatowym inspektorem””;
 - b) w ust. 7 wyrazy „powiatowemu lekarzowi weterynarii” zastępuje się wyrazami „powiatowemu inspektorowi”;
 - c) w ust. 8 wyrazy „Powiatowy lekarz weterynarii” zastępuje się wyrazami „Powiatowy inspektor”;
 - d) w ust. 9 wyrazy „Inspekcji Weterynaryjnej” zastępuje się wyrazem „Inspekcji”;
 - e) w ust. 10 wyrazy „powiatowy lekarz weterynarii” zastępuje się wyrazami „powiatowy inspektor”;
- 8) w art. 32:
 - a) w ust. 1 wyrazy „Inspekcji Weterynaryjnej” zastępuje się wyrazem „Inspekcji”;
 - b) w ust. 2 wyrazy „Inspekcji Weterynaryjnej” zastępuje się wyrazem „Inspekcji”;
 - c) w ust. 2a wyrazy „Inspekcję Weterynaryjną” zastępuje się wyrazem „Inspekcję”;
- 9) w art. 32a:
 - a) w ust. 1 wyrazy „Inspekcji Weterynaryjnej” zastępuje się wyrazem „Inspekcji”;
 - b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:
„ Główny Inspektor współpracuje z Komisją Europejską i właściwymi organami państw członkowskich w zakresie przekazywania informacji, o których mowa w art. 8 rozporządzenia nr 1760/2000, art. 4 ust. 8, art. 5 ust. 6 i art. 11 ust. 1 rozporządzenia nr 21/2004 oraz art. 10 rozporządzenia nr 911/2004.”;
 - c) w ust. 3 wyrazy „Główny Lekarz Weterynarii” zastępuje się wyrazami „Główny Inspektor”;
 - d) w ust. 4 wyrazy „Powiatowy lekarz weterynarii” zastępuje się wyrazami „Powiatowy inspektor”;
- 10) w art. 32b:
 - a) w ust. 1 wyrazy „Inspekcji Weterynaryjnej” zastępuje się wyrazem „Inspekcji”;
 - b) w ust. 2 wyrazy „Głównym Lekarzem Weterynarii” zastępuje się wyrazami „Głównym Inspektorem”;
- 11) w art. 33 ust. 1 pkt 12 wyrazy „Inspekcji Weterynaryjnej” zastępuje się wyrazem „Inspekcji”;

Art. 110. W ustawie z dnia 21 stycznia 2005 r. o doświadczeniach na zwierzętach (Dz. U. z 2005 r., Nr 33, poz. 289 ze zm.) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 10 ust. 4. wyrazy „powiatowego lekarza weterynarii” zastępuje się wyrazami „powiatowego inspektora weterynarii i żywności, zwanego dalej „powiatowym inspektorem””;
- 2) w art. 13:
 - a) w ust. 1 wyrazy „powiatowego lekarza weterynarii” zastępuje się wyrazami „powiatowego inspektora””;
 - b) w ust. 5 wyrazy „Powiatowy lekarz weterynarii” zastępuje się wyrazami „Powiatowy inspektor””;
- 3) w art. 14 ust. 2 wyrazy „powiatowy lekarz weterynarii” zastępuje się wyrazami

- „powiatowy inspektor””;
- 4) art. 16 ust. 1 pkt 4 otrzymuje brzmienie:
„urzędowe laboratoria w rozumieniu art. 49 Ustawy o Państwowej Inspekcji Weterynaryjnej i Żywności.”;
- 5) w art. 33:
a) w ust. 1 wyrazy „Inspekcja Weterynaryjna” zastępuje się wyrazami „Państwowa Inspekcja Weterynarii i Żywności, zwana dalej ”Inspekcją””;
- b) w ust. 2 wyrazy „Inspekcji Weterynaryjnej” zastępuje się wyrazem „Inspekcji”;
- c) w ust. 3 wyrazy „Inspekcji Weterynaryjnej” zastępuje się wyrazem „Inspekcji”;
- 6) w art. 36:
a) w ust. 1 wyrazy „Inspekcja Weterynaryjna” zastępuje się wyrazem „Inspekcja”;
- b) w ust. 3 wyrazy „Główny Lekarz Weterynarii” zastępuje się wyrazami „Główny Inspektor Weterynarii i Żywności, zwany dalej „Głównym Inspektorem”.”;

Art. 111. W ustawie z dnia 06 września 2001 r. Prawo farmaceutyczne (Dz. U. z 2008 r., Nr 45, poz. 271 ze zm.) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 4:
a) ust. 8 otrzymuje brzmienie:
„Minister właściwy do spraw zdrowia, a w odniesieniu do produktów leczniczych weterynaryjnych na wniosek Głównego Inspektora Weterynarii i Żywności, zwanego dalej „Głównym Inspektorem”, może w przypadku klęski żywiołowej bądź też innego zagrożenia życia lub zdrowia ludzi albo życia lub zdrowia zwierząt dopuścić do obrotu na czas określony produkty lecznicze nieposiadające pozwolenia.”;
- b) ust. 9 otrzymuje brzmienie:
„Minister właściwy do spraw zdrowia, a w odniesieniu do produktów leczniczych weterynaryjnych na wniosek Głównego Inspektora, może w przypadku klęski żywiołowej lub innego zagrożenia życia lub zdrowia ludzi lub zwierząt wydać zgodę na sprowadzenie z zagranicy, zgodnie z warunkami określonymi w ust. 2, 3, 5 i 6, produktu leczniczego, który jednocześnie:
1) posiada pozwolenie, o którym mowa w art. 3 ust. 1 lub 2,
2) jest dopuszczony do obrotu w państwie, z którego jest sprowadzany,
3) jest niedostępny na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej
- pod warunkiem że na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej nie jest dostępny produkt leczniczy zawierający tę samą lub te same substancje czynne, tę samą moc i postać, co produkt leczniczy sprowadzany.”;
- 2) art. 26 ust. 1d otrzymuje brzmienie:
„Prezes Urzędu może zwolnić podmiot odpowiedzialny z obowiązku umieszczenia na opakowaniu niektórych informacji oraz zezwolić na wprowadzenie ulotki w języku innym niż polski, jeżeli produkt jest przeznaczony do podawania wyłącznie przez lekarza weterynarii. Prezes Urzędu informuje o takiej decyzji Głównego Inspektora.”;
- 3) art. 33 ust. 5 otrzymuje brzmienie:
„Prezes Urzędu informuje Głównego Inspektora Farmaceutycznego, a w przypadku produktów leczniczych weterynaryjnych również Głównego Inspektora, o decyzji, o której mowa w ust. 1.”;
- 4) art. 62 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„Główny Inspektor Farmaceutyczny, a w odniesieniu do produktów weterynaryjnych Główny Inspektor, sprawuje nadzór nad przestrzeganiem przepisów ustawy w zakresie reklamy.”;
- 5) art. 71 ust. 1a otrzymuje brzmienie:
„Poza zakładami leczniczymi dla zwierząt przedsiębiorcy mogą prowadzić obrót detaliczny produktami leczniczymi weterynaryjnymi wydawanymi bez przepisu lekarza po zgłoszeniu wojewódzkiemu inspektorowi weterynarii i żywności, zwanemu dalej „wojewódzkim

- inspektorem” na 7 dni przed rozpoczęciem działalności.”;
- 6) art. 75:
- a) ust. 1 pkt 6 otrzymuje brzmienie:
„opinię wojewódzkiego inspektora farmaceutycznego o przydatności lokalu przeznaczanego na hurtownię, a w przypadku hurtowni produktów leczniczych weterynaryjnych opinię wojewódzkiego inspektora;”;
 - b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:
„Wniosek, o którym mowa w ust. 1, przedsiębiorca składa do Głównego Inspektora Farmaceutycznego, a w przypadku hurtowni farmaceutycznej produktów leczniczych weterynaryjnych - do Głównego Inspektora.”;
- 7) art. 80 ust. 2 otrzymuje brzmienie:
„W przypadku hurtowni produktów leczniczych weterynaryjnych decyzje, o których mowa w ust. 1, wydaje Główny Inspektor.”;
- 8) art. 81:
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„Główny Inspektor Farmaceutyczny, a w odniesieniu do hurtowni farmaceutycznych produktów leczniczych weterynaryjnych Główny Inspektor, cofa zezwolenie na prowadzenie hurtowni farmaceutycznej, jeżeli:
1) przedsiębiorca prowadzi obrót produktami leczniczymi niedopuszczonymi do obrotu;
2) przedsiębiorca naruszył przepis art. 24 ust. 3c w odniesieniu do produktów leczniczych objętych refundacją.”;
 - b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:
„Główny Inspektor Farmaceutyczny, a w odniesieniu do hurtowni farmaceutycznych produktów leczniczych weterynaryjnych Główny Inspektor, może cofnąć zezwolenie, w szczególności jeżeli:
1) pomimo uprzedzenia, przedsiębiorca uniemożliwia lub utrudnia wykonywanie czynności urzędowych przez Inspekcję Farmaceutyczną;
2) przedsiębiorca przechowuje produkty lecznicze niezgodnie z warunkami dopuszczenia do obrotu;
3) przedsiębiorca nie uruchomił hurtowni w ciągu 4 miesięcy od dnia uzyskania zezwolenia lub nie prowadzi działalności objętej zezwoleniem przez okres co najmniej sześciu miesięcy.”;
- 9) art. 82 ust. 3 otrzymuje brzmienie:
„O cofnięciu lub wygaśnięciu zezwolenia na prowadzenie hurtowni farmaceutycznej produktów leczniczych weterynaryjnych Główny Inspektor zawiadamia właściwe organy celne.”;
- 10) art. 83 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„Główny Inspektor Farmaceutyczny, a w odniesieniu do hurtowni produktów leczniczych weterynaryjnych Główny Inspektor, prowadzi Rejestr Zezwoleń na Prowadzenie Hurtowni Farmaceutycznej.”;
- 11) art. 85 pkt 1 otrzymuje brzmienie:
„przekazywanie organom Inspekcji Farmaceutycznej, a w przypadku produktu leczniczego weterynaryjnego również właściwemu wojewódzkiemu inspektorowi, informacji o podejrzeniu lub stwierdzeniu, że dany produkt leczniczy nie odpowiada ustalonym dla niego wymaganiom jakościowym;”;
- 12) art. 118:
- a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:
„W stosunku do produktów leczniczych weterynaryjnych nadzór nad obrotem i ilością stosowanych produktów leczniczych weterynaryjnych sprawuje Główny Inspektor oraz wojewódzcy inspektorzy. Przepisy art. 119 ust. 3, art. 120 ust. 1 pkt 2, art. 120 ust. 2 i 3, art. 121 ust. 1 i 2, art. 121a ust. 1, art. 122, art. 122a i art. 123

- ust. 1 stosuje się odpowiednio.”;
- b) ust. 2a otrzymuje brzmienie:
„Główny Inspektor w ramach państwowych badań jakości produktów leczniczych weterynaryjnych sprawuje nadzór nad jakością produktów leczniczych weterynaryjnych znajdujących się w obrocie.”;
- c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:
„Minister właściwy do spraw rolnictwa w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia, sposób sprawowania nadzoru przez wojewódzkich inspektorów, a w szczególności:
- 4) sposób przeprowadzania kontroli i rodzaje kontroli,
 - 5) sposób i tryb pobierania próbek do badań oraz przeprowadzania badań,
 - 6) tryb przeprowadzania kontroli przyjmowanych i wydawanych produktów leczniczych oraz warunki ich transportowania,
 - 7) wzór i sposób prowadzenia książki kontroli, o której mowa w art. 123, sposób dokonywania wpisów oraz tryb powiadamiania o usunięciu stwierdzonych uchybień
- uwzględniając przepisy prawa i wytyczne Wspólnoty Europejskiej.”;
- 13) art. 120a otrzymuje brzmienie:
„Jeżeli naruszenia, o których mowa w art. 120 ust. 1 pkt 1, dotyczą obowiązków wytwórcy produktu leczniczego weterynaryjnego określonych w art. 42 ust. 1 pkt 6, Główny Inspektor Farmaceutyczny niezwłocznie powiadamia o tym fakcie Głównego Inspektora.”
- 14) art. 121a ust. 3 otrzymuje brzmienie:
„W przypadku powzięcia informacji dotyczącej produktu leczniczego weterynaryjnego dopuszczonego do obrotu o wystąpieniu zagrożenia dla życia lub zdrowia ludzi lub zwierząt lub zagrożenia dla środowiska Główny Inspektor, na wniosek ministra właściwego do spraw rolnictwa, ministra właściwego do spraw zdrowia lub Prezesa Urzędu, wydaje decyzję o czasowym zakazie wprowadzania tego produktu do obrotu, o wstrzymaniu obrotu tym produktem lub o wycofaniu tego produktu z obrotu. O podjętej decyzji Główny Inspektor niezwłocznie zawiadamia ministra właściwego do spraw rolnictwa, ministra właściwego do spraw zdrowia i Prezesa Urzędu. W zależności od okoliczności Główny Inspektor może nakazać zniszczenie produktu leczniczego weterynaryjnego na koszt podmiotu odpowiedzialnego lub przedsiębiorcy prowadzącego obrót albo zezwolić na jego wykorzystanie lub zużycie w innym celu.”;
- 15) art. 122 ust. 4 otrzymuje brzmienie:
„Uprawnienie, o którym mowa w ust. 3, w odniesieniu do produktu znajdującego się w hurtowni farmaceutycznej prowadzącej obrót produktami leczniczymi weterynaryjnymi przysługuje wojewódzkim inspektorom.”;
- 16) art. 132e otrzymuje brzmienie:
„Kto wbrew przepisowi art. 71 ust. 1a bez zgłoszenia wojewódzkiemu inspektorowi prowadzi obrót detaliczny produktami leczniczymi weterynaryjnymi wydawanymi bez przepisu lekarza, podlega grzywnie.”.

Art. 112. W ustawie z dnia 22 lipca 2006 r. o paszach (Dz. U. z 2006 r., Nr 144, poz. 1045 ze zm.) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 5:
 - a) w ust. 1 wyrazy „Inspekcji Weterynaryjnej” zastępuje się wyrazami „Państwowej Inspekcji Weterynarii i Żywności, zwanej dalej „Inspekcją”;
 - b) w ust. 2 pkt 1 wyrazy „Inspekcji Weterynaryjnej” zastępuje się wyrazem „Inspekcji”;
- 2) w art. 7:
 - a) w ust. 1 wyrazy „Powiatowy lekarz weterynarii” zastępuje się wyrazami

- „Powiatowy Inspektor Weterynarii i Żywności, zwany dalej „powiatowym inspektorem””;
- b) w ust. 2 wyrazy „Powiatowy lekarz weterynarii” zastępuje się wyrazami „Powiatowy inspektor”;
 - c) w ust. 4 wyrazy „powiatowego lekarza weterynarii” zastępuje się wyrazami „powiatowego inspektora”;
- 3) w art. 9 wyrazy „Główny Lekarz Weterynarii” zastępuje się wyrazami „Główny Inspektor Weterynarii i Żywności, zwany dalej „Głównym Inspektorem””;
- 4) w art. 10 ust. 4 wyrazy „Powiatowy lekarz weterynarii” zastępuje się wyrazami „Powiatowy inspektor”;
- 5) w art. 11:
- a) w ust. 1 wyrazy „Powiatowy lekarz weterynarii” zastępuje się wyrazami „Powiatowy inspektor”;
 - b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:
„Powiatowy inspektor przekazuje, za pośrednictwem wojewódzkiego inspektora weterynarii i żywności, zwanego dalej „wojewódzkim inspektorem”, Głównemu Inspektorowi informacje i dane zawarte w prowadzonych wykazach, w tym informacje o każdej zmianie stanu faktycznego lub prawnego ujawnionego w tych wykazach.”;
 - c) ust. 3 wyrazy „Główny Lekarz Weterynarii” zastępuje się wyrazami „Główny Inspektor”;
 - d) ust. 4 otrzymuje brzmienie:
„Główny Inspektor ogłasza corocznie, na stronie internetowej administrowanej przez Państwowy Inspektorat Weterynarii i Żywności, zwany dalej „Państwowym Inspektoratem”, wykaz, o którym mowa w ust. 3.”;
 - e) w ust. 5 pkt 1 wyrazy „powiatowych lekarzy weterynarii” zastępuje się wyrazami „powiatowych inspektorów” oraz wyrazy „powiatowego lekarza weterynarii” zastępuje się wyrazami „powiatowego inspektora”;
- 6) art. 12:
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie: „Główny Inspektor, w sprawach dotyczących pasz, jest organem właściwym w zakresie:
 - 1) przekazywania informacji, o których mowa w art. 35 ust. 2 rozporządzenia nr 882/2004, art. 10 rozporządzenia nr 178/2002 i art. 12 rozporządzenia nr 183/2005;
 - 2) o którym mowa w art. 13 rozporządzenia nr 178/2002;
 - 3) uchylony
 - 4) dokonywania oceny wytycznych krajowych i ich przekazywania stosownie do art. 21 ust. 2 i 3 rozporządzenia nr 183/2005;
 - 5) składania powiadomień, o których mowa w art. 30 rozporządzenia nr 183/2005;
 - 6) współpracy z Komisją Europejską i Europejskim Urzędem do spraw Bezpieczeństwa Żywności, o którym mowa w rozdziale III rozporządzenia nr 178/2002, w sprawach dotyczących wprowadzania do obrotu, przetwarzania lub stosowania dodatków paszowych, w tym:
 - a) otrzymywania informacji, o których mowa w art. 7 ust. 1,
 - b) składania wniosku o udostępnienie informacji, o których mowa w art. 7 ust. 2 lit. b,
 - c) otrzymywania opinii, o których mowa w art. 8 ust. 5 i w art. 13 ust. 3,
 - d) składania wniosku, o których mowa w art. 13 ust. 1 i w art. 19,
 - e) powiadamiania Komisji Europejskiej o zasadach i środkach, o których mowa w art. 24
 - rozporządzenia nr 1831/2003;

- 7) o którym mowa w art. 10 ust. 2, 3 i 6 oraz art. 26 ust. 1 lit. b rozporządzenia nr 767/2009.”;
- b) ust. 2 otrzymuje brzmienie: „Główny Inspektor jest organem właściwym do podawania do wiadomości publicznej informacji uzyskanych w ramach współpracy, o której mowa w ust. 1 pkt 6, mających zgodnie z przepisami rozporządzenia nr 1831/2003 charakter poufny, w przypadku określonym w art. 18 ust. 6 tego rozporządzenia, oraz do udostępniania dokumentacji otrzymanej na podstawie tego rozporządzenia.”;
- 7) w art. 13:
 - a) w ust. 1 wyrazy „Główny Lekarz Weterynarii” zastępuje się wyrazami „Główny Inspektor”;
 - b) w ust. 2 wyrazy „Główny Lekarz Weterynarii” zastępuje się wyrazami „Główny Inspektor”;
- 8) w art. 14:
 - a) w ust. 1 wyrazy „Główny Lekarz Weterynarii” zastępuje się wyrazami „Główny Inspektor”;
 - b) w ust. 4 wyrazy „Główny Lekarz Weterynarii” zastępuje się wyrazami „Główny Inspektor”;
- 9) w art. 15 ust. 3 wyrazy „Powiatowy lekarz weterynarii” zastępuje się wyrazami „Powiatowy inspektor”;
- 10) w art. 16:
 - a) w ust. 1 wyrazy „wojewódzkiego lekarza weterynarii” zastępuje się wyrazami „wojewódzkiego inspektora”;
 - b) w ust. 2 wyrazy „Wojewódzki lekarz weterynarii” zastępuje się wyrazami „Wojewódzki inspektor”;
 - c) w ust. 3 wyrazy „wojewódzki lekarz weterynarii” zastępuje się wyrazami „wojewódzki inspektor”;
- 11) w art. 17:
 - a) w ust. 2 wyrazy „wojewódzkiego lekarza weterynarii” zastępuje się wyrazami „wojewódzkiego inspektora”;
 - b) w ust. 3 pkt 2 wyrazy „wojewódzkiego lekarza weterynarii” zastępuje się wyrazami „wojewódzkiego inspektora”;
 - c) w ust. 4 wyrazy „Wojewódzki lekarz weterynarii” zastępuje się wyrazami „Wojewódzki inspektor”;
 - d) w ust. 5 wyrazy „wojewódzkiego inspektoratu weterynarii” zastępuje się wyrazami „wojewódzkiego inspektoratu weterynarii i żywności, zwanego dalej „wojewódzkim inspektoratem””;
- 12) w art. 18 ust. 3 wyrazy „Wojewódzki Lekarz Weterynarii” zastępuje się wyrazami „Wojewódzki Inspektor” oraz wyrazy „Głównemu Lekarzowi Weterynarii” zastępuje się wyrazami „Głównemu Inspektorowi”;
- 13) w art. 19 wyrazy „wojewódzki lekarz weterynarii” zastępuje się wyrazami „wojewódzki inspektor” oraz wyrazy „Główny Lekarz Weterynarii” zastępuje się wyrazami „Główny Inspektor”;
- 14) w art. 20 ust. 1 pkt 2 wyrazy „Głównego Lekarza Weterynarii” zastępuje się wyrazami „Głównego Inspektora”;
- 15) w art. 21:
 - a) w ust. 1 wyrazy „Główny Lekarz Weterynarii” zastępuje się wyrazami „Główny Inspektor” oraz wyrazy „wojewódzkiego lekarza weterynarii” zastępuje się wyrazami „wojewódzkiego inspektora”;
 - b) w ust. 2 wyrazy „Główny Lekarz Weterynarii” zastępuje się wyrazami „Główny Inspektor”;
 - c) w ust. 3 wyrazy „Główny Lekarz Weterynarii” zastępuje się wyrazami „Główny

- Inspektor”;
- d) w ust. 5 wyrazy „wojewódzki lekarz weterynarii” zastępuje się wyrazami „wojewódzki inspektor”;
- 16) w art. 31:
- a) w ust. 2 wyrazy „powiatowego lekarza weterynarii” zastępuje się wyrazami „powiatowego inspektora”;
- b) w ust. 3 wyrazy „powiatowy lekarz weterynarii” zastępuje się wyrazami „powiatowy inspektor”;
- 17) w art. 32:
- a) w ust. 3 wyrazy „powiatowego lekarza weterynarii” zastępuje się wyrazami „powiatowego inspektora”;
- b) w ust. 4 wyrazy „powiatowy lekarz weterynarii” zastępuje się wyrazami „powiatowy inspektor”;
- c) w ust. 5 wyrazy „Powiatowy lekarz weterynarii” zastępuje się wyrazami „Powiatowy inspektor”;
- 18) w art. 33 ust. 1 wyrazy „Inspekcji Weterynaryjnej” zastępuje się wyrazem „Inspekcji”;
- 19) w art. 34:
- a) w ust. 1 wyrazy „powiatowemu lekarzowi weterynarii” zastępuje się wyrazami „powiatowemu inspektorowi”;
- b) w ust. 2 wyrazy „powiatowemu lekarzowi weterynarii” zastępuje się wyrazami „powiatowemu inspektorowi”;
- 20) w art. 36 ust. 1 pkt 1 wyrazy „Głównego Lekarza Weterynarii” zastępuje się wyrazami „Głównego Inspektora”;
- 21) w art. 37:
- a) w ust. 1 wyrazy „Główny Lekarz Weterynarii” zastępuje się wyrazami „Główny Inspektor”;
- b) w ust. 4 wyrazy „Główny Lekarz Weterynarii” zastępuje się wyrazami „Główny Inspektor”;
- 22) w art. 39:
- a) w ust. 1 wyrazy „Główny Lekarz Weterynarii” zastępuje się wyrazami „Główny Inspektor”;
- b) w ust. 2 wyrazy „Główny Lekarz Weterynarii” zastępuje się wyrazami „Główny Inspektor”;
- 23) w art. 40 wyrazy „Główny Lekarz Weterynarii” zastępuje się wyrazami „Główny Inspektor”;
- 24) art. 42 ust. 3 zd. pierwsze otrzymuje brzmienie: „Czynności kontrolne w zakresie urzędowej kontroli pasz i pasz leczniczych przeprowadza się zgodnie z przepisami o Państwowej Inspekcji Weterynarii i Żywności.”;
- 25) w art. 43 ust. 1 wyrazy „Główny Lekarz Weterynarii” zastępuje się wyrazami „Główny Inspektor”;
- 26) w art. 45:
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„W ramach nadzoru sprawowanego przez Inspekcję nad wytwarzaniem i stosowaniem pasz, w tym pasz leczniczych, oraz obrotem nimi działają krajowe laboratoria referencyjne określone na podstawie ust. 3 oraz krajowe laboratoria referencyjne określone na podstawie przepisów o Państwowej Inspekcji Weterynarii i Żywności.”;
- b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:
„Zadania krajowych laboratoriów referencyjnych określone w art. 33 ust. 2 rozporządzenia nr 882/2004, wykonywane w ramach nadzoru sprawowanego przez Inspekcję nad wytwarzaniem i stosowaniem pasz, w tym pasz leczniczych oraz obrotem nimi, są finansowane z budżetu państwa, z części, której

dysponentem jest Główny Inspektor.”;

- c) ust. 3 otrzymuje brzmienie: „Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, krajowe laboratoria referencyjne będące krajowymi laboratoriami referencyjnymi, o których mowa w art. 33 ust. 1 rozporządzenia nr 882/2004, działające w zakresie innym niż określony w przepisach o Państwowej Inspekcji Weterynarii i Żywności, a w przypadku gdy dla każdego wspólnotowego laboratorium referencyjnego zostanie określone więcej niż jedno krajowe laboratorium referencyjne, określi także sposób współpracy tych laboratoriów, mając na względzie wykonywane przez te laboratoria zadania i spełnianie przez nie wymagań określonych w art. 33 ust. 2 i 3 tego rozporządzenia, a także zapewnienie efektywnej współpracy tych laboratoriów oraz koordynację ich zadań i współpracy z innymi krajowymi laboratoriami referencyjnymi i wspólnotowymi laboratoriami referencyjnymi”.
- d) ust. 4 otrzymuje brzmienie: „Główny Inspektor przekazuje informacje, o których mowa w art. 33 ust. 4 rozporządzenia nr 882/2004”.
- e) ust. 5 otrzymuje brzmienie: „Główny Inspektor jest organem właściwym w sprawie składania wniosków, o których mowa w art. 6 ust. 4 rozporządzenia Komisji (WE) nr 378/2005 z dnia 4 marca 2005 r. w sprawie szczegółowych zasad wykonania rozporządzenia (WE) nr 1831/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady w zakresie obowiązków i zadań laboratorium referencyjnego Wspólnoty dotyczących wniosków o wydanie zezwolenia na stosowanie dodatków paszowych (Dz. Urz. UE L 59 z 5.03.2005, str. 8)”;

27) w art. 46:

- a) w ust. 1 wyrazy „granicznego lekarza weterynarii” zastępuje się wyrazami „granicznego inspektora weterynarii i żywności, zwanego dalej „granicznym inspektorem”;
- b) w ust. 2 wyrazy „granicznemu lekarzowi weterynarii” zastępuje się wyrazami „granicznemu inspektorowi”;

28) w art. 47:

- a) w ust. 1 wyrazy „Graniczny Lekarz Weterynarii” zastępuje się wyrazami „Graniczny Inspektor” oraz wyrazy „powiatowego lekarza weterynarii” zastępuje się wyrazami „powiatowego inspektora”;
- b) w ust. 3 wyrazy „powiatowemu lekarzowi weterynarii” zastępuje się wyrazami „powiatowemu inspektorowi”;

29) w art. 49 ust. 1 wyrazy „wojewódzkiego lekarza weterynarii” zastępuje się wyrazami „wojewódzkiego inspektora”;

30) w art. 50:

- a) w ust. 1 wyrazy „powiatowego lekarza weterynarii” zastępuje się wyrazami „powiatowego inspektora”;
- b) w ust. 4 wyrazy „Powiatowy lekarz weterynarii” zastępuje się wyrazami „Powiatowy inspektor”;
- c) w ust. 5 wyrazy „Powiatowy lekarz weterynarii” zastępuje się wyrazami „Powiatowy inspektor”;

31) w art. 51:

- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„Powiatowy inspektor w przypadku stwierdzenia, że pasza lub pasza lecznicza stwarzają poważne zagrożenie dla zdrowia ludzi i zwierząt oraz dla środowiska:

 - 4) informuje niezwłocznie:
 - a) wojewódzkiego inspektora o potrzebie wydania rozporządzenia, o którym mowa w art. 49 ust. 1, oraz
 - b) Głównego Inspektora;
 - 5) przeprowadza urzędową kontrolę, aby nie dopuścić do powstania

- zagrożenia dla innych pasz lub pasz leczniczych.”;
- b) w ust. 2 wyrazy „powiatowy lekarz weterynarii” zastępuje się wyrazami „powiatowy inspektor”;
 - c) w ust. 3 wyrazy „Główny Lekarz Weterynarii” zastępuje się wyrazami „Główny Inspektor”;
 - d) w ust. 5 wyrazy „Główny Lekarz Weterynarii” zastępuje się wyrazami „Główny Inspektor”;
- 32) art. 52 ust. 2 otrzymuje brzmienie: „Główny Inspektor niezwłocznie powiadamia Komisję Europejską i inne państwa członkowskie Unii Europejskiej o wprowadzonych zakazach lub ograniczeniach”;
- 33) w art. 53 w ust. 1:
- a) w pkt 15 wyrazy „powiatowego lekarza weterynarii” zastępuje się wyrazami „powiatowego inspektora”;
 - b) w pkt 23 wyrazy „powiatowego lekarza weterynarii” zastępuje się wyrazami „powiatowego inspektora”;
 - c) w pkt 24 wyrazy „powiatowego lekarza weterynarii” zastępuje się wyrazami „powiatowego inspektora”;
 - d) w pkt 25 wyrazy „powiatowego lekarza weterynarii” zastępuje się wyrazami „powiatowego inspektora”;
 - e) w pkt 31 wyrazy „granicznego lekarza weterynarii” zastępuje się wyrazami „granicznego inspektora”.

Art. 113. W ustawie z dnia 10 grudnia 2003 r. o kontroli weterynaryjnej w handlu (Dz. U. z 2004 r., Nr 16, poz. 145 ze zm.) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 3:
 - a) w ust. 2 wyrazy „powiatowego lekarza weterynarii” zastępuje się wyrazami „powiatowego inspektora weterynarii i żywności, zwanego dalej „powiatowym inspektorem”;
 - b) w ust. 3 wyrazy „Powiatowy lekarz weterynarii” zastępuje się wyrazami „Powiatowy inspektor”;
- 2) w art. 4:
 - a) w ust. 2 wyrazy „powiatowy lekarz weterynarii” zastępuje się wyrazami „powiatowy inspektor”;
 - b) w ust. 4 wyrazy „Główny Lekarz Weterynarii” zastępuje się wyrazami „Główny Inspektor Weterynarii i Żywności, zwany dalej „Głównym Inspektorem”;
- 3) w art. 6:
 - a) w ust. 1 wyrazy „powiatowy lekarz weterynarii” zastępuje się wyrazami „powiatowy inspektor”;
 - b) w ust. 2 w ust. 1 wyrazy „powiatowy lekarz weterynarii” zastępuje się wyrazami „powiatowy inspektor”;
- 4) w art. 8 w ust. 1 wyrazy „Powiatowy lekarz weterynarii” zastępuje się wyrazami „Powiatowy inspektor”;
- 5) w art. 9:
 - a) w ust. 1 wyrazy „Powiatowy lekarz weterynarii” zastępuje się wyrazami „Powiatowy inspektor”;
 - b) w ust. 2 wyrazy „Powiatowy lekarz weterynarii” zastępuje się wyrazami „Powiatowy inspektor”;
- 6) w art. 10:
 - a) w ust. 1:
 - w pkt 1 wyrazy „powiatowy lekarz weterynarii” zastępuje się wyrazami „powiatowy inspektor”;
 - w ust. 2 wyrazy „powiatowego lekarza weterynarii” zastępuje się

- wyrazami „powiatowego inspektora”;
 - w ust. 3 wyrazy „powiatowego lekarza weterynarii” zastępuje się wyrazami „powiatowego inspektora”;
 - b) w ust. 2 wyrazy „powiatowego lekarza weterynarii” zastępuje się wyrazami „powiatowego inspektora”;
 - c) w ust. 3 wyrazy „powiatowego lekarza weterynarii” zastępuje się wyrazami „powiatowego inspektora” oraz wyrazy Powiatowy Lekarz Weterynarii zastępuje się wyrazami „Powiatowy inspektor”;
- 7) w art. 11 ust. 1:
- a) w pkt 1 wyrazy „powiatowego lekarza weterynarii” zastępuje się wyrazami „powiatowego inspektora”;
 - b) w pkt 2 wyrazy „Inspekcji Weterynaryjnej” zastępuje się wyrazami „Państwowej Inspekcji Weterynarii i Żywności, zwanej dalej „Inspekcją””;
- 8) w art. 12:
- a) w ust. 2 wyrazy „powiatowy lekarz weterynarii” zastępuje się wyrazami „powiatowy inspektor”;
 - b) w ust. 3 wyrazy „Główny Lekarz Weterynarii” zastępuje się wyrazami „Główny Inspektor”;
- 9) w art. 13 ust. 1 pkt 1 wyrazy „graniczny lekarz weterynarii” zastępuje się wyrazami „graniczny inspektor weterynarii i żywności, zwany dalej „granicznym inspektorem”;
- 10) w art. 14:
- a) w ust. 1 wyrazy „powiatowy lekarz weterynarii” zastępuje się wyrazami „powiatowy inspektor”;
 - b) w ust. 3 wyrazy „powiatowy lekarz weterynarii” zastępuje się wyrazami „powiatowy inspektor” oraz wyrazy „Głównego Lekarza Weterynarii” zastępuje się wyrazami „Głównego Inspektora”;
 - c) w ust. 4 wyrazy „Główny Lekarz Weterynarii” zastępuje się wyrazami „Główny Inspektor”;
- 11) w art. 15 ust. 1 wyrazy „powiatowy lekarz weterynarii” zastępuje się wyrazami „powiatowy inspektor”;
- 12) w art. 16:
- a) w ust. 1 wyrazy „powiatowy lekarz weterynarii” zastępuje się wyrazami „powiatowy inspektor” oraz wyrazy „Głównego Lekarza Weterynarii” zastępuje się wyrazami „Głównego Inspektora”;
 - b) w ust. 2 wyrazy „Głównego Lekarza Weterynarii” zastępuje się wyrazami „Głównego Inspektora”;
 - c) w ust. 3 wyrazy „Główny Lekarz Weterynarii” zastępuje się wyrazami „Główny Inspektor”;
 - d) w ust. 4 wyrazy „Głównego Lekarza Weterynarii” zastępuje się wyrazami „Głównego Inspektora”;
 - e) w ust. 5 wyrazy „Główny Lekarz Weterynarii” zastępuje się wyrazami „Główny Inspektor”;
 - f) w ust. 6 wyrazy „Główny Lekarz Weterynarii” zastępuje się wyrazami „Główny Inspektor” oraz wyrazy „powiatowych lekarzy weterynarii” zastępuje się wyrazami „powiatowych inspektorów”;
 - g) w ust. 7 wyrazy „Główny Lekarz Weterynarii” zastępuje się wyrazami „Główny Inspektor”;
- 13) w art. 17 ust. 1 wyrazy „Główny Lekarz Weterynarii” zastępuje się wyrazami „Główny Inspektor”;
- 14) w art. 18:
- a) w ust. 1 wyrazy „Główny Lekarz Weterynarii” zastępuje się wyrazami „Główny Inspektor”;

- b) w ust. 2 wyrazy „Główny Lekarz Weterynarii” zastępuje się wyrazami „Główny Inspektor”;
 - c) w ust. 3 wyrazy „Główny Lekarz Weterynarii” zastępuje się wyrazami „Główny Inspektor” oraz wyrazy „powiatowego lekarza weterynarii” zastępuje się wyrazami „powiatowego inspektora”;
- 15) w art. 19:
- a) w ust. 1 wyrazy „Główny Lekarz Weterynarii” zastępuje się wyrazami „Główny Inspektor”;
 - b) w ust. 2 wyrazy „Główny Lekarz Weterynarii” zastępuje się wyrazami „Główny Inspektor”;
 - c) w ust. 3 wyrazy „powiatowy lekarz weterynarii” zastępuje się wyrazami „powiatowy inspektor”;
 - d) w ust. 4 wyrazy „Główny Lekarz Weterynarii” zastępuje się wyrazami „Główny Inspektor”;
 - e) w ust. 5 wyrazy „Główny Lekarz Weterynarii” zastępuje się wyrazami „Główny Inspektor”;
- 16) w art. 20 wyrazy „Powiatowy lekarz weterynarii” zastępuje się wyrazami „Powiatowy inspektor”;
- 17) w art. 21:
- a) w ust. 1 wyrazy „powiatowego lekarza weterynarii” zastępuje się wyrazami „powiatowego inspektora”;
 - b) w ust. 3 wyrazy „powiatowego lekarza weterynarii” zastępuje się wyrazami „powiatowego inspektora”;
 - c) w ust. 5 wyrazy „Inspekcji Weterynaryjnej” zastępuje się wyrazem „Inspekcji”;
- 18) w art. 22:
- a) w ust. 3 wyrazy „powiatowy lekarz weterynarii” zastępuje się wyrazami „powiatowy inspektor”;
 - b) w ust. 4 wyrazy „powiatowy lekarz weterynarii” zastępuje się wyrazami „powiatowy inspektor”;
- 19) w art. 23 ust. 3 wyrazy „Główny Lekarz Weterynarii” zastępuje się wyrazami „Główny Inspektor”;
- 20) w art. 25:
- a) w ust. 1 wyrazy „Powiatowy lekarz weterynarii” zastępuje się wyrazami „Powiatowy inspektor”;
 - b) w ust. 22 wyrazy „Powiatowy lekarz weterynarii” zastępuje się wyrazami „Powiatowy inspektor”;
- 21) w art. 26 ust. 1 pkt 2 wyrazy „powiatowego lekarza weterynarii” zastępuje się wyrazami „powiatowego inspektora”;
- 22) w art. 28 wyrazy „Powiatowy lekarz weterynarii” zastępuje się wyrazami „Powiatowy inspektor”;
- 23) w art. 29 wyrazy „powiatowego lekarza weterynarii” zastępuje się wyrazami „powiatowego inspektora”;
- 24) w art. 30 ust. 1 pkt 1 wyrazy „graniczny lekarz weterynarii” zastępuje się wyrazami „graniczny inspektor”;
- 25) w art. 31 wyrazy „powiatowy lekarz weterynarii” zastępuje się wyrazami „powiatowy inspektor”;
- 26) w art. 32 ust. 1 wyrazy „powiatowy lekarz weterynarii” zastępuje się wyrazami „powiatowy inspektor”;
- 27) w art. 33:
- a) w ust. 2 wyrazy „Główny Lekarz Weterynarii” zastępuje się wyrazami „Główny Inspektor”;
 - b) w ust. 3 wyrazy „Główny Lekarz Weterynarii” zastępuje się wyrazami „Główny

- Inspektor” oraz wyrazy „powiatowych lekarzy weterynarii” zastępuje się wyrazami „powiatowych inspektorów”;
- c) w ust. 4 wyrazy „Główny Lekarz Weterynarii” zastępuje się wyrazami „Główny Inspektor”;
- 28) w art. 34 wyrazy „Główny Lekarz Weterynarii” zastępuje się wyrazami „Główny Inspektor”;
- 29) w art. 35:
- a) w ust. 2 wyrazy „powiatowy lekarz weterynarii” zastępuje się wyrazami „powiatowy inspektor”;
- b) w ust. 3 wyrazy „Główny Lekarz Weterynarii” zastępuje się wyrazami „Główny Inspektor”;
- c) w ust. 4 wyrazy „Główny Lekarz Weterynarii” zastępuje się wyrazami „Główny Inspektor”;
- 30) w art. 36 wyrazy „Główny Lekarz Weterynarii” zastępuje się wyrazami „Główny Inspektor”;

Art. 114. W ustawie z dnia 27 sierpnia 2003 r. o weterynaryjnej kontroli granicznej (Dz. U. z 2003 r., Nr 165, poz. 1590, ze zm.) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 2:
- a) w ust. 2 wyrazy „Główny Lekarz Weterynarii” zastępuje się wyrazami „Główny Inspektor Weterynarii i Żywności, zwany dalej „Głównym Inspektorem”;
- b) w ust. 3:
- w pkt 1 wyrazy „powiatowy lekarz weterynarii” zastępuje się wyrazami „powiatowy inspektor weterynarii i żywności, zwany dalej „powiatowym inspektorem”;
 - w pkt 2 wyrazy „graniczny lekarz weterynarii” zastępuje się wyrazami „graniczny inspektor weterynarii i żywności, zwany dalej „granicznym inspektorem”;
- c) ust. 5 otrzymuje brzmienie:
„Na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej właściwy miejscowo wojewódzki inspektor weterynarii i żywności, zwany dalej „wojewódzkim inspektorem”, jest organem właściwym do informowania podróżnych na przejściach granicznych o wymaganiach dotyczących wprowadzania na terytorium Unii Europejskiej osobistych przesyłek produktów pochodzenia zwierzęcego.”;
- 2) w art. 5 ust. 1 wyrazy „Graniczny lekarz weterynarii” zastępuje się wyrazami „Graniczny inspektor”;
- 3) w art. 8 ust. 1 wyrazy „graniczny lekarz weterynarii” zastępuje się wyrazami „graniczny inspektor”;
- 4) w art. 11:
- a) w ust. 8 wyrazy „Graniczny lekarz weterynarii” zastępuje się wyrazami „Graniczny inspektor”;
- b) w ust. 9 wyrazy „Graniczny lekarz weterynarii” zastępuje się wyrazami „Graniczny inspektor”;
- c) w ust. 10 wyrazy „graniczny lekarz weterynarii” zastępuje się wyrazami „graniczny inspektor”;
- 5) w art. 12:
- a) w pkt 4 wyrazy „graniczny lekarz weterynarii” zastępuje się wyrazami „graniczny inspektor”;
- b) w pkt 5 wyrazy „graniczny lekarz weterynarii” zastępuje się wyrazami „graniczny inspektor”;
- 6) w art. 13:
- a) w ust. 2 wyrazy „Graniczny lekarz weterynarii” zastępuje się wyrazami

- „Graniczny inspektor”;
 - b) w ust. 3 wyrazy „granicznego lekarza weterynarii” zastępuje się wyrazami „granicznego inspektora”;
- 7) w art. 14:
- a) w ust. 1 wyrazy „granicznego lekarza weterynarii” zastępuje się wyrazami „granicznego inspektora”;
 - b) w ust. 3 wyrazy „graniczny lekarz weterynarii” zastępuje się wyrazami „graniczny inspektor”;
 - c) w ust. 4 wyrazy „Graniczny lekarz weterynarii” zastępuje się wyrazami „Graniczny inspektor”;
- 8) w art. 15:
- a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:
„Główny Inspektor przedstawia Komisji Europejskiej wykaz wyznaczonych granicznych posterunków kontroli spełniających wymagania określone na podstawie art. 16 ust. 4.”;
 - b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:
„Główny Inspektor zawiesza, w drodze zarządzenia, zatwierdzenie granicznego posterunku kontroli, jeżeli posterunek ten przestał spełniać warunki zatwierdzenia lub w przypadkach poważnego zagrożenia dla zdrowia publicznego i zdrowia zwierząt.”;
 - c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:
„Główny Inspektor informuje Komisję Europejską oraz inne państwa członkowskie Unii Europejskiej o zawieszeniu, o którym mowa w ust. 3, i powodach tej decyzji. Graniczny posterunek kontroli może być ponownie zatwierdzony, jeżeli spełni warunki wymagane do zatwierdzenia; przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio.”;
- 9) w art. 16:
- a) w ust. 1 pkt 2 wyrazy „granicznego lekarza weterynarii” zastępuje się wyrazami „granicznego inspektora”;
 - b) w ust. 3 wyrazy „Graniczny lekarz weterynarii” zastępuje się wyrazami „Graniczny inspektor”;
- 10) w art. 17:
- a) w ust. 3 wyrazy „graniczny lekarz weterynarii” zastępuje się wyrazami „graniczny inspektor”;
 - b) ust. 8 otrzymuje brzmienie:
„Główny Inspektor przedstawia Komisji Europejskiej wykaz wyznaczonych stacji kwarantanny, spełniających warunki określone w ust. 4 i 5 oraz w przepisach odrębnych, o których mowa w ust. 6.”;
 - c) w ust. 9 wyrazy „graniczny lekarz weterynarii” zastępuje się wyrazami „graniczny inspektor” oraz wyrazy „powiatowy lekarz weterynarii” zastępuje się wyrazami „powiatowy inspektor”;
- 11) w art. 18 ust. 1 wyrazy „Graniczny lekarz weterynarii” zastępuje się wyrazami „Graniczny inspektor”;
- 12) w art. 19:
- a) w ust. 1 wyrazy „granicznego lekarza weterynarii” zastępuje się wyrazami „granicznego inspektora”;
 - b) w ust. 1 pkt 3 wyrazy „graniczny lekarz weterynarii” zastępuje się wyrazami „graniczny inspektor”;
 - c) w ust. 2 wyrazy „powiatowego lekarza weterynarii” zastępuje się wyrazami „powiatowego inspektora” oraz wyrazy „Powiatowy lekarz weterynarii” zastępuje się wyrazami „Powiatowy inspektor”;
 - d) w ust. 3 wyrazy „Powiatowy lekarz weterynarii” zastępuje się wyrazami

„Powiatowy inspektor”;

- 13) w art. 20 ust. 4 pkt 1 wyrazy „granicznego lekarza weterynarii” zastępuje się wyrazami „granicznego inspektora”;
- 14) art. 21 otrzymuje brzmienie:

„Główny Inspektor może wystąpić, w trybie określonym w przepisach obowiązujących w Unii Europejskiej, do Komisji Europejskiej o zmniejszenie częstotliwości przeprowadzania kontroli fizycznych przesyłek produktów lub przesyłek zwierząt w trakcie przeprowadzania weterynaryjnej kontroli granicznej.”;
- 15) w art. 24:
 - a) w ust. 2 wyrazy „graniczny lekarz weterynarii” zastępuje się wyrazami „graniczny inspektor”;
 - b) w ust. 3 wyrazy „graniczny lekarz weterynarii” zastępuje się wyrazami „graniczny inspektor”;
 - c) w ust. 4 wyrazy „graniczny lekarz weterynarii” zastępuje się wyrazami „graniczny inspektor” oraz wyrazy „powiatowy lekarz weterynarii” zastępuje się wyrazami „powiatowy inspektor”;
- 16) art. 28 otrzymuje brzmienie:

„Główny Inspektor przekazuje Komisji Europejskiej wykaz zatwierdzonych składów celnych, składów wolnoctwowych oraz magazynów znajdujących się w wolnych obszarach celnych oraz wykaz przedsiębiorców zaopatrujących środki transportu morskiego w komunikacji międzynarodowej w produkty niespełniające wymagań przywozowych.”
- 17) w art. 29:
 - a) w ust. 1 wyrazy „Graniczny lekarz weterynarii” zastępuje się wyrazami „Graniczny inspektor” oraz wyrazy „powiatowy lekarz weterynarii” zastępuje się wyrazami „powiatowy inspektor”;
 - b) ust. 2 otrzymuje brzmienie: „W razie niespełnienia warunków, o których mowa w art. 22-26, właściwy ze względu na miejsce położenia składu lub magazynu graniczny inspektor albo powiatowy inspektor, w drodze decyzji, zawiesza albo wycofuje zatwierdzenie składów celnych, składów wolnoctwowych lub magazynów znajdujących się w wolnych obszarach celnych, powiadamiając o tym Głównego Inspektora oraz ministra właściwego do spraw rolnych”;
 - c) w ust. 3 otrzymuje brzmienie: „W razie zamknięcia, likwidacji albo zniesienia składu celnego, składu wolnoctwowego lub magazynu znajdującego się w wolnym obszarze celnym, osoba prowadząca ten skład lub magazyn informuje o tym granicznego inspektora albo powiatowego inspektora, który wydał decyzję w sprawie jego zatwierdzenia. W takim przypadku graniczny inspektor albo powiatowy inspektor, w drodze decyzji, wycofuje zatwierdzenie tego składu celnego, składu wolnoctwowego lub magazynu znajdującego się w wolnym obszarze celnym, powiadamiając o tym Głównego Inspektora oraz ministra właściwego do spraw rolnictwa”;
 - d) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„O wycofaniu lub zawieszeniu zatwierdzenia Główny Inspektor powiadamia Komisję Europejską oraz inne państwa członkowskie Unii Europejskiej.”;
- 18) w art. 30:
 - a) w ust. 2 wyrazy „Powiatowy lekarz weterynarii” zastępuje się wyrazami „Powiatowy inspektor”;
 - b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„W razie niespełnienia warunków, o których mowa w ust. 1-4, powiatowy inspektor może cofnąć pozwolenie, o którym mowa w ust. 1. O cofnięciu informuje on Głównego Inspektora, który powiadamia o tym Komisję Europejską i inne państwa członkowskie Unii Europejskiej.”;
- 19) w art. 32 ust. 4 wyrazy „Graniczny lekarz weterynarii” zastępuje się wyrazami

- „Graniczny inspektor”;
- 20) w art. 33 w ust. 4 wyrazy „powiatowy lekarz weterynarii” zastępuje się wyrazami „powiatowy inspektor”;
- 21) w art. 34:
- a) w ust. 1 wyrazy „powiatowy lekarz weterynarii” zastępuje się wyrazami „powiatowy inspektor”;
 - b) w ust. 2 wyrazy „graniczny lekarz weterynarii” zastępuje się wyrazami „graniczny inspektor”;
 - c) w ust. 3 wyrazy „graniczny lekarz weterynarii” zastępuje się wyrazami „graniczny inspektor”;
 - d) w ust. 5 wyrazy „graniczny lekarz weterynarii” zastępuje się wyrazami „graniczny inspektor”;
- 22) w art. 35:
- a) w ust. 1 wyrazy „graniczny lekarz weterynarii” zastępuje się wyrazami „graniczny inspektor”;
 - b) w ust. 2 wyrazy „graniczny lekarz weterynarii” zastępuje się wyrazami „graniczny inspektor”;
 - c) w ust. 3 wyrazy „graniczny lekarz weterynarii” zastępuje się wyrazami „graniczny inspektor” oraz wyrazy „Głównego Lekarza Weterynarii” zastępuje się wyrazami „Głównego Inspektora”;
 - d) w ust. 4 wyrazy „graniczny lekarz weterynarii” zastępuje się wyrazami „graniczny inspektor”;
 - e) w ust. 5 wyrazy „Główny Lekarz Weterynarii” zastępuje się wyrazami „Główny inspektor”;
- 23) w art. 37 ust. 1 wyrazy „Graniczny lekarz weterynarii” zastępuje się wyrazami „Graniczny inspektor” oraz wyrazy „powiatowy lekarz weterynarii” zastępuje się wyrazami „powiatowy inspektor”;
- 24) w art. 38:
- a) w ust. 2:
 - w pkt 1 wyrazy „graniczny lekarz weterynarii” zastępuje się wyrazami „graniczny inspektor” oraz wyrazy „powiatowy lekarz weterynarii” zastępuje się wyrazami „powiatowy inspektor”;
 - pkt 2 otrzymuje brzmienie:
„Główny Inspektor informuje Komisję Europejską o poczynionych ustaleniach i miejscu pochodzenia przesyłki zwierząt lub przesyłki produktów, zgodnie z przepisami odrębnymi.”;
 - b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:
„Jeżeli Komisja Europejska nie podejmie, na podstawie przepisów odrębnych, tymczasowych środków zapobiegawczych w stosunku do państwa trzeciego, o którym mowa w ust. 1, lub zakładu znajdującego się w tym państwie, Główny Inspektor może podjąć tymczasowe środki zapobiegawcze w stosunku do przesyłki zwierząt lub przesyłki produktów, informując o tym inne państwa członkowskie Unii Europejskiej oraz Komisję Europejską za pośrednictwem Stałego Komitetu Weterynaryjnego.”;
- 25) w art. 40:
- a) w ust. 1 wyrazy „Główny Lekarz Weterynarii” zastępuje się wyrazami „Główny Inspektor”;
 - b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:
„Główny Inspektor informuje Komisję Europejską o wynikach kontroli, o której mowa w ust. 1 pkt 2”;
- 26) w art. 41:
- a) w ust. 1 wyrazy „Główny Lekarz Weterynarii” zastępuje się wyrazami „Główny

- Inspektor”;
 - b) w ust. 2 wyrazy „Główny Lekarz Weterynarii” zastępuje się wyrazami „Główny Inspektor”;
 - c) w ust. 3 wyrazy „Głównego Lekarza Weterynarii” zastępuje się wyrazami „Głównego Inspektora” oraz wyrazy „Główny Lekarz Weterynarii” zastępuje się wyrazami „Główny Inspektor”;
 - d) w ust. 4 wyrazy „Główny Lekarz Weterynarii” zastępuje się wyrazami „Główny Inspektor”;
- 27) w art. 42:
- a) w ust. 1 wyrazy „Główny Lekarz Weterynarii” zastępuje się wyrazami „Główny Inspektor”;
 - b) w ust. 3 wyrazy „Główny Lekarz Weterynarii” zastępuje się wyrazami „Główny Inspektor”;
- 28) w art. 42a:
- a) w ust. 1 wyrazy „Główny Lekarz Weterynarii” zastępuje się wyrazami „Główny Inspektor”;
 - b) w ust. 1 pkt 1 wyrazy „Głównego Lekarza Weterynarii” zastępuje się wyrazami „Głównego Inspektora”;
 - c) w ust. 2 „Główny Lekarz Weterynarii” zastępuje się wyrazami „Główny Inspektor” oraz wyrazy „Inspekcji Weterynaryjnej” zastępuje się wyrazami „Państwowej Inspekcji Weterynarii i Żywności, zwanej dalej „Inspekcją”;
 - d) w ust. 3 wyrazy „Inspekcji Weterynaryjnej” zastępuje się wyrazem „Inspekcji”;
- 29) w art. 43 wyrazy „Graniczni lekarze weterynarii” zastępuje się wyrazami „Graniczni inspektorzy”, wyrazy „powiatowi lekarze weterynarii” zastępuje się wyrazami „powiatowi inspektorzy oraz wyrazy „Inspekcji Weterynaryjnej” zastępuje się wyrazem „Inspekcji”.

Art. 115. W ustawie z dnia 10 lipca 2007 r. o nawozach i nawożeniu (Dz. U. z 2007 r., Nr 147, poz. 1033, ze zm.) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 4:
- a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:
„Główny Inspektor Weterynarii i Żywności, zwany dalej „Głównym Inspektorem” wydaje, w drodze decyzji, pozwolenie na wprowadzenie do obrotu nawozu albo środka wspomagającego uprawę roślin, o których mowa w art. 3 ust. 2.”;
 - b) ust. 6 otrzymuje brzmienie:
„Główny Inspektor wydaje decyzję w sprawie pozwolenia na wprowadzenie do obrotu nawozu albo środka wspomagającego uprawę roślin, o których mowa w art. 3 ust. 2, po uzyskaniu:
 - 1) opinii upoważnionych jednostek organizacyjnych, wydanych na podstawie przeprowadzonych badań, potwierdzających, że:
 - a) nawóz:
 - jest przydatny do nawożenia roślin lub gleb lub rekultywacji gleb, w tym dostarcza roślinom składników pokarmowych, wpływając na wzrost plonu lub na stan odżywienia roślin w sposób istotny lub na poprawę jakości plonu lub cech użytkowych roślin, lub zwiększa żyzność gleb lub stawów rybnych,
 - spełnia minimalne wymagania jakościowe, określone w przepisach wydanych na podstawie art. 10 pkt 6, oraz deklarowane wymagania jakościowe,
 - nie zawiera zanieczyszczeń w ilości przekraczającej ich

- dopuszczalne wartości określone w przepisach wydanych na podstawie art. 10 pkt 5,
- nie stanowi zagrożenia zdrowia ludzi lub zwierząt lub środowiska po zastosowaniu zgodnie z instrukcją stosowania i przechowywania, albo
- b) środek wspomagający uprawę roślin:
- spełnia wymagania jakościowe,
 - nie zawiera zanieczyszczeń w ilości przekraczającej dopuszczalne wartości zanieczyszczeń określone w przepisach wydanych na podstawie art. 11 pkt 5, albo
- c) środek poprawiający właściwości gleby, oprócz wymagań określonych w lit. b):
- jest przydatny do poprawy właściwości lub parametrów chemicznych, fizycznych, fizykochemicznych lub biologicznych gleby,
 - nie stanowi zagrożenia zdrowia ludzi lub zwierząt lub środowiska po zastosowaniu zgodnie z instrukcją stosowania i przechowywania, albo
- d) stymulator wzrostu, oprócz wymagań określonych w lit. b):
- wpływa korzystnie na rozwój roślin lub inne procesy życiowe roślin w inny sposób niż składnik pokarmowy roślin,
 - nie stanowi zagrożenia zdrowia ludzi lub zwierząt lub środowiska po zastosowaniu zgodnie z instrukcją stosowania i przechowywania, albo
- e) podłoże do upraw, oprócz wymagań określonych w lit. b):
- jest przydatne do uprawy roślin,
 - nie stanowi zagrożenia zdrowia ludzi lub zwierząt lub środowiska;
- 2) opinii upoważnionych jednostek organizacyjnych o spełnieniu przez nawóz organiczny, organiczno-mineralny albo środek wspomagający uprawę roślin, wytworzonych z produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, o których mowa w rozporządzeniu nr 1774/2002, lub zawierających te produkty, wymagań określonych w przepisach rozporządzenia nr 1774/2002 i rozporządzenia Komisji (WE) nr 181/2006 z dnia 1 lutego 2006 r. w sprawie wykonania rozporządzenia (WE) nr 1774/2002 w odniesieniu do nawozów organicznych i dodatków do wzbogacania gleby innych niż nawóz naturalny oraz zmieniającego to rozporządzenie (Dz. Urz. UE L 29 z 02.02.2006, str. 31), zwanego dalej "rozporządzeniem nr 181/2006".;
- 2) ust. 9 otrzymuje brzmienie:
- „Główny Inspektor odmawia, w drodze decyzji, wydania pozwolenia na wprowadzenie do obrotu nawozu albo środka wspomagającego uprawę roślin, o których mowa w art. 3 ust. 2, jeżeli z dołączonych do wniosku dokumentów nie wynika, że nawóz albo środek wspomagający uprawę roślin spełniają wymagania określone w ust. 6.”;
- 3) art. 7:
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „Główny Inspektor wydaje pozwolenie na wprowadzenie do obrotu nawozu albo środka wspomagającego uprawę roślin, o którym mowa w art. 4 ust. 1, na czas nieokreślony.”;
- b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:
- „Główny Inspektor cofa, w drodze decyzji, pozwolenie na wprowadzenie do

obrotu nawozu albo środka wspomagającego uprawę roślin, o którym mowa w art. 4 ust. 1, jeżeli:

- 4) nie są przestrzegane wymagania jakościowe określone w pozwoleniu albo
- 5) zostanie ujawnione, że nawóz albo środek wspomagający uprawę roślin zagrażają zdrowiu ludzi lub zwierząt lub środowisku, albo
- 6) nawóz lub środek wspomagający uprawę roślin, wytworzone z produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, o których mowa w rozporządzeniu nr 1774/2002, lub zawierających te produkty, nie spełniają wymagań określonych w tym rozporządzeniu.”;

4) art. 8:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie: „Główny Inspektor prowadzi wykazy nawozów i środków wspomagających uprawę roślin, które mogą być wprowadzone do obrotu na podstawie pozwoleń, o których mowa w art. 4 ust. 1, zawierające nazwę nawozu albo środka wspomagającego uprawę roślin, imię i nazwisko oraz miejsce zamieszkania i adres albo nazwę oraz siedzibę i adres:

- 1) producenta - dla nawozu albo środka wspomagającego uprawę roślin, wyprodukowanych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) importera - dla nawozu albo środka wspomagającego uprawę roślin, przywiezionych z terytorium państw trzecich
- 3) producenta lub innego podmiotu wprowadzającego nawóz albo środek wspomagający uprawę roślin na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej - dla nawozu albo środka wspomagającego uprawę roślin, wyprodukowanych lub wprowadzonych do obrotu na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej.”;

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie: „Wykazy nawozów i środków wspomagających uprawę roślin są umieszczane na stronie internetowej urzędu obsługującego Głównego Inspektora.”;

5) art. 18 ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„Podmiot, o którym mowa w ust. 1, oraz nabywca nawozu naturalnego, o którym mowa w ust. 2, przekazują do wojewódzkiego inspektora weterynarii i żywności, zwanego dalej „wojewódzkim inspektorem”, właściwego ze względu na miejsce prowadzenia działalności, o której mowa w ust. 1, kopię planu nawożenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 lub ust. 2, wraz z opinią, o której mowa w ust. 3, w terminie 14 dni od dnia otrzymania tej opinii.”;

6) art. 21 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„Szkolenie w zakresie, o którym mowa w ust. 1, prowadzą jednostki organizacyjne upoważnione przez Głównego Inspektora.”;

7) art. 30:

a) w ust. 1 wyrazy „Inspekcja Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych” zastępuje się wyrazami „Państwowa Inspekcja Weterynarii i Żywności”;

8) w art. 31 wyrazy „Wojewódzki inspektor jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych, zwany dalej „inspektorem”” zastępuje się wyrazami „wojewódzki inspektor”;

9) art. 32 otrzymuje brzmienie:

„Inspekcja przeprowadza kontrolę przestrzegania przepisów dotyczących warunków stosowania i przechowywania nawozów, nawozów oznaczonych znakiem "NAWÓZ WE" oraz środków wspomagających uprawę roślin w sposób określony w przepisach o Państwowej Inspekcji Weterynarii i Żywności.”;

10) art. 33 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„Wojewódzki inspektor wydaje decyzję o wstrzymaniu prowadzenia chowu lub hodowli zwierząt, o których mowa w art. 18 ust. 1, jeżeli podmiot prowadzący chów lub hodowlę nie posiada pozytywnie zaopiniowanego planu nawożenia.”;

11) art. 34 otrzymuje brzmienie:

„Wojewódzki inspektor może, w drodze decyzji, wstrzymać prowadzenie chowu lub hodowli zwierząt, o których mowa w art. 18 ust. 1, jeżeli nawozy naturalne są stosowane niezgodnie z pozytywnie zaopiniowanym planem nawożenia.”;

12) art. 35 otrzymuje brzmienie:

„Wojewódzki inspektor zezwala, w drodze decyzji, na ponowne podjęcie prowadzenia chowu lub hodowli zwierząt, o których mowa w art. 18 ust. 1, jeżeli podmiot prowadzący chów lub hodowlę usunie naruszenia stanowiące podstawę do wydania decyzji, o których mowa w art. 33 i 34.”;

13) w art. 36 wyrazy „Inspekcja Weterynaryjna” zastępuje się wyrazem „Inspekcja”;

14) art. 37:

- a) w ust. 2 wyraz „Inspektor” zastępuje się wyrazami „Wojewódzki inspektor”;
- b) w ust. 3 pkt 2 wyraz „inspektor” zastępuje się wyrazami „wojewódzki inspektor”;
- c) w ust. 4 wyraz „Inspektor” zastępuje się wyrazami „Wojewódzki inspektor”;
- d) w ust. 5 wyraz „inspektora” zastępuje się wyrazami „wojewódzkiego inspektora”.

Art. 116. W ustawie z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2003 r., Nr 229, poz. 2275 ze zm.) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 16 w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„Państwowej Inspekcji Weterynarii i Żywności,”.

Art. 117. W ustawie z dnia 18 października 2006 r. o wyrobie napojów spirytusowych oraz o rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (Dz. U. z 2013.144) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 12 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„Napoje spirytusowe w zakresie spełniania wymagań określonych w rozporządzeniu nr 110/2008 oraz w przepisach wydanych w trybie tego rozporządzenia, podlegają urzędowej kontroli przeprowadzanej przez organy Państwowej Inspekcji Weterynarii i Żywności, zwanej dalej „Inspekcją” na podstawie ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (Dz. U. z 2005 r. Nr 187, poz. 1577, z późn. zm.).”.

Art. 118. W ustawie z dnia 19 grudnia 2003 r. o organizacji rynków owoców i warzyw, rynku chmielu, rynku suszu paszowego oraz rynków lnu i konopi uprawianych na włókno (Dz. U. z 2011 r., Nr 145, poz. 868 ze zm.) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3 ust. 1 wyrazy „Głównemu Inspektorowi Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych” zastępuje się wyrazami „Głównemu Inspektorowi Weterynarii i Żywności”;

2) w art. 15 ust. 1 wyrazy „wojewódzki inspektor jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych” zastępuje się wyrazami „wojewódzki inspektor weterynarii i żywności”;

3) art. 16 otrzymuje brzmienie:

„W zakresie określonym przepisami Unii Europejskiej Główny Inspektor przekazuje Komisji Europejskiej informacje o:

- 1) nazwie, adresie i adresie poczty elektronicznej organu koordynującego;
- 2) nazwie, adresie i adresie poczty elektronicznej organu kontrolnego;
- 3) zakresie działania organu kontrolnego”;

4) art. 20:

a) ust. 1a pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„przekazuje się w terminie do dnia 31 maja roku zbioru na formularzu opracowanym i udostępnionym przez Państwową Inspekcję Weterynarii i Żywności, zwaną dalej „Inspekcją””;

- b) ust. 3 pkt 3 otrzymuje brzmienie:
„wyznacza wojewódzkie inspektoraty weterynarii i żywności, zwane dalej „wojewódzkimi inspektoratami”, jako ośrodki certyfikacji, w przypadku certyfikacji chmielu w gospodarstwie;”;
- 5) w art. 21 w ust. 2 wyraz „inspektor” zastępuje się wyrazami „wojewódzki inspektor”;
- 6) w art. 23:
 - a) w ust. 1 pkt 1 skreśla się wyrazy „jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych”;
 - b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:
„W zakresie określonym przepisami Unii Europejskiej Główny Inspektor przekazuje Komisji Europejskiej informacje o:
 - 1) rejonach uprawy chmielu;
 - 2) uznanych grupach producentów chmielu;
 - 3) jednostce odpowiedzialnej za:
 - a) przeprowadzenie kontroli przestrzegania procedur certyfikacji chmielu i produktów chmielowych,
 - b) prowadzenie ewidencji powierzchni uprawy chmielu.”.

Art. 119. W ustawie z dnia 12 maja 2011 r. o wyrobie i rozlewie wyrobów winiarskich, obrocie tymi wyrobami i organizacji rynku wina (Dz. U. z 2011 r., Nr 120, poz. 690 ze zm.) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 18 ust. 1 pkt 4 otrzymuje brzmienie:
„dysponuje obiektami budowlanymi wyposażonymi w:
 - a) zbiorniki do magazynowania i przechowywania wyrobów winiarskich, których całkowita pojemność technologiczna wynosi co najmniej 50% miesięcznej wielkości wyrobu wyrobów winiarskich, o których mowa w art. 3 pkt 2, lub 75% miesięcznej wielkości wyrobu fermentowanych napojów winiarskich, a w przypadku rozlewu wyrobów winiarskich - co najmniej 25% miesięcznej wielkości rozlewu,
 - b) urządzenia filtracyjne zapewniające uzyskanie wymaganej klarowności wyrobu winiarskiego,
 - c) urządzenia do przygotowania opakowań jednostkowych, w szczególności urządzenia do ich mycia i odkażania,
 - d) urządzenia do napełniania wyrobem winiarskim opakowań jednostkowych,
 - e) urządzenia laboratoryjne umożliwiające przeprowadzenie badań jakości, o których mowa w pkt 1 lit. a- co potwierdza pozytywna opinia techniczno-technologiczna wydana przez właściwego ze względu na planowane miejsce wykonywania tej działalności wojewódzkiego inspektora weterynarii i żywności, zwanego dalej "wojewódzkim inspektorem";”;
- 2) art. 27:
 - a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„Państwowa Inspekcja Weterynarii i Żywności, zwana dalej „Inspekcją”, przeprowadza kontrole upraw winorośli, z których winogrona są przeznaczone do wyrobu wina.”;
 - b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:
„Kontrole, o których mowa w ust. 1, są przeprowadzane w trybie i na zasadach określonych w ustawie o Państwowej Inspekcji Weterynarii i Żywności i mają na celu:
 - 1) ustalenie zgodności ze stanem faktycznym informacji, o której mowa w art. 29 ust. 4 pkt 3;
 - 2) sprawdzenie, czy odmiany winorośli uprawiane na działkach ewidencyjnych podanych w informacji, o której mowa w art. 29 ust. 4 pkt 3, spełniają wymagania określone w art. 120a ust. 2 rozporządzenia nr 1234/2007.”;

- c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„W przypadku stwierdzenia na działce ewidencyjnej, o której mowa w art. 29 ust. 4 pkt 3 lit. c, prowadzenia uprawy winorośli, która:

 - 1) nie spełnia wymagań określonych w art. 120a ust. 2 lit. a i b rozporządzenia nr 1234/2007, wojewódzki inspektor wydaje decyzję zakazującą wyrabiania wina z winogron pozyskanych z tej działki;
 - 2) spełnia wymagania określone w przepisach art. 120a ust. 2 lit. a i b rozporządzenia nr 1234/2007 oraz winorośli, która nie spełnia tych wymagań, wojewódzki inspektor wydaje decyzję zakazującą wyrabiania wina z winogron pozyskanych z tej części działki, na której znajduje się winorośl niespełniająca wymagań określonych w art. 120a ust. 2 lit. a i b rozporządzenia nr 1234/2007.”;
- d) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„Od decyzji, o której mowa w ust. 3, przysługuje odwołanie do Głównego Inspektora, w terminie 7 dni od dnia jej doręczenia.”;
- e) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„Główny Inspektor przekazuje Prezesowi Agencji informację o ostatecznych decyzjach, o których mowa w ust. 3, w terminie do dnia 15 października każdego roku.”;
- 3) art. 30 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„Prezes Agencji przekazuje corocznie, w terminie do dnia 15 sierpnia, informacje, o których mowa w art. 29 ust. 4 Głównemu Inspektorowi.”;
- 4) art. 31 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„otrzymania od Głównego Inspektora informacji, o której mowa w art. 27 ust. 5;”;
- 5) art. 33 otrzymuje brzmienie:

„Prezes Agencji po otrzymaniu od Głównego Inspektora informacji, o której mowa w art. 27 ust. 5, wprowadza zmiany do ewidencji.”;
- 6) art. 34 otrzymuje brzmienie:

„W przypadku gdy decyzja, o której mowa w art. 27 ust. 3, stała się ostateczna, producent albo przedsiębiorca niebędący producentem informuje wojewódzkiego inspektora właściwego ze względu na lokalizację uprawy winorośli o terminach przeprowadzenia zbioru winogron przeznaczonych do wyrobu wina, nie później niż na 2 dni robocze przed terminem rozpoczęcia zbioru tych winogron.”;
- 7) art. 37 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„Zgłoszenia, o których mowa w ust. 1, składa osoba odpowiedzialna za kontrolę jakości, o której mowa w art. 18 ust. 1 pkt 3 lub art. 19 ust. 3 pkt 3, na formularzach opracowanych przez Inspekcję i udostępnionych na stronie internetowej Inspekcji.”;
- 8) art. 44:
 - a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„Wojewódzki inspektor właściwy ze względu na lokalizację uprawy określoną w art. 29 ust. 4 pkt 3 jest organem właściwym w sprawach kontroli w ramach certyfikacji, o której mowa w art. 63 rozporządzenia nr 607/2009, mającej na celu ustalenie posiadania owocującej uprawy winorośli, z której będzie wyrabiane wino z określonej odmiany winorośli, oraz wielkości tej uprawy.”;
 - b) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„Opłatę, o której mowa w ust. 5, wnosi się na rachunek bankowy wojewódzkiego inspektoratu weterynarii i żywności, zwanego dalej „wojewódzkim inspektoratem”, właściwego ze względu na miejsce wyrobu wina.”;
- 9) w art. 45 ust. 1 pkt 1 wykreśla się wyrazy „ochrony roślin i nasiennictwa”
- 10) w art. 76 ust. 3 wyrazy „wojewódzkiego inspektoratu artykułów rolno spożywczych” zastępuje się wyrazami „wojewódzkiego inspektoratu weterynarii i żywności”;
- 11) w art. 88 ust. 4 wyrazy „wojewódzkiego inspektoratu artykułów rolno spożywczych” zastępuje się wyrazami „wojewódzkiego inspektoratu weterynarii i żywności”;

Art. 120. W ustawie z dnia 25 czerwca 2009 r. o rolnictwie ekologicznym (Dz. U. z 2009 r., Nr 116, poz. 975 ze zm.) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 4:
 - a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„Główny Inspektor Weterynarii i Żywności, zwany dalej "Głównym Inspektorem", upoważnia, na wniosek zainteresowanego podmiotu, w drodze decyzji, do importu produktów rolnictwa ekologicznego zgodnie z art. 19 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1235/2008 z dnia 8 grudnia 2008 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 834/2007 w odniesieniu do ustaleń dotyczących przywozu produktów ekologicznych z krajów trzecich (Dz. Urz. UE L 334 z 12.12.2008, str. 25), zwanego dalej "rozporządzeniem nr 1235/2008".”;
 - b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„Zgłoszenie podjęcia działalności w zakresie rolnictwa ekologicznego, o którym mowa w art. 28 ust. 1 rozporządzenia nr 834/2007, lub wniosek o upoważnienie do importu produktów rolnictwa ekologicznego zgodnie z art. 19 rozporządzenia nr 1235/2008, składa się na formularzu opracowanym przez Głównego Inspektora i udostępnionym na stronie internetowej administrowanej przez Państwową Inspekcję Weterynarii i Żywności, zwaną dalej „Inspekcją”.”;
- 2) art. 8:
 - a) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„Główny Inspektor może powierzyć prowadzenie czynności, o których mowa w ust. 2 pkt 2 i 6 oraz ust. 3, wojewódzkiemu inspektorowi weterynarii i żywności, zwanemu dalej "wojewódzkim inspektorem", właściwemu ze względu na miejsce, w którym mają być prowadzone te czynności.”;
- 3) art. 12:
 - a) ust. 1 otrzymuje brzmienie: „ Główny Inspektor Weterynarii i Żywności:
 - 1) jest organem właściwym do utworzenia komputerowej bazy danych, o której mowa w art. 48 rozporządzenia nr 889/2008, obejmującej informacje o produktach wymienionych w art. 1 ust. 2 lit. d rozporządzenia nr 834/2007, a następnie administruje tą bazą danych na zasadach określonych w rozdziale 7 w tytule II rozporządzenia nr 889/2008;
 - 2) w drodze decyzji, rejestruje w bazie danych, o której mowa w pkt 1, informacje o produktach wymienionych w art. 1 ust. 2 lit. d rozporządzenia nr 834/2007, oraz odmawia rejestracji, zmienia lub cofa rejestrację w tej bazie danych, w przypadku gdy dostawca nie spełnia warunków określonych w art. 50 ust. 1 rozporządzenia nr 889/2008 lub jeżeli nie są spełnione wymagania określone w art. 45 tego rozporządzenia;
 - 3) opracowuje i przekazuje ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa roczne, zbiorcze sprawozdanie dotyczące stosowania, na podstawie ust. 4, w rolnictwie ekologicznym produktów wymienionych w art. 1 ust. 2 lit. d rozporządzenia nr 834/2007, niespełniających wymagań określonych w przepisach dotyczących rolnictwa ekologicznego, zawierające informacje wymienione w art. 54 rozporządzenia nr 889/2008.”;
 - b) ust. 2 otrzymuje brzmienie: „Wniosek o rejestrację lub zmianę rejestracji w bazie danych, o której mowa w ust. 1, składa się na formularzu opracowanym przez Głównego Inspektora i udostępnionym na stronie internetowej administrowanej przez Państwową Inspekcję Weterynarii i Żywności.”;
 - c) ust. 3 otrzymuje brzmienie: „Producent ekologiczny ubiegający się o pozwolenie na zastosowanie w rolnictwie ekologicznym produktów wymienionych w art. 1 ust. 2 lit. d rozporządzenia nr 834/2007, niespełniających wymagań określonych w przepisach dotyczących rolnictwa ekologicznego, składa wniosek do wojewódzkiego

inspektora właściwego ze względu na miejsce prowadzenia działalności przez tego producenta.”;

- d) ust. 4 otrzymuje brzmienie: „Wojewódzki inspektor, w drodze decyzji, na zasadach określonych w art. 45 rozporządzenia nr 889/2008, wydaje, odmawia wydania, zmienia lub cofa pozwolenie na zastosowanie w rolnictwie ekologicznym produktów wymienionych w art. 1 ust. 2 lit. d rozporządzenia nr 834/2007, niespełniających wymagań określonych w przepisach dotyczących rolnictwa ekologicznego.”
- 4) w art. 15:
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie: „Inspekcja sprawuje nadzór, o którym mowa w art. 8, w zakresie produktów wymienionych w art. 1 ust. 2 lit. c rozporządzenia nr 834/2007.”;
 - b) uchyla się ust. 2;
 - c) w ust. 3 wyrazy „Powiatowy lekarz weterynarii” zastępuje się wyrazami „Powiatowy Inspektor weterynarii i żywności, zwany dalej „powiatowy inspektor”;
 - d) w ust. 4 wyrazy „Powiatowy lekarz weterynarii” zastępuje się wyrazami „Powiatowy Inspektor”;
 - e) uchyla się ust. 5;
- 5) w art. 16:
- a) w ust. 1 wyrazy „otrzymuje brzmienie: „Inspekcja sprawuje nadzór, o którym mowa w art. 8, w zakresie produktów wymienionych w art. 1 ust. 2 lit. d rozporządzenia nr 834/2007.”;
 - b) uchyla się ust. 2;
 - c) w ust. 3 skreśla się wyrazy „ochrony roślin i nasiennictwa”;
 - d) w ust. 4 skreśla się wyrazy „ochrony roślin i nasiennictwa”;
 - e) uchyla się ust. 5;
- 6) art. 22 otrzymuje brzmienie:
„Główny Inspektor jest organem właściwym w sprawie przekazywania informacji oraz występowania do Komisji Europejskiej i państw członkowskich w zakresie określonym w przepisach dotyczących rolnictwa ekologicznego.”;
- 7) w art. 26 ust. 3 otrzymuje brzmienie:
„Kary pieniężne, o których mowa w art. 24 i 25, stanowią dochód budżetu państwa i są wnoszone na rachunek bankowy Państwowego Inspektoratu Weterynarii i Żywności, albo wojewódzkiego inspektoratu inspekcji handlowej.”.

Art. 121. W ustawie z dnia 17 grudnia 2004 r. o rejestracji i ochronie nazw i oznaczeń produktów rolnych i środków spożywczych oraz o produktach tradycyjnych (Dz. U. z 2005 r., Nr 10, poz. 68 ze zm.) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 39 w ust. 1:
 - a) w pkt 2 wyrazy „Główny Inspektor Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych” zastępuje się wyrazami „Główny Inspektor Weterynarii i Żywności”;
 - b) w pkt 4 wyrazy „wojewódzki inspektor jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych” zastępuje się wyrazami „wojewódzki inspektor weterynarii i żywności”;
- 2) w art. 40 w ust. 2 wyrazy „Organy Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych” zastępuje się wyrazami „Organy Państwowej Inspekcji Weterynarii i Żywności”;

Art. 122. W ustawie z dnia 30 marca 2001 r. o rolniczych badaniach rynkowych (Dz. U. z 2001 r., Nr 42, poz. 471 ze zm.) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 8:
 - a) w ust. 1 wyrazy „Inspekcja Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych”

- zastępuje się wyrazami „Państwowa Inspekcja Weterynarii i Żywności”;
- b) w ust. 3 wyrazy „Główny Inspektor Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych” zastępuje się wyrazami „Główny Inspektor Weterynarii i Żywności”.

Art. 123. W ustawie z dnia 7 maja 2009 r. o towarach paczkowanych (Dz. U. z 2009 r., Nr 91, poz. 740 ze zm.) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 5 wyrazy „Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych” zastępuje się wyrazami „Państwowej Inspekcji Weterynarii i Żywności”.

Art. 124. W ustawie z dnia 22 czerwca 2001 r. o organizmach genetycznie zmodyfikowanych (Dz. U. z 2007 r., Nr 36, poz. 233 ze zm.) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 11 w ust. 4:
- a) uchyla się pkt 2;
 - b) w pkt 5 wyrazy „Inspekcja Weterynaryjna” zastępuje się wyrazami „Państwowa Inspekcja Weterynarii i Żywności”;
 - c) uchyla się pkt 9.
- 2) w art. 15 w ust. 6 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
„wykonywanie analiz i badań oraz wydawanie opinii w zakresie GMO w przypadku zaistnienia rozbieżności, kwestionowania lub potrzeby potwierdzenia wyników uzyskanych na podstawie analiz i badań wykonanych przez inne laboratoria, w tym przez laboratoria należące do organów, o których mowa w art. 11 ust. 4 pkt 1, 4-6 i 8;”;

Art. 125. W ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o Agencji Rynku Rolnego i organizacji niektórych rynków rolnych (Dz. U. z 2012. 633) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 40e w ust. 1 wyrazy „Wojewódzki inspektor ochrony roślin i nasiennictwa” zastępuje się wyrazami „Powiatowy inspektor weterynarii i żywności”.

Art. 126. W ustawie z dnia 16 kwietnia 2004 r. o nadmiernych zapasach produktów rolnych i produktów cukrowych (Dz. U. z 2004 r., Nr 97, poz. 964 ze zm.) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 4 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„Dyrektorzy oddziałów terenowych Agencji przekażą wojewódzkim inspektorom Państwowej Inspekcji Weterynarii i Żywności, zwanej dalej „Inspekcją”, właściwym ze względu na siedzibę albo miejsce zamieszkania podmiotów, o których mowa w art. 3 ust. 1 i 2, dane uzyskane ze złożonych informacji w zakresie określonym w art. 3 w terminie:
- 1) do dnia 31 lipca 2004 r. - w przypadku produktów cukrowych;
 - 2) do dnia 31 sierpnia 2004 r. - w przypadku produktów rolnych.”;

Art. 127. W ustawie z dnia 02 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2010 r., Nr 220, poz. 1447 ze zm.) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 84a pkt 2 otrzymuje brzmienie:
„nadzorem weterynaryjnym, na podstawie ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt (Dz. U. z 2003 r. Nr 106, poz. 1002, z późn. zm.), ustawy z dnia 6 września 2001 r. - Prawo farmaceutyczne, ustawy z dnia 27 sierpnia 2003 r. o weterynaryjnej kontroli granicznej (Dz. U. Nr 165, poz. 1590, z późn. zm.), ustawy z dnia 10 grudnia 2003 r. o kontroli weterynaryjnej w handlu (Dz. U. z 2004 r. Nr 16, poz. 145, z późn. zm.), ustawy z dnia _____ o Państwowej Inspekcji Weterynarii i Żywności (Dz. U. z _____ r. Nr _____, poz. _____), ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (Dz. U. z 2008 r. Nr 213, poz. 1342, z późn. zm.), ustawy z dnia 16 grudnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego (Dz. U. z 2006 r. Nr 17, poz. 127, z

późn. zm.) oraz ustawy z dnia 22 lipca 2006 r. o paszach (Dz. U. Nr 144, poz. 1045, z późn. zm.);

Art. 128. W ustawie z dnia 23 stycznia 2009 r. o wojewodzie i administracji rządowej w województwie (Dz. U. z 2009 r., Nr 31, poz. 206 ze zm.) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 56 w ust. 1 pkt 11 otrzymuje brzmienie:
„wojewódzcy, graniczni i powiatowi inspektorzy weterynarii i żywności;”.

Art. 129. W ustawie z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej (Dz. U. z 2008 r., Nr 227, poz. 1505 ze zm.) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 2 w ust. 2 otrzymuje brzmienie: „Korpus służby cywilnej tworzą także wojewódzcy, powiatowi i graniczni inspektorzy weterynarii i żywności oraz ich zastępcy”;
- 2) w art. 27:
 - a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„Główny Inspektor Weterynarii i Żywności organizuje nabór na stanowiska granicznego inspektora weterynarii i żywności oraz jego zastępcy.”;
 - b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu: „ Główny Inspektor Weterynarii i Żywności organizuje nabór na stanowiska wojewódzkiego inspektora weterynarii i żywności oraz jego zastępcy.”;
 - c) ust. 2 otrzymuje brzmienie:
„Wojewódzki inspektor weterynarii i żywności organizuje nabór na stanowiska powiatowego inspektora weterynarii i żywności oraz jego zastępcy.”;
 - d) ust. 3 otrzymuje brzmienie: „Do naboru, o którym mowa w ust. 1, 1a i 2, stosuje się odpowiednio przepisy niniejszego rozdziału.”;
- 3) w art. 52 uchyla się pkt 3;
- 4) w art. 54 w ust. 2 wykreśla się wyrazy „stanowiska zastępcy wojewódzkiego lekarza weterynarii, o którym mowa w art. 52 pkt 3”;
- 5) w art. 56:
 - a) w ust. 1 w pkt 1 wykreśla się wyrazy „i wojewódzkiego lekarza weterynarii”;
 - b) w art. 56 ust. 3 uchyla się pkt 3;
- 6) w art. 57 w ust. 1 uchyla się pkt 3;
- 7) w art. 59 uchyla się ust. 4;
- 8) w art. 61 w ust. 2 uchyla się pkt 3;
- 9) w art. 81 w ust. 2 uchyla się pkt 4;
- 10) w art. 116 ust. 3 otrzymuje brzmienie:
„Sprawy dyscyplinarne osób zajmujących stanowiska wojewódzkich inspektorów weterynarii i żywności i ich zastępców rozpatruje w I instancji komisja dyscyplinarna działająca w urzędzie obsługującym Głównego Inspektora Weterynarii i Żywności.”;
- 11) w art. 124 ust. 3 otrzymuje brzmienie:
„Rzecznika dyscyplinarnego do spraw dyscyplinarnych osób zajmujących stanowiska wojewódzkich inspektorów weterynarii i żywności i ich zastępców powołuje Główny Inspektor Weterynarii i Żywności, spośród podległych mu członków korpusu służby cywilnej.”.

Art. 130. W ustawie z dnia 04 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. U. z 2013 r., poz. 743 j.t.) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 22:
 - a) po ust. 1 pkt 5b dodaje się pkt 5c w brzmieniu; „jakości handlowej artykułów rolno – spożywczych;”;
 - b) ust. 3 otrzymuje brzmienie: „Ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa podlega Centralny Ośrodek Badania Odmian Roślin Uprawnych”;
- 2) w art. 23b:

- a) w ust. 1 wykreśla się przecinek oraz wyrazy „jakości handlowej artykułów rolno – spożywczych”;
- b) uchyla się ust. 3;
- 3) w art. 33a ust. 1 po pkt. 15 dodaje się pkt 16 w brzmieniu: „Państwową Inspekcję Weterynarii i Żywności”.

Rozdział 11 **Przepisy końcowe**

Art. 131. Do czasu wydania przepisów wykonawczych na podstawie Ustawy pozostają w mocy odpowiednie dotychczasowe przepisy wykonawcze, w zakresie w jakim nie są one sprzeczne z przepisami Ustawy, jednak nie dłużej niż przez okres jednego roku od dnia wejścia w życie Ustawy.

Art. 132. Niniejsza ustawa wchodzi w życie _____.

Uzasadnienie i założenia dla koncepcji utworzenia Państwowej Inspekcji Weterynarii i Żywności

1. Uzasadnienie koncepcji utworzenia Państwowej Inspekcji Weterynarii i Żywności

Ustawodawstwo wspólnotowe nakłada na państwa członkowskie obowiązek stworzenia instytucji przeprowadzających kontrole wymogów wzajemnej zgodności związanych z identyfikacją i rejestracją zwierząt, ochroną środowiska, bezpieczeństwem żywności oraz dobrostanem zwierząt. Wspólna Polityka Rolna Unii Europejskiej zharmonizowała przepisy administracyjne w zakresie kwestii weterynaryjnych, fitosanitarnych oraz ochrony konsumentów.

Zgodnie z Rozporządzeniem (WE) nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie kontroli urzędowych przeprowadzanych w celu sprawdzenia zgodności z prawem paszowym i żywnościowym oraz regulami dotyczącymi zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt, kraje należące do Unii Europejskiej są zobowiązane do zagwarantowania skuteczności kontroli urzędowych na każdym etapie produkcji, przetwarzania i dystrybucji pasz lub żywności oraz zwierząt i produktów zwierzęcych. Postulaty zgłoszone w ww. Rozporządzeniu zostały już zrealizowane przez wiele krajów członkowskich Unii Europejskiej, poprzez utworzenie wyspecjalizowanych i niezależnych służb odpowiedzialnych za całokształt zagadnień związanych z szeroko rozumianym bezpieczeństwem żywności. Taki charakter mają instytucje funkcjonujące we Francji (*Agence nationale de sécurité sanitaire de l'alimentation, de l'environnement et du travail*), Niemczech (*Bundesministerium für Ernährung, Landwirtschaft und Verbraucherschutz*), Irlandii (*The Food Safety Authority of Ireland*), czy Wielkiej Brytanii (*Food Standards Agency*). Zaniechanie Państwa Polskiego w podjęciu działań zmierzających do realizacji europejskich standardów związanych z bezpieczeństwem żywności może mieć negatywne następstwa dla konkurencyjności produkowanej przez nasz Kraj żywności. Powyższy argument zasługuje na szczególną uwagę przede wszystkim ze względu na ujawnione w ostatnim czasie i szeroko komentowane w mediach, także zagranicznych, nieprawidłowości związane z przetwarzaniem i handlem produktami żywieniowymi.

W aktualnym stanie prawnym, na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej, nadzór nad wykonywaniem tzw. Wspólnej Polityki Rolnej oraz bezpieczeństwem żywności sprawują trzy różne inspekcje tj. Inspekcja Weterynaryjna, Państwowa Inspekcja Ochrony Roślin i Nasiennictwa oraz Inspekcja Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych.

Zgodnie z treścią artykułu 3 Ustawy z dnia 29 stycznia 2004 roku o Inspekcji Weterynaryjnej (Dz.U. z 2010 Nr 112, poz. 744 z późn. zm.) do zadań Inspekcji Weterynaryjnej należą zadania z zakresu ochrony zdrowia zwierząt oraz bezpieczeństwa produktów pochodzenia zwierzęcego w celu zapewnienia ochrony zdrowia publicznego. Inspekcja Weterynaryjna prowadzi kontrole za pomocą funkcjonujących na terytorium Polski 16 wojewódzkich inspektoratów weterynarii, 305 powiatowych inspektoratów weterynarii oraz 11 granicznych inspektoratów weterynarii oraz 16 zakładów higieny weterynaryjnej, wchodzących w skład wojewódzkich inspektoratów weterynarii .

Organizację oraz zasady i zakres działania Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa określa Ustawa z dnia 18 grudnia 2003 roku o ochronie roślin (Dz. U. z 2008 Nr 133, poz. 849 z późn. zm.), zgodnie z którą do zadań Inspekcji należy nadzór nad zdrowiem roślin, zapobieganie zagrożeniom związanym z obrotem i stosowaniem środków ochrony roślin oraz nadzór nad wytwarzaniem, oceną i obrotem materiałem siewnym (art. 78 Ustawy). Inspekcja realizuje swoje zadania poprzez 16 wojewódzkich inspektoratów ochrony roślin i nasiennictwa oraz 26 delegatur, 245 oddziałów terenowych na obszarze powiatów i 12 oddziałów granicznych .

Zgodnie z treścią art. 17 Ustawy z dnia 21 grudnia 2000 roku o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (Dz.U. z 2005r Nr 187, poz. 1577 z późn. zm) do zadań Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych należy m.in. nadzór nad jakością handlową artykułów rolno – spożywczych oraz kontrola warunków składowania i transportu artykułów rolno – spożywczych. Inspekcja prowadzi kontrole za pośrednictwem 16 wojewódzkich inspektoratów jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych .

Organy Inspekcji Weterynaryjnej, Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa oraz Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno – Spożywczych, wchodzące obecnie w skład administracji zespolonej na poziomie województw, nie realizują zadań wojewody tylko zadania ustawowe i podlegają w zakresie realizacji tych zadań, odpowiednio: Głównemu Lekarzowi Weterynarii, Głównemu Inspektorowi Ochrony Roślin i Nasiennictwa oraz Głównemu Inspektorowi Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych, będących organami centralnymi nadzorowanymi przez ministra właściwego do spraw rolnictwa i rozwoju wsi.

Działające na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej ww. Inspekcje są ustawowo zobowiązane do przeprowadzania kontroli w zakresie spełniania określonych przepisami prawa wymagań dotyczących przede wszystkim bezpieczeństwa zdrowia publicznego, poprzez nadzór nad bezpieczeństwem zdrowotnym żywności, nadzór nad środkami żywienia zwierząt, zwalczaniem chorób zakaźnych zwierząt, ze szczególnym uwzględnieniem czynników chorobotwórczych mających znaczenie dla zdrowia i życia ludzkiego, nadzór nad dobrostanem zwierząt a także wymagań fitosanitarnych w zakresie zdrowia roślin i zdrowia publicznego w odniesieniu do żywności pochodzenia roślinnego, czy też jakości handlowej żywności zarówno u producenta, jak również w sprzedaży hurtowej.

Ponadto, Inspekcja Weterynaryjna sprawuje nadzór i wykonuje czynności kontrolne związane z realizacją Wspólnej Polityki Rolnej, w szczególności związanej z instrumentami cross-compliance, jako metodą weryfikacji beneficjentów, otrzymujących płatności w ramach systemu bezpośredniego wsparcia.

Rolnicy otrzymujący płatności w ramach systemu wsparcia bezpośredniego są zobowiązani do przestrzegania wymogów wzajemnej zgodności (cross-compliance), o których mowa w rozporządzeniu Rady (WE) nr 73/2009 z dnia 19 stycznia 2009 roku ustanawiającym wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego dla rolników. Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 1698/2005 z dnia 20 września 2005 roku w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich ww. obowiązek dotyczy także beneficjentów otrzymujących płatności w ramach niektórych programów PROW 2007-2013, takich jak wspieranie gospodarowania na obszarach górskich i innych obszarach o niekorzystnych warunkach gospodarowania, program środowiskowy czy zalesianie gruntów rolnych.

Niewątpliwie realizowany przez Inspekcję Weterynaryjną instrument cross-compliance przyczynia się do ochrony środowiska, poprawy bezpieczeństwa żywności, zdrowotności zwierząt i roślin oraz dobrostanu zwierząt, jak też legitymizuje przyznawanie płatności dla rolników

warunkując je spełnianiem oczekiwań społeczeństwa Unii Europejskiej, co do warunków w jakich produkowana jest europejska żywność.

Mając powyższe na uwadze, realizując politykę ograniczania barier administracyjnych dla obywateli i przedsiębiorców oraz postulat zmniejszania obciążeń budżetowych Skarbu Państwa, uzasadnionym i wskazanym jest stworzenie oraz wprowadzenie planu konsolidacji właściwych inspekcji państwowych, celem realizacji przez jedną instytucję idei nadzoru według reguły „od pola do stołu”. Powyższe, wynika wprost z zapisów prawa wspólnotowego i spowoduje zwiększenie efektywności działania organów państwa, jak też ułatwi prowadzenie kontroli w sposób kompleksowy.

Należy, przy tym podkreślić, że kwestie dotyczące bezpieczeństwa żywności posiadają zdecydowanie szerszy kontekst, niż tylko działania podejmowane przez Inspekcję Weterynaryjną w ramach instrumentu cross-compliance.

Najważniejszym zadaniem mającej powstać Inspekcji będzie ochrona zdrowia konsumenta. Ewentualne sankcje polegające na utracie dopłat bezpośrednich, będące naturalnym następstwem przeprowadzonych kontroli w zakresie cross-compliance, dają gwarancję właściwej jakości produkcji zwierzęcej i roślinnej, a w konsekwencji zapewnią bezpieczeństwo zdrowia publicznego. Ich prewencyjny charakter w dłuższej perspektywie czasu doprowadzi do zwiększenia świadomości producentów i przyczyni się do podniesienia jakości zdrowotnej produkcji.

Istniejące liczne zagrożenia dla zdrowia publicznego determinują konieczność usprawnienia nadzoru nad bezpieczeństwem żywności poprzez powierzenie zadań jednemu organowi państwowemu, w związku z realizacją postulatu bezpiecznej żywności „od pola do stołu”. Brak koordynacji działań kilku inspekcji, w sytuacji zagrożenia jakości żywności lub pasz, a w skrajnych przypadkach nawet uznanie swojej niewłaściwości i unikanie przyjęcia na siebie odpowiedzialności, może stanowić realne zagrożenie dla zdrowia i życia ludzi i zwierząt.

W nawiązaniu do powyższego, połączenie Inspekcji Weterynaryjnej, Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa oraz Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno – Spożywczych i stworzenie w ich miejsce Państwowej Inspekcji Weterynarii i Żywności (dalej: Państwowa Inspekcja), jak też częściowe przejęcie kompetencji Państwowej Inspekcji Sanitarnej oraz Inspekcji Ochrony Środowiska w zakresie bezpieczeństwa żywności, pozwoli w pełni zrealizować ww. postulaty przy jednoczesnym ograniczeniu nadmiernie rozbudowanego aparatu administracji publicznej odpowiedzialnego za kontrole w zakresie bezpieczeństwa żywności. Działania podjęte w ramach utworzenia jednej Inspekcji zmierzają do racjonalizacji zatrudnienia, redukcji liczby kontroli, redukcji kosztów utrzymania administracji czy usprawnienia obiegu dokumentacji pomiędzy Inspekcją i agencją płatniczą. Proponowana zmiana gwarantuje, zarówno w zakresie merytorycznym jak i finansowym uzyskanie celów takich jak odbiurokratyzowanie i zmniejszenie kosztów działania administracji publicznej oraz pozwoli na koncentrację i kompleksowość prowadzonych kontroli.

Utworzona Państwowa Inspekcja poprawi organizację i jakość działań wykonywanych zarówno na szczeblu województwa, jak też umożliwi przeprowadzanie szeregu zadań związanych z kontrolą fitosanitarną i kontrolą jakości handlowej artykułów rolno spożywczych już na szczeblu powiatu. Przeniesienie zadań na niższy szczebel organizacyjny pozwoli na umiejscowienie organów Państwowej Inspekcji bliżej producentów, wytwórców i handlowców, co zagwarantuje bardziej efektywną kontrolę, w tym także w zakresie jej zaplanowania i sposobu prowadzenia.

W ramach kontroli przedsiębiorcy w gospodarstwie możliwym będzie połączenie takich czynności jak: kontrola weterynaryjna i fitosanitarna, nadzór nad przechowywaniem środków ochrony roślin, sprzętu do ich stosowania, uwarunkowań higieniczno – sanitarnych, kwestii związanych z identyfikacją produktów, a także nawożeniem. Niewątpliwie liczba kontroli w gospodarstwie rolnym może ulec znacznemu zmniejszeniu przy jednoczesnym zwiększeniu jakości i kompleksowości prowadzonych kontroli, z korzyścią zarówno dla podmiotu kontrolowanego, jak też organu odpowiedzialnego za kontrolę, albowiem stworzone zostaną warunki dla sprawniejszego i mniej uciążliwego dla podmiotu kontrolowanego prowadzenia działań kontrolnych, jak też

ograniczona zostanie liczba kontroli, które w chwili obecnej wykonywane są przez różne organy różnych inspekcji w jednym celu tj. zagwarantowania bezpieczeństwa żywności.

2. Główne założenia do projektu ustawy o Państwowej Inspekcji Weterynarii i Żywności.

Zgodnie z Rozporządzeniem (WE) nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie kontroli urzędowych przeprowadzanych w celu sprawdzenia zgodności z prawem paszowym i żywnościowym oraz regułami dotyczącymi zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt, uzasadnionym jest utworzenie Inspekcji sprawującej nadzór nad działalnością związaną z pozyskiwaniem i produkcją bezpiecznej żywności.

Podstawą dla stworzenia Państwowej Inspekcji Weterynarii i Żywności są zadania wykonywane aktualnie przez Inspekcję Weterynaryjną, Inspekcję Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych oraz Państwową Inspekcję Ochrony Roślin i Nasiennictwa, jak też częściowo działania podejmowane obecnie przez Państwową Inspekcję Sanitarną i Inspekcję Ochrony Środowiska z zakresu bezpieczeństwa żywności. Jej utworzenie będzie polegało na likwidacji istniejących obecnie: Inspekcji Weterynaryjnej, Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych oraz Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa, jak też częściowym przejęciu w ww. zakresie kompetencji Państwowej Inspekcji Sanitarnej oraz Inspekcji Ochrony Środowiska.

Państwowa Inspekcja będzie sprawowała kontrolę w zakresie bezpieczeństwa środków spożywczych, środków żywienia zwierząt, zdrowia zwierząt i ich dobrostanu, pasz, ochrony roślin oraz obrotu i stosowania środków ochrony roślin, jak też wytwarzaniem, oceną i obrotem materiałem siewnym. Konsolidacja zadań w ramach jednej instytucji nie tylko doprowadzi do racjonalizacji zatrudnienia, redukcji liczby kontroli przy jednoczesnym podniesieniu ich jakości oraz kompleksowości, ale także zaproponowane rozwiązania odciążą producentów żywności, którzy obecnie są poddawani kontrolom przez wiele inspekcji, co dodatkowo absorbuje ich czas i środki.

Kontrole urzędowe będą przeprowadzane przy wykorzystaniu właściwych technik opracowanych w tym celu obejmujących rutynowy nadzór i bardziej intensywne kontrole tj. inspekcje, weryfikacje, audyty, pobieranie próbek i ich badanie. Prawidłowe stosowanie tych technik będzie wymagało właściwego przeszkolenia pracowników wykonujących czynności kontrolne.

Państwowa Inspekcja będzie organem odpowiedzialnym za współpracę i kontakty z Komisją Europejską w zakresie prawa weterynaryjnego, fitosanitarnego oraz żywnościowego.

Państwowa Inspekcja będzie funkcjonowała w ramach administracji niespolonej tzn. niezwiązanej formalnie i kompetencyjnie ani z wojewodą i jego zapleczem administracyjnym ani z innymi organami administracji publicznej o lokalnym zakresie działania. Przyjęto ściśle zhierarchizowany model organizacyjny oparty na bezpośredniej podległości jej poszczególnych organów oraz centralnym dysponowaniu środkami finansowymi, bezpośrednich zależnościach osobowych i możliwości ingerencji w działalność organów podległych w postaci wytycznych, poleceń czy instrukcji. Za takim rozwiązaniem przemawia specyfika wykonywanych zadań, których głównym celem jest zapewnienie bezpieczeństwa żywności, a w konsekwencji ochrona zdrowia i życia konsumentów. Podejmowane przez Państwową Inspekcję działania niejednokrotnie będą wymagały natychmiastowej i zdecydowanej reakcji. Ponadto, proponowana struktura organizacyjna pozwoli także na skuteczniejszą realizację postulatów Wspólnej Polityki Rolnej, w tym szybsze realizowanie zadań wynikających z cross – compliance, co znajdzie swoje rzeczywiste przełożenie na bardziej efektywne wykorzystanie środków przeznaczonych na ww. cel w funduszach Unii Europejskiej.

Zaproponowana struktura organizacyjna Państwowej Inspekcji i związana z powyższym konieczność dokonania stosownych przesunięć kadrowych na poziom powiatu stworzy warunki dla rzeczywistego dotarcia do wszystkich podmiotów prowadzących działalność objętą zakresem działań Państwowej Inspekcji, w szczególności w zakresie spełnienia przez poszczególne podmioty

wymagań fitosanitarnych w zakresie zdrowia roślin i zdrowia publicznego w odniesieniu do żywności pochodzenia roślinnego, czy też jakości handlowej żywności zarówno u producenta, jak również w sprzedaży hurtowej, których dotychczasowa kontrola była możliwa przede wszystkim na szczeblu wojewódzkim.

Organy właściwe w zakresie przeprowadzania kontroli urzędowych zapewnią bezstronność oraz skuteczność kontroli przede wszystkim z uwagi na dostateczną liczbę wykwalifikowanych i doświadczonych pracowników oraz odpowiednie urządzenia i sprzęt gwarantujące prawidłowe wykonanie obowiązków.

Centralnym organem administracji będzie Główny Inspektor Weterynarii i Żywności, podlegający bezpośrednio Prezesowi Rady Ministrów. Ponadto, Państwowa Inspekcja przejmie obecnie istniejące struktury Inspekcji Weterynaryjnej na szczeblu wojewódzkim i powiatowym, gdzie zadania Państwowej Inspekcji będą realizowane odpowiednio przez wojewódzkich i powiatowych inspektorów weterynarii i żywności.

Zdaniem projektodawcy, wyłącznie nadzór Prezesa Rady Ministrów może być gwarancją całkowicie niezależnych kontroli prowadzonych przez organy Państwowej Inspekcji, albowiem dla zapewnienia prawidłowego jej funkcjonowania koniecznym jest rozdzielenie uprawnień ministra właściwego do spraw rolnictwa w zakresie tworzenia prawa weterynaryjnego, fitosanitarnego i żywnościowego od kompetencji nadzorczych nad Państwową Inspekcją, która jest organem odpowiedzialnym za sprawowanie kontroli nad przestrzeganiem ww. regulacji prawnych. Niepożądana jest sytuacja, w której nadzór nad podmiotem kontrolującym sprawuje jednostka zwierzchnia, której akty prawne są kontrolowane.

Prace nad utworzeniem nowej Państwowej Inspekcji obejmują także reformę laboratoriów urzędowych badających żywność, poprzez ujednoczenie systemu organizacji laboratoriów, wykonujących obecnie badania na rzecz Inspekcji Weterynaryjnej, Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa oraz Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno Spożywczych przeprowadzających kontrole urzędowe. Konsolidacja laboratoriów umożliwi redukcję laboratoriów niespełniających odpowiednich standardów oraz specjalizację i podwyższenie jakości wykonywanych badań, co w konsekwencji spowoduje ich efektywniejsze funkcjonowanie.

Projekt ustawy o Państwowej Inspekcji Weterynarii i Żywności reguluje organizację, ustrój i sposób działania Państwowej Inspekcji, w tym jej organy, zasady ich powoływania i podporządkowania oraz kwestie ogólne związane ze sposobem funkcjonowania Państwowej Inspekcji, ogólny zakres działania oraz kompetencji jej organów, a także zakres ich uprawnień w procesie przeprowadzania kontroli. Z uwagi na złożoność zagadnień i kontroli, związanych z zapewnieniem bezpieczeństwa żywności, część spraw mieszczących się w zakresie regulacji projektu ustawy będzie uregulowana w przepisach szczególnych, w tym w przepisach obecnie obowiązujących ustaw, które będą podlegały odpowiednim zmianom. Taki charakter będą miały w przede wszystkim Ustawa z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin (Dz. U. 2008 r. Nr 133, poz. 849 ze zm.), Ustawa z dnia 21 grudnia 2001 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (Dz. U. 2005 r. Nr 187, poz. 1577 ze zm.), Ustawa z dnia 26 czerwca 2003 r. o nasiennictwie (Dz. U. 2007r. Nr 41, poz. 271 ze zm.) oraz Ustawa z dnia 25 sierpnia 2006 r. o bezpieczeństwie żywności i żywienia (Dz. U. 2010. 136. 914). Ustawa z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej (Dz. U. 2010, Nr 112, poz. 744 ze zm.) z chwilą wejścia w życie Ustawy o Państwowej Inspekcji Weterynarii i Żywności straci moc.

3. Zakres podmiotowy i przedmiotowy projektowanej ustawy.

Projekt ustawy będzie obejmował następujące sprawy:

- zadania, organizację i zasady funkcjonowania Państwowej Inspekcji Weterynarii i Żywności;
- zasady sprawowania nadzoru przez Prezesa Rady Ministrów nad Głównym Inspektorem Weterynarii i Żywności;
- zasady i tryb przeprowadzania kontroli przez organy Państwowej Inspekcji Weterynarii i Żywności, w tym uprawnienia i obowiązki podmiotów kontrolowanych;

- zasady postępowania przez organy Państwowej Inspekcji Weterynarii i Żywności z informacjami stanowiącymi informację przedsiębiorstwa, w rozumieniu przepisów o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji;
- zasady wystawiania świadectw zdrowia;
- wysokość i zasady pobierania opłat za czynności wykonywane przez organy Państwowej Inspekcji Weterynarii i Żywności, w tym z tytułu sprzedaży usług;
- odpowiedzialność za utrudnianie działalności organów Państwowej Inspekcji Weterynarii i Żywności

Ustawa będzie podzielona na następujące rozdziały:

Rozdział I „Przepisy ogólne”

W rozdziale pierwszym zostanie wskazany zakres przedmiotowy projektowanej ustawy, poprzez wyliczenie zadań pozostających w kompetencji Państwowej Inspekcji Weterynarii i Żywności.

Odrębny przepis będzie nakładał na organy Państwowej Inspekcji obowiązek współpracy z właściwymi organami administracji rządowej i jednostkami samorządu terytorialnego, a także organami innych inspekcji oraz urzędami celnym. Warunki i sposób tej współpracy z organami celnymi określi w drodze rozporządzenia Rada Ministrów.

Rozdział II „Organizacja i funkcjonowanie Inspekcji”

Państwowa Inspekcja Weterynarii i Żywności będzie funkcjonowała w ramach administracji niespolonej. Przyjęto ściśle zhierarchizowany model organizacyjny oparty na bezpośredniej podległości jej poszczególnych organów oraz centralnym dysponowaniu środkami finansowymi, bezpośrednich zależnościach osobowych i możliwości ingerencji w działalność organów podległych w postaci wytycznych, poleceń czy instrukcji.

Projekt ustawy będzie określał zasady i warunki powoływania na stanowisko Głównego Inspektora Weterynarii i Żywności oraz jego zastępców, wojewódzkiego inspektora weterynarii i żywności oraz jego zastępców, powiatowego inspektora weterynarii i żywności oraz jego zastępców oraz granicznego inspektora weterynarii i żywności oraz jego zastępców, a także podstawy i sposób wyznaczenia przez powiatowego inspektora weterynarii i żywności na czas określony lekarzy weterynarii i osób niebędących lekarzami weterynarii do wykonywania niektórych czynności.

W rozdziale drugim zostaną także wskazane zadania poszczególnych organów Państwowej Inspekcji oraz regulacje dotyczące kosztów działalności i wykonywania działań Państwowej Inspekcji. Główny Inspektor Weterynarii i Żywności będzie dysponentem pierwszego, drugiego i trzeciego stopnia budżetu państwa.

Główny Inspektor Weterynarii i Żywności będzie organem właściwym do współpracy z organami lub instytucjami Unii Europejskiej, a także innych państw członkowskich Unii Europejskiej, w zakresie zadań realizowanych przez Państwową Inspekcję. Działania realizowane przez Głównego Inspektora Weterynarii i Żywności w ramach ww. współpracy będą podejmowane zarówno z urzędu, jak też na wniosek wymienionych organów i instytucji oraz Komisji Europejskiej. W ramach wykonywania zadań związanych ze współpracą Główny Inspektor Weterynarii i Żywności zobowiązany będzie do przekazywania informacji uzyskanych przez organy Państwowej Inspekcji podczas podejmowanych czynności z wyjątkiem sytuacji, gdy przekazanie uzyskanej w ten sposób informacji mogłoby stworzyć zagrożenie dla bezpieczeństwa państwa.

Ponadto, w ramach Państwowej Inspekcji Weterynarii i Żywności będą funkcjonowały Rada Sanitarno – Epidemiologiczna i Rada ds. Laboratoriów, jako organy doradczo – opiniodawcze.

Rozdział III „Zasady i tryb przeprowadzania kontroli”

Rozdział trzeci projektu ustawy obejmuje zasady i tryb przeprowadzania kontroli przez organy Państwowej Inspekcji Weterynarii i Żywności, w tym uprawnienia i obowiązki podmiotów kontrolowanych.

Rozdział IV „Laboratoria”

Projekt ustawy zakłada racjonalizację wykorzystania istniejącej bazy laboratoryjnej.

Konieczność częstych zmian sprzętu laboratoryjnego oraz odczynników, udział w badaniach biegłości umożliwiający wykonywanie badań urzędowych metodami odpowiadającymi wymogom stawianym przez Unię Europejską oraz bardziej efektywne zarządzanie finansami przeznaczonymi do realizacji zadań przez laboratoria urzędowe uzasadniają konieczność wyspecjalizowania się laboratoriów w określonych kierunkach przy zachowaniu najbardziej optymalnych rozwiązań podziału terytorialnego.

Konsolidacja bazy laboratoryjnej istniejącej w ramach Inspekcji Weterynaryjnej, Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa oraz Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno Spożywczych spowoduje lepsze wykorzystanie specjalistycznego sprzętu i kadry analitycznej. Niewątpliwie, oszczędności wynikające z organizacji wspólnych zakupów odczynników i sprzętu niezbędnego do realizacji badań laboratoryjnych, jak też działania podjęte w celu racjonalizacji kosztów, wykorzystania personelu i bazy laboratoryjnej pozwoli na ograniczenie wydatków budżetowych.

Niezależnie jednak od powyższego, projekt ustawy pozwoli na likwidację laboratoriów niespełniających odpowiednich standardów oraz spowoduje podwyższenie jakości świadczonych usług.

Rozdział V „Świadectwa zdrowia”

Przepisy tego rozdziału z zdecydowanej większości będą odpowiadały treści rozdziału 3 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 roku o Inspekcji Weterynaryjnej (Dz. U. z 2007r. Nr 121, poz. 842 ze zm.).

Regulacje dotyczące świadectw i paszportów wydawanych dotychczas przez Państwową Inspekcję Ochrony Roślin i Nasiennictwa oraz Inspekcję Jakości Handlowej Artykułów Rolno Spożywczych pozostaną odpowiednio w ustawie z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin (Dz. U. 2008 r. Nr 133, poz. 849 ze zm.) oraz ustawie z dnia 21 grudnia 2001 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (Dz. U. 2005 r. Nr 187, poz. 1577 ze zm.).

Rozdział VI „Opłaty”

Rozdział szósty będzie zawierał przepisy dotyczące opłat pobieranych przez organy Państwowej Inspekcji w ramach wykonywanych czynności kontrolnych i nadzorczych, w tym badań laboratoryjnych, jak też związanych z wydaniem decyzji lub sporządzonej opinii.

Niezależnie od powyższego Państwowa Inspekcja będzie mogła pozyskiwać środki finansowe z tytułu sprzedaży usług zleconych.

Zasady pobierania opłat oraz ich wysokość określi Rada Ministrów.

Rozdział VII „Systemy wymiany informacji”

W zakresie przepisów regulujących system wymiany informacji w ramach ustawy z dnia 29 stycznia 2004 roku o Inspekcji Weterynaryjnej (Dz. U. z 2007r. Nr 121, poz. 842 ze zm.), nie przewiduje się zmian w ich treści w związku z utworzeniem Państwowej Inspekcji Weterynarii i Żywności.

Rozdział VIII „Przepis karny”

Do niniejszego rozdziału projektowanej ustawy zostanie przeniesiona treść przepisu karnego zawartego w rozdziale 6 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 roku o Inspekcji Weterynaryjnej (Dz. U. z 2007r. Nr 121, poz. 842 ze zm.) z uwzględnieniem katalogu osób i jednostek organizacyjnych wykonujących zadania Państwowej Inspekcji.

Zastosowanie będą miały przepisy Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia.

Rozdział IX „Przepisy wprowadzające”

Rozdział będzie zawierał regulacje wynikające z utworzenia Państwowej Inspekcji Weterynarii i Żywności oraz likwidacji Inspekcji Weterynaryjnej, Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno Spożywczych w zakresie związanym m.in. z gwarancją zatrudnienia pracowników ww. Inspekcji, mieniem wojewódzkich, granicznych i powiatowych inspektoratów weterynarii oraz wojewódzkich inspektoratów jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych i wojewódzkich inspektoratów ochrony roślin i nasiennictwa, wierzytelnościami i zobowiązaniami wojewódzkich, granicznych i powiatowych inspektoratów weterynarii oraz wojewódzkich inspektoratów jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych i wojewódzkich inspektoratów ochrony roślin i nasiennictwa, a także prowadzonych przez organy poszczególnych Inspekcji postępowań administracyjnych czy ważności wydanych na ich podstawie świadectw i paszportów.

Powyższe oznacza, że Państwowa Inspekcja będzie jednostką nową, a nie powstałą w wyniku przekształcenia Inspekcji Weterynaryjnej, Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa oraz Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno – Spożywczych, które będą podlegały likwidacji.

Rozdział X „Zmiany w przepisach obowiązujących”

Projekt ustawy Przepisy wprowadzające ustawę o Państwowej Inspekcji Weterynarii i Żywności będzie zawierał zmiany w przepisach obowiązujących.

Połączenie Inspekcji Weterynaryjnej, Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa oraz Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno – Spożywczych spowoduje konieczność uchylecia lub zmiany dotychczas obowiązujących przepisów prawnych, w szczególności w zakresie organizacji, kompetencji, czy podejmowania czynności kontrolnych przez te instytucje.

Ustawy podlegające zmianą legislacyjnym wskazane zostały w pkt 5 niniejszego uzasadnienia.

Rozdział XI „Przepisy końcowe”

Rozdział określa moment wejścia w życie Ustawy o Państwowej Inspekcji Weterynarii i Żywności.

4. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych.

Zgodnie ze stanowiskiem Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi połączenie inspekcji sprawujących obecnie kontrolę nad bezpieczeństwem żywności nie spowoduje zmian w budżetach jednostek samorządów terytorialnych. Jednakże, zmiana dotychczasowej struktury organizacyjnej Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa oraz Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno – Spożywczych, polegająca na przeniesieniu części kontroli ze szczebla wojewódzkiego na szczebel powiatowy, będzie miała wpływ na dochody i wydatki budżetu państwa. Wpływ do budżetu powstanie w związku z usprawnieniem kontroli poprzez większe oddziaływanie na producentów niespełniających wymagań w zakresie objętym działaniami Państwowej Inspekcji. Jednocześnie lepsza organizacja podejmowanych przez organy Państwowej Inspekcji czynności pozwoli na ograniczenie wydatków z budżetu z uwagi na racjonalizację kosztów jej działania tj. dojazdy, diety, zasoby kadrowe i majątkowe, organizacja pracy czy wykorzystanie bazy laboratoryjnej.

Szacuje się, że limit wydatków budżetu państwa, stanowiący następstwo finansowe Ustawy będzie kształtował się następująco:

1. 2013r. – 816.874.467 zł.,
2. 2014r. – 858.228.737 zł.,

3. 2015r. – 879.684.455 zł.,
4. 2016r. – 901.676.566 zł.,
5. 2017r. – 924.218.480 zł.,
6. 2018r. – 946.399.723 zł.,
7. 2019r. – 969.113.316 zł.,
8. 2020r. – 992.372.035 zł.,
9. 2021r. – 1.016.188.964 zł.

W przypadku przekroczenia lub zagrożenia przekroczenia przyjętego na dany rok budżetowy maksymalnego limitu wydatków, o którym mowa powyżej, będzie istniała możliwość zastosowania mechanizmów pozwalających na racjonalizację częstotliwości wykonywania zadań związanych z funkcjonowaniem Inspekcji oraz obniżenie kosztów zewnętrznej obsługi Państwowej Inspekcji, w sposób gwarantujący bezpieczeństwo zdrowia publicznego.

Organem właściwym do sprawowania nadzoru nad kosztami działalności Państwowej Inspekcji, w tym do zastosowania mechanizmów korygujących będzie Prezes Rady Ministrów.

Połączenie Inspekcji Weterynaryjnej, Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa oraz Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno Spożywczych spowoduje oszczędności finansowe związane z zatrudnieniem. Przyjmuje się, że wielkość zatrudnienia w obszarze obsługi ulegnie zmniejszeniu o ok. 100 etatów, co spowoduje oszczędności w kwocie 3.300.000,00 zł. rocznie, zaś w obszarze działalności zaplecza laboratoryjnego liczba etatów może zmaleć nawet o 90 miejsc pracy, co w zakresie zatrudnienia spowoduje oszczędności ok. 3.000.000,00 zł. rocznie a w kwestiach związanych z wydatkami ponoszonymi na materiały laboratoryjne ok. 1.000.000,00 zł. rocznie.

Zaproponowane w projekcie zmiany pozwolą na ograniczenie stanowisk kierowniczych i związanych z obsługą Państwowej Inspekcji przy jednoczesnym zwiększeniu liczby pracowników merytorycznych bezpośrednio przeprowadzających kontrole.

Mają powyższe na uwadze, niezależnie od kosztów związanych z redukcją etatów i wypłatą odszkodowania z tytułu rozwiązania stosunku pracy szacuje się, że łączna kwota oszczędności wynikających z połączenia ww. Inspekcji i związanej z tym zmiany struktury organizacyjnej może wynieść nawet 7.300.000,00 zł. rocznie.

Nie przewiduje się dodatkowych skutków dla budżetu państwa związanych z działalnością Wojskowej Inspekcji Weterynaryjnej, albowiem projekt ustawy nie przewiduje zmian w zakresie zadań, organizacji i funkcjonowania tej Inspekcji.

5. Zmiany legislacyjne

W zakresie regulacji dotyczących zadań, kompetencji i prawnych form działania inspekcji zajmujących się bezpieczeństwem żywności zmiany legislacyjne obejmują w szczególności przepisy zawarte w następujących ustawach:

1. z dnia 25 sierpnia 2006 r. o bezpieczeństwie żywności i żywienia (Dz. U. 2010 r., Nr 136, poz. 914 ze zm.);
2. z dnia 09 listopada 2012 r. o nasiennictwie (Dz. U. z 2012. 1512);
3. z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin (Dz. U. z 2008r., Nr 133, poz. 849 ze zm.);
4. z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno spożywczych (Dz. U. z 2005r., Nr 187, poz. 1577 ze zm.);
5. z dnia 16 grudnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego (Dz. U. z 2006 r., Nr 17, poz. 127 ze zm.);
6. z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (Dz. U. z 2008 r., Nr 213, poz. 1342 ze zm.);
7. z dnia 02 kwietnia 2004 r. o systemie identyfikacji i rejestracji zwierząt (Dz. U. z 2008 r., Nr 204, poz. 1281 ze zm.);
8. z dnia 21 stycznia 2005 r. o doświadczeniach na zwierzętach (Dz. U. z 2005 r., Nr 33, poz. 289 ze zm.);

9. z dnia 06 września 2001 r. Prawo farmaceutyczne (Dz. U. z 2008 r., Nr 45, poz. 271 ze zm.);
10. z dnia 22 lipca 2006 r. o paszach (Dz. U. z 2006 r., Nr 144, poz. 1045 ze zm.);
11. z dnia 10 grudnia 2003 r. o kontroli weterynaryjnej w handlu (Dz. U. z 2004 r., Nr 16, poz. 145 ze zm.);
12. z dnia 27 sierpnia 2003 r. o weterynaryjnej kontroli granicznej (Dz. U. z 2003 r., Nr 165, poz. 1590, ze zm.);
13. z dnia 10 lipca 2007 r. o nawozach i nawożeniu (Dz. U. z 2007 r., Nr 147, poz. 1033, ze zm.);
14. z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2003 r., Nr 229, poz. 2275 ze zm.);
15. z dnia 18 października 2006 r. o wyrobie napojów spirytusowych oraz o rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (Dz. U. z 2013.144);
16. z dnia 19 grudnia 2003 r. o organizacji rynków owoców i warzyw, rynku chmielu, rynku suszu paszowego oraz rynków lnu i konopi uprawianych na włókno (Dz. U. z 2011 r., Nr 145, poz. 868 ze zm.);
17. z dnia 12 maja 2011 r. o wyrobie i rozlewie wyrobów winiarskich, obrocie tymi wyrobami i organizacji rynku wina (Dz. U. z 2011 r., Nr 120, poz. 690 ze zm.);
18. z dnia 25 czerwca 2009 r. o rolnictwie ekologicznym (Dz. U. z 2009 r., Nr 116, poz. 975 ze zm.);
19. z dnia 17 grudnia 2004 r. o rejestracji i ochronie nazw i oznaczeń produktów rolnych i środków spożywczych oraz o produktach tradycyjnych (Dz. U. z 2005 r., Nr 10, poz. 68 ze zm.);
20. z dnia 30 marca 2001 r. o rolniczych badaniach rynkowych (Dz. U. z 2001 r., Nr 42, poz. 471 ze zm.);
21. z dnia 7 maja 2009 r. o towarach paczkowanych (Dz. U. z 2009 r., Nr 91, poz. 740 ze zm.);
22. z dnia 22 czerwca 2001 r. o organizmach genetycznie zmodyfikowanych (Dz. U. z 2007 r., Nr 36, poz. 233 ze zm.);
23. z dnia 11 marca 2004 r. o Agencji Rynku Rolnego i organizacji niektórych rynków rolnych (Dz. U. z 2012. 633);
24. z dnia 16 kwietnia 2004 r. o nadmiernych zapasach produktów rolnych i produktów cukrowych (Dz. U. z 2004 r., Nr 97, poz. 964 ze zm.);
25. z dnia 02 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2010 r., Nr 220, poz. 1447 ze zm.);
26. z dnia 23 stycznia 2009 r. o wojewodzie i administracji rządowej w województwie (Dz. U. z 2009 r., Nr 31, poz. 206 ze zm.);
27. z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej (Dz. U. z 2008 r., Nr 227, poz. 1505 ze zm.);
28. z dnia 04 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. U. z 2013 r., poz. 747 t.j.)

Zmiany legislacyjne obejmą również szereg aktów wykonawczych do wyżej wymienionych ustaw.

Niezależnie od powyższego, projekt ustawy o Państwowej Inspekcji Weterynarii i Żywności przewiduje wydanie aktów wykonawczych związanych z:

- nadaniem statutu Państwowemu Inspektoratowi Weterynarii i Żywności;
- określeniem formy współpracy organów Państwowej Inspekcji z Wojskową Inspekcją Weterynarii i Żywności;
- określeniem warunków i sposobów współpracy organów Państwowej Inspekcji z organami celnymi;
- określeniem zakresu i trybu współpracy Głównego Inspektora Weterynarii i Żywności z organami Unii Europejskiej, państw trzecich, Komisji Europejskiej oraz innymi organizacjami międzynarodowymi, których Rzeczpospolita Polska jest członkiem;
- określeniem terytorialnego zakresu działania powiatowych i granicznych inspektorów weterynarii i żywności oraz ich siedziby;
- określeniem warunków i sposobu prowadzenia postępowania kwalifikacyjnego na stanowisko wojewódzkiego, powiatowego i granicznego inspektora weterynarii i żywności;

- określeniem organizacji wojewódzkich, powiatowych i granicznych inspektoratów weterynarii i żywności;
- określeniem zakresu czynności pomocniczych wykonywanych przez osoby nie będące lekarzami weterynarii, o których mowa w art. 23 ust. 1 pkt 3 projektu ustawy oraz kwalifikacji osób wyznaczonych do wykonywania czynności o których mowa w art. 23 ust. 1 projektu ustawy, w tym warunki i wysokość wynagrodzenia za wykonywane czynności;
- określeniem wzorów upoważnienia i odznaki identyfikacyjnej dla osób uprawnionych do przeprowadzenia czynności kontrolnych oraz wzorów legitymacji służbowej pracowników Państwowej Inspekcji;
- określeniem warunków i trybu gromadzenia, przetwarzania oraz przekazywania danych dotyczących wyników przeprowadzonych badań laboratoryjnych;
- określeniem sposobu ustalania i wysokości opłat za wykonane czynności, o których mowa w art. 60 ust. 1 projektu ustawy, sposobu i miejsca pobierania opłat oraz sposobu przekazywania Komisji Europejskiej informacji w ww. zakresie;
- określeniem sposobu przejęcia laboratoriów;
- dokonaniem przeniesień dochodów i wydatków budżetowych, w tym związanych z wynagrodzeniem oraz limitem zatrudnienia z budżetów właściwych wojewodów oraz z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw rolnictwa do części, której dysponentem będzie Główny Inspektor Weterynarii i Żywności.

6. Zgodność przepisów projektu ustawy o Państwowej Inspekcji Weterynarii i Żywności z prawem Unii Europejskiej.

Projekt ustawy o Państwowej Inspekcji Weterynarii i Żywności pozostaje w zgodzie z prawem Unii Europejskiej i jego uchwalenie przyczyni się do realizacji woli wspólnotowego ustawodawcy w zakresie poprawy organizacji i jakości pracy inspekcji odpowiedzialnych w chwili obecnej za bezpieczeństwo żywności na wszystkich etapach produkcji, przetwarzania i dystrybucji.

Unia Europejska zwraca uwagę na konieczność stworzenia stosownych procedur w odniesieniu do współpracy właściwych organów wewnątrz Państwa Członkowskiego i pomiędzy Państwami Członkowskimi, w szczególności w przypadku gdy kontrole urzędowe ujawnią, że problemy dotyczące pasz i żywności rozciągają się na więcej niż jedno Państwo Członkowskie. W celu ułatwienia takiej współpracy Państwa Członkowskie powinny wskazać instytucję wyznaczoną do kontaktów z zadaniem koordynowania przekazywania i otrzymywania stosownej pomocy. Przewidziana w projekcie ustawy Państwowa Inspekcja Weterynarii i Żywności stanowi odpowiedź na ten postulat.

Warszawa 10 kwietnia 2014 r.

BAS-WAPEiM-650/14

Pani
Ewa Kopacz
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia w sprawie zgodności z prawem Unii Europejskiej poselskiego projektu ustawy o Państwowej Inspekcji Weterynarii i Żywności (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Dorota Niedziela)

Na podstawie art. 34 ust. 9 uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 lipca 1992 roku – Regulamin Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej (Monitor Polski z 2012 r. poz. 32, ze zmianami) sporządza się następującą opinię:

1. Przedmiot projektu ustawy

Projekt ustawy określa: 1) zadania, organizację, tryb działania oraz zasady finansowania Państwowej Inspekcji Weterynarii i Żywności, zwanej dalej "Inspekcją"; 2) zasady współpracy organów Inspekcji z organami centralnymi państw członkowskich Unii Europejskiej odpowiedzialnymi za przestrzeganie stosowania prawodawstwa weterynaryjnego i fitosanitarnego lub organami, którym takie kompetencje zostały przekazane (właściwą władzą), oraz Komisją Europejską w zakresie realizacji zadań Inspekcji; 3) zasady związane z procedurami w zakresie bezpieczeństwa żywności i organizacją urzędowych kontroli żywności, w tym także przeprowadzonych w celu sprawdzenia zgodności z prawem paszowym i prawem żywnościowym oraz regulami dotyczącymi zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt; 4) zasady wystawiania świadectw zdrowia, w tym określone w przepisach zawartych w aktach prawnych wymienionych w załącznikach nr 1 i 2 do ustawy z dnia 10 grudnia 2003 r. o kontroli weterynaryjnej w handlu (Dz. U. z 2004 r. Nr 16, poz. 145, z 2006 r. Nr 17, poz. 127, z 2008 r. Nr 145, poz. 916 oraz z 2009 r. Nr 18, poz. 97); 5) zasady nadzoru nad zdrowiem roślin, zapobieganiem zagrożeniom związanym z obrotem i stosowaniem środków ochrony roślin oraz nadzorem nad wytwarzaniem, oceną i obrotem materiałem siewnym, określone w ustawie o ochronie roślin z dnia 18 grudnia 2003 r. (Dz. U. z 2004 r. Nr 11, poz. 94, ze zm.) oraz ustawie z dnia 09 listopada 2012 r. o nasiennictwie (Dz. U. 2012. 1512).

Projekt przewiduje uchylenie ustawy z 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej (Dz. U. 2010 r. Nr 112, poz. 744, ze zm.) oraz zmianę dwudziestu ośmiu ustaw:

1. ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o bezpieczeństwie żywności i żywienia (Dz. U. 2010 r. Nr 136, poz. 914, ze zm.);
2. ustawy z dnia 09 listopada 2012 r. o nasiennictwie (Dz. U. z 2012 r. poz. 1512);
3. ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin (Dz. U. z 2008r. Nr 133, poz. 849, ze zm.);
4. ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno spożywczych (Dz. U. z 2005 r. Nr 187, poz. 1577, ze zm.);
5. ustawy z dnia 16 grudnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego (Dz. U. z 2006 r. Nr 17, poz. 127, ze zm.);
6. ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (Dz. U. z 2008 r. Nr 213, poz. 1342, ze zm.);
7. ustawy z dnia 02 kwietnia 2004 r. o systemie identyfikacji i rejestracji zwierząt (Dz. U. z 2008 r., Nr 204, poz. 1281, ze zm.);
8. ustawy z dnia 21 stycznia 2005 r. o doświadczeniach na zwierzętach (Dz. U. z 2005 r. Nr 33, poz. 289, ze zm.);
9. ustawy z dnia 6 września 2001 r. – Prawo farmaceutyczne (Dz. U. z 2008 r. Nr 45, poz. 271, ze zm.)
10. ustawy z dnia 22 lipca 2006 r. o paszach (Dz. U. z 2006 r. Nr 144, poz. 1045, ze zm.);
11. ustawy z dnia 10 grudnia 2003 r. o kontroli weterynaryjnej w handlu (Dz. U. z 2004 r. Nr 16, poz. 145, ze zm.);
12. ustawy z dnia 27 sierpnia 2003 r. o weterynaryjnej kontroli granicznej (Dz. U. z 2003 r. Nr 165, poz. 1590, ze zm.);
13. ustawy z dnia 10 lipca 2007 r. o nawozach i nawożeniu (Dz. U. z 2007 r. Nr 147, poz. 1033, ze zm.);
14. ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2003 r. Nr 229, poz. 2275, ze zm.);
15. ustawy z dnia 18 października 2006 r. o wyrobie napojów spirytusowych oraz o rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (Dz. U. z 2013 r. poz. 144);
16. ustawy z dnia 19 grudnia 2003 r. o organizacji rynków owoców i warzyw, rynku chmielu, rynku suszu paszowego oraz rynków lnu i konopi uprawianych na włókno (Dz. U. z 2011 r. Nr 145, poz. 868, ze zm.);
17. ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o wyrobie i rozlewie wyrobów winiarskich, obrocie tymi wyrobami i organizacji rynku wina (Dz. U. z 2011 r. Nr 120, poz. 690, ze zm.);
18. ustawy z dnia 25 czerwca 2009 r. o rolnictwie ekologicznym (Dz. U. z 2009 r. Nr 116, poz. 975, ze zm.);
19. ustawy z dnia 17 grudnia 2004 r. o rejestracji i ochronie nazw i oznaczeń produktów rolnych i środków spożywczych oraz o produktach tradycyjnych (Dz. U. z 2005 r. Nr 10, poz. 68, ze zm.);

20. ustawy z dnia 30 marca 2001 r. o rolniczych badaniach rynkowych (Dz. U. z 2001 r. Nr 42, poz. 471, ze zm.);
21. ustawy z dnia 7 maja 2009 r. o towarach paczkowanych (Dz. U. z 2009 r. Nr 91, poz. 740, ze zm.);
22. ustawy z dnia 22 czerwca 2001 r. o organizmach genetycznie zmodyfikowanych (Dz. U. z 2007 r. Nr 36, poz. 233, ze zm.);
23. ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o Agencji Rynku Rolnego i organizacji niektórych rynków rolnych (Dz. U. z 2012 r. poz. 633);
24. ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o nadmiernych zapasach produktów rolnych i produktów cukrowych (Dz. U. z 2004 r., Nr 97, poz. 964, ze zm.);
25. ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2010 r. Nr 220, poz. 1447, ze zm.);
26. ustawy z dnia 23 stycznia 2009 r. o wojewodzie i administracji rządowej w województwie (Dz. U. z 2009 r. Nr 31, poz. 206, ze zm.);
27. ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej (Dz. U. z 2008 r. Nr 227, poz. 1505, ze zm.);
28. ustawy z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. U. z 2013 r. poz. 747).

Zmiany legislacyjne obejmą również szereg aktów wykonawczych do wyżej wymienionych ustaw.

Projekt nie określa daty wejścia ustawy w życie (zob. art. 132 projektu).

2. Stan prawa Unii Europejskiej w materii objętej projektem

W zakresie przepisów Unii Europejskiej dotyczących analizowanego projektu w szczególności uwzględnić należy:

- *art. 36 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE)* ustanawiający zasadę swobodnego przepływu towarów,
- *Rozporządzenie nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiające ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołujące Europejski Urząd ds. bezpieczeństwa żywności oraz ustanawiające procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności* (Dz. Urz. UE L 31 z 1.2.2002, s. 1),
- *Rozporządzenie (WE) nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie kontroli urzędowych przeprowadzanych w celu sprawdzenia zgodności z prawem paszowym i żywnościowym oraz regułami dotyczącymi zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt* (Dz. Urz. UE L 165 z 30.4.2004, s. 1),
- *Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009 z dnia 21 października 2009 r. określające przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, i uchylające rozporządzenie (WE) nr 1774/2002 (rozporządzenie o produktach ubocznych pochodzenia zwierzęcego)* (Dz. Urz. UE L 300 z 14.11.2009, s.1),

- *Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 z dnia 21 października 2009 r. dotyczące wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin i uchylające dyrektywy Rady 79/117/EWG i 91/414/EWG (Dz. Urz. UE L 309 z 24.11.2009, str. 1, ze zm.),*
- *Rozporządzenie Komisji (UE) nr 142/2011 z dnia 25 lutego 2011 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009 określającego przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, oraz w sprawie wykonania dyrektywy Rady 97/78/WE w odniesieniu do niektórych próbek i przedmiotów zwolnionych z kontroli weterynaryjnych na granicach w myśl tej dyrektywy (Dz. Urz. UE L 54 z 26.2.2011, s. 1),*
- *Rozporządzenie Komisji (UE) NR 16/2011 z dnia 10 stycznia 2011 r. ustanawiające środki wykonawcze dla systemu wczesnego ostrzegania o niebezpiecznych produktach żywnościowych i środkach żywienia zwierząt (Dz. Urz. UE L 6/7 z 11.1.2011),*
- *Dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/54/WE z dnia 18 czerwca 2009 r. w sprawie wydobywania i wprowadzania do obrotu naturalnych wód mineralnych (Dz. U. UE L. 164 z 26.6.2009).*

3. Analiza przepisów projektu pod kątem ustalonego stanu prawa Unii Europejskiej

3.1. Zgodność z rozporządzeniem nr 178/2002

Zgodnie z art. 3 pkt 1 rozporządzenia nr 178/2002, „»prawo żywnościowe« oznacza przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne regulujące sprawy żywności w ogólności, a ich bezpieczeństwo w szczególności, zarówno na poziomie Wspólnoty, jak i na poziomie krajowym; definicja ta obejmuje wszystkie etapy produkcji, przetwarzania i dystrybucji żywności oraz paszy produkowanej dla zwierząt hodowlanych lub używanej do żywienia zwierząt hodowlanych”. Artykuł 2 projektu ogranicza zaś pojęcie „prawodawstwa żywnościowego” do przepisów Unii Europejskiej i przepisów wdrażających lub wykonujących te przepisy, co należy uznać za niezgodne z powołanym wyżej art. 178/2002 w związku z art. 2 akapit 1 rozporządzenia nr 882/2004, który stanowi: „Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się definicje ustanowione w art. 2 i 3 rozporządzenia (WE) nr 178/2002”. Uregulowanie przewidziane w art. 2 projektu (tj. brak uwzględnienia w pojęciu „prawodawstwa żywnościowego” przepisów krajowych innych niż wykonujące lub wdrażające przepisy unijne) stoi w sprzeczności z ww. przepisami unijnymi, jak także może utrudniać stosowanie i interpretację prawa w ramach urzędowych kontroli żywności.

3.2. Zgodność z rozporządzeniem nr 882/2004

Zgodnie z art. 4 ust. 4 rozporządzenia nr 882/2004, „właściwe organy zapewniają bezstronność, wysoką jakość i spójność kontroli urzędowych na wszystkich poziomach” a w myśl ust. 5 tego artykułu: „W przypadku gdy, w ramach właściwego organu, więcej niż jedna jednostka ma kompetencję do przeprowadzania kontroli urzędowych, zapewnia się sprawną i skuteczną współpracę pomiędzy tymi różnymi jednostkami”.

a) Artykuł 4 pkt 6 projektu nadaje kompetencje Państwowej Inspekcji Weterynarii i Żywności (dalej jako: Inspekcja) pokrywające się z kompetencjami Państwowej Inspekcji Sanitarnej w zakresie określonym w art. 73 ust. 1 pkt 1 ustawy o bezpieczeństwie żywności i żywienia, tj. sprawowanie kontroli w zakresie bezpieczeństwa żywności w odniesieniu do:

a) żywności pochodzenia niezwierzęcego produkowanej i wprowadzanej do obrotu, przywożonej z państw trzecich oraz wywożonej i powrotnie wywożonej do tych państw, b) produktów pochodzenia zwierzęcego znajdujących się w handlu detalicznym, c) żywności zawierającej jednocześnie środki spożywcze pochodzenia niezwierzęcego i produkty pochodzenia zwierzęcego, o której mowa w art. 1 ust. 2 rozporządzenia nr 853/2004, produkowanej i wprowadzanej do obrotu lub wywożonej do państw trzecich, przywożonej z tych państw w zakresie nieobjętym decyzją Komisji 2007/275/WE z dnia 17 kwietnia 2007 r. dotyczącą wykazu zwierząt i produktów mających podlegać kontroli w punktach kontroli granicznej na mocy dyrektyw Rady 91/496/EWG i 97/78/WE (Dz. Urz. UE L 116 z 04.05.2007, s. 9) oraz powrotnie wywożonej do tych państw, d) prawidłowości stosowania zasad systemu HACCP. Jednocześnie jednak w rozdziale 10, w art. 106 projektu brak jest przepisów odpowiednio zmieniających ustawę o bezpieczeństwie żywności i żywienia w tym zakresie. Po przyjęciu ustawy w obecnym kształcie projektu, obie inspekcje jednocześnie byłyby umocowane do przeprowadzania kontroli dokładnie w tym samym zakresie (Państwowa Inspekcja Sanitarna na mocy art. 73 ust. 1 pkt. 1, a Państwowa Inspekcja Weterynarii i Żywności na mocy art. 4 pkt 6 projektu, w związku z art. 73 ust. 1 pkt. 3). Dodatkowo projekt nie przewiduje przepisu szczegółowo regulującego współpracę obu tych organów w tym zakresie. Przyjęcie projektu w analizowanej formie budziłoby zatem wątpliwości nie tylko co do należytego wykonania wyżej powołanych przepisów unijnych, ale także kłóciłoby się z założeniami projektowanej ustawy i utrudniało stosowanie i wykonywanie jej przepisów przez organy urzędowej kontroli żywności. Przykładowo, zmieniany na mocy art. 106 pkt 1 projektu art. 60 ustawy o bezpieczeństwie żywności i żywienia w proponowanym brzmieniu stanowi: „Główny Inspektor Sanitarny i Główny Inspektor Weterynarii i Żywności, stosowanie do kompetencji określonych w art. 73 ust. 1 pkt 1 i 3 są organami właściwymi, o których mowa w art. 7 i 8 rozporządzenia nr 852/2004, dotyczących krajowych poradników dobrej

praktyki higienicznej oraz wdrażania i stosowania zasad systemu HACCP”. Jednakże, stosownie do zmienionego na mocy projektu art. 73 ust. 1 pkt 1 i 3 podział kompetencji pomiędzy dwoma inspekcjami nie jest jasny.

b) Projekt w art. 4 pkt. 9 stanowi: „W zakresie ochrony zdrowia zwierząt oraz bezpieczeństwa żywności do zadań Inspekcji należy, w szczególności: monitorowanie produktów wprowadzanych po raz pierwszy do obrotu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez podmiot działający na rynku spożywczym: a) preparaty do początkowego żywienia niemowląt oraz środki spożywcze specjalnego przeznaczenia żywieniowego, które nie należą do grup określonych w art. 24 ust. 2 pkt 1-3 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o bezpieczeństwie żywności i żywienia (Dz. U. 2010. 136. 914), b) suplementy diety, c) środki spożywcze, do których dodawane są witaminy, składniki mineralne lub substancje, o których mowa w załączniku III część B i C do rozporządzenia nr 1925/2006,”. Jednocześnie jednak w rozdziale 10, w art. 106 projektu brak jest przepisów odpowiednio zmieniających ustawę o bezpieczeństwie żywności i żywienia w tym zakresie, tj. art. 29 tejże ustawy, który obecnie nadaje kompetencję dotyczącą monitorowania ww. produktów Głównemu Inspektorowi Sanitarnemu. Artykuł 29 ustawy o bezpieczeństwie żywności i żywienia wykonuje odpowiednio: art. 10 dyrektywy 2002/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 10 czerwca 2002 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do suplementów żywnościowych (Dz. U. L 183 z 12.7.2002, s. 51), art. 11 ust. 1 pkt a dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/39/WE z dnia 6 maja 2009 r. w sprawie środków spożywczych specjalnego przeznaczenia żywieniowego (wersja przekształcona) (Dz. U. L 124 z 20.05.2009 s. 21), art. 9 ust. 1 dyrektywy Komisji 2006/141/WE z dnia 22 grudnia 2006 r. w sprawie preparatów do początkowego żywienia niemowląt i preparatów do dalszego żywienia niemowląt oraz zmieniająca dyrektywę 1999/21/WE (Dz. U. L 401 z 30.12.2006, s. 1), art. 5 ust. 1 dyrektywy Komisji 1999/21/WE z dnia 25 marca 1999 r. w sprawie dietetycznych środków spożywczych specjalnego przeznaczenia medycznego (Dz. U. L 91 z 7.4.1999, s. 29) oraz art. 15 rozporządzenia (WE) NR 1925/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie dodawania do żywności witamin i składników mineralnych oraz niektórych innych substancji (Dz. U. L 404, 30.12.2006, p. 26). W świetle tych przepisów uznać należy, że głównym środkiem pozwalającym na monitorowanie wskazanych w nich produktów jest przekazanie właściwemu krajowemu organowi urzędowej kontroli żywności wzoru etykiety. W związku z tym pozostawienie przez projekt art. 29 ustawy o bezpieczeństwie żywności i żywienia w dotychczasowym brzmieniu pociągałoby za sobą praktyczną wątpliwość w zakresie sposobu monitorowania ww. produktów przez Inspekcję oraz podstaw w tym zakresie w przepisach unijnych. Brak szczegółowego uregulowania zasad współpracy

w tym zakresie pomiędzy dwiema umocowanymi do tych samych zadań inspekcjami, podważałby skutek i byłby niezgodny z art. 4 ust. 5 rozporządzenia nr 882/2004.

- c) Artykuł 4 pkt 10 projektu nadaje kompetencję Inspekcji w zakresie uznania wód, jako mineralnych wód naturalnych, wód źródlanych i wód stołowych. Jednocześnie projekt (w art. 106) nie przewiduje żadnej zmiany w przepisach kompetencyjnych nadanych obecnie w tym zakresie Państwowej Inspekcji Sanitarnej (rozdział 9 ustawy o bezpieczeństwie żywności i żywienia) ani nie wprowadza żadnego przepisu regulującego zasady współpracy Inspekcji i Państwowej Inspekcji Sanitarnej w tym zakresie, co podważa skutek i jest niezgodne z art. 4 ust. 5 rozporządzenia nr 882/2004.
- d) Artykuł 4 pkt 11 projektu nadaje kompetencję Inspekcji w zakresie przyznawania uprawnień klasyfikatora grzybów. Jednocześnie projekt (w art. 106) nie przewiduje żadnej zmiany w przepisach kompetencyjnych nadanych obecnie w tym zakresie państwowemu wojewódzkiemu inspektorowi sanitarnemu (art. 43 ust. 3 ustawy o bezpieczeństwie żywności i żywienia) ani nie wprowadza żadnego przepisu regulującego zasady współpracy obu inspekcji w tym zakresie. Regulacja taka narusza art. 4 ust. 5 rozporządzenia nr 882/2004
- e) Artykuł 4 pkt 12 projektu nadaje kompetencję Inspekcji w zakresie rejestracji oraz zatwierdzania, warunkowego zatwierdzania, przedłużania warunkowego zatwierdzania, zawieszania oraz cofania zatwierdzania zakładów. Jednocześnie projekt nie przewiduje (w art. 106) żadnej zmiany w przepisach kompetencyjnych nadanych obecnie w tym zakresie państwowemu wojewódzkiemu inspektorowi sanitarnemu (art. 61 ust. 1 ustawy o bezpieczeństwie żywności i żywienia), ani nie wprowadza żadnego przepisu regulującego zasady współpracy obu inspekcji w tym zakresie, co podważa skuteczność art. 4 ust. 5 rozporządzenia nr 882/2004. Dodatkowo, art. 106 pkt 2 projektu wprowadza kategorię „produktów pochodzenia zwierzęcego nieobjętych urzędową kontrolą organów Państwowej Inspekcji Weterynarii i żywności”, co – biorąc pod uwagę jednoczesne uchylenie przepisów o Inspekcji Weterynaryjnej – prowadzi to powstania luki prawnej w tym zakresie.
- f) Artykuł 4 pkt 15 projektu nadaje Inspekcji kompetencję w zakresie postępowania dotyczącego wstępnej oceny naukowej oraz sporządzenia wstępnego sprawozdania odnośnie do nowej żywności wprowadzanej do obrotu w zakresie określonym przepisami rozporządzenia nr 258/97 oraz przyjmowania od Komisji Europejskiej wstępnych sprawozdań przygotowanych w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej, a także zgłaszania uwag i uzasadnionych sprzeciwów do takich sprawozdań. Jednocześnie projekt (w art. 106) nie przewiduje żadnej zmiany w przepisach kompetencyjnych nadanych obecnie w tym zakresie Głównemu Inspektorowi Sanitarnemu (art. 92 ust. 1 ustawy o bezpieczeństwie żywności i żywienia),

ani też nie wprowadza żadnego przepisu regulującego zasady współpracy obu inspekcji w tym zakresie. Jak wskazano wyżej w analogicznych przypadkach, narusza art. 4 ust. 5 rozporządzenia nr 882/2004.

g) Artykuł 4 pkt 16 projektu nadaje Inspekcji kompetencję w zakresie wykonywania czynności dotyczących żywności genetycznie zmodyfikowanej oraz organizmów genetycznie zmodyfikowanych przeznaczonych do wykorzystania jako żywność w zakresie określonym w rozporządzeniu nr 1829/2003, rozporządzeniu nr 1830/2003 oraz rozporządzeniu nr 1946/2003. Jednocześnie projekt (w art. 106) nie przewiduje żadnej zmiany w przepisach kompetencyjnych nadanych obecnie w tym zakresie Głównemu Inspektorowi Sanitarnemu (art. 92 ust. 1 ustawy o bezpieczeństwie żywności i żywienia), ani też nie wprowadza żadnego przepisu regulującego zasady współpracy obu inspekcji w tym zakresie. Jak wskazano wyżej w analogicznych przypadkach, podważa to skutek i jest niezgodne z art. 4 ust. 5 rozporządzenia nr 882/2004.

3.3. Zgodność z dyrektywą 2009/54

W art. 4 pkt 10 projekt nadaje Inspekcji kompetencję w zakresie uznania wód, jako mineralnych wód naturalnych, wód źródłanych i wód stołowych. Zgodnie zaś z art. 1 ust. 1 dyrektywy 2009/54: „Niniejsza dyrektywa dotyczy wód wydobywanych z ziemi państwa członkowskiego i uznanych przez właściwe organy tego państwa członkowskiego za naturalne wody mineralne, odpowiadające wymogom załącznika I sekcja I.”. Dyrektywa ta reguluje jedynie uznawanie naturalnych wód mineralnych (a nie wód źródłanych i stołowych). Wprawdzie projekt nie uszczegóławia tej regulacji (w tym zwł. nie reguluje trybu uznawania). Jeśli jednak miałyby to być uznanie, o którym mowa w art. 35 ustawy o bezpieczeństwie żywności i żywienia, to rozciągnięcie tego uznania także na wody źródlane i stołowe mogłoby być uznane za niezgodne z dyrektywą 2009/54, zwłaszcza w kontekście art. 36 TFUE i zasady swobodnego przepływu towarów.

3.4. Zgodność rozporządzeniem nr 16/2011

Zgodnie z art. 2 ust. 5 rozporządzenia nr 16/2011, „członkowie sieci [*RASFF* czyli *m.in. Państwa Członkowskie Unii Europejskiej – przyp.*] zapewniają skuteczną komunikację z jednej strony między swoimi punktami kontaktowymi a właściwymi organami na obszarze swojej jurysdykcji, a z drugiej strony między swoimi punktami kontaktowymi a punktem kontaktowym Komisji, na potrzeby sieci. W szczególności:

a) ustanawiają skuteczną sieć komunikacji między swoimi punktami kontaktowymi a wszystkimi odpowiednimi właściwymi organami na obszarze swojej jurysdykcji, umożliwiając natychmiastowe przekazywanie powiadomień właściwym organom w celu podjęcia odpowiednich działań, a także stale dbają o jej dobry stan;

b) określają role i obowiązki swoich punktów kontaktowych oraz role i obowiązki odpowiednich właściwych organów na obszarze swojej jurysdykcji odnośnie do przygotowywania i przekazywania powiadomień wysyłanych do punktu kontaktowego Komisji, a także odnośnie do oceny i rozpowszechniania powiadomień otrzymanych od punktu kontaktowego Komisji”.

W tym zakresie może budzić wątpliwość brak uregulowania w art. 106 ust. 6 projektu (i odpowiednio w art. 85 ust. 3 ustawy o bezpieczeństwie żywności i żywienia) zakresu obowiązków Głównego Inspektora Sanitarnego i Głównego Inspektora Weterynarii i Żywności, w tym zwłaszcza zobowiązania do przyjmowania informacji o niebezpiecznych środkach spożywczych i przekazywania tych informacji do krajowego punktu kontaktowego systemu RASFF, co jest niezbędne dla właściwego wykonania powołanego wyżej art. 2 ust. 5 rozporządzenia nr 16/2011. Na mocy projektu, krajowy punkt kontaktowy miałyby być prowadzony przez Głównego Inspektora Weterynarii i Żywności a Główny Inspektor Sanitarny miałyby tworzyć i kierować podpunktem krajowego punktu kontaktowego.

3.5. Zgodność z rozporządzeniem 882/1004 w związku z rozporządzeniem 142/2011 i rozporządzeniem 1069/2011

Art. 32 ust. 1 rozporządzenia nr 142/2011 stanowi: „Właściwy organ podejmuje niezbędne środki w celu kontroli całego łańcucha gromadzenia, przewozu, stosowania i usuwania produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego i produktów pochodnych, o którym mowa w art. 4 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1069/2009. Środki takie realizowane są zgodnie z zasadami dotyczącymi kontroli urzędowych, określonymi w art. 3 rozporządzenia (WE) nr 882/2004.”. Artykuł 4 ust. 3 rozporządzenia nr 1069/2009 stanowi: „Państwa członkowskie kontrolują i sprawdzają, czy podmioty przestrzegają odpowiednich wymogów niniejszego rozporządzenia na wszystkich etapach łańcucha czynności związanych z produktami ubocznymi pochodzenia zwierzęcego i produktami pochodnymi, o których mowa w ust. 2. W tym celu wprowadzają system urzędowych kontroli zgodnie z odpowiednimi przepisami wspólnotowymi.”. Artykuł 8 ust. 2 rozporządzenia nr 882/2004 stanowi: „Państwa Członkowskie zapewniają istnienie procedur prawnych mających na celu zapewnienie, aby pracownicy właściwych organów mieli dostęp do pomieszczeń i dokumentacji będących w posiadaniu podmiotów prowadzących przedsiębiorstwa paszowe lub żywnościowe, tak żeby mogli realizować prawidłowo swoje zadania”.

W celu realizacji powyższych przepisów, obecnie obowiązująca ustawa o Inspekcji Weterynaryjnej nakłada w art. 21 ust. 2 na podmiot prowadzący zakład przetwórczy w rozumieniu rozporządzenia nr 142/2011 obowiązek nieodpłatnego udostępnienia pomieszczenia organom Inspekcji Weterynaryjnej przeprowadzającym kontrolę urzędową – w przypadku, o którym mowa w

rozporządzeniu nr 142/2011 w załączniku IV w rozdziale I w sekcji 1 w ust. 6¹. Analogicznego przepisu nie przewiduje analizowany projekt i z chwilą uchylenia dotychczasowej ustawy o Inspekcji Weterynaryjnej, brak obowiązku nieodpłatnego udostępnienia pomieszczenia po stronie podmiotów kontrolowanych może zostać uznany za niewypełnienie przez państwo członkowskie obowiązku przewidzianego w art. 8 ust. 2 rozporządzenia nr 882/2004.

3.6. Zgodność z rozporządzeniem nr 142/2011

Załącznik IV, rozdział I, sekcja 1 ust. 5 rozporządzenia nr 142/2011 stanowi: „Zakład przetwórczy musi posiadać własne laboratorium lub korzystać z usług laboratorium zewnętrznego. Laboratorium musi być odpowiednio wyposażone do celów przeprowadzania niezbędnych analiz i zostać zatwierdzone przez właściwy organ na podstawie oceny jego zdolności do przeprowadzania tych analiz, względnie być akredytowane zgodnie z uznanymi normami międzynarodowymi lub podlegać regularnym kontrolom przeprowadzanym przez właściwy organ w celu oceny jego zdolności do przeprowadzania tych analiz.”.

W celu realizacji powyższego obowiązku, art. 25e-25g obecnie obowiązującej ustawy o Inspekcji Weterynaryjnej określają wymagania, jakie powinny spełniać laboratoria przeprowadzające badania laboratoryjne, których wyniki są wykorzystywane dla celów kontroli urzędowej i które przeprowadzają badania wyłącznie na zlecenie podmiotów prywatnych, w celu realizacji obowiązków takich podmiotów wynikających z przepisów prawa. Laboratoria wykonujące takie badania, w przeciwieństwie do laboratoriów urzędowych, nie muszą być akredytowane, jednakże z powołanych wyżej przepisów unijnych wynika obowiązek sprawowania nadzoru nad takimi laboratoriami przez właściwe organy. Art. 25e-25g obecnie obowiązującej ustawy o Inspekcji Weterynaryjnej przewidują obowiązek uzyskania przez takie laboratoria wpisu do rejestru prowadzonego przez Głównego Lekarza Weterynarii oraz obowiązek poddawania się przez takie laboratoria badaniom biegłości prowadzonym przez krajowe laboratoria referencyjne.

Analogicznych regulacji nie zawiera analizowany projekt i z chwilą uchylenia dotychczasowej ustawy o Inspekcji Weterynaryjnej, brak ww. obowiązku podważać będzie skutek ww. powołanych przepisów unijnych.

¹ Załącznik IV w rozdziale I w sekcji 1 w ust. 6 stanowi: „Jeżeli z oceny ryzyka wynika, że ilość przetwarzanych produktów wymaga regularnej lub stałej obecności przedstawicieli właściwego organu, zakład przetwórczy musi posiadać odpowiednio wyposażone, zamknięte pomieszczenie do wyłącznego użytku służby inspekcyjnej”.

3.7. Zgodność z rozporządzeniem nr 1069/2009

a) Projekt w art. 108 pkt 14 i 17 wprowadza zmiany w art. 22 ust. 5 i 6 oraz art. 26 ustawy o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt. Jednakże, na mocy ustawy z dnia 22 listopada 2013 r. o zmianie ustawy o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt oraz niektórych innych ustaw (art. 1 pkt 15 i pkt 17), art. 22 ust. 5 i 6 oraz art. 26 zostały uchylone z dniem 24 stycznia 2014 r. Na mocy ww. ustawy z 22 listopada 2013 r. został także wprowadzony do ustawy o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (zmienianej przez analizowany projekt), rozdział 5a, w którym – w art. 25a – zostały określone przepisy kompetencyjne umożliwiające wykonywanie postanowień rozporządzenia nr 1069/2009. Brak uwzględnienia w analizowanym projekcie rozwiązań przyjętych w obecnie obowiązującej ustawie o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt prowadzi nie tylko do luki w wykonaniu rozporządzenia nr 1069/2009, ale także pozostawia w polskim systemie prawnym przepisy dające podstawy do działania organom dotychczasowej Inspekcji Weterynaryjnej.

b) Art. 115 pkt 3 lit. b) projektu w treści art. 7 ust. 2 pkt 3 (błędnie oznaczonego, jako pkt 6) ustawy o weterynaryjnej kontroli granicznej, wprowadza odwołanie do wymagań określonych w rozporządzeniu nr 1777/2002. Rozporządzenie nr 1777/2002 zostało uchylone na mocy art. 54 rozporządzenia nr 1069/2009. Uchylenie to uwzględnia obecnie obowiązujące brzmienie art. 7 ust. 2 pkt 3 ustawy o weterynaryjnej kontroli granicznej. Treść art. 115 pkt 3 lit. b) projektu powinna zatem uwzględniać wyżej wskazaną zmianę.

3.8. Zgodność z rozporządzeniem nr 1107/2009

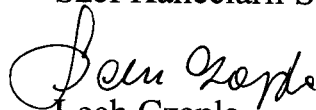
Projekt w art. 5 ust. 2 pkt. 1-6 określa zadania Inspekcji w zakresie nadzoru nad obrotem i stosowaniem środków ochrony roślin. Odpowiednio do tej regulacji uchyla – w art. 102 pkt. 29 – art. 80 obecnie obowiązującej ustawy o ochronie roślin. Proponowane w projekcie zadania Inspekcji we wskazanym zakresie nie pokrywają się jednak z zakresem zadań Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa nadanym jej w ustawie z dnia 8 marca 2013 r. o środkach ochrony roślin (art. 77 pkt 8) w brzmieniu obowiązującym od 1 stycznia 2014 r. Nowe brzmienie art. 80 konkretyzuje wiele zadań w odniesieniu do wymogów przewidzianych w rozporządzeniu nr 1107/2009. Przykładowo, do obecnych zadań Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa należy: kontrola podmiotów prowadzących produkcję środków ochrony roślin w zakresie spełnienia wymagań określonych w przepisach o środkach ochrony roślin oraz w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009; upoważnianie podmiotów do prowadzenia badań skuteczności działania środków ochrony roślin oraz kontrola w zakresie spełnienia wymagań dobrej praktyki doświadczalnej w rozumieniu art. 3 pkt 20 rozporządzenia nr 1107/2009; kontrola podmiotów prowadzących działalność w tym zakresie

wprowadzania do obrotu lub konfekcjonowania środków ochrony roślin; kontrola opakowań środków ochrony roślin znajdujących się w obrocie, w zakresie spełnienia wymagań określonych w przepisach o środkach ochrony roślin oraz w rozporządzeniu nr 1107/2009; kontrola składu lub właściwości fizycznych, lub właściwości chemicznych środków ochrony roślin wprowadzonych do obrotu; kontrola reklamy środków ochrony roślin w zakresie określonym w rozporządzeniu nr 1107/2009. Treść art. 5 ust. 2 pkt. 1-6 projektu powinna zatem uwzględniać wyżej wskazaną zmianę.

4. Konkluzja

Projekt ustawy o Państwowej Inspekcji Weterynarii i Żywności **nie jest zgodny z prawem UE** w zakresie wskazanym w opinii.

Szef Kancelarii Sejmu

Lech Czapla

Warszawa, 10 kwietnia 2014 r.

BAS-WAPEiM-651/14

Pani
Ewa Kopacz
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

**Opinia w sprawie stwierdzenia – w trybie art. 95a ust. 3 regulaminu Sejmu
– czy poselski projekt ustawy o Państwowej Inspekcji Weterynarii i
Żywności (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Dorota Niedziela) jest
projektem ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej**

Projekt ustawy określa: 1) zadania, organizację, tryb działania oraz zasady finansowania Państwowej Inspekcji Weterynarii i Żywności, zwanej dalej "Inspekcją"; 2) zasady współpracy organów Inspekcji z organami centralnymi państw członkowskich Unii Europejskiej odpowiedzialnymi za przestrzeganie stosowania prawodawstwa weterynaryjnego i fitosanitarnego lub organami, którym takie kompetencje zostały przekazane (właściwą władzą), oraz Komisją Europejską w zakresie realizacji zadań Inspekcji; 3) zasady związane z procedurami w zakresie bezpieczeństwa żywności i organizacją urzędowych kontroli żywności, w tym także przeprowadzonych w celu sprawdzenia zgodności z prawem paszowym i prawem żywnościowym oraz regulami dotyczącymi zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt; 4) zasady wystawiania świadectw zdrowia, w tym określone w przepisach zawartych w aktach prawnych wymienionych w załącznikach nr 1 i 2 do ustawy z dnia 10 grudnia 2003 r. o kontroli weterynaryjnej w handlu (Dz. U. z 2004 r. Nr 16, poz. 145, z 2006 r. Nr 17, poz. 127, z 2008 r. Nr 145, poz. 916 oraz z 2009 r. Nr 18, poz. 97); 5) zasady nadzoru nad zdrowiem roślin, zapobieganiem zagrożeniom związanym z obrotem i stosowaniem środków ochrony roślin oraz nadzorem nad wytwarzaniem, oceną i obrotem materiałem siewnym, określone w ustawie o ochronie roślin z dnia 18 grudnia 2003 r. (Dz. U. z 2004 r. Nr 11, poz. 94 ze zm.) oraz ustawie z dnia 09 listopada 2012 r. o nasiennictwie (Dz. U. 2012. 1512). Projekt przewiduje uchylenie ustawy z 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej (Dz. U. 2010, nr 112, poz. 744, ze zm.) oraz zmianę dwudziestu ośmiu ustaw.

Projekt ustawy zawiera przepisy niezgodne z prawem Unii Europejskiej.

Projekt ustawy o Państwowej Inspekcji Weterynarii i Żywności **nie jest projektem ustawy wykonującej** prawo Unii Europejskiej w rozumieniu art. 95a ust. 3 regulaminu Sejmu.

Szef Kancelarii Sejmu

Lech Czapla

**PIERWSZY PREZES
SĄDU NAJWYŻSZEGO
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

BSA III - 021- 139/14

Warszawa, dnia 30 kwietnia 2014 r.

SEKRETARIAT Z-CY SZEFA KS

L. dz.

Data wpływu 05.05.2014 r.

**Pan
Adam PODGÓRSKI
Zastępca Szefa
Kancelarii Sejmu**

W odpowiedzi na pismo z dnia 24 kwietnia 2014 r., GMS-WP-173-96/14 uprzejmie informuję, że Sąd Najwyższy na podstawie art. 1 pkt 3 ustawy o Sądzie Najwyższym z dnia 23 listopada 2002 r. (j.t. Dz. U. z 2013 r., poz. 499) nie uznaje za celowe opiniowania *poselskiego projektu ustawy o Państwowej Inspekcji Weterynarii i Żywności*.

Z poważaniem

Pierwszy Prezes Sądu Najwyższego

**p.o. Prof. dr hab. Lech PAPRZYCKI
Prezes Sądu Najwyższego**

PG VII G 025/136/14

WYDZIAŁ PREZYDIALNY

L.dz.

Data wpływu 14-05-2014

KANCELARIA SEJMU
Gabinet Marszałka Sejmu
Za zgodność z oryginałem

Warszawa, dnia

podpis

Pan

Lech Czapla

Szef Kancelarii Sejmu RP

Szanowny Panie Ministrze

W nawiązaniu do pisma z dnia 24 kwietnia 2014 r., nr GMS-WP-173-96/14, dotyczącego poselskiego projektu ustawy o Państwowej Inspekcji Weterynarii i Żywności, przekazanego Prokuratorowi Generalnemu do zaopiniowania w trybie art. 3 ust. 1 pkt 9 ustawy z dnia 20 czerwca 1985 r. o prokuraturze (Dz. U. z 2011 r. Nr 270, poz. 1599, z późn. zm.), uprzejmie przedstawiam następujące stanowisko

Projektowana ustawa reguluje organizację, ustrój i sposób działania Państwowej Inspekcji Weterynarii i Żywności, w tym kompetencje jej organów, a także zakres ich uprawnień w procesie przeprowadzania kontroli.

Powołaniu na mocy proponowanej ustawy Państwowej Inspekcji Weterynarii i Żywności towarzyszy likwidacja istniejących obecnie: Inspekcji Weterynaryjnej, Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych i Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa, których zadania zostaną przejęte przez utworzony organ.

Projekt przewiduje także zmiany legislacyjne w 28 ustawach będące konsekwencją powołania Państwowej Inspekcji Weterynarii i Żywności i określeniu jej kompetencji.

Przedstawiony projekt ustawy w *Rozdziale 8 Przepis karny* wprowadza przepis art. 67, który penalizuje zachowania polegające na udaremnianiu lub

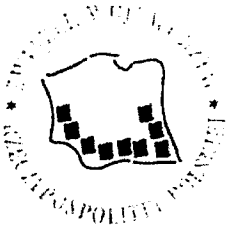
utrudnianiu działalności organów Inspekcji lub osób, o których mowa w rozdziale 3 ustawy. Zachowania powyższe zagrożone są karą aresztu, ograniczenia wolności albo grzywny. W myśl § 2 art. 67 projektu ustawy orzekanie w sprawach o czyny określone w ust. 1 następować będzie w trybie przepisów ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. – Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz. U. z 2013 r., poz. 395, z późn. zm.).

Rozwiązania proponowane w *Rozdziale 8* projektu ustawy należy uznać za prawidłowe. Projektowane przepisy są czytelne, nie budzą wątpliwości interpretacyjnych i zawierają prawidłowo określoną sankcję.

Reasumując, w zakresie właściwości prokuratury, wyrażam pozytywną opinię o przedmiotowym projekcie.

Z pozdrowieniami

nr
Marek Demogorica

Związek Weterynarzy i Żywnościarzy Rolniczych i Leśniczych Polskiej

Warszawa, 23 maja 2014 r.

ZW/0714/150/14

SEKRETARIAT SZEFA KS

Pan
Lech Czapla
SzeF
Kancelarii Sejmu

L.dz.
Data wpływu 23-05-2014

Szanowny Panie Ministrze

W ślad za naszym pismem o nr ZW/0714/147/14., dotyczącym przedłożenia opinii nt. poselskiego projektu ustawy: - o Państwowej Inspekcji Weterynarii i Żywności (EK-020-940/14), w załączeniu przekazujemy dodatkowo opinię otrzymaną z województwa opolskiego.

Z wyrazami szacunku

/-/ Bogdan Ciepielewski

Dyrektor Biura ZWRP

Opole, 20.05.2014.

Pan

Bogdan Ciepielewski

Dyrektor Biura Związku Województw RP

Uwagi do poselskiego projektu Ustawy o Państwowej Inspekcji Weterynarii i Żywności

Projekt ustawy o Państwowej Inspekcji Weterynarii i Żywności jest projektem poselskim. Równocześnie trwają prace nad rządowym projektem o powołaniu Państwowej Inspekcji Bezpieczeństwa Żywności i Weterynarii. Według stanu na dzień dzisiejszy w Polsce funkcjonuje obecnie 5 organów państwowych odpowiadających za zapewnienie bezpieczeństwa produktów żywnościowych: Inspekcja Sanitarna, Inspekcja Weterynaryjna, Inspekcja Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych, Państwowa Inspekcja Ochrony Roślin i Nasiennictwa oraz Państwowa Inspekcja Handlowa

Zgodnie z założeniami projektu poselskiego zakłada się powołanie jednej Państwowej Inspekcji Weterynarii i Żywności, która będzie funkcjonowała w ramach administracji niespełnionej i ma realizować zadania aktualnie wykonywane przez Inspekcję Weterynaryjną, Inspekcję Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych, Państwową Inspekcję Ochrony Roślin i Nasiennictwa, jak też częściowo zadania realizowane przez Państwową Inspekcję Sanitarną i Inspekcję Ochrony Środowiska, choć w projekcie ustawy dla tych dwóch Inspekcji brak jest propozycji uregulowań prawnych w tym zakresie.

Państwową Inspekcją Weterynarii i Żywności, kierować będzie Główny Inspektor Weterynarii i Żywności, który ma być centralnym organem administracji rządowej podległym bezpośrednio Prezesowi Rady Ministrów. Jako uzasadnienie powyższego wskazano rozdzielanie uprawnień ministra właściwego do spraw rolnictwa w zakresie tworzenia prawa weterynaryjnego, fitosanitarnego i żywnościowego od kompetencji nadzorczych nad Państwową Inspekcją, która jest organem odpowiedzialnym za sprawowanie kontroli nad przestrzeganiem ww. regulacji prawnych, co w konsekwencji będzie stanowiło gwarancję całkowicie niezależnych kontroli prowadzonych przez te organy. Powyższe jest bardzo istotną zmianą i budzącą kontrowersję zmianą. Większość działających inspekcji w krajowym prawodawstwie umocowanych jest w taki sposób, że podlegają pod właściwego ministra. Tak daleko idąca zmiana wprowadza bardzo duże uprawnienia dla nowo powołanej instytucji, przy jednoczesnym rozdzieleniu od nadzoru nad jej działalnością właściwego ministra ds. rolnictwa i

wskazaniu Inspekcji jako właściwego organu odpowiedzialnego za współpracę i kontakty z Komisją Europejską w zakresie prawa weterynaryjnego, fitosanitarnego oraz żywnościowego.

Projekt ustawy pomija część zadań wynikających z obowiązującego prawodawstwa, a realizowanych przez Inspekcję Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych, Państwową Inspekcję Ochrony Roślin i Nasiennictwa np. wykonywanie obowiązków organu prowadzącego rejestr działalności regulowanej, w zakresie wprowadzania do obrotu lub konfekcjonowania środków ochrony roślin, upoważnianie podmiotów do prowadzenia działalności w zakresie certyfikacji w integrowanej produkcji roślin, przeprowadzania kontroli wynikających z ustawy o organizacji rynków owoców i warzyw, rynku chmielu, rynku tytoniu, rynku suszu paszowego oraz rynków lnu i konopi uprawianych na włókno. Ponadto w części dot. budżetu Głównego Inspektora przewidziano środki na nadzór nad pozyskiwaniem i przetwórstwem, składowaniem, transportem i obrotem tylko środków spożywczych, natomiast pominięto produkty rolne np. tusze wieprzowe, zboże, rzepak, ryby które również są w ramach realizowanych zadań przez Inspekcję Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych kontrolowane.

Poselski projekt ustawy o powołaniu Państwowej Inspekcji Weterynarii i Żywności zakłada przejęcie całokształtu działań z zakresu weterynaryjnego, sanitarnego, fitosanitarnego i przetwórstwa rolno-spożywczego z nadzoru Ministra Rolnictwa i rynków rolnych i przesunięcie podległości bezpośrednio Prezesowi Rady Ministrów. Należy zauważyć, że jest to obszar obejmujący produkcję roślinną, chów i hodowlę zwierząt produkcję pasz, przetwórstwo rolno-spożywcze oraz sprzedaż bezpośrednią, hurtową i detaliczną produktów rolno-spożywczych. Wyłączenie tak dużego zakresu działań z działu rolnictwa i rynków rolnych obejmującego obszar związany z produkcją, nadzorem, profilaktyką zdrowotną ludzi, roślin i zwierząt budzi wiele zastrzeżeń, tym bardziej, że projektowana Inspekcja będzie posiadała przede wszystkim także szeroki zakres kontrolny nad działalnością w tym obszarze. **Utworzenie Inspekcji Bezpieczeństwa Żywności należy rozważyć w kontekście rozdzielenia działań produkcyjnych, profilaktycznych i rynkowych od działań kontrolnych w tym obszarze. Rozdzielność działań jest istotna ze względu na transparentność i przejrzystość jaka wymagana jest od tego typu instytucji.**

KRAJOWA RADA IZB ROLNICZYCH

00-930 Warszawa, ul. Wspólna 30, tel. (22) 623-21-65; fax. (22) 623-11-55
e-mail: sekretariat@krir.pl www.krir.pl

KRIR/KP/ 458 /14

Warszawa 2014-06-06

SEKRETARIAT Z-CY SZEFA KS

L. dz. ... AP-173-31/14

Data wpływu ... 8.06.2014r

Pan

Adam Podgórski

Zastępca

Szefa Kancelarii Sejmu

Szanowny Panie Ministrze,

W odpowiedzi na pismo z 24 kwietnia br., znak GMS-WP-173-96/14 dotyczące poselskiego projektu o Państwowej Inspekcji Weterynarii i Żywności uprzejmie informując, iż w trakcie XIII Posiedzenia KRIR w dniu 28 maja, br, Krajowa Rada Izb Rolniczych jednogłośnie negatywnie oceniła zaprezentowaną koncepcję utworzenia PIWiŻ, poprzez połączenie; PIORIN, IJHARS, IW, jak też częściowe przejęcie przez nią kompetencji Państwowej Inspekcji Sanitarnej oraz Inspekcji Ochrony Środowiska, przedstawiam poniżej uwagi samorządu rolniczego w tej sprawie.

Poselski projekt ustawy z dnia 14 marca 2014 r. o Państwowej Inspekcji Weterynarii i Żywności jest kolejną wersją ustawy, która przewiduje włączenie, m.in. obecnie funkcjonującej Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa (dalej PIORiN) w strukturę nowej Inspekcji.

Aktualna wersja projektu ustawy, po raz kolejny dyskryminuje rolę i zadania PIORiN, IJHARS w nowej strukturze organizacyjnej, a pracowników niebędących lekarzami weterynarii traktuje, jako personel pomocniczy, bez możliwości ubiegania się o stanowiska kierownicze, nawet na szczeblu powiatowym nowo utworzonej Inspekcji.

Przyjęcie omawianego projektu może spowodować dezorganizację aktualnie wykonywanych działań związanych z bezpieczeństwem żywności, wynikających z przepisów prawa unijnego.

W trakcie szczegółowej analizy przedmiotowego projektu ustawy o Państwowej Inspekcji Weterynarii i Żywności stwierdzono wiele formalnych i merytorycznych niezgodności, tj.:

1. Projekt zawiera zadania wynikające ze zmienionej i nieobowiązującej w części ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin (Dz. U. z 2008 r. Nr 133, poz. 849 ze zm.).

W dniu 27.04.2013 r. weszła w życie ustawa z dnia 8 marca 2013 r. o środkach ochrony roślin (Dz. U. z dnia 12 kwietnia 2013 r.), która reguluje zadania m.in. w zakresie wykonywania przepisów UE, w tym przede wszystkim rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 z dnia 21 października 2009 r. *dotyczącego wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin i uchylającego dyrektywy Rady 79/117/EWG i 91/414/EWG* (Dz. Urz. UE L 309 z 24.11.2009, str. 1 ze zm.), których przedmiotowy projekt nie uwzględnia.

2. Projekt pomija szereg bardzo ważnych zagadnień związanych z prawodawstwem w zakresie nasiennictwa, m.in.:

- kontrolę stosowania materiału siewnego, w tym modyfikowanego genetycznie, o którym mówi ustawa o nasiennictwie art. 127 pkt 3 (Dz. U. z 2012 r. poz. 1512),
- nadzór nad wytwarzaniem, oceną i obrotem materiałem szkółkarskim, rozmnożeniowym i nasadzeniowym roślin warzywnych i ozdobnych (Dział IV ustawy o nasiennictwie).

3. Projekt nie reguluje spraw rejestracji odmian oraz wytwarzania, oceny i kontroli materiału siewnego odmian gatunków roślin uprawnych określonych w aktach prawnych UE, takich jak:

- dyrektywa Rady 66/402/EWG z dnia 14 czerwca 1966 r. w sprawie obrotu materiałem siewnym roślin zbożowych,
- dyrektywa Rady 2008/90/WE z dnia 29 września 2008 r. w sprawie obrotu materiałem rozmnożeniowym roślin sadowniczych oraz roślinami sadowniczymi przeznaczonymi do produkcji owoców.

4. Projekt pomija ważne zagadnienia, jakimi są pobieranie prób materiału siewnego oraz ocena laboratoryjna materiału siewnego.

Pobieranie prób materiału siewnego oraz ocenę laboratoryjną tych prób przeprowadza się zgodnie z metodyką określoną przez Międzynarodowy Związek Oceny Nasion (ISTA). Stosowane metody oceny muszą opierać się na wiedzy naukowej i wieloletnim doświadczeniu osób pracujących przy ocenie nasion. Wiedza specjalistyczna jest szeroko uwzględniana przez członków Komitetów Technicznych ISTA.

5. W projekcie brakuje części ustawowych zadań z zakresu nadzoru fitosanitarnego, które wynikają z Dyrektywy Rady 2000/29/WE, takich jak np.:

- prowadzenie rejestru przedsiębiorców, którzy uprawiają rośliny szczególnie podatne na porażenie organizmami kwarantannowymi oraz obowiązek corocznej kontroli każdego z zarejestrowanych podmiotów,
- nadzór nad przemieszczaniem bulw ziemniaków w obrocie krajowym i do innych państw Unii Europejskiej.

6. W założeniach do koncepcji utworzenia Państwowej Inspekcji Weterynarii i Żywności zawarta jest teza, że nowo utworzona Inspekcja umożliwi przeprowadzenie szeregu zadań związanych m.in. z kontrolą fitosanitarną już na szczeblu powiatu.

Projektodawca podnosząc argument przeniesienia zadań na niższy szczebel nie wziął pod uwagę faktu, że polska służba ochrony roślin od początku swojego istnienia do chwili obecnej funkcjonuje w strukturze powiatowej. Aktualna organizacja PIORiN zapewnia dobrą współpracę w terenie z rolnikami i przedsiębiorcami, w związku z czym nie istnieje, wskazana w projekcie konieczność „*dokonania stosownych przesunięć kadrowych na poziom powiatu, aby stworzyć warunki dla dotarcia do wszystkich podmiotów prowadzących działalność objętą zakresem działań Państwowej Inspekcji, w szczególności w zakresie spełnienia wymagań fitosanitarnych w zakresie zdrowia roślin*”.

Należy przy tym zaznaczyć, że w powiatowej inspekcji weterynarii zatrudnieni są: księgowi, sekretarki, kadrowcy, pracownicy obsługi (10-15 osób) jak również osoby

niebędące pracownikami, a wykonujące prace z tzw. wyznaczenia, gdy tymczasem w powiatowych komórkach organizacyjnych np. PIORiN zatrudnieni są wyłącznie pracownicy merytoryczni (3-4 osoby).

- 7. Powołanie nowej inspekcji argumentuje się między innymi koniecznością redukcji liczby kontroli przy jednoczesnym podniesieniu ich, jakości i kompleksowości tak, aby odciążać producentów żywności, którzy obecnie są poddawani kontrolom przez wiele inspekcji, co dodatkowo absorbuje ich czas i środki.**

Argument połączenia w jednym czasie czynności kontrolnych z zakresu fitosanitarnego, weterynaryjnego oraz nawożenia roślin i kontroli sprzętu do stosowania środków ochrony roślin jest nierealny i praktycznie niemożliwy do przeprowadzenia, ponieważ np. przeprowadzenie kontroli fitosanitarnych jest czasochłonne i możliwe do wykonania tylko w ściśle określonej fazie rozwojowej rośliny i patogena. Znaczne zwiększenie częstotliwości lub czasu kontroli prowadzonych przez nowo powstałą Inspekcję z każdego zakresu działania może być niewykonalne ze względu na ograniczenia wynikające z ustawy o swobodzie działalności gospodarczej.

- 8. Wyszczególnione w projekcie zadania sugerują, że podstawą tworzonej inspekcji będą zadania dotyczące chorób i leczenia zwierząt z niewielkim dodatkiem zadań dotychczas nadzorowanych przez PIORiN i IJHARS.**

Tymczasem UE uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską kładzie duży nacisk na rzecz ochrony środowiska naturalnego i wprowadza w życie wiele przepisów w tym zakresie, a mianowicie m.in. Dyrektywę 2009/128/WE z dnia 21 października 2009 r. *ustanawiającej ramy wspólnotowego działania na rzecz zrównoważonego stosowania pestycydów* (Dz. Urz. UE L 309 z 24.11.2009 r., str. 71). Nadzór nad obrotem i stosowaniem środków ochrony roślin stanowi ważne zadanie w zapewnieniu ochrony środowiska naturalnego.

- 9. Zaproponowana w projekcie treść artykułu 4 sugeruje, że tylko zakres zadań Inspekcji Weterynaryjnej wpływa na zapewnienie bezpieczeństwa żywności.**

Podkreślić należy, że zadania PIORiN w ogromnej mierze przyczyniają się do wprowadzenia na rynek Polski bezpiecznej żywności, dlatego niezbędny jest nadzór nad wprowadzaniem do obrotu substancji niebezpiecznych, jakimi niewątpliwie są środki ochrony roślin i nadzór nad stosowaniem tych środków. Niewłaściwe stosowanie środków ochrony roślin może stwarzać bardzo duże zagrożenie dla zdrowia człowieka, gdyż produkty rolne w dużej mierze podlegają bezpośredniemu spożyciu. Stosowane zaś w produkcji rolniczej środki ochrony roślin w wielu przypadkach zawierają substancje stanowiące zagrożenie dla zdrowia człowieka o działaniu np.: mutagennym czy rakotwórczym.

- 10. Jako podstawę do ustanowienia nowej jednostki (Państwowej Inspekcji Weterynarii i Żywności) podaje się w projekcie Rozporządzenie (WE) nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie kontroli urzędowych przeprowadzanych w celu sprawdzenia zgodności z prawem paszowym i żywnościowym oraz regulami dotyczącymi zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt.**

W rzeczywistości Rozporządzenie nr 882/2004 nie narzuca Państwowym Członkowskim stworzenia jednej odrębnej służby odpowiedzialnej za całokształt zagadnień związanych z bezpieczeństwem żywności. Zgodnie z art. 4 ww. rozporządzenia nakazuje się Państwowym Członkowskim wyznaczenie właściwych organów odpowiedzialnych za kontrole urzędowe na każdym etapie produkcji, przetwarzania i dystrybucji pasz lub żywności, a także zapewnienie sprawnej i skutecznej współpracy pomiędzy wszystkimi zaangażowanymi organami.

11. W projekcie uzasadnia się również powołanie jednej inspekcji wskazując instytucje rzekomo podobnie funkcjonujące w innych państwach.

W uzasadnieniu koncepcji utworzenia PIWiŻ autorzy projektu piszą, że wiele krajów członkowskich utworzyło już nowe instytucje odpowiedzialne za nadzór nad wykonywaniem Wspólnej Polityki Rolnej. W projekcie powołano się m.in. na następujące podmioty:

- „Agence nationale de securite sanitaire de l'alimentation, de l'environnement et du travail”, czyli „**Agencja ochrony sanitarnej, bezpieczeństwa żywności, ochrony środowiska i pracy**” (Francja),
- „Food Safety Authority of Ireland”, czyli „**Urząd ds. bezpieczeństwa żywności**” (Irlandia),
- „Bundesministerium für Ernährung, Landwirtschaft und Verbraucherschutz”, czyli „**Federalne Ministerstwo Żywności, Rolnictwa i Ochrony Konsumentów**” (Niemcy),
- „Food Standards Agency”, czyli „**Agencja do spraw standardów żywnościowych**” (Wielka Brytania).

Po przeanalizowaniu zakresu działań wskazanych instytucji, ustalono, że zajmują się one substancjami i produktami przetworzonymi lub nieprzetworzonymi przeznaczonymi do spożycia przez ludzi (w tym również wody pitnej). Wskazane w projekcie instytucje nie zajmują się zarówno zagadnieniami weterynaryjnymi, tj. paszami dla zwierząt, zdrowiem i dobrostanem zwierząt, jak i zagadnieniami z zakresu PIORiN.

Przytoczenie m.in. francuskiej l'ANSES czyli Agence nationale de securité sanitaire de l'alimentation, de l'environnement et du travail jest **nieuprawnione i wprowadzające w błąd**. Francuska l'ANSES nie ma wiele wspólnego z projektowaną Państwową Inspekcją Weterynarii i Żywności. Utworzona 1 lipca 2010 r. z połączenia Agencji bezpieczeństwa sanitarnego żywności (Afssa) i Agencji bezpieczeństwa sanitarnego środowiska i pracy (Afsset) ma głównie za zadanie zapewnić bezpieczeństwo sanitarne w dziedzinach: środowiska naturalnego, środowiska pracy i żywności. W swej strukturze organizacyjnej posiada sieć 11 laboratoriów referencyjnych, komórkę do spraw oceny zagrożenia sanitarnego środowiska (naturalnego i pracy) oraz żywności pochodzenia zwierzęcego. Jedyne co łączy projekt ustawy o PIWiŻ z l'ANSES to podległa pod l'ANSES instytucja o nazwie l'Agence National du Médicament Vétérinaire (ANMV) czyli Krajowa Agencja do spraw Leków Weterynaryjnych.

W całej Francji, kraju o bardzo rozwiniętym rolnictwie l'ANSES zatrudnia 1350 osób i współpracuje z 800 ekspertami zewnętrznymi. W swej strukturze organizacyjnej posiada Radę Administracyjną złożoną z przedstawicieli administracji publicznej, partnerów społecznych, organizacji zawodowych izb rolniczych, organizacji pozarządowych, stowarzyszeń i radnych. Rada Administracyjna obraduje w komisjach

tematycznych analizując wpływ środowiska naturalnego, środowiska pracy, żywności, dobrostanu zwierząt, zdrowia roślin na zdrowie ludzkie.

L'ANSES informuje społeczeństwo o wynikach swoich prac poprzez swoją stronę internetową, uczestnicząc bądź organizując konferencje naukowe (ponad dwadzieścia w skali roku) czy poprzez wydawanie miesięcznego newslettera.

Przytoczony w projekcie ustawy o PIWiŻ przykład francuskiej Agencji (L'ANSES) trudno określić jako wzór do naśladowania (a chyba takie były intencje autorów) przy tworzeniu instytucji, która w swych zamierzeniach ma zastąpić funkcjonujące w Polsce Inspekcje: Weterynaryjną, Ochrony Roślin i Nasiennictwa oraz Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych. Szczególnie, że Inspekcja Weterynaryjna, Ochrony Roślin, urzędowa kontrola materiału siewnego funkcjonują we Francji.

12. W uzasadnieniu projektu napisano, że w aktualnym stanie prawnym, na obszarze RP, nadzór nad wykonywaniem tzw. Wspólnej Polityki Rolnej oraz bezpieczeństwa żywności sprawują trzy różne inspekcje tj. Inspekcja Weterynaryjna, PIORiN oraz IJHARS.

Tymczasem we Wspólnej Polityce Rolnej biorą udział również inne instytucje w Polsce, m.in. Agencja Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa, a nadzór nad bezpieczeństwem żywności sprawuje przede wszystkim Państwowa Inspekcja Sanitarna.

Podkreślić należy, że współczesna Wspólna Polityka Rolna ma kluczowe znaczenie już nie tylko w zapewnieniu obywatelom UE bezpieczeństwa żywnościowego. Służy ona budowie zrównoważonego rozwoju rolnictwa i obszarów wiejskich sprzyjając stabilnemu i harmonijnemu rozwojowi Europy i poszczególnych państw członkowskich, szczególnie w kontekście klimatu, energii oraz budowy spójności ekonomicznej, społecznej i terytorialnej. WPR dba o dobra publiczne i jednocześnie sprzyja wzrostowi gospodarczemu).

13. Laboratoria.

Projekt ustawy w części „Laboratoria” w zasadzie w całości odnosi się do badań laboratoryjnych oraz laboratoriów w rozumieniu rozporządzenia (WE) nr 882/2004 w sprawie kontroli urzędowych przeprowadzanych w celu sprawdzenia zgodności z prawem paszowym i żywnościowym oraz regułami dotyczącymi zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt. Brak jest zapisów dotyczących badań laboratoryjnych pod kątem porażenia roślin, produktów roślinnych przez organizmy szkodliwe w rozumieniu ustawy o ochronie roślin.

- Metody badawcze, zakres akredytacji, sprzęt laboratoriów IW, IJHARS i PIORiN ze względu na realizowane zadania ustawowe nie pokrywają się w żaden sposób, w związku, z czym nie będzie możliwe wspólne wykorzystanie ani sprzętu, ani personelu.
- Zmniejszenie zatrudnienia nawet o 90 miejsc pracy w obszarze działalności zaplecza laboratoryjnego będzie wiązało się ze znacznym wydłużeniem czasu trwania analiz, co związane będzie z wydłużeniem czasu oczekiwania na wydanie Świadectw Fitosanitarnych, a nawet z koniecznością opóźnienia eksportu płodów rolnych do państw trzecich.
- Zgodnie z przepisami Polskiego Centrum Akredytacji (dokument DA-01, DA-04) zmiany konsolidacyjne niosą za sobą konieczność przeprowadzenia dodatkowych

procesów związanych z akredytacjami laboratoriów, poniesienia znacznych kosztów oraz zmianę całej dokumentacji dotyczącej systemu zarządzania laboratoriów.

Omawiany projekt ustawy nie zawiera wiarygodnej kalkulacji kosztów reorganizacji i funkcjonowania nowej Inspekcji. Istnieje zagrożenie, że nowo utworzona jednostka nie ograniczy jak zakłada projekt kosztów działania administracji publicznej. Samorząd rolniczy obawia się nadmiernego wzmocnienia administracji kontrolnej szczególnie, że Inspekcja Weterynaryjna często bardziej restrykcyjnie traktuje rolników niż w innych krajach UE.

W związku z powyższym uważamy, że należałoby umożliwić przeprowadzenie szerokich konsultacji społecznych wszystkich zainteresowanych środowisk i powstanie merytorycznego zespołu ekspertów, który dokonałby przeglądu obowiązujących uregulowań prawnych i wyliczenia realnych kosztów niezbędnych do realizacji projektowanych zmian, w celu stworzenia Inspekcji sprawnej organizacyjnie i merytorycznej, która udoskonali obszar bezpieczeństwa żywności.

Biorąc powyższe pod uwagę, projekt utworzenia Państwowej Inspekcji Weterynarii i Żywności w zaproponowanym kształcie nie znajduje akceptacji samorządu rolniczego.

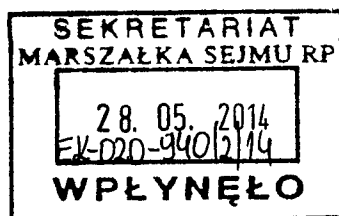
Jednakże biorąc pod uwagę dotychczasowe doświadczenia należałoby z pewnością wszystkie służby kontrolne żywności podporządkować pod jeden organ centralny np. Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

Z poważaniem

PREZES
Krajowej Rady Izb Rolniczych
Wiktor Szmulewicz

Kęty, 27 maja 2014r.

Szanowna Pani
Ewa Kopacz
Marszałek Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowna Pani Marszałek,

W odpowiedzi na pismo z dnia 25 kwietnia 2014r. nr 6MS-wp-03-66/14 jako przedstawiciel wnioskodawców projektu ustawy o Państwowej Inspekcji Weterynarii i Żywności i przekazuję informację oraz autopoprawki do projektu.

W/w wynikają z opinii Biura Analiz Sejmowych w sprawie niezgodności projektu z prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem
Dorota Niedziela
Dorota Niedziela Poseł na Sejm

Autopoprawka do projektu Ustawy o Państwowej Inspekcji Weterynarii i Żywności

Na podstawie art. 36 pkt 1a i 1b Regulaminu Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej do projektu Ustawy o Państwowej Inspekcji Weterynarii i Żywności (dalej: Ustawa) wprowadza się następujące zmiany:

- 1. art. 2** otrzymuje brzmienie: *„Ilekoć w ustawie jest mowa o prawodawstwie weterynaryjnym, fitosanitarnym oraz żywnościowym rozumie się przez to przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne regulujące sprawy dotyczące zdrowia zwierząt i ich dobrostanu, zdrowia roślin lub zdrowia publicznego na poziomie Wspólnoty, jak i na poziomie krajowym, w szczególności przepisy o bezpieczeństwie żywności i żywienia, weterynaryjnej kontroli granicznej, kontroli weterynaryjnej w handlu, produktach pochodzenia zwierzęcego, ochronie zdrowia zwierząt, ochronie roślin, zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, żywieniu zwierząt oraz o paszach”.*

Uzasadnienie

Powyższa zmiana wynika z treści art. 3 pkt 1 Rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego z dnia 28 stycznia 2002 roku oraz treści art. 2 akapit 1 Rozporządzenia (WE) nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego z dnia 29 kwietnia 2004 roku. Projekt Ustawy wprowadzał ograniczenie do stosowania przepisów Unii Europejskiej i przepisów wdrażających lub wykonujących te przepisy pomijając regulacje na poziomie prawa krajowego, co pozostawało w sprzeczności z ww. przepisami unijnymi i mogłoby stanowić utrudnienie dla stosowania i interpretacji prawa w ramach urzędowych kontroli żywności.

- 2. art. 4 pkt 10** otrzymuje brzmienie: *„uznanie wody jako naturalnej wody mineralnej oraz ocena i kwalifikacja rodzajowa naturalnych wód mineralnych, wód źródłanych i wód stołowych”,*

Uzasadnienie

Powyższa zmiana wynika z faktu, iż dyrektywa 2009/54 dotyczy jedynie wód wydobywanych z ziemi państwa członkowskiego i uznanych przez właściwe organy

tego państwa członkowskiego za naturalne wody mineralne odpowiadające wymogom załącznika I sekcja I. Regulacja zawarta w treści art. 35 Ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 roku o bezpieczeństwie żywności i żywienia mówi o uznaniu w drodze decyzji właściwego organy tylko wody jako naturalnej wody mineralnej na zasadach i w trybie określonym w rozdziale 9 ww. Ustawy. Z uwagi na powyższe, rozszerzenie przedmiotowego uznania także na wody źródlane i stołowe, nie znajduje uzasadnienia w przywołanych przepisach unijnych oraz przepisach Ustawy o bezpieczeństwie żywności i żywienia, jak też mogłoby być uznane za niezgodne z dyrektywą 2009/54, w szczególności w związku z treścią art. 36 TFUE i zasady swobodnego przepływu towarów.

3. art. 5 ust. 2 otrzymuje brzmienie: *„W zakresie nadzoru nad obrotem i stosowaniem środków ochrony roślin, do zadań Inspekcji należą, w szczególności:*

- 1) kontrola podmiotów prowadzących produkcję środków ochrony roślin w zakresie spełnienia wymagań określonych w przepisach o środkach ochrony roślin oraz w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 z dnia 21 października 2009 r. dotyczącym wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin i uchylającym dyrektywy Rady 79/117/EWG i 91/414/EWG (Dz. Urz. UE L 309 z 24.11.2009, str. 1, z późn. zm.), zwanym dalej "rozporządzeniem nr 1107/2009";*
- 2) upoważnianie podmiotów do prowadzenia badań skuteczności działania środków ochrony roślin oraz kontrola w zakresie spełniania wymagań dobrej praktyki doświadczalnej w rozumieniu art. 3 pkt 20 rozporządzenia nr 1107/2009;*
- 3) wykonywanie obowiązków organu prowadzącego rejestr działalności regulowanej w zakresie wprowadzania do obrotu lub konfekcjonowania środków ochrony roślin, w tym kontrola podmiotów prowadzących działalność w tym zakresie;*
- 4) kontrola składowania i przemieszczania środków ochrony roślin;*
- 5) kontrola opakowań środków ochrony roślin znajdujących się w obrocie, w zakresie spełnienia wymagań określonych w przepisach o środkach ochrony roślin oraz w rozporządzeniu nr 1107/2009;*
- 6) kontrola składu lub właściwości fizycznych, lub właściwości chemicznych środków ochrony roślin wprowadzonych do obrotu;*
- 7) kontrola wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin;*

- 8) *kontrola reklamy środków ochrony roślin w zakresie określonym w rozporządzeniu nr 1107/2009;*
- 9) *kontrola stosowania środków ochrony roślin;*
- 10) *wykonywanie obowiązków organu prowadzącego rejestr działalności w zakresie potwierdzania sprawności technicznej sprzętu przeznaczonego do stosowania środków ochrony roślin, w tym kontrola podmiotów prowadzących działalność w tym zakresie;*
- 11) *upoważnianie podmiotów do prowadzenia działalności w zakresie certyfikacji w integrowanej produkcji roślin, kontrola zgodności działalności tych podmiotów z przepisami dotyczącymi integrowanej produkcji roślin oraz wykonywanie działalności w zakresie certyfikacji w integrowanej produkcji roślin;*
- 12) *wykonywanie obowiązków organu prowadzącego rejestr działalności w zakresie prowadzenia szkoleń w zakresie środków ochrony roślin, w tym kontrola podmiotów prowadzących działalność w tym zakresie;*
- 13) *monitorowanie zużycia środków ochrony roślin."*

Uzasadnienie

Zaproponowane w art. 5 ust. 2 projektu Ustawy o Państwowej Inspekcji Weterynarii i Żywności zadania Inspekcji w zakresie nadzoru nad obrotem i stosowaniem środków ochrony roślin nie uwzględniają zakresu zadań Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa wprowadzonych na podstawie art. 77 pkt 8 Ustawy o środkach ochrony roślin z dnia z dnia 8 marca 2013 roku (Dz. U. 2013.455) w brzmieniu obowiązującym od 1 stycznia 2014 roku.

Nowe brzmienie art. 80 Ustawy o ochronie roślin, uchylonego w art. 102 pkt 29 projektu Ustawy, zawierał uszczegółowienie wielu zadań w odniesieniu do wymogów wynikających z treści rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 z dnia 21 października 2009 roku dotyczącego wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin i uchylające dyrektywy Rady 79/117/EWG i 91/414/EWG.

Treść art. 5 ust. 2 projektu Ustawy o Państwowej Inspekcji Weterynarii i Żywności powinna uwzględniać wynikającą z powyższego zmianę.

4. w art. 45 po ust. 1 dodaje się ust. 2 w brzmieniu: „Podmioty prowadzące działalność nadzorowaną, o której mowa w art. 1 pkt 1 lit. o ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, nieodpłatnie udostępniają organom Inspekcji pomieszczenia w przypadku, o którym mowa w załączniku IV w rozdziale I w sekcji 1 w ust. 6 rozporządzenia Komisji (UE) nr 142/2011 z dnia 25 lutego 2011 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009 określającego przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, oraz w sprawie wykonania dyrektywy Rady 97/78/WE w odniesieniu do niektórych próbek i przedmiotów zwolnionych z kontroli weterynaryjnych na granicach w myśl tej dyrektywy (Dz. Urz. UE L 54 z 26.02.2011, str. 1, z późn. zm.).”

Uzasadnienie

Zgodnie z obowiązującą od dnia 24 stycznia 2014 roku treścią art. 21 ust. 2 Ustawy o Inspekcji Weterynaryjnej, dla realizacji celów art. 32 ust. 1 rozporządzenia Komisji (UE) nr 142/2011 z dnia 25 lutego 2011 roku, art. 4 ust. 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009 z dnia 21 października 2009 roku oraz art. 8 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 882/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 roku, zakład przetwórczy w rozumieniu rozporządzenia nr 142/2011 zobowiązany jest udostępnić nieodpłatnie pomieszczenia organom Inspekcji Weterynaryjnej prowadzącym kontrolę urzędową w przypadku, o którym mowa w załączniku IV rozdział I sekcja 1 ust. 6¹ rozporządzenia Komisji (UE) nr 142/2011.

Ustawa o Państwowej Inspekcji Weterynarii i Żywności nie reguluje sposobu przeprowadzania kontroli w powyższym zakresie, tym samym z chwilą uchylecia obowiązującej Ustawy o Inspekcji Weterynaryjnej brak obowiązku nieodpłatnego udostępniania pomieszczenia po stronie podmiotów kontrolowanych może zostać uznany za niewypełnienie przez państwo członkowskie zobowiązania wynikającego z przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 882/2004.

5. po art. 53 dodaje się:

1) art. 53a w brzmieniu: „1. *Badania laboratoryjne przeprowadzane w celu zapewnienia ochrony zdrowia zwierząt, bezpieczeństwa produktów pochodzenia zwierzęcego, produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub produktów pochodnych lub pasz przez podmioty prowadzące działalność określoną w przepisach o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, o produktach pochodzenia zwierzęcego lub o paszach, w przypadku gdy wyniki tych badań są wykorzystywane dla celów kontroli urzędowej, są przeprowadzane w laboratoriach, o których mowa w art. 49 ust. 2, albo w laboratoriach wpisanych do rejestru prowadzonego przez Głównego Inspektora, chyba że państwo trzecie określiło inne wymagania w tym zakresie.*

2. *Laboratorium wpisane do rejestru może przeprowadzać badania laboratoryjne, o których mowa w ust. 1, wyłącznie zgodnie z rodzajem i kierunkiem badań laboratoryjnych, w zakresie których zostało wpisane do tego rejestru.*

3. *Rejestr, o którym mowa w ust. 1, Główny Inspektor prowadzi w postaci elektronicznej.*

4. *W rejestrze wpisuje się nazwę i adres laboratorium, datę wpisania laboratorium do rejestru, rodzaj i kierunek przeprowadzanych badań laboratoryjnych oraz ich metodykę.*

5. *Rejestr, o którym mowa w ust. 1, udostępnia się na stronie internetowej administrowanej przez Państwowy Inspektorat Weterynarii i Żywności.”,*

2) art. 53b w brzmieniu: „1. *Wpisu do rejestru, o którym mowa w art. 53a ust. 1, dokonuje Główny Inspektor na wniosek złożony na piśmie przez kierownika laboratorium.*

2. *Wniosek, o którym mowa w ust. 1, zawiera:*

1) *imię, nazwisko, miejsce zamieszkania i adres albo nazwę, siedzibę i adres wnioskodawcy;*

2) *określenie rodzaju i kierunku przeprowadzanych badań laboratoryjnych oraz metod ich przeprowadzania;*

3) określenie lokalizacji laboratorium, w którym mają być przeprowadzane badania laboratoryjne.

3. Do wniosku dołącza się kopię raportu z badań biegłości przeprowadzonych nie wcześniej niż w roku poprzedzającym rok złożenia tego wniosku przez krajowe laboratorium referencyjne właściwe dla danego kierunku badań laboratoryjnych.

4. W przypadku gdy nie ma krajowego laboratorium referencyjnego właściwego dla określonego kierunku badań laboratoryjnych, kierownik laboratorium do wniosku dołącza:

1) poświadczoną urzędowo kopię certyfikatu akredytacji wraz z zakresem akredytacji, zgodnego z kierunkiem badań laboratoryjnych określonym we wniosku albo

2) raport z badań biegłości przeprowadzonych nie wcześniej niż w roku poprzedzającym rok złożenia tego wniosku przez krajowe laboratorium referencyjne właściwe dla danego kierunku badań laboratoryjnych znajdujące się na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego EFTA lub wspólnotowe laboratorium referencyjne.

5. Główny Inspektor odmawia, w drodze decyzji administracyjnej, wpisu laboratorium do rejestru, jeżeli nie uzyskało ono w badaniach, o których mowa w ust. 3 lub ust. 4 pkt 2, wyniku zgodnego z kryteriami określonymi przez krajowe lub wspólnotowe laboratorium referencyjne, które przeprowadziło te badania.

6. Laboratorium wpisane do rejestru bierze udział w badaniach biegłości przeprowadzanych przez krajowe laboratorium referencyjne właściwe dla danego kierunku badań laboratoryjnych, w terminach określonych w harmonogramie opracowanym przez to krajowe laboratorium referencyjne, a w przypadku gdy nie ma takiego laboratorium referencyjnego - nie rzadziej niż raz na 2 lata w badaniach biegłości przeprowadzanych przez właściwe dla danego kierunku badań laboratoryjnych krajowe laboratorium referencyjne znajdujące się na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego EFTA lub wspólnotowe laboratorium referencyjne.

7. Laboratorium wpisane do rejestru, o którym mowa w ust. 1, w terminie 6 miesięcy od dnia uzyskania w badaniach biegłości, o których mowa w ust. 6, wyniku niezgodnego z kryteriami określonymi przez krajowe lub wspólnotowe laboratorium referencyjne, które przeprowadziło te badania, lub wyniku wątpliwego podlega ponownemu badaniu biegłości przeprowadzanemu przez krajowe laboratorium referencyjne właściwe dla danego kierunku badań laboratoryjnych, a w przypadku gdy nie ma takiego krajowego laboratorium referencyjnego - przez krajowe laboratorium referencyjne znajdujące się na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego EFTA lub wspólnotowe laboratorium referencyjne.

8. Główny Inspektor skreśla, w drodze decyzji administracyjnej, laboratorium z rejestru, jeżeli:

1) jednostka akredytująca cofnęła lub zawiesiła posiadaną przez laboratorium akredytację w przypadku, o którym mowa w ust. 4, lub

2) laboratorium:

a) dwukrotnie w kolejnych badaniach biegłości nie uzyskało wyników zgodnych z kryteriami określonymi przez krajowe lub wspólnotowe laboratorium referencyjne, które przeprowadziło te badania, lub nie poddało się badaniom, o których mowa w ust. 6 lub 7, lub

b) nie przekazało powiatowemu inspektorowi właściwemu ze względu na miejsce lokalizacji laboratorium informacji, o których mowa w art. 51 ust. 2 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt.

9. Krajowe laboratorium referencyjne, jednostka akredytująca i powiatowy inspektor niezwłocznie informują Głównego Inspektora o zaistnieniu przyczyn, o których mowa w ust. 8, mogących stanowić podstawę do wykreślenia laboratorium z rejestru.

10. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, wykaz badań laboratoryjnych określonych w art. 53a ust. 1, mając na względzie znaczenie wyników tych badań zarówno dla ochrony zdrowia zwierząt, zapewnienia efektywnej kontroli stanu bezpieczeństwa produktów pochodzenia zwierzęcego i pasz, jak i przy wystawianiu przez

organy Inspekcji Świadczeń Zdrowia dla przesyłek zwierząt i takich produktów oraz pasz.”,

3) art. 53c w brzmieniu: „1. Koszty udziału laboratorium w badaniach biegłości i koszty kontroli laboratorium przeprowadzanych przez krajowe laboratorium referencyjne właściwe dla danego kierunku badań laboratoryjnych ponosi podmiot prowadzący laboratorium.

2. Kosztów, o których mowa w ust. 1, nie ponoszą podmioty prowadzące laboratoria wymienione w art. 49 ust. 2 pkt 1 lit. a-c.

3. Wpływy z tytułu organizowania badań biegłości i przeprowadzania kontroli przez krajowe laboratoria referencyjne stanowią dochód budżetu państwa.”,

Uzasadnienie

Zgodnie z treścią załącznika IV, rozdział I, sekcja 1 ust. 5 rozporządzenia Komisji (UE) nr 142/2011z dnia 25 lutego 2011 roku w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009 „Zakład przetwórczy musi posiadać własne laboratorium lub korzystać z usług laboratorium zewnętrznego. Laboratorium musi być odpowiednio wyposażone do celów przeprowadzania niezbędnych analiz i zostać zatwierdzone przez właściwy organ na podstawie oceny jego zdolności do przeprowadzania tych analiz, względnie być akredytowane zgodnie z uznanymi normami międzynarodowymi lub podlegać regularnym kontrolom przeprowadzanym przez właściwy organ w celu oceny jego zdolności do przeprowadzania tych analiz”.

Zobowiązanie wynikające z ww. przepisów unijnych uregulowane zostało w treści art. 25e – 25g Ustawy o Inspekcji Weterynaryjnej z dniem 24 stycznia 2014 roku.

Laboratoria wykonujące badania laboratoryjne, których wyniki wykorzystywane są dla celów kontroli urzędowej i które przeprowadzają badania wyłącznie na zlecenie podmiotów prywatnych nie muszą być akredytowane, jednakże powinny być poddane nadzorowi przez właściwe organy.

Przepisy Ustawy o Państwowej Inspekcji Weterynarii i Żywności nie zawierają regulacji nakładającej obowiązek uzyskania przez takie laboratoria wpisu do rejestru

prowadzonego przez Głównego Inspektora oraz obowiązek poddania się przez takie laboratoria badaniom biegłości prowadzonym przez krajowe laboratoria referencyjne.

Uchylenie Ustawy o Inspekcji Weterynaryjnej spowoduje brak regulacji wynikającej z ww. przepisów unijnych.

6. art. 69 ust. 1 otrzymuje brzmienie: *„Z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy tworzy się Państwową Inspekcję Weterynarii i Żywności, działającą na podstawie przepisów odrębnych, zwaną dalej „Inspekcją”.*”

Uzasadnienie

Projekt ustawy nie zawiera w przepisach wprowadzających wskazania daty utworzenia Państwowej Inspekcji Weterynarii i Żywności, co może być uznane za naruszenie zasad techniki legislacyjnej.

7. art. 106 otrzymuje brzmienie: *„W ustawie z dnia 25 sierpnia 2006 r. o bezpieczeństwie żywności i żywienia (Dz. U. 2010. 136. 914) wprowadza się następujące zmiany:*

1) w art. 29

a) w ust. 1 wyrazy „Głównego Inspektora Sanitarnego” zastępuje się wyrazami „Głównego Inspektora Weterynarii i Żywności”,

b) w ust. 6 wyrazy „Głównego Inspektora Sanitarnego” zastępuje się wyrazami „Głównego Inspektora Weterynarii i Żywności”,

2) w art. 29a w ust. 5 wyrazy „Głównemu Inspektorowi Sanitarnemu” zastępuje się wyrazami „Głównemu Inspektorowi Weterynarii i Żywności”,

3) w art. 30

a) w ust. 1 wyrazy „Główny Inspektor Sanitarny” zastępuje się wyrazami „Główny Inspektor Weterynarii i Żywności”,

b) w ust. 2 wyrazy „Główny Inspektor Sanitarny” zastępuje się wyrazami „Główny Inspektor Weterynarii i Żywności”,

c) w ust. 5 wyrazy „Główny Inspektor Sanitarny” zastępuje się wyrazami „Główny Inspektor Weterynarii i Żywności”,

- d) w ust. 6 wyrazy „Głównego Inspektoratu Sanitarnego” zastępuje się wyrazami „Państwowego Inspektor Weterynarii i Żywności”,
- 4) w art. 31
- a) w ust. 1 wyrazy „Główny Inspektor Sanitarny” zastępuje się wyrazami „Główny Inspektor Weterynarii i Żywności”,
- b) w ust. 2 wyrazy „Główny Inspektor Sanitarny” zastępuje się wyrazami „Główny Inspektor Weterynarii i Żywności”,
- c) w ust. 3 „Głównego Inspektora Sanitarnego” zastępuje się wyrazami „Głównego Inspektora Weterynarii i Żywności”,
- d) po ust. 6 dodaje się ust. 7 w brzmieniu: „Minister właściwy do spraw zdrowia i minister właściwy do spraw rolnictwa określą, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki i sposób współdziałania w zakresie monitorowania środków spożywczych, o których mowa w art. 29 ust. 1, mając na względzie potrzebę zapewnienia sprawnego nadzoru nad przestrzeganiem bezpieczeństwa żywności i żywienia.”,
- 5) w art. 32
- a) w ust. 1 wyrazy „państwowy powiatowy lub graniczny inspektor sanitarny” zastępuje się wyrazami „powiatowy lub graniczny inspektor weterynarii i żywności”,
- b) w ust. 3 wyrazy „państwowy powiatowy inspektor sanitarny” zastępuje się wyrazami „powiatowy inspektor weterynarii i żywności” oraz wyrazy „państwowego wojewódzkiego inspektora sanitarnego” zastępuje się wyrazami „wojewódzkiego inspektora weterynarii i żywności”,
- 6) w art. 34
- a) w ust. 1
- pkt 1 wyrazy „Głównego Inspektora Sanitarnego” zastępuje się wyrazami „Głównego Inspektora Weterynarii i Żywności”,
- pkt 3 wyrazy „Głównego Inspektora Sanitarnego” zastępuje się wyrazami „Głównego Inspektora Weterynarii i Żywności”,
- b) w ust. 2 wyrazy „Główny Inspektor Sanitarny” zastępuje się wyrazami „Główny Inspektor Weterynarii i Żywności”,
- 7) w art. 35

- a) w ust. 1 wyrazy „Główny Inspektor Sanitarny” zastępuje się wyrazami „Główny Inspektor Weterynarii i Żywności”,
 - b) w ust. 3 pkt 2 wyrazy „Głównego Inspektora Sanitarnego” zastępuje się wyrazami „Głównego Inspektora Weterynarii i Żywności”,
- 8) w art. 36
- a) w ust. 1 wyrazy „Główny Inspektor Sanitarny” zastępuje się wyrazami „Główny Inspektor Weterynarii i Żywności”,
 - b) w ust. 2 wyrazy „Główny Inspektor Sanitarny” zastępuje się wyrazami „Główny Inspektor Weterynarii i Żywności”,
 - c) w ust. 3 wyrazy „Główny Inspektor Sanitarny” zastępuje się wyrazami „Główny Inspektor Weterynarii i Żywności”,
 - d) w ust. 4 wyrazy „Główny Inspektor Sanitarny” zastępuje się wyrazami „Główny Inspektor Weterynarii i Żywności”,
- 9) w art. 38
- a) w ust. 1 wyrazy „Głównego Inspektora Sanitarnego” zastępuje się wyrazami „Głównego Inspektora Weterynarii i Żywności”,
 - b) w ust. 2 wyrazy „Głównego Inspektora Sanitarnego” zastępuje się wyrazami „Głównego Inspektora Weterynarii i Żywności”,
 - c) w ust. 3 wyrazy „Główny Inspektor Sanitarny” zastępuje się wyrazami „Główny Inspektor Weterynarii i Żywności”,
- 10) po art. 39 dodaje się art. 39a w brzmieniu: „Minister właściwy do spraw zdrowia i minister właściwy do spraw rolnictwa określą, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki i sposób współdziałania w zakresie wprowadzania do obrotu naturalnych wód mineralnych, wód źródłanych i wód stołowych, mając na względzie potrzebę zapewnienia sprawnego nadzoru nad przestrzeganiem bezpieczeństwa żywności i żywienia.”,
- 11) w art. 43
- a) w ust. 1 pkt 3 wyrazy „państwowego wojewódzkiego inspektora sanitarnego” zastępuje się wyrazami „wojewódzkiego inspektora weterynarii i żywności”,
 - b) w ust. 3 wyrazy „państwowy wojewódzki inspektor sanitarny” zastępuje się wyrazami „wojewódzki inspektor weterynarii i żywności”,

- 12) w art. 44 pkt 7 wyrazy „państwowego wojewódzkiego inspektora sanitarnego” zastępuje się wyrazami „wojewódzkiego inspektora weterynarii i żywności”,
- 13) art. 61 otrzymuje brzmienie: „Powiatowy inspektor weterynarii i żywności lub graniczny inspektor weterynarii i żywności są organami właściwymi w sprawach rejestracji oraz zatwierdzania, warunkowego zatwierdzania, przedłużania warunkowego zatwierdzenia, zawieszania oraz cofania zatwierdzenia zakładów, które
- 1) produkują lub wprowadzają do obrotu żywność pochodzenia niezwierzęcego,
 - 2) wprowadzają do obrotu produkty pochodzenia zwierzęcego,
 - 3) produkują lub wprowadzają do obrotu żywność zawierającą jednocześnie środki spożywcze pochodzenia niezwierzęcego i produkty pochodzenia zwierzęcego, o której mowa w art. 1 ust. 2 rozporządzenia nr 853/2004, z zastrzeżeniem art. 73 ust. 6 Ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o bezpieczeństwie żywności i żywienia (Dz. U. 2010. 136. 914),
 - 4) działają na rynku materiałów i wyrobów przeznaczonych do kontaktu z żywnością, w tym zakładów prowadzonych przez podmioty zajmujące się recyklingiem
- w trybie i na zasadach określonych w rozporządzeniu nr 852/2004 i rozporządzeniu nr 882/2004.”,
- 14) w art. 62
- a) w ust. 1 wyrazy „państwowy powiatowy inspektor sanitarny” zastępuje się wyrazami „powiatowy inspektor weterynarii i żywności” oraz wyrazy „państwowy graniczny inspektor sanitarny” zastępuje się wyrazami „graniczny inspektor weterynarii i żywności”,
 - b) w ust. 1 pkt 1 wyrazy „Państwowej Inspekcji Sanitarnej” zastępuje się wyrazami „Państwowej Inspekcji Weterynarii i Żywności”,
 - c) w ust. 2 wyrazy „państwowy powiatowy inspektor sanitarny” zastępuje się wyrazami „powiatowy inspektor weterynarii i żywności” oraz wyrazy „państwowy graniczny inspektor sanitarny” zastępuje się wyrazami „graniczny inspektor weterynarii i żywności”,
 - d) w ust. 3 wyrazy „państwowy powiatowy inspektor sanitarny” zastępuje się wyrazami „powiatowy inspektor weterynarii i żywności” oraz wyrazy

„państwowy graniczny inspektor sanitarny” zastępuje się wyrazami „graniczny inspektor weterynarii i żywności”,

15) w art. 65

a) w ust. 3

- pkt 2 wyrazy *„państwowego powiatowego inspektora sanitarnego”* zastępuje się wyrazami *„powiatowego inspektora weterynarii i żywności”,*

- pkt 3 wyrazy *„państwowego powiatowego inspektora sanitarnego”* zastępuje się wyrazami *„powiatowego inspektora weterynarii i żywności”* oraz wyrazy *„państwowego granicznego inspektora sanitarnego”* zastępuje się wyrazami *„granicznego inspektora weterynarii i żywności”,*

16) w art. 66 w ust. 1 wyrazy *„państwowy powiatowy inspektor sanitarny”* zastępuje się wyrazami *„powiatowy inspektor weterynarii i żywności”,*

17) art. 73

a) ust. 1

- pkt 1 otrzymuje brzmienie: *„organy Państwowej Inspekcji Sanitarnej, zgodnie z właściwością określoną przepisami ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej,”;*

- pkt 3 otrzymuje brzmienie: *„organy Państwowej Inspekcji Weterynarii i Żywności, zgodnie z właściwością określoną przepisami ustawy z dnia _____ r. o Państwowej Inspekcji Weterynarii i Żywności,”;*

- pkt 4 otrzymuje brzmienie: *„organy Wojskowej Inspekcji Weterynarii i Żywności, zgodnie z właściwością określoną w przepisach ustawy z dnia _____ r. o Państwowej Inspekcji Weterynarii i Żywności,”;*

b) w ust. 5 wyrazy *„Inspekcji Weterynaryjnej”* zastępuje się wyrazami *„Państwowej Inspekcji Weterynarii i Żywności”* a wyrazy *„Wojskowej Inspekcji Weterynaryjnej”* zastępuje się wyrazami *„Wojskowej Inspekcji Weterynarii i Żywności”;*

c) ust. 6 otrzymuje brzmienie: *„Jeżeli środki spożywcze pochodzenia zwierzęcego są produkowane lub przechowywane w zakładzie produkującym lub przechowującym inne środki spożywcze lub właściwe władze państwa przeznaczenia wywożonej żywności zawierającej jednocześnie produkty pochodzenia roślinnego i zwierzęcego, o której mowa w art. 1 ust. 2*

rozporządzenia nr 853/2004, wymagają świadectwa zdrowia wystawionego przez podmiot, o którym mowa w art. 55 ustawy o Państwowej Inspekcji Weterynarii i Żywności, szczegółowe warunki i sposób współdziałania w zakresie sprawowania nadzoru oraz przeprowadzania urzędowych kontroli żywności, określa porozumienie zawarte między Głównym Inspektorem Sanitarnym a Głównym Inspektorem Weterynarii i Żywności”,

18) w art. 78 w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie: „laboratoria Państwowej Inspekcji Weterynarii i Żywności określone w rozdziale 4 ustawy o Państwowej Inspekcji Weterynarii i Żywności”;

19) art. 85:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie: „Główny Inspektor Weterynarii i Żywności kieruje siecią systemu RASFF oraz:

1) prowadzi krajowy punkt kontaktowy systemu RASFF;

2) jest odpowiedzialny za funkcjonowanie krajowego punktu kontaktowego;

3) powiadamia Komisję Europejską o stwierdzonych przypadkach niebezpiecznej żywności oraz pasz.”;

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie: „Główny Inspektor Sanitarny:

1) tworzy podpunkt krajowego punktu kontaktowego (PKPK) sieci systemu RASFF i kieruje pracami tego podpunktu,

2) jest odpowiedzialny za zbieranie informacji dotyczących wszystkich stwierdzonych przypadków niebezpiecznych środków spożywczych i przekazywania tych informacji do krajowego punktu kontaktowego sieci systemu RASFF”;

20) w art. 92 w ust. 1 wyrazy „Główny Inspektor Sanitarny” zastępuje się wyrazami „Główny Inspektor Weterynarii i Żywności”,

21) w art. 93

a) w ust. 1 wyrazy „Główny Inspektor Sanitarny” zastępuje się wyrazami „Główny Inspektor Weterynarii i Żywności”,

b) w ust. 2 wyrazy „Głównemu Inspektorowi Sanitarnemu” zastępuje się wyrazami „Głównemu Inspektorowi Weterynarii i Żywności”,

22) w art. 94:

a) *ust. 2 otrzymuje brzmienie:*

„Główny Inspektor Sanitarny we współpracy z Głównym Inspektorem Weterynarii i Żywności będącym koordynatorem zadań inspekcji, o której mowa w ust. 3, oraz Prezesem Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów są organami właściwymi do zadań związanych z opracowaniem i realizacją wieloletniego krajowego planu, o którym mowa w ust. 1.”;

b) *ust. 3 otrzymuje brzmienie:*

„Główny Inspektor Weterynarii i Żywności, w ramach współpracy, o której mowa w ust. 2, jest odpowiedzialny za koordynowanie:

- 1) opracowania planów urzędowych kontroli w części dotyczącej kompetencji Państwowej Inspekcji Weterynarii i Żywności;*
- 2) realizacji planów urzędowych kontroli w zakresie, o którym mowa w pkt 1;*
- 3) przygotowywania rocznych sprawozdań z realizacji planów w zakresie, o którym mowa w pkt 1.””.*

Uzasadnienie

Zmiana w pkt 1 – 5 wynika z faktu, iż art. 4 ust. 9 projektu Ustawy w zakresie sprawowania kontroli bezpieczeństwa żywności przyznaje Państwowej Inspekcji Weterynarii i Żywności kompetencje do monitorowania produktów wprowadzonych po raz pierwszy do obrotu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez podmiot działający na rynku spożywczym, podczas gdy zgodnie z aktualnie obowiązującą regulacją w ww. zakresie, wynikającą z treści rozdziału 8 Ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 roku o bezpieczeństwie żywności i żywienia, organem właściwym dla monitorowania ww. produktów jest Główny Inspektor Sanitarny.

Projekt Ustawy w art. 106 pominął konieczność dokonania zmian w przepisach Ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 roku o bezpieczeństwie żywności i żywienia w ww. zakresie, co powoduje uzasadnione wątpliwości związane ze sposobem monitorowania produktów, o których mowa w art. 4 ust. 9 Ustawy .

Uzasadnionym jest także wprowadzenie przepisu regulującego zasady współpracy Państwowej Inspekcji Weterynarii i Żywności z Państwową Inspekcją

Sanitarną w zakresie monitorowania środków spożywczych, o których mowa w art. 4 ust. 9 Ustawy.

Zmiana w pkt 6 – 10 wynika z faktu, iż art. 4 ust. 10 projektu Ustawy w zakresie sprawowania kontroli bezpieczeństwa żywności przyznaje Państwowej Inspekcji Weterynarii i Żywności kompetencje do uznania wody jako naturalnej wody mineralnej oraz oceny i kwalifikacji rodzajowej naturalnych wód mineralnych, wód źródłanych i wód stołowych, podczas gdy zgodnie z aktualnie obowiązującą regulacją w ww. zakresie, wynikającą z treści rozdziału 9 Ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 roku o bezpieczeństwie żywności i żywienia, organem właściwym dla dokonania ww. uznania jest Główny Inspektor Sanitarny.

Projekt Ustawy w art. 106 pominął konieczność dokonania zmian w przepisach Ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 roku o bezpieczeństwie żywności i żywienia w ww. zakresie, co powoduje uzasadnione wątpliwości związane z kompetencją organów Państwowej Inspekcji Weterynarii i Żywności oraz Państwowej Inspekcji Sanitarnej.

Uzasadnionym jest także wprowadzenie przepisu regulującego zasady współpracy Państwowej Inspekcji Weterynarii i Żywności z Państwową Inspekcją Sanitarną w zakresie uznania wód, o których mowa w art. 4 ust. 10 Ustawy.

Zmiana w pkt 11 – 12 wynika z faktu, iż art. 4 ust. 11 projektu Ustawy w zakresie sprawowania kontroli bezpieczeństwa żywności wskazuje na kompetencje Państwowej Inspekcji Weterynarii i Żywności do przyznawania uprawnień kwalifikatora grzybów, o których mowa w art. 43 Ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 roku o bezpieczeństwie żywności i żywienia.

Projekt Ustawy w art. 106 nie uwzględnił konieczność dokonania zmian w przepisach Ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 roku o bezpieczeństwie żywności i żywienia poprzez przyznanie ww. uprawnień wojewódzkiemu inspektorowi weterynarii i żywności, co powoduje uzasadnione wątpliwości związane z kompetencją organów Państwowej Inspekcji Weterynarii i Żywności oraz Państwowej Inspekcji Sanitarnej w ww. zakresie.

Zmiana w pkt 13 – 16 wynika z faktu, iż art. 4 ust. 12 projektu Ustawy w zakresie sprawowania kontroli bezpieczeństwa żywności przyznaje kompetencje Państwowej Inspekcji Weterynarii i Żywności do rejestracji oraz zatwierdzania, warunkowego zatwierdzania, przedłużania warunkowego zatwierdzania, zawieszania

oraz cofania zatwierdzenia zakładów, o których mowa w art. 61 Ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 roku o bezpieczeństwie żywności i żywienia.

Projekt Ustawy w art. 106 pominął konieczność dokonania zmian w przepisach Ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 roku o bezpieczeństwie żywności i żywienia w ww. zakresie, co powoduje uzasadnione wątpliwości związane z kompetencją organów Państwowej Inspekcji Weterynarii i Żywności oraz Państwowej Inspekcji Sanitarnej.

Zmiana w pkt 17 wynika z faktu, iż w projekcie Ustawy kompetencje Państwowej Inspekcji Weterynarii i Żywności wskazane w art. 4 ust. 6 Ustawy pokrywały się z kompetencjami Państwowej Inspekcji Sanitarnej w zakresie określonym w art. 73 ust. 1 pkt 1 Ustawy o bezpieczeństwie żywności i żywienia tj. w odniesieniu do:

- a) żywności pochodzenia niezwierzęcego produkowanej i wprowadzanej do obrotu, przywożonej z państw trzecich oraz wywożonej i powrotnie wywożonej do tych państw,
- b) produktów pochodzenia zwierzęcego znajdujących się w handlu detalicznym,
- c) żywności zawierającej jednocześnie środki spożywcze pochodzenia niezwierzęcego i produkty pochodzenia zwierzęcego, o której mowa w art. 1 ust. 2 rozporządzenia nr 853/2004, produkowanej i wprowadzanej do obrotu lub wywożonej do państw trzecich, przywożonej z tych państw w zakresie nieobjętym decyzją Komisji 2007/275/WE z dnia 17 kwietnia 2007 r. dotyczącą wykazu zwierząt i produktów mających podlegać kontroli w punktach kontroli granicznej na mocy dyrektyw Rady 91/496/EWG i 97/78/WE (Dz. Urz. UE L 116 z 04.05.2007, str. 9) oraz powrotnie wywożonej do tych państw,
- d) prawidłowości stosowania zasad systemu HACCP,

zaś organem właściwym do sprawowania kontroli w ww. zakresie związanym z bezpieczeństwem żywności jest Państwowa Inspekcja Weterynarii i Żywności.

Współpraca pomiędzy organami Państwowej Inspekcji Weterynarii i Żywności oraz Państwowej Inspekcji Sanitarnej w zakresie zapewnienia sprawnego nadzoru organów Państwowej Inspekcji Weterynarii i Żywności, Państwowej Inspekcji Sanitarnej, Wojskowej Inspekcji Weterynarii i Żywności oraz Wojskowej Inspekcji Sanitarnej nad przestrzeganiem bezpieczeństwa żywności i żywienia oraz współdziałania w zakresie sprawowania nadzoru oraz przeprowadzania urzędowych

kontroli żywności wynika ze zmian wprowadzonych do treści przepisu art. 73 ust. 5 i 6 Ustawy o bezpieczeństwie żywności i żywienia (art. 106 pkt 4 lit. b i c Ustawy).

Zgodnie z art. 2 ust. 5 rozporządzenia nr 16/2011 członkowie sieci RAASFF zobowiązani są zapewnić skuteczną komunikację z jednej strony między swoimi punktami kontaktowymi a właściwymi organami na obszarze swojej jurysdykcji, a z drugiej strony między swoimi punktami kontaktowymi a punktem kontaktowym Komisji.

Projekt Ustawy w art. 106 nie wprowadził stosownych zmian do treści art. 85 ust. 3 Ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 roku o bezpieczeństwie żywności i żywienia (dot. zmiana pkt 19) w zakresie obowiązków Głównego Inspektora Sanitarnego w związku z przekazaniem kompetencji do kierowania siecią systemu RASFF Głównemu Inspektorowi Weterynarii i Żywności, w tym w szczególności zobowiązania do przyjmowania informacji dotyczących stwierdzonych przypadków niebezpiecznych środków spożywczych i przekazania ich do krajowego punktu kontaktowego sieci systemu RASFF.

Powyższa zmiana jest konieczna dla właściwego wykonania przepisów prawa unijnego przywołanego powyżej tj. art. 2 ust. 5 rozporządzenia Komisji (UE) nr 16/2011 z dnia 10 stycznia 2011 roku ustanawiające środki wykonawcze dla systemu wczesnego ostrzegania o niebezpiecznych produktach żywnościowych i środkach żywienia zwierząt (Dz. Urz. UE L 6/7 z 11.01.2011r.).

Zmiana w pkt 20 wynika z faktu, iż art. 4 ust. 15 projektu Ustawy w zakresie sprawowania kontroli bezpieczeństwa żywności przyznaje Państwowej Inspekcji Weterynarii i Żywności kompetencje do zapewnienia przeprowadzenia postępowania dotyczącego wstępnej kontroli oceny naukowej oraz sporządzenia wstępnego sprawozdania odnośnie do nowej żywności wprowadzonej do obrotu w zakresie określonym przepisami rozporządzenia nr 258/97 oraz do przyjmowania od Komisji Europejskiej wstępnych sprawozdań przygotowanych w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej, a także do zgłaszania uwag i uzasadnionych sprzeciwów do takich sprawozdań, podczas gdy zgodnie z aktualnie obowiązującą regulacją, wynikającą z treści art. 92 Ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 roku o bezpieczeństwie żywności i żywienia, organem właściwym w ramach wskazanego powyżej postępowania jest Główny Inspektor Sanitarny.

Projekt Ustawy w art. 106 pominął konieczność dokonania zmian w przepisach Ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 roku o bezpieczeństwie żywności i żywienia w ww. zakresie, co powoduje uzasadnione wątpliwości związane z kompetencją organów Państwowej Inspekcji Weterynarii i Żywności oraz Państwowej Inspekcji Sanitarnej.

Zmiana w pkt 21 wynika z faktu, iż art. 4 ust. 16 projektu Ustawy w zakresie sprawowania kontroli bezpieczeństwa żywności przyznaje kompetencje Państwowej Inspekcji Weterynarii i Żywności do wykonywania czynności dotyczących żywności genetycznie zmodyfikowanej oraz organizmów genetycznie zmodyfikowanych przeznaczonych do wykorzystania jako żywność w zakresie określonym w rozporządzeniu nr 1829/2003, rozporządzeniu 1830/2003 oraz rozporządzeniu nr 1946/2003, podczas gdy zgodnie z aktualnie obowiązującą regulacją, wynikającą z treści art. 93 Ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 roku o bezpieczeństwie żywności i żywienia, organem właściwym do wykonywania ww. czynności jest Główny Inspektor Sanitarny.

Projekt Ustawy w art. 106 nie przewiduje natomiast zmian w przepisach kompetencyjnych Ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 roku o bezpieczeństwie żywności i żywienia w ww. zakresie.

8. w art. 108

1) pkt 5 otrzymuje brzmienie: „w art. 8:

- a) w ust. 1 wyrazy „Powiatowy lekarz weterynarii” zastępuje się wyrazami „Powiatowy inspektor”,
- b) w ust. 1a wyrazy „Powiatowy lekarz weterynarii” zastępuje się wyrazami „Powiatowy inspektor”,
- c) w ust. 1b wyrazy „powiatowy lekarz weterynarii” zastępuje się wyrazami „powiatowy inspektor”,
- d) w ust. 2 wyrazy „Powiatowy lekarz weterynarii” zastępuje się wyrazami „Powiatowy inspektor”,
- e) w ust. 4 wyrazy „Powiatowy lekarz weterynarii” zastępuje się wyrazami „Powiatowy inspektor”.

2) pkt 6 otrzymuje brzmienie: „ w art. 9:

- a) w ust. 1 wyrazy „Powiatowy lekarz weterynarii” zastępuje się wyrazami

„Powiatowy inspektor”,

b) w ust. 1a wyrazy „powiatowy lekarz weterynarii” zastępuje się wyrazami „powiatowy inspektor”,

c) ust. 2 otrzymuje brzmienie: *„Powiatowy inspektor powiadamia o wydaniu decyzji zakazującej prowadzenia działalności nadzorowanej, o której mowa w art. 1 pkt 1 lit. a, d-f, h, i, l, p oraz w art. 4 ust. 3, za pośrednictwem wojewódzkiego inspektora weterynarii i żywności, dalej zwanego „wojewódzkim inspektorem Głównego Inspektora Weterynarii i Żywności, dalej zwanego „Głównym Inspektorem””,*

3) uchyla się pkt 14 w całości,

4) uchyla się pkt 21 w całości,

5) po pkt 21 dodaje się pkt 21a – 21e w brzmieniu:

„21a) art. 26 a:

a) w ust. 2:

- w pkt 1 wyrazy „powiatowy lekarz weterynarii” zastępuje się wyrazami „powiatowy inspektor”,

- w pkt 2 wyrazy „Główny Lekarz Weterynarii” zastępuje się wyrazami „Główny Inspektor”,

b) w ust. 3 wyrazy „Graniczny lekarz weterynarii” zastępuje się wyrazami „Graniczny inspektor”,

c) w ust. 4 wyrazy „powiatowy lekarz weterynarii” zastępuje się wyrazami „powiatowy inspektor” oraz wyrazy „graniczny lekarz weterynarii” zastępuje się wyrazami „graniczny inspektor”,

d) w ust. 6:

- w pkt 1 wyrazy „Inspekcji Weterynaryjnej” zastępuje się wyrazami „Państwowej Inspekcji”,

- w pkt 1 wyrazy „Inspekcji Weterynaryjnej” zastępuje się wyrazami „Państwowej Inspekcji”,

21b) w art. 26c wyrazy „Główny Lekarz Weterynarii” zastępuje się wyrazami „Główny Inspektor”,

21c) w art. 26e:

a) w ust. 1 wyrazy „Powiatowy lekarz weterynarii” zastępuje się wyrazami

„Powiatowy inspektor”,

b) w ust. 2 wyrazy „powiatowego lekarza weterynarii” zastępuje się wyrazami „powiatowego inspektora”,

c) w ust. 3 wyrazy „powiatowy lekarz weterynarii” zastępuje się wyrazami „powiatowy inspektor”,

d) w ust. 4 wyrazy „powiatowy lekarz weterynarii” zastępuje się wyrazami „powiatowy inspektor”,

e) w ust. 5 wyrazy „powiatowy lekarz weterynarii” zastępuje się wyrazami „powiatowy inspektor,

21d) w art. 26f:

a) w ust. 1 wyrazy „Powiatowy lekarz weterynarii” zastępuje się wyrazami „powiatowy inspektor”,

b) w ust. 2 wyrazy „powiatowego lekarza weterynarii” zastępuje się wyrazami „powiatowego inspektora”,

c) w ust. 3 wyrazy „Powiatowy lekarz weterynarii” zastępuje się wyrazami „powiatowy inspektor”,

21e) w art. 26h w ust. 2 wyrazy „powiatowy lekarz weterynarii” zastępuje się wyrazami „powiatowy inspektor””.

6) w pkt 32 wprowadza się następujące zmiany:

a) w art. 43 a:

- lit. a otrzymuje brzmienie: w ust. 2 wyrazy „Główny Lekarz Weterynarii” zastępuje się wyrazami „Główny Inspektor”,

- lit. d otrzymuje brzmienie: „w ust. 7 wyrazy „Główny Lekarz Weterynarii” zastępuje się wyrazami „Główny Inspektor” oraz „Główny Inspektorat Weterynarii” zastępuje się wyrazami „Państwowy Inspektorat””,

7) po pkt 32 dodaje się pkt 32a – 32b:

„32a) w art. 43b:

a) w ust. 1 wyrazy „Główny Lekarz Weterynarii” zastępuje się wyrazami „Główny Inspektor”,

b) w ust. 2 wyrazy „Główny Lekarz Weterynarii” zastępuje się wyrazami „Główny Inspektor”,

32b) w art. 43c:

- a) w ust. 1 wyrazy „Główny Lekarz Weterynarii” zastępuje się wyrazami „Główny Inspektor”,
- b) w ust. 2 wyrazy „Główny Lekarz Weterynarii” zastępuje się wyrazami „Główny Inspektor”.”.
- 8) pkt 45 otrzymuje brzmienie: „ w art. 52b:
- a) w ust. 1 wyrazy „Inspekcja Weterynaryjna” zastępuje się wyrazami „Państwowa Inspekcja”;
- b) w ust. 2 otrzymuje brzmienie: „Posiadacze zwierząt gospodarskich oraz podmioty działające na rynku spożywczym są obowiązane do nieodpłatnego udostępniania zwierząt i produktów w celu prowadzenia przez organy Państwowej Inspekcji oraz Państwowej Inspekcji Sanitarnej monitorowania, o którym mowa w ust. 1. Do monitorowania stosuje się odpowiednio przepisy Ustawy o Państwowej Inspekcji Weterynarii i Żywności”
- c) w ust. 3 wyrazy „Główny Lekarz Weterynarii” zastępuje się wyrazami „Główny Inspektor”,
- d) w ust. 4 wyrazy „Główny Lekarz Weterynarii” zastępuje się wyrazami „Główny Inspektor”.”,
- 9) po pkt 49 dodaje się pkt 49a w brzmieniu: „w art. 57 w ust. 6b wyrazy „Główny Lekarz Weterynarii” zastępuje się wyrazami „Główny Inspektor”.”,
- 10) po pkt 51 dodaje się pkt 51a w brzmieniu: „w art. 57d:
- a) w ust. 1 wyrazy „Główny Lekarz Weterynarii” zastępuje się wyrazami „Główny Inspektor”,
- b) w ust. 2 wyrazy „Inspekcji Weterynaryjnej” zastępuje się wyrazami „Państwowej Inspekcji”,
- c) w ust. 4 wyrazy „Inspekcji Weterynaryjnej” zastępuje się wyrazami „Państwowej Inspekcji”.”,
- 11) po pkt 61 dodaje się pkt 62 – 64 w brzmieniu:
- „62) w art. 85a w ust. 1:
- a) w pkt 5
- lit. b wyrazy „powiatowego lekarza weterynarii” zastępuje się wyrazami „powiatowego inspektora”,

- lit. c wyrazy „powiatowego lekarza weterynarii” zastępuje się wyrazami „powiatowego inspektora”,

62) w art. 85b wyrazy „powiatowy lekarz weterynarii” zastępuje się wyrazami „powiatowy inspektor” oraz wyrazy „graniczny lekarz weterynarii” zastępuje się wyrazami „graniczny inspektor”,

63) w art. 85e wyrazy „powiatowego lekarza weterynarii” zastępuje się wyrazami „powiatowego inspektora” oraz wyrazy „granicznego lekarza weterynarii” zastępuje się wyrazami „granicznego inspektora”.

Uzasadnienie

Projekt Ustawy w art. 108 nie uwzględnił zmian wprowadzonych do treści Ustawy o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt z dnia 11 marca 2004 roku na podstawie Ustawy o zmianie ustawy o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt oraz niektórych innych ustaw z dnia 22 listopada 2013 roku o (Dz. U. dn. 9 stycznia 2014r.)

9. art. 112

1) po pkt 33 dodaje się pkt 34 i 35 w brzmieniu:

„34) w art. 53c wyrazy „powiatowy lekarz weterynarii” zastępuje się wyrazami „powiatowy inspektor”;

35) w art. 53e wyrazy „powiatowego inspektoratu weterynarii” zastępuje się wyrazami „powiatowego inspektoratu weterynarii i żywności”.

Uzasadnienie

Projekt Ustawy w art. 112 nie uwzględnił zmian wprowadzonych do treści Ustawy o paszach dnia 22 lipca 2006 roku (Dz.U.144.1045 z późn. zm.) na podstawie Ustawy o zmianie ustawy o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt oraz niektórych innych ustaw z dnia 22 listopada 2013 roku o (Dz. U. dn. 9 stycznia 2014r.)

10. art. 115

1) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„art. 4:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„Główny Inspektor Weterynarii i Żywności, zwany dalej „Głównym Inspektorem” wydaje, w drodze decyzji, pozwolenie na wprowadzenie do obrotu nawozu albo środka wspomagającego uprawę roślin, o których mowa w art. 3 ust. 2.”;

b) w ust. 4 w pkt 5 wyrazy „powiatowego lekarza weterynarii” zastępuje się wyrazami „powiatowego inspektora”;

c) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„Główny Inspektor wydaje decyzję w sprawie pozwolenia na wprowadzenie do obrotu nawozu albo środka wspomagającego uprawę roślin, o których mowa w art. 3 ust. 2, po uzyskaniu:

1) opinii upoważnionych jednostek organizacyjnych, wydanych na podstawie przeprowadzonych badań, potwierdzających, że:

a) nawóz:

- jest przydatny do nawożenia roślin lub gleb lub rekultywacji gleb, w tym dostarcza roślinom składników pokarmowych, wpływając na wzrost plonu lub na stan odżywienia roślin w sposób istotny lub na poprawę jakości plonu lub cech użytkowych roślin, lub zwiększa żyzność gleb lub stawów rybnych,*
- spełnia minimalne wymagania jakościowe, określone w przepisach wydanych na podstawie art. 10 pkt 6, oraz deklarowane wymagania jakościowe,*
- nie zawiera zanieczyszczeń w ilości przekraczającej ich dopuszczalne wartości określone w przepisach wydanych na podstawie art. 10 pkt 5,*
- nie stanowi zagrożenia zdrowia ludzi lub zwierząt lub środowiska po zastosowaniu zgodnie z instrukcją*

stosowania i przechowywania, albo

- b) środek wspomagający uprawę roślin:*
 - spełnia wymagania jakościowe,*
 - nie zawiera zanieczyszczeń w ilości przekraczającej dopuszczalne wartości zanieczyszczeń określone w przepisach wydanych na podstawie art. 11 pkt 5, albo*
 - c) środek poprawiający właściwości gleby, oprócz wymagań określonych w lit. b:*
 - jest przydatny do poprawy właściwości lub parametrów chemicznych, fizycznych, fizykochemicznych lub biologicznych gleby,*
 - nie stanowi zagrożenia zdrowia ludzi lub zwierząt lub środowiska po zastosowaniu zgodnie z instrukcją stosowania i przechowywania, albo*
 - d) stymulator wzrostu, oprócz wymagań określonych w lit. b:*
 - wpływa korzystnie na rozwój roślin lub inne procesy życiowe roślin w inny sposób niż składnik pokarmowy roślin,*
 - nie stanowi zagrożenia zdrowia ludzi lub zwierząt lub środowiska po zastosowaniu zgodnie z instrukcją stosowania i przechowywania, albo*
 - e) podłoże do upraw, oprócz wymagań określonych w lit. b:*
 - jest przydatne do uprawy roślin,*
 - nie stanowi zagrożenia zdrowia ludzi lub zwierząt lub środowiska;*
- 2) opinii upoważnionych jednostek organizacyjnych o spełnieniu przez:*
- a) nawóz organiczny, organiczno-mineralny albo środek wspomagający uprawę roślin, które zostały wytworzone z produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub produktów pochodnych lub zawierają w swoim składzie produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego lub produkty pochodne, wymagań, o których mowa w rozporządzeniu nr 1069/2009,*

- b) składnik dodany do nawozu organicznego, organiczno-mineralnego albo środka wspomagającego uprawę roślin, które zostały wytworzone z mączki mięsno-kostnej uzyskanej z materiału kategorii 2 lub z przetworzonego białka zwierzęcego, lub zawierają w swoim składzie taką mączkę mięsno-kostną lub przetworzone białko zwierzęce, wymagań, o których mowa w załączniku XI w rozdziale II w sekcji 1 w ust. 3 rozporządzenia Komisji (UE) nr 142/2011 z dnia 25 lutego 2011 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009 określającego przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, oraz w sprawie wykonania dyrektywy Rady 97/78/WE w odniesieniu do niektórych próbek i przedmiotów zwolnionych z kontroli weterynaryjnych na granicach w myśl tej dyrektywy (Dz. Urz. UE L 54 z 26.02.2011, str. 1, z późn. zm.), zwanego dalej "rozporządzeniem nr 142/2011".
- d) w ust. 10 wyrazy „Głównego Lekarza Weterynarii” zastępuje się wyrazami „Głównego Inspektora” oraz wyrazy „Główny Inspektorat Weterynarii” zastępuje się wyrazami „Państwowy Inspektorat”,
- e) w ust. 11 wyrazy „Główny Lekarz Weterynarii” zastępuje się wyrazami „Główny Inspektor”,
- f) w ust. 12 wyrazy „Główny Lekarz Weterynarii” zastępuje się wyrazami „Główny Inspektor”,

2) pkt 3 pkt b otrzymuje brzmienie: „ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„Główny Inspektor cofa, w drodze decyzji, pozwolenie na wprowadzenie do obrotu nawozu albo środka wspomagającego uprawę roślin, o którym mowa w art. 4 ust. 1, jeżeli:

- 1) nie są przestrzegane wymagania jakościowe określone w pozwoleniu albo
- 2) zostanie ujawnione, że nawóz albo środek wspomagający uprawę roślin zagrażają zdrowiu ludzi lub zwierząt lub środowisku, albo

3) zostanie ujawnione, że nawóz lub środek wspomagający uprawę roślin, które zostały wytworzone z produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub produktów pochodnych lub zawierają w swoim składzie produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego lub produkty pochodne, nie spełniają wymagań określonych w art. 4 ust. 6 pkt 2.”,

Uzasadnienie

Artykuł 115 projektu Ustawy o Państwowej Inspekcji Weterynarii i Żywności nie uwzględnił zmian wprowadzonych do Ustawy o nawozach i nawożeniu z dnia 10 lipca 2007 roku (Dz. U. 2007.147.1033) na podstawie treści art. 8 pkt 3 lit. a - c oraz art. 8 pkt 5 lit. a Ustawy o zmianie ustawy o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt oraz niektórych innych ustaw z dnia 22 listopada 2013 roku (Dz.U.2014.29).

11. art. 132 otrzymuje brzmienie: „*Niniejsza ustawa wchodzi w życie po upływie sześciu miesięcy od dnia jej ogłoszenia*”.

Uzasadnienie

Projekt ustawy nie zawiera w przepisach końcowych momentu wejścia w życie Ustawy o Państwowej Inspekcji Weterynarii i Żywności, co może być uznane za naruszenie zasad techniki legislacyjnej.

Uwzględnienie ww. zmian w treści projektu Ustawy o Państwowej Inspekcji Weterynarii i Żywności nie zmieni głównych założeń projektu, w tym przewidywane skutki społeczne, gospodarcze, finansowe i prawne. Zmiany są konieczne z uwagi na zapewnienie zgodności przepisów projektu ustawy o Państwowej Inspekcji Weterynarii i Żywności z prawem Unii Europejskiej.

Warszawa, 26 czerwca 2014 r.

BAS-WAPEiM-1159/14

Pani
Ewa Kopacz
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia w sprawie zgodności z prawem Unii Europejskiej poselskiego projektu ustawy o Państwowej Inspekcji Weterynarii i Żywności w wersji uwzględniającej autopoprawkę (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Dorota Niedziela)

Na podstawie art. 34 ust. 9 uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 lipca 1992 roku – Regulamin Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej (Monitor Polski z 2012 r. poz. 32, ze zmianami) sporządza się następującą opinię:

1. Przedmiot projektu ustawy

Projekt ustawy określa: 1) zadania, organizację, tryb działania oraz zasady finansowania Państwowej Inspekcji Weterynarii i Żywności, zwanej dalej "Inspekcją"; 2) zasady współpracy organów Inspekcji z organami centralnymi państw członkowskich Unii Europejskiej odpowiedzialnymi za przestrzeganie stosowania prawodawstwa weterynaryjnego i fitosanitarnego lub organami, którym takie kompetencje zostały przekazane (właściwą władzą), oraz Komisją Europejską w zakresie realizacji zadań Inspekcji; 3) zasady związane z procedurami w zakresie bezpieczeństwa żywności i organizacją urzędowych kontroli żywności, w tym także przeprowadzonych w celu sprawdzenia zgodności z prawem paszowym i prawem żywnościowym oraz regulami dotyczącymi zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt; 4) zasady wystawiania świadectw zdrowia, w tym określone w przepisach zawartych w aktach prawnych wymienionych w załącznikach nr 1 i 2 do ustawy z dnia 10 grudnia 2003 r. o kontroli weterynaryjnej w handlu (Dz. U. z 2004 r. Nr 16, poz. 145, z 2006 r. Nr 17, poz. 127, z 2008 r. Nr 145, poz. 916 oraz z 2009 r. Nr 18, poz. 97); 5) zasady nadzoru nad zdrowiem roślin, zapobieganiem zagrożeniom związanym z obrotem i stosowaniem środków ochrony roślin oraz nadzorem nad wytwarzaniem, oceną i obrotem materiałem siewnym, określone w ustawie o ochronie roślin z dnia 18 grudnia 2003 r. (Dz. U. z 2004 r. Nr 11, poz. 94, ze zm.) oraz ustawie z dnia 09 listopada 2012 r. o nasiennictwie (Dz. U. 2012. 1512).

Projekt przewiduje uchylenie ustawy z 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej (Dz. U. 2010 r. Nr 112, poz. 744, ze zm.) oraz zmianę dwudziestu ośmiu ustaw:

1. ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o bezpieczeństwie żywności i żywienia (Dz. U. 2010 r. Nr 136, poz. 914, ze zm.);
2. ustawy z dnia 09 listopada 2012 r. o nasiennictwie (Dz. U. z 2012 r. poz. 1512);
3. ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin (Dz. U. z 2008r. Nr 133, poz. 849, ze zm.);
4. ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno spożywczych (Dz. U. z 2005 r. Nr 187, poz. 1577, ze zm.);
5. ustawy z dnia 16 grudnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego (Dz. U. z 2006 r. Nr 17, poz. 127, ze zm.);
6. ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (Dz. U. z 2008 r. Nr 213, poz. 1342, ze zm.);
7. ustawy z dnia 02 kwietnia 2004 r. o systemie identyfikacji i rejestracji zwierząt (Dz. U. z 2008 r., Nr 204, poz. 1281, ze zm.);
8. ustawy z dnia 21 stycznia 2005 r. o doświadczeniach na zwierzętach (Dz. U. z 2005 r. Nr 33, poz. 289, ze zm.);
9. ustawy z dnia 6 września 2001 r. – Prawo farmaceutyczne (Dz. U. z 2008 r. Nr 45, poz. 271, ze zm.)
10. ustawy z dnia 22 lipca 2006 r. o paszach (Dz. U. z 2006 r. Nr 144, poz. 1045, ze zm.);
11. ustawy z dnia 10 grudnia 2003 r. o kontroli weterynaryjnej w handlu (Dz. U. z 2004 r. Nr 16, poz. 145, ze zm.);
12. ustawy z dnia 27 sierpnia 2003 r. o weterynaryjnej kontroli granicznej (Dz. U. z 2003 r. Nr 165, poz. 1590, ze zm.);
13. ustawy z dnia 10 lipca 2007 r. o nawozach i nawożeniu (Dz. U. z 2007 r. Nr 147, poz. 1033, ze zm.);
14. ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2003 r. Nr 229, poz. 2275, ze zm.);
15. ustawy z dnia 18 października 2006 r. o wyrobie napojów spirytusowych oraz o rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (Dz. U. z 2013 r. poz. 144);
16. ustawy z dnia 19 grudnia 2003 r. o organizacji rynków owoców i warzyw, rynku chmielu, rynku suszu paszowego oraz rynków lnu i konopi uprawianych na włókno (Dz. U. z 2011 r. Nr 145, poz. 868, ze zm.);
17. ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o wyrobie i rozlewie wyrobów winiarskich, obrocie tymi wyrobami i organizacji rynku wina (Dz. U. z 2011 r. Nr 120, poz. 690, ze zm.);
18. ustawy z dnia 25 czerwca 2009 r. o rolnictwie ekologicznym (Dz. U. z 2009 r. Nr 116, poz. 975, ze zm.);
19. ustawy z dnia 17 grudnia 2004 r. o rejestracji i ochronie nazw i oznaczeń produktów rolnych i środków spożywczych oraz o produktach tradycyjnych (Dz. U. z 2005 r. Nr 10, poz. 68, ze zm.);
20. ustawy z dnia 30 marca 2001 r. o rolniczych badaniach rynkowych (Dz. U. z 2001 r. Nr 42, poz. 471, ze zm.);
21. ustawy z dnia 7 maja 2009 r. o towarach paczkowanych (Dz. U. z 2009 r. Nr 91, poz. 740, ze zm.);

22. ustawy z dnia 22 czerwca 2001 r. o organizmach genetycznie zmodyfikowanych (Dz. U. z 2007 r. Nr 36, poz. 233, ze zm.);
23. ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o Agencji Rynku Rolnego i organizacji niektórych rynków rolnych (Dz. U. z 2012 r. poz. 633);
24. ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o nadmiernych zapasach produktów rolnych i produktów cukrowych (Dz. U. z 2004 r., Nr 97, poz. 964, ze zm.);
25. ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2010 r. Nr 220, poz. 1447, ze zm.);
26. ustawy z dnia 23 stycznia 2009 r. o wojewodzie i administracji rządowej w województwie (Dz. U. z 2009 r. Nr 31, poz. 206, ze zm.);
27. ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej (Dz. U. z 2008 r. Nr 227, poz. 1505, ze zm.);
28. ustawy z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. U. z 2013 r. poz. 747).

Zmiany legislacyjne obejmą również szereg aktów wykonawczych do wyżej wymienionych ustaw.

Autopoprawka zmierza do zapewnienia zgodności przepisów projektu z prawem Unii Europejskiej.

Projektowana ustawa ma wejść w życie po upływie sześciu miesięcy od dnia jej ogłoszenia (art. 132 projektu).

2. Stan prawa Unii Europejskiej w materii objętej projektem ustawy

Ocena zgodności projektu z prawem UE wymaga uwzględnienia postanowień:

- *Traktatu o Unii Europejskiej (TUE)*
- *Rozporządzenia nr 178/2002* Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiające ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołujące Europejski Urząd ds. bezpieczeństwa żywności oraz ustanawiające procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności (Dz. Urz. UE L 31 z 1.2.2002, s. 1),
- *Rozporządzenia (WE) nr 882/2004* Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie kontroli urzędowych przeprowadzanych w celu sprawdzenia zgodności z prawem paszowym i żywnościowym oraz regułami dotyczącymi zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt (Dz. Urz. UE L 165 z 30.4.2004, s. 1).

3. Analiza przepisów projektu pod kątem ustalonego stanu prawa Unii Europejskiej

3.1. Zgodność z Traktatem o Unii Europejskiej

W myśl art. 1 akapit 3 zdanie 3 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE): „Unia zastępuje Wspólnotę Europejską i jest jej następcą prawnym”. Art. 2 projektu stanowi zaś: „Ilekroć w ustawie jest mowa o prawodawstwie weterynaryjnym, fitosanitarnym oraz żywnościowym rozumie się przez to przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne regulujące sprawy dotyczące zdrowia zwierząt i ich dobrostanu, zdrowia roślin lub zdrowia publicznego na poziomie Wspólnoty, jak i na poziomie krajowym, w szczególności przepisy o bezpieczeństwie

żywności i żywienia, weterynaryjnej kontroli granicznej, kontroli weterynaryjnej w handlu, produktach pochodzenia zwierzęcego, ochronie zdrowia zwierząt, ochronie roślin, zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, żywieniu zwierząt oraz o paszach”. Za nieprawidłowe uznać, zatem należy odwołanie w art. 2 projektu do „poziomu Wspólnoty”, ponieważ – zgodnie z art. 1 TUE – obecnie Wspólnoty Europejskiej zostały zastąpione Unią Europejską. Wprawdzie termin „Wspólnoty” występuje w art. 3 pkt. 1 rozporządzenia nr 178/2002, jednakże art. 2 projektu nie jest cytatem ww. przepisu rozporządzenia nr 178/2002, a zatem brak jest uzasadnienia dla posłużenia się w nim określeniem „na poziomie Wspólnoty”. Uznać, więc należy, że art. 2 projektu stoi w tym zakresie w sprzeczności z art. 1 akapit 3 zdanie 3 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE).

3.2. Zgodność z rozporządzeniem nr 882/2004

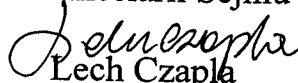
a) Artykuł 106 pkt. 1-5 projektu w wersji uwzględniającej autopoprawkę zmienia ustawę z dnia 25 sierpnia 2006 r. o bezpieczeństwie żywności i żywienia przekazując dotychczasową kompetencję Głównego Inspektora Sanitarnego w zakresie monitorowania produktów wprowadzanych po raz pierwszy do obrotu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, o których mowa w art. 29 ust. 1 tejże ustawy, Głównemu Inspektorowi Weterynarii i Żywności. Jednocześnie jednak, art. 106 pkt. 4 wprowadza do art. 31 ustawy o bezpieczeństwie żywności i żywienia ust. 7, który przewiduje: „Minister właściwy do spraw zdrowia i minister właściwy do spraw rolnictwa określają, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki i sposób współdziałania w zakresie monitorowania środków spożywczych, o których mowa w art. 29 ust. 1, mając na względzie potrzebę zapewnienia sprawnego nadzoru nad przestrzeganiem bezpieczeństwa żywności i żywienia.”. Proponowany ust. 7 – w myśl uzasadnienia zawartego w projekcie – ma na celu uregulowanie zasad współpracy Państwowej Inspekcji Weterynarii i Żywności z Państwową Inspekcją Sanitarną w zakresie monitorowania środków, o których mowa w art. 4 ust. 9 projektu (oraz art. 29 ust. 1 ustawy o bezpieczeństwie żywności i żywienia). Delegacja taka wydaje się być jednak zbędna z uwagi na to, że zgodnie z art. 106 pkt. 1-5 projektu w wersji uwzględniającej autopoprawkę, organem kompetentnym w zakresie monitorowania środków, o których mowa w art. 4 ust. 9 projektu jest wyłącznie Główny Inspektor Weterynarii i Żywności. Nie zachodzi, zatem okoliczność, o której mowa w art. 4 ust. 5 rozporządzenia nr 882/2004, który stanowi, że „W przypadku, gdy, w ramach właściwego organu, więcej niż jedna jednostka ma kompetencję do przeprowadzania kontroli urzędowych, zapewnia się sprawną i skuteczną współpracę pomiędzy tymi różnymi jednostkami”. Delegacja zawarta w ust. 7 sugeruje jednak, że w analizowanym zakresie działa równocześnie więcej organów. Z tego punktu widzenia, proponowany w projekcie art. 31 ust. 7 ustawy o bezpieczeństwie żywności i żywienia stoi w sprzeczności z art. 4 ust. 4 rozporządzenia nr 882/2004, zgodnie, z którym „właściwe organy zapewniają bezstronność, wysoką, jakość i spójność kontroli urzędowych na wszystkich poziomach”. Z tego powodu rekomenduje się rezygnację z wprowadzania art. 31 ust. 7.

b) Artykuł 106 pkt. 6-10 projektu w wersji uwzględniającej autopoprawkę zmienia ustawę z dnia 25 sierpnia 2006 r. o bezpieczeństwie żywności i żywienia przekazując dotychczasową kompetencję Głównego Inspektora Sanitarnego w zakresie uznawania naturalnych wód mineralnych oraz oceny i kwalifikacji rodzajowej naturalnych wód mineralnych, wód źródłanych i wód stołowych Głównemu Inspektorowi Weterynarii i Żywności. Jednocześnie jednak, art. 106 pkt. 10 wprowadza do ustawy o bezpieczeństwie żywności i żywienia art. 39a, który przewiduje: „Minister właściwy do spraw zdrowia i minister właściwy do spraw rolnictwa określą, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki i sposób współdziałania w zakresie wprowadzania do obrotu naturalnych wód mineralnych, wód źródłanych i wód stołowych, mając na względzie potrzebę zapewnienia sprawnego nadzoru nad przestrzeganiem bezpieczeństwa żywności i żywienia.”. Proponowana zmiana – w myśl uzasadnienia zawartego w projekcie – ma na celu uregulowanie zasad współpracy Państwowej Inspekcji Weterynarii i Żywności z Państwową Inspekcją Sanitarną w zakresie monitorowania środków, o których mowa w art. 4 ust. 10 projektu. Delegacja taka wydaje się być jednak zbędna z uwagi na to, że zgodnie z art. 106 pkt. 6-10 projektu w wersji uwzględniającej autopoprawkę, organem kompetentnym w ww. zakresie jest wyłącznie Główny Inspektor Weterynarii i Żywności. Nie zachodzi, zatem okoliczność, o której mowa w art. 4 ust. 5 rozporządzenia nr 882/2004, który stanowi, że „W przypadku, gdy, w ramach właściwego organu, więcej niż jedna jednostka ma kompetencję do przeprowadzania kontroli urzędowych, zapewnia się sprawną i skuteczną współpracę pomiędzy tymi różnymi jednostkami”. Delegacja zawarta w art. 106 pkt 10 sugeruje jednak, że w analizowanym zakresie działa równocześnie więcej organów. Z tego punktu widzenia, proponowany w projekcie art. 39a ustawy o bezpieczeństwie żywności i żywienia stoi w sprzeczności z art. 4 ust. 4 rozporządzenia nr 882/2004, zgodnie, z którym „właściwe organy zapewniają bezstronność, wysoką, jakość i spójność kontroli urzędowych na wszystkich poziomach”. Z tego powodu rekomenduje się rezygnację z wprowadzania art. 106 pkt 10.

4. Konkluzja

Projekt ustawy o Państwowej Inspekcji Weterynarii i Żywności **nie jest zgodny z prawem UE** w zakresie wskazanym w opinii.

Szef Kancelarii Sejmu

Lech Czapla

BAS-WAPEiM-1161/14

Pani
Ewa Kopacz
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia w sprawie stwierdzenia, czy poselski projekt ustawy o Państwowej Inspekcji Weterynarii i Żywności w wersji uwzględniającej autopoprawkę (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Dorota Niedziela) jest projektem ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej w rozumieniu art. 95a regulaminu Sejmu

Projekt ustawy określa: 1) zadania, organizację, tryb działania oraz zasady finansowania Państwowej Inspekcji Weterynarii i Żywności, zwanej dalej "Inspekcją"; 2) zasady współpracy organów Inspekcji z organami centralnymi państw członkowskich Unii Europejskiej odpowiedzialnymi za przestrzeganie stosowania prawodawstwa weterynaryjnego i fitosanitarnego lub organami, którym takie kompetencje zostały przekazane (właściwą władzą), oraz Komisją Europejską w zakresie realizacji zadań Inspekcji; 3) zasady związane z procedurami w zakresie bezpieczeństwa żywności i organizacją urzędowych kontroli żywności, w tym także przeprowadzonych w celu sprawdzenia zgodności z prawem paszowym i prawem żywnościowym oraz regulami dotyczącymi zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt; 4) zasady wystawiania świadectw zdrowia, w tym określone w przepisach zawartych w aktach prawnych wymienionych w załącznikach nr 1 i 2 do ustawy z dnia 10 grudnia 2003 r. o kontroli weterynaryjnej w handlu (Dz. U. z 2004 r. Nr 16, poz. 145, z 2006 r. Nr 17, poz. 127, z 2008 r. Nr 145, poz. 916 oraz z 2009 r. Nr 18, poz. 97); 5) zasady nadzoru nad zdrowiem roślin, zapobieganiem zagrożeniom związanym z obrotem i stosowaniem środków ochrony roślin oraz nadzorem nad wytwarzaniem, oceną i obrotem materiałem siewnym, określone w ustawie o ochronie roślin z dnia 18 grudnia 2003 r. (Dz. U. z 2004 r. Nr 11, poz. 94 ze zm.) oraz ustawie z dnia 09 listopada 2012 r. o nasiennictwie (Dz. U. 2012. 1512). Projekt przewiduje uchylenie ustawy z 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej (Dz. U. 2010, nr 112, poz. 744, ze zm.) oraz zmianę dwudziestu ośmiu ustaw. Autopoprawka zmierza do zapewnienia zgodności przepisów projektu z prawem Unii Europejskiej.

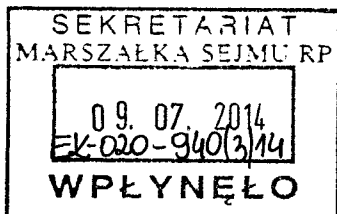
Projekt ustawy zawiera przepisy niezgodne z prawem Unii Europejskiej.

Projekt ustawy o Państwowej Inspekcji Weterynarii i Żywności, w wersji uwzględniającej autopoprawkę, **nie jest projektem ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej** w rozumieniu art. 95a ust. 3 regulaminu Sejmu.

Szef Kancelarii Sejmu

Lech Czapla

Warszawa, dnia 9 lipca 2014 roku

Szanowna Pani
Ewa Kopacz
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowna Pani Marszałek,

w związku z treścią opinii w sprawie zgodności z prawem Unii Europejskiej poselskiego projektu ustawy o Państwowej Inspekcji Weterynarii i Żywności w wersji uwzględniającej autopoprawkę z dnia 19 maja 2014 roku w załączeniu druga autopoprawka, będąca konsekwencją uwag zgłoszonych w ww. opinii.

Z poważaniem

Poseł na Sejm RP

Dorota Niedziela

Dorota Niedziela

Załącznik: - druga autopoprawka do projektu Ustawy o Państwowej Inspekcji Weterynarii i Żywności

Druaga autopoprawka do projektu Ustawy o Państwowej Inspekcji Weterynarii i Żywności

Na podstawie art. 36 pkt 1a i 1b Regulaminu Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej do projektu Ustawy o Państwowej Inspekcji Weterynarii i Żywności (dalej: Ustawa) wprowadza się następujące zmiany:

- 1. art. 2** otrzymuje brzmienie: *Ilekoć w ustawie jest mowa o prawodawstwie weterynaryjnym, fitosanitarnym oraz żywnościowym rozumie się przez to przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne regulujące sprawy dotyczące zdrowia zwierząt i ich dobrostanu, zdrowia roślin lub zdrowia publicznego na poziomie Unii Europejskiej, jak i na poziomie krajowym, w szczególności przepisy o bezpieczeństwie żywności i żywienia, weterynaryjnej kontroli granicznej, kontroli weterynaryjnej w handlu, produktach pochodzenia zwierzęcego, ochronie zdrowia zwierząt, ochronie roślin, zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, żywieniu zwierząt oraz o paszach”.*

Uzasadnienie

Powyższa zmiana wynika z treści art. 1 zdanie 3 Traktatu o Unii Europejskiej, zgodnie z którą „Unia zastępuje Wspólnotę Europejską i jest jej następcą prawnym”.

- 2. w art. 106 w pkt 4** wykreśla się lit. d

Uzasadnienie

Artykuł 106 pkt 4 lit. d projektu Ustawy o Państwowej Inspekcji Weterynarii i Żywności (dalej: Ustawy) w wersji uwzględniającej pierwszą autopoprawkę z dnia 19 maja 2014 roku (dalej: autopoprawka), zgłoszoną w związku z treścią opinii w sprawie zgodności ww. projektu z prawem Unii Europejskiej z dnia 10 kwietnia 2014 roku, wprowadził do art. 31 Ustawy o bezpieczeństwie żywności i żywienia ust. 7 w brzmieniu: „*Minister właściwy do spraw zdrowia i minister właściwy do spraw rolnictwa określą, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki i sposób współdziałania w zakresie monitorowania środków spożywczych, o których mowa w art. 29 ust. 1, mając na względzie potrzebę zapewnienia sprawnego nadzoru nad przestrzeganiem bezpieczeństwa żywności i żywienia.*” Powyższy zapis z uwagi na

treść art. 106 pkt 1 – 5 projektu Ustawy w wersji uwzględniającej autopoprawkę tj. przekazującą kompetencje w zakresie monitorowania środków, o których mowa w art. 4 ust. 9 Ustawy wyłącznie Głównemu Inspektorowi Weterynarii i Żywności jest zbędny, albowiem nie zachodzi okoliczność, o której mowa w art. 4 ust 5 rozporządzenia nr 882/2004 tj. konieczność współpracy pomiędzy różnymi jednostkami w zakresie przeprowadzania kontroli urzędowych.

3. w art. 106 wykreśla się pkt 10

Uzasadnienie

Artykuł 106 pkt 10 projektu Ustawy w wersji uwzględniającej autopoprawkę wprowadził do Ustawy o bezpieczeństwie żywności i żywienia art. 39a w brzmieniu: *„Minister właściwy do spraw zdrowia i minister właściwy do spraw rolnictwa określą, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki i sposób współdziałania w zakresie wprowadzania do obrotu naturalnych wód mineralnych, wód źródlanych i wód stołowych, mając na względzie potrzebę zapewnienia sprawnego nadzoru nad przestrzeganiem bezpieczeństwa żywności i żywienia”*. Powyższy zapis z uwagi na treść art. 106 pkt 6 – 10 projektu Ustawy w wersji uwzględniającej autopoprawkę tj. przekazującą kompetencje w zakresie uznawania naturalnych wód mineralnych, wód źródlanych i wód stołowych wyłącznie Głównemu Inspektorowi Weterynarii i Żywności jest zbędny, albowiem nie zachodzi okoliczność, o której mowa w art. 4 ust 5 rozporządzenia nr 882/2004 tj. konieczność współpracy pomiędzy różnymi jednostkami w zakresie przeprowadzania kontroli urzędowych.

Warszawa, 15 lipca 2014 r.

BAS-WAPEiM-1633/14

Pani
Ewa Kopacz
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

**Opinia prawna w sprawie zgodności z prawem Unii Europejskiej
poselskiego projektu ustawy o Państwowej Inspekcji Weterynarii i
Żywności w wersji uwzględniającej autopoprawkę z dnia 9 lipca 2014 r.
(przedstawiciel wnioskodawców: poseł Dorota Niedziela)**

Na podstawie art. 34 ust. 9 uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 lipca 1992 roku – Regulamin Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej (Monitor Polski z 2012 r. poz. 32, ze zmianami) sporządza się następującą opinię:

1. Przedmiot projektu ustawy

Projekt ustawy określa: 1) zadania, organizację, tryb działania oraz zasady finansowania Państwowej Inspekcji Weterynarii i Żywności, zwanej dalej "Inspekcją"; 2) zasady współpracy organów Inspekcji z organami centralnymi państw członkowskich Unii Europejskiej odpowiedzialnymi za przestrzeganie stosowania prawodawstwa weterynaryjnego i fitosanitarnego lub organami, którym takie kompetencje zostały przekazane (właściwą władzą), oraz Komisją Europejską w zakresie realizacji zadań Inspekcji; 3) zasady związane z procedurami w zakresie bezpieczeństwa żywności i organizacją urzędowych kontroli żywności, w tym także przeprowadzonych w celu sprawdzenia zgodności z prawem paszowym i prawem żywnościowym oraz regulami dotyczącymi zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt; 4) zasady wystawiania świadectw zdrowia, w tym określone w przepisach zawartych w aktach prawnych wymienionych w załącznikach nr 1 i 2 do ustawy z dnia 10 grudnia 2003 r. o kontroli weterynaryjnej w handlu (Dz. U. z 2004 r. Nr 16, poz. 145, ze zm.); 5) zasady nadzoru nad zdrowiem roślin, zapobieganiem zagrożeniom związanym z obrotem i stosowaniem środków ochrony roślin oraz nadzorem nad wytwarzaniem, oceną i obrotem materiałem siewnym, określone w ustawie o ochronie roślin z dnia 18 grudnia 2003 r. (Dz. U. z 2014 r. poz. 621) oraz ustawie z dnia 09 listopada 2012 r. o nasiennictwie (Dz. U. 2012 r. poz. 1512, ze zm.).

Projekt przewiduje uchylenie ustawy z 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej (Dz. U. 2010 r. Nr 112, poz. 744, ze zm.) oraz zmianę dwudziestu ośmiu innych ustaw.

Zmiany legislacyjne obejmą również szereg aktów wykonawczych do wyżej wymienionych ustaw.

Autopoprawka zmierza do zapewnienia zgodności przepisów projektu z prawem Unii Europejskiej.

Projektowana ustawa ma wejść w życie po upływie sześciu miesięcy od dnia jej ogłoszenia (art. 132 projektu).

2. Stan prawa Unii Europejskiej w materii objętej projektem ustawy

W zakresie przepisów Unii Europejskiej dotyczących analizowanego projektu w szczególności uwzględnić należy:

- *rozporządzenie nr 178/2002* Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiające ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołujące Europejski Urząd ds. bezpieczeństwa żywności oraz ustanawiające procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności (Dz. Urz. UE L 31 z 1.2.2002, s. 1),
- *rozporządzenie (WE) nr 882/2004* Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie kontroli urzędowych przeprowadzanych w celu sprawdzenia zgodności z prawem paszowym i żywnościowym oraz regułami dotyczącymi zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt (Dz. Urz. UE L 165 z 30.4.2004, s. 1),
- *rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009* z dnia 21 października 2009 r. określające przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, i uchylające rozporządzenie (WE) nr 1774/2002 (rozporządzenie o produktach ubocznych pochodzenia zwierzęcego) (Dz. Urz. UE L 300 z 14.11.2009, s.1),
- *rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009* z dnia 21 października 2009 r. dotyczące wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin i uchylające dyrektywy Rady 79/117/EWG i 91/414/EWG (Dz. Urz. UE L 309 z 24.11.2009, str. 1, ze zm.),
- *rozporządzenie Komisji (UE) nr 142/2011* z dnia 25 lutego 2011 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009 określającego przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, oraz w sprawie wykonania dyrektywy Rady 97/78/WE w odniesieniu do niektórych próbek i przedmiotów zwolnionych z kontroli weterynaryjnych na granicach w myśl tej dyrektywy (Dz. Urz. UE L 54 z 26.2.2011, s. 1),
- *rozporządzenie Komisji (UE) NR 16/2011* z dnia 10 stycznia 2011 r. ustanawiające środki wykonawcze dla systemu wczesnego ostrzegania o niebezpiecznych produktach żywnościowych i środkach żywienia zwierząt (Dz. Urz. UE L 6/7 z 11.1.2011),
- *dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/54/WE* z dnia 18 czerwca 2009 r. w sprawie wydobywania i wprowadzania do obrotu naturalnych wód mineralnych (Dz. U. UE L. 164 z 26.6.2009).

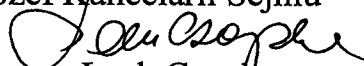
3. Analiza przepisów projektu pod kątem ustalonego stanu prawa Unii Europejskiej

Przepisy projektu ustawy przydzielają krajowym organom kompetencje niezbędne do wykonywania przywołanych w punkcie 2 niniejszej opinii aktów prawa Unii Europejskiej. W tym zakresie projekt jest zgodny z prawem Unii Europejskiej. W pozostałym zakresie projekt nie narusza prawa Unii Europejskiej.

4. Konkluzja

Projekt ustawy o Państwowej Inspekcji Weterynarii i Żywności jest zgodny z prawem UE.

Szef Kancelarii Sejmu

Lech Czapła

Warszawa, 15 lipca 2014 r.

BAS-WAPEiM-1634/14

Pani
Ewa Kopacz
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

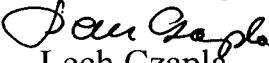
Opinia prawna w sprawie stwierdzenia, czy poselski projekt ustawy o Państwowej Inspekcji Weterynarii i Żywności w wersji uwzględniającej autopoprawkę z dnia 9 lipca 2014 r. (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Dorota Niedziela) jest projektem ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej w rozumieniu art. 95a regulaminu Sejmu

Projekt ustawy określa: 1) zadania, organizację, tryb działania oraz zasady finansowania Państwowej Inspekcji Weterynarii i Żywności, zwanej dalej "Inspekcją"; 2) zasady współpracy organów Inspekcji z organami centralnymi państw członkowskich Unii Europejskiej odpowiedzialnymi za przestrzeganie stosowania prawodawstwa weterynaryjnego i fitosanitarnego lub organami, którym takie kompetencje zostały przekazane (właściwą władzą), oraz Komisją Europejską w zakresie realizacji zadań Inspekcji; 3) zasady związane z procedurami w zakresie bezpieczeństwa żywności i organizacją urzędowych kontroli żywności, w tym także przeprowadzonych w celu sprawdzenia zgodności z prawem paszowym i prawem żywnościowym oraz regulami dotyczącymi zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt; 4) zasady wystawiania świadectw zdrowia, w tym określone w przepisach zawartych w aktach prawnych wymienionych w załącznikach nr 1 i 2 do ustawy z dnia 10 grudnia 2003 r. o kontroli weterynaryjnej w handlu (Dz. U. z 2004 r. Nr 16, poz. 145, ze zm.); 5) zasady nadzoru nad zdrowiem roślin, zapobieganiem zagrożeniom związanym z obrotem i stosowaniem środków ochrony roślin oraz nadzorem nad wytwarzaniem, oceną i obrotem materiałem siewnym, określone w ustawie o ochronie roślin z dnia 18 grudnia 2003 r. (Dz. U. z 2014 r. poz. 621) oraz ustawie z dnia 09 listopada 2012 r. o nasiennictwie (Dz. U. z 2012 r. poz. 1512, ze zm.). Projekt przewiduje uchylenie ustawy z 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej (Dz. U. 2010, nr 112, poz. 744, ze zm.) oraz zmianę dwudziestu ośmiu ustaw. Autopoprawka zmierza do zapewnienia zgodności przepisów projektu z prawem Unii Europejskiej.

Projekt ustawy zawiera przepisy objęte zakresem prawa Unii Europejskiej. Projekt nie ma na celu wykonania prawa Unii Europejskiej.

Projekt ustawy o Państwowej Inspekcji Weterynarii i Żywności nie jest projektem ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej w rozumieniu art. 95a ust. 3 regulaminu Sejmu.

Szef Kancelarii Sejmu

Lech Czapla

**PIERWSZY PREZES
SĄDU NAJWYŻSZEGO
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

BSA III-021-223/14

Warszawa, dnia 16 lipca 2014 r.

SEKRETARIAT Z-CY SZEFA KS

L. dz. AP-173-68/14

Data wpływu 17.07.2014

**Pan
Adam PODGÓRSKI
Zastępca Szefa
Kancelarii Sejmu**

W odpowiedzi na pismo z dnia 8 lipca 2014 r., GMS-WP-173-148/14 uprzejmie informuję, że Sąd Najwyższy na podstawie art. 1 p. 3 ustawy o Sądzie Najwyższym z dnia 23 listopada 2002 r. (j.t. Dz. U. z 2013 r., poz. 499) nie uznaje za celowe opiniowania *autopoprawki do poselskiego projektu ustawy o Państwowej Inspekcji Weterynarii i Żywności.*

Z poważaniem

Prof. dr hab. Małgorzata GERSDORF